

İSLÂM'IN CÜPPESİNİ YAŞAMAK

Muzaffer Köklü
(Emekli Öğretmen)

Kültür çalışması

İLAVELİ 4. BASKI

Impressum

Texte: ©Copyright by Muzaffer Köklü

Muzaffer Köklü

Frankfurter Straße 186

D-34134 Kassel

Kontakt: dr.koeklue@web.de

Selfpublisher / Eigendruck

İSLÂM'IN CÜPPESİNİ YAŞAMAK

Muzaffer Köklü

(Emekli Öğretmen)

Şubat 2010 - Şubat 2011

KASSEL - ALMANYA

4. BASKI

Şubat 2015

Kitabın Yazarı:

Muzaffer Köklü

İrtibat:

muzaffer.koeklue@web.de

İÇİNDEKİLER

Sayfa

- ÖNSÖZ	009
- ESERİ TAKDİM	011
- GİRİŞ	012
- HOCA AYAĞIMI GIDIKLIYOR	028
- ÂLİM BATARSA ÂLEM BATAR	029
- SUNUŞ	033
- İSLÂM'DA ÖZ	037
- KUR'AN-I DİNLE	040
- HOCA'NIN CÜPPESİ	045
- ALTIN AKÇE	046
- REÇETE	055
- KUNUT DUALARI	060
- AVRUPA'DAKİ KÜLLİYE HAREKETLERİ VE MÜSLÜMANLARIN DURUMU	065
- GURBETÇİYE TÜRKİYE EMEKLİLİĞİ	073
- AVRUPA'DAKİ CEMAATLER	076
- GRUPLAR	083

- ÇAY OCAKLARI	087
- ÖNEMLİ BİR HASTALIK	093
- ORTALIK NEDEN TOZ DUMAN	097
- CEHALET	106
- ORTADAKİ BENİM	115
- FERYAT SÖZLER	116
-YA ÖTEKİ BİZİMKİLER	124
- ARAPÇA KONUŞMAK	128
- MECNUNUN LEYLASI	132
- İMRENİLEN ALMANCI	136
- BÜYÜK SOYGUN	138
- YARDIMLAŞMA KURUMLARI	149
(Kur'an da eksik yok)	150
- CAMİYE HAPSEDİLEN DİN	155
- SULTANIN KAFTANI	161
- MÜSLÜMAN NASIL OLMALI	163
- KUR'AN'IN hukuki tanımı, teknik özellikleri. EMİRLERİ VE YASAKLARI	164
- KISACA MİLLİ VE DİNİ TARİHİMİZİN ÖZETİ	186
- İNSANLIĞIN TARİHİ	195

- HZ. ÂDEM VE İNSAN	198
- ŞAŞIRTAN İTTİFAK	203
- ÇÖLE İNEN NUR (Hz. Muhammed S.A.S.)	205
- KRONOLOJİK OLARAK İSLÂM TARİHİNDE KISA BİR GEZİNTİ YAPALIM (571—1922)	209
- VEDÂ HUTBESİ	211
- İLK BÜYÜK DÖRT HALİFE DEVRİ	214
- HÜZÜN	215
- EMEVİ SALTANATI	217
- ABBASİLER DÖNEMİ	219
- GERÇEK AVRUPA'LI BİR DOSTUN VAR MI?	234
-KOLLEGE	236
- HZ. İBRAHİM KÂBEDE	237
- KADER Mİ?	243
- CEHENNEMCİLER	245
- BİTİRİRKEN	247
-GURBETTEKİ GENÇLERE TAVSİYELERİM	249

- EKLER	260
- EK 01 - KONULARLA BAĞLANTILI ŞİİRLER	261
- EK 02 – TÜRK İSLÂM TARİHİ İLE İLGİLİ KRONOLOJİK BİLGİLER –İSLÂM DEVLETLERİ	271
-Ek2a- İSLÂM MEDENİYETLERİ	279
-Ek2b- HİLAFETİN (Bazı kollarının) SOY KÜTÜKLERİ	281
-Ek2c- SELÇUKLULAR	288
- EK 03 - TARİHTE TÜRK DEVLETLERİ	295
- EK 04 - BUGÜNKÜ İSLÂM ÜLKELERİ	301
- EK 05 - 1900 – 2010 TÜRKİYE	305
- EK 06 – (İst Marşı S.309) CUMHURBAŞKANLARIMIZ	315
- EK 07 – TÜRK-İSÂM TARİHİ İLE İLGİLİ HARİTALAR	316
- EK 08 - NAMAZ TESBİHATI	325
- EK 09- NAMAZLA İLGİLİ BÖLÜM	327
KAYNAKÇA	336

Cüppe mi, cübbe mi

ÖNSÖZ

Allah'a sonsuz hamd ve senâ ile başlarım. Salât ve selâm O'nun sevgili Peygamberi, rehberimiz örnek insan Hz. Muhammed Mustafa'ya, O'nun Ehlibeyt'ine, Ashab'ına ve onları izleyen, dosdoğru dine inanan tüm mü'minlere olsun.

“Dinlerini oyun ve eğlenceye alanları, dünya hayatının aldattığı kimseleri bırak. KUR'AN İLE ÖĞÜT VER Kİ, bir kimse kazandığı ile hâlâka düşmesin. Eğer o duruma düşerse; Allah'tan başka ne bir yardımcı, nede bir kurtarıcı bulur. Her türlü fidyeyi de verse kabul olunmaz. Kazandıklarından dolayı yok olanlar işte bunlardır. İnkâr ettikleri için de, can yakıcı azab ve kızgın ateş te onlarıdır.” (En'am Suresi 70. Ayet) Kur'an böyle diyor,

İslâm'ın gerçek bir yaşam tarzı, onun özünün, anayasasının da Kur'an olduğuna mü'minler iman ederler. Alıp verdiği nefesin gerçek olduğuna inananlar kadar da , inanmış görünenler varya, o toplumla oturup kalktığı için, şekil ve şemail ile ona benzeyip, kendi menfaatine, inananları aldattığını sanarak, kendini aldatanlar, ayaklı şeytanlardır!

Bu şeytanlar, hele hele olmaya ki, bu şeytanlıklarını İslâm'ı da araç ve oyuncak sayarak kullansınlar! İşte o zaman, yukarıdaki ayetle, yani Allah'la öbür dünyada savaşıacaklardır. Varsa topu tankı, onu bu dünyadan alıp,öbür tarafa hazırlansın. Cehalet veya beyni çalışmadığı için oyun gibi din yaşayan gösterişçiler varsa, bunu da din sanıyorlarsa ki, ne yazık ki hem de çok var. Bunlar derhal tavır değiştirip, pişman olmalı ve tövbe ile Hak'ka yalvarmalı ve de KUR'AN'A sarılmalılardır.

Binlerce yıllık mezar taşlarını yanından görmediyse, televizyonlarda da mı görmediler?

Ey insan! Bir gün mü uzun , bin yıl mı? Ne dersin? Kısa hayattan uzun hayata hazırlanmayı mezar taşları dahi, sana birşeyleri hatırlatmıyor mu? Ön sözümü de yine şu ayetlerle bağlamak istiyorum.

“İşte bu Kur’an ; tehlikelere karşı uyansınlar , Allah’ın ancak bir tek olduğunu bilsinler ve AKIL SAHİPLERİ İYİCE DÜŞÜNÜP ÖĞÜT ALSINLAR diye, insanlara gönderilmiş bir tebliğdir.”
(İbrahim Suresi-Ayet 52)

“Ey insanlar! Sizi ve sizden öncekileri yaratan Allah’a kulluk ediniz ki, O’na karşı gelmekten korunmuş olabilesiniz.” (Bakara Suresi 21. Ayet.)

- KULLUK ETMEK VE KORUNMAK ?... – İnsan- ı Kâmil olmak! Aklı başındaki insanın uğraşısı hep bunun için olmuştur. Yolu da Kur’an’dan geçmektedir.” Kulluğu yaşamak!”

Muzaffer Köklü

ESERİ TAKDİM

Üniversitede hocalık yaptığım yıllarda, zaman zaman Alman Akademisyen'lere verdiğim "İSLÂM DİNİ" konulu konferanslarım da, bana hep sormuşlardır.

-Anlattığın İslâm, bu kadar güzelse, neden İslâm âlemi mutlu yaşam süremiyor? Diye!

İşte babamın yazdığı bu kitaptaki tesbitler, gerçekten benim de onlara anlatmaya çalıştığım, ancak bazı bölümlerini anlatmakta zorlandığım ve açıklayamadığım hakikatlar olarak gördüm.

Çünkü Dünya'nın çeşitli yerlerinde yaşanan Müslümanlık'la İslâm Dini , yani Kur'an, yani dinin özü gerçekten çok farklı.

Gençlere ve düşünen beyinlere bu kitabı,dikkatle okuyarak, incelemelerini tavsiye ediyorum.

İnsanlara faydalı olması düşüncesiyle,böyle bir çalışmayı yaptığı için de, babama çok teşekkür ediyorum.

Dr. jur. Alper Köklü

GİRİŞ

Mevlânâ Celâleddin Rûmî'ye birisi gelir. "Ya Mevlâna benim bir sorunum var, yüzlerce insana sordum malesef bir cevap alamadım. Seni tavsiye ettiler ve sana geldim, lütfen bana yardım eder misin" der.

Mevlânâ'da oturduğu yerden: "Buyurun" der.

Adam; "Peygamber Efendimiz'in beline sardığı kuşak ne kadar uzunlukta ne kadar ende idi ve ne renkti ?" diye sorar.

Mevlânâ şaşkın: "Be adam, sen bu kuşağı neden bu kadar merak ediyorsun ki?" der.

Adam: "Baksanız ya hâlime, bütün giyeceklerimi, sarığımı, sakalımı, sandalımı aynen Peygamber Efendimiz'e benzettim, fakat belime saracak kuşak konusunu bir türlü öğrenip te saramadım" der.

Mevlânâ şöyle yukarıdan aşağıya adamı bir süzer, bir daha süzer ve: "Be adam, sen Peygamber'in Kur'an' dan aldığını mı, ahlâkını, inancını, doğruluğunu ve ihlasını mı öğrenip, yaşamak istiyorsun, yoksa dış görünüşünü mü yaşamak istiyorsun?"

"Sen cüppeye bırak, "ÖZ"e gel. Aradığını ÖZ de ara. O Kur'an'dır. Onda ara. Kılıkla kıyafetle inanç olsa idi, Ebu Cehil ki; en büyük İslâm düşmanıdır. O da o zaman aynen Peygamberimiz gibi giyinir idi. Sarık ve sakallı idi. Beline oda aynı kuşak sarardı" der ve ayağa kalkarken:

"Git aklını BEZDE değil ÖZDE ara" der. Dönüp gider.

İşte Mevlânâ'ya insanların neden bu denli değer verdiğiinin özeti!

Yukarıdaki girişı Mevlânâ'nın "Mesnevi"sinden alarak uyarladım. Kitabın konusuyla hoş bir bağlantısı olduğu için. Belki iyi tanımayanlar için de bilgi olsun diye kısaca :O, Allah ve Peygamber dostu Mevlânâ'yı, insanlara İslâm'ın anlaşılması konusunda zamanının ışığı olmuş,bugün bile bizleri aydınlatan insanı, kısaca tanıtmak isterim. İslâm'ı o zamanki anlayışın içersinde örnek hikayeler vererek yansıtmış, büyük Mütefekkir, (düşünür) Mesnevi 'nin sahibi, Anadolu Evliyası Hz. Mevlâna'yı .

Mevlânâ Celâleddin Rûmi (1207/1273) büyük bir İslâm fikir adamı, düşünürü ve şairidir. Orta Asya'da, Türkistan'ın Belh şehrinde doğmuştur. Belh bugün Afganistan sınırları içersindedir. Babası devrin ulâmasındandır(Alimlerindendir). Küçük yaşta vatanından ayrılmış, ailesi ile beraber İran, Irak ve Hicaz'a gitmiş. Kâbe'de Hac törenlerine katılmış ve sonra Anadolu'ya gelmişler ve Selçuklu'lar zamanında Konya'ya yerleşmişlerdir. Türbesi de oradadır. Genç yaşta kendisini İslâma vermiş, devrin padişahı tarafından büyük itibar görmüş, 6 ciltlik meşhur Mesnevi'yi yazmıştır. Kur'an ve sünnet ten sonra en çok itibar gören kaynak sayılır. 40380 beyitlik divânı bütün dünyaca tanınır.Ne yazık ki,cüzî bir azınlığın dışındaki Türk Müslüman'ı adını duymuştur da Mesnevi'yi tanımaz. Dünya'nın en büyük fikir adamlarından biridir. Dünya'daki meşhur üniversitelerin hepsinde Mevlâna'nın eserleri bulunur. Allah ve Peygamber dostu büyük Türk mütefekkiridir. **(Düşünürü. Düşünür ne demek? Bir konuyu en doğru yorumlamak için, her kaynağı araştırıp, beyninde en uygun şekle getiren ve onu en güzel dışarıya yansıtan insan demektir. Hastanın durumuna göre, en iyi ve uygun ilacı veren doktor gibi.)**

İşte Kur'an'da düşünmeyi (tefekürü) emreder ve defalarca sorgular: "Hiç düşünmezler mi?" diye!

Konuya girerken, Mevlâna'nın bir adama verdiği örnekle yola çıktım. Aynı yolda, yoluma bir başka Konya'lı çıktı. O da bugünkü dünyada kendince din anlayışı olan birisi. TV nin birinde haftada bir dinî program yapan Hoca efendilerden biri. Buyurun neticeyi birlikte değerlendirelim. Kıyaslamayı da! Bu Zat aynı zamanda Mevlâna aşığı olduğunu da söyler durur. Nasıl anlamaksa! Konuşmasının bir bölümünü aynen veriyorum: Konusu;

“Peygamber Efendimizi örnek almak.”

“Değerli kardeşlerim; Peygamber Efendimiz tuvalete girerken şöyle derdi, çıkarken şöyle derdi.Yemek yerken yer sofrasında yerd. Dişlerini misfakla fırçalardı. Dikişini kendi dikerdi. Sandalını kendi onarırdı, çok mütavazi bir yaşantısı vardı. Bizlerde bazı şeylerde dikkatli olmalıyız. Herşeyden de bizlerin de olsun istememeli ve mütevazi bir hayat yaşamalıyız. Kadınların çalışmalarını tamâmen yanlış buluyorum. Hatta tahsil yapmalarını bile: Babamın bu konuda bana vasiyeti de var. Ehliyet almalarını, araba kullanmalarını kesinlikle tasvip etmiyorum. Hatta bizlerin evlerinde TV dahi bulunmaz. Yer sofraları kullanırız. Kadının yüzünü dışarıda göstermesi hiç olmayacak bir durum.” Vs. vs. vs. devam edip gidiyor.Yukarıdaki yazdıklarım da küçük bir değişiklik varsa, o kardeşimiz beni bağışlasın. Dahası da var da! Bakın bir programda da bu kardeşimiz: “Bu gün nafakan varsa, yarını düşünme! Yarın ne kazanıp kaybederimin hesabını bugünden yapma,çünkü yarına Allah kerim” diyor! Tabiiki yarına Allah kerim, her saniyeye Allah kerim amaaa!

Bugünün dünyası, değil yarının, beş yıl, on yıl, hatta elli yılların plânlamasını bugünden yapıp, kaynağını da bu sürede hazırlıyor. Eğer sen buna ayak uyduramazsan bugünkü fakir İslâm ülke ve topluluklarının durumuna düşersin. Zaten neredeyse öyleyiz.

Yeni yeni canlanıyoruz. Durmadan da sana yardım toplar dururlar sonra! Allah İslâm'ını genel olarak ortaya koyarken: "Müslüman çalışkan, plânlı ve zengin olmalıdır" aynasını bize yansıtıyor. Yüce Allah :"**Namazı kıl, zekatı" ver diyor. Zekat zenginin vereceğidir. İslâm: Veren el, alan elden üstündür diyor!**

Tabii ki anlayabilen kafalara! "**Hiç ölmeyecek gibi dünya işine, yarın ölecekmiş gibi de ahirete sarıl**" diyen senin Peygamberini ve Kur'an'da "bir işten yorulunca, dinlen ve öbür işe sarıl", "düşmanlarından daha daha besili atlar besle" (yani tekniğin en iyisini yap ve kullan) ayetlerini, bunları nerelere koyacaksın? Hoca kardeşim! İçerik olarak konuşmasının küçücük bir bölümünü aldım. Zaten konu için yeterli.

Bakın! 1270'lerdeki Mevlâna ne söylüyor? 2010'larda akademisyen zat ne söylüyor? Kur'an-ı Kerim mübarekte "hiç düşünmezler mi, hiç akıl etmezler mi, ey akıl sahipleri diye yetmiş defa vurgulayıp duruyor. Düşünüp, kıyas etmeden, körü körüne taklit seni varacağın menzile götürmez. Didinir durursun, ama yol alamazsın. ÖZÜ değil BEZİ yaşarsın. Sana uyanlara da yaşatırsın. "Evimize TV sokmayız" diyorsun, sen TV den yayın yapıyorsun. Lüks arabalarla geziyor, uçakla defalarca hac ve ümreye gittiğini söylüyorsun. Karnın acıkınca lokantada veya bulunduğun görev yerinde yer sofrasında değil, masada yemek yiyorsun, cebinde cep telefonunda var. Üzerindeki elbise de gıcır gıcır. Allah daha çok versin.

Peygamber Efendimiz uçak mı kullandı? Araba mı? Cep telefonu mu kullandı, TV yayını mı yaptı? İşinize gelene eyvallah, gerisi yallah yullah! Hanımın doğumu için kadın doktor ararsın. Okutup doktor yapmadığın kızın için, doktoru başka din mensubundan mı arayacaksın? Perişanlayıncada bas bas bağıracaksın. Allah böyle bir din göndermedi âleme. "İlim Çinde ise git ara bul" diyen

Hız Muhammed S.A.S. değil mi? Dahasını söyleyemiyim mi? Sayın Hoca Efendi! Müslüman'ları ezgi edebiyeti ile beze sevkemeyin, lütfen Mevlânâ gibi öze sevkedin ÖZ'E ! O öz ki, Kur'an'ın ta kendisi ve Mübarek Peygamberimizin o zamanın imkanlarını en güzel kullanarak, kıyamete kadar sürecek olan bu dinin yol işaretleridir.

Sanki mübarek Peygamber masa buldu da, onda yemek yemem dedi. Koltuk vardı da, onda oturmam dedi. TV vardı da, ona bakmam dedi. Yoktu ki! Mübarek Kur'an'ın gelen ayetleri bile papürüs kağıtlarına, taşlara ve ceylan derileine vs. yazılıyordu. Sanki kağıt vardı da yazmam mı dedi? Allah'ın bütün nîmetlerini ve imkanlarını iyiye kullanırsan faydalanırsın, kötüye kullanırsan zarar görürsün. Bunları işle, amenna!

Hedefe giderken o zaman yol yoktu peygamberimiz çalılıklardan geçti ise, bugün asfalt yol varken, o yolu bırakıp çalılar arasına mı dalalım? Niçin? Peygamberimiz buradan geçti diye! mübarek Peygamber sanki asfalt yol vardı da geçmedi, çalılıklara mı sokuldu? O zamanın imkanlarını bugünle kıyasla ve İslâm'ın getirdiği aklın yolunu Kur'an'la çarp, sonucun daha sağlam olur. İşte o zaman cüppeyi yaşamaktan kurtulur, sana uyanları da kurtarırsın. Acizane tavsiyem: Beyninizi karanlıktan biraz aydınlığa çıkarın.

Ben,burada,sizden yola çıkarak, ünvan verilmiş ancak kıyaslamada yanlış davrananları ve bu durumda toplumu yönlendirmeye çalışanları genelde kastediyorum. Yoksa sizi tanımam, bilem. Allah dilediğiniz yolunuzu açık etsin.

“Her koyun kendi bacağından asılır.” Ancak; başklarının koyunlarını, başkasının bacağından asmaya kalkarsanız, itirazlar da yükselir, o kadar!

Bakınız; babanız mübarek insan bile, sizden gerideki bir zaman diliminde yaşamasına rağmen, belki elli vaizini dinlemiştir,

sizden çokmu çok ilerde hedefler göteriyordu. Ha! Hepimizin hataları olabilir, ama bazıları koca koca çamları devirme hakkına sahip değil. Müslüman'ın eleştirisi ile karşılaşacağını bilmeli. Herkesi de kaval dinleyen koyun sanmamalı.

Mevlâna gibi aklını kullananların olabileceğini düşünün ve bu dini sadece sizlerin bildiğini de sanmayın. Hani eskilerden kalan bir ibret sözü vardır:

“Herkes ne eder kendine eder, yine kendi kendine eder.”

Burada sizin gibiler, sadece kendine değil başkalarına faydalı olacağım derken, zarar da veriyorlar. Çünkü topluma hitap ediyorsunuz. Onun için bu bölümde yazıyorum. Kusura bakma. Yanlışsam beni bağışla.

Yine bir sohbetinde bu hocamız “çocuklarınızın ismini Muhammed koyun. Bol bol Muhammed ismi dolaşsın ortalıkta” diyor. Acaba Türk'ler, yani Osmanlı neden bu ismi pek koymamış? Hiç düşündün mü? Neredeyse her birini evliya gibi gördüğümüz, hiç bir Osmanlı padişahının , paşasının komutanın Muhammed adı var mı? Bende yüzlerce öğrencimden bir tanesi hariç, Muhammed adlısın hatırlamıyorum. Türkler'in bu isme hürmetinin nişanesidir bu! Onun yerini MEHMET'le değiştirmiş ve işte Mehmet'leri O'na izafeten koymuş! (“Mehmetçik”askerlerimizin genel adı olmuş.Muhammed'in askeri anlamında.) Neden biliyor musunuz? Bakın, çocukluğunuzu hatırlayın. Çocuklar, gençlik çağına yeni giren, burnu havalı gençlik, en ufak bir meselede karşısındakine hömerir ve kızınca küfreder. Hücum eder. İsim vermeyeceğim ama pek çok insan bilir.

Ayenen bir şehirin küfrü ilk başta “ ualan falan, senin Allah’ına, kitabına” diye başlarlar. Ben orada da yaşadım, bilirim.Kızan, sinirlenen tüm gençler hemen hemen her yerde küfreder. “Ulan falan, (isim zikrederek) senin a.....nı, av.....nı, soyunu, sopunu” vs. başlar gider. Hatta yaşlı insanlar bile kızınca:” Bu alçak Falan varya”... diye kükrer. İşte Muhammed ismini koyarsan o küfürlere de muhatap olabilir diye ecdat, O ismi değiştirerek kullanmış,ama direk koymamış. O isme hürmetinden koymamış. Bir konuyu işlerken,ardını,önünü düşünerek hareket ederseniz daha tutarlı olursunuz! Eleştiri de almazsınız! Sadece siz değil, hepimiz öyle olmalıyız.

Kaldı ki mesele; her türlü ilimi, bilimi ve tekniği zamanın getirdiklerini İslâma en uygun şekilde kullanmanın yollarını aramak müslümanın görevidir. Hele hele din adamı cüppe giyenlerin aslî görevidir. Ama nerdeeee? Hikayelerden bir kurtulabilsek! Dinin özüne girebilsek, her şey hallolacak.

Kur’an-ı Kerim “Düşmanlarınızın atlarından besili atlar ve iyi silahlara sahip olun” derken, bizler ise, teknolojinin nîmetlerini farkına varmadan, tepme çabası içersinde yarışa kalkıyoruz. Allah, akıl- fikir versin. Ne diyeyim.” Minderde yemek yiyeceğim, TV’yi eve sokmam,” falan filan dini yaşamak veya yaşamamak değildir. Müslüman aklını başına almalı. **Kişi kendi istediği gibi yaşar. Yüce Mevlâ insanı hür bırakmış. İsteddiği inancı seçer ve yaşar. Hayvanları kendi iradesine bırakmamış,ancak insanı hür iradeye bırakmış ki ,seçme iradesinden sorumlu olabilsin diye. Cuma namazı bile hürriyetin olmadığı yerde kılınmaz!** Ancak, toplumu yanlış yönlendirince, birilerini karşısında bulur. Bunu bilmek gerekir. Herkesin dinini inandığı gibi yaşamasına kimse karışmamalı. O inanç içerde yaşanır. Fakat, yanlış yol tarif eden biri, sizi yanlış köye gönderir.

Hoca efendi gibi kardeşlerimize biraz daha dikkatli davranmalarını tavsiye ederim. Onların her sözünü milyonlar dinliyor ve uyuyor. Vebâlini de benden daha iyi bilirler.Müslümanlar'ın da her satılanı kontrollü almalarını tavsiye ederim.

Zaman zaman TV 'lerde olduğu gibi camii kürsülerinde de sanki ÖZ (Kur'an) bitmiş gibi bol bol cüppe satanlar var. Allah C.C. bunların hesabını onlardan sormayacak mı?

Önce bilgilen, sonra akıl hamurunla yoğur ve sonra da insanların önüne koy. Beklenen bu.

Hikayeler din değildir. Müslümanlar hep rüyalarla, hikayelerle uyutuldu. Kur'an duvara asıldı, hürmet gösterildi, ancak O'nun içindeki Allah'ın:

“Halis din budur, bu yol benim dosdoğru yolumdur “ (Zümer S. 1., 2., 3. ayetler)

“Sen, sana vahyedilene sımsıkı sarıl. Şüphesiz Sen dosdoğru yoldasın.” (Zuhruf S. 43. ayet) dediği ÖZ' e pek fazla yanaşan olmadı. Bazı âlim insanlar zaman zaman bunu ortaya getirince de zavallı, cahil beyinli yarım hocalarca kıyametler koparıldı ve “falan hadis, falan âlim” diyerek, propagandalarla o insanlar karalanmaya çalışıldı. Çünkü adamlarda ÖZ'ü kavrayacak başta dil yok! İlim yok! Zaman ve emek harcayacak, akıl süzgecini çalıştıracak gayret yok! Hazır bul cüppeye sar, ortaya koy! Al sana din!

Hem tarih bunu gösteriyor, hem de yaşadığımız devir aynen bize yansıtıyor. Bu gün de bu durum aynen devam ediyor.

Hangi cemaatin, hangi tarikatın, hangi grubun adamıysan, ona göre propagandan yapıyor, ekonomik gücünceTV'lerin seni destekliyor, yayıncıların seni yayınıyor. Her devir kendine göre bir viraj bulmuş, bugüne gelmiş. Bugün de böyle gidiyor!

Bakın Sahabeden biri, Allah(Kur'an) dostu, ki bu Zat, ilk defa Kur'an-ı muska gibi boynuna asarak "Allah'ın Kitabı" diye sarılarak gezen kişi, (ismini hatırlayamadım, erbâbının malûmudur) Kur'an için ne diyor:

"Kur'an Allah tarafından içindeki ile amel etsinler diye indirildi, ancak insanlar onun yüzüne amel ettiler" diyor. Mustafa İslamoğlu'da bu kaynağı aynen aktardı. (Allah ondan razı olsun. Bana göre son yüz yılın İslâm Filozofu.İslâm'da Filozofi yoktur,Âlim vardır. Ama, açıklama, inceleme ve yorumlama bakımından öyle sıfatlandırdım.Dini gerçekten anlamak ve yaşamak istiyorsan, M.İslâmolu ve onun gibileri dinle ,Kur'an-ı kavramış, Hak'kı anlamış olursun.) Yani Kur'an-ın özülle değilde, yazısıyla uğraşıldı. Kur'an-ı okuyabiliyor musuuuuun? Okuyamıyor musun? Onunla uğraşılırken, bu Kitap'tan ne anlatıyor, nasıl amel etmen (yaşaman) gerekiyor meselesi ise, sadece hocaların aklının neye erdiği kadarına terkedildi! Olmaz böyle şey! Oldu ya işte. Ben de onun için bağıryorum ya, üzülüyorum ya. Toplum genelde Kur'an bilincinden bundan dolayı mahrum bırakıldı ya!

Kur'an merkezinden uzaklaşanlar bir yerlerde şaşırıyor, hatalara düşüyorlar. Ama yine de devam ediyorlar. Hayret ki, hayret! Eğer Kur'an merkez alınıp yaşansaysdı,Müslüman toplumlar da gerçek yaşamını müslüman olarak yaşayacaktı.

Eğer İslâm âlemi Kur'an'a göre yaşasaydı, Müslümanların Dünya'daki halleri bugün böyle mi olurdu? Allah pelli perişan olun diye mi bu dini indirdi? Kur'an merkez alınmadı ki!

Halbuki Kur'an-ı merkez alan farklı görüşler, düşüncüler İslâm'ın zenginliğidir. Buna kimsenin bir itirazı olamaz. Âmenna. Herkes aynı yorumlayamaz. **Ama ana eksen saparsa, aşırıya bilya dağıtırsın. Tekerleğin de yalpalar! Dünya'daki** müslümanları seyredin.,Bakın tekerlekleri nasıl yalpa yapıyor. Neden eksene hiç yanaşmıyorlar, bilyalar darma dağın olmuş. Neden? İndirilen değil de, uydurulan dine sarılmışlarda ondan. Bunların büyük müsebbibi de her halde âlimlik satan dine ekleme-çıkarma yapan cahil ulama kisveli ulema bozuntuları olsa gerek. Tabi ki her insan farklı düşünebilir, ama; adamda düşünme yok, aldığı

sorgulamadan aktarıyor. Hak mezheplere neden ,farklılıklar olsa da “amenna” deriz? Çünkü; Kur'an oanalarda merkez alınmıştır. Bakın İslâm'da denge zenginliği ile düşünmeyle ilgili Nasreddin Hocamıza gidelim. Aşık Veysel'e gidelim. Onlar ne diyor farklı yorumlar için.

Nasreddin Hoca'ya birisi sormuş:

“Hocam, sabah evden çıkanların her biri farklı yönle gitmekte. Nedir bunun hikmeti?” Aslında herkesin işinin olduğu yöne doğru gitmesi kadar tabii bir şey yoktur, ama adam belkide laf olsun diye sormuş soruyu. Fakat Hoca'nın cevabında asırlardır insanoğlunun tartışmalarının eksenini oluşturan bir hakikat vardı:

“Neden olacak demiş Hoca, herkes aynı yöne gitseydi Dünya'nın dengesi bozulurdu!”

Aşık Veysel' de:

“Kim okurdu, kim yazardı,
Bu düğümü kim çözerdi,
Koyun kurt ile gezerdi,
Fikir başka, başka olmasa.”

O 'da bu düşünceyi başka türlü izah etmeye çalışmış olmalı.

Başka fikirlerin olması, Öz'den yani Kur'an'dan ayrılmamak kaydıyla insanların çabalarının ayrılması denge demektir aslında. Düşüncedeki farklılıklar insanları korkutmamalı. Ancak anayolda kırılmaların olmasından sakınılmalıdır. **Ortak değerlere bağlılık ne kadar güzelse, farklılıklar içersinde birlikte yaşamak ta o kadar güzeldir. Yeter ki iş kavgaya dönüşmesin.** Peygamberimiz daha peygamber bile değilken,

Kâbe'nin Hacer'ül Esvet Taşı'nı nasıl bütün kabilelere bir yaygının kenarlarından tutturmak suretiyle kavgayı önlemiş ve farklı düşünceleri bir ekseninde birleştirmişti? Hikayesini açın Peygamberimizin hayatından okuyun. Namık Kemal'in de "fikir tartışmalarından hakikat ortaya çıkar" sözünü de bu meyanda anmak yakışır doğrusu. **Herkesi kendi gibi inanmaya zorlayanlar, bilmiyorlarmı ki, kendileri de başkaları gibi inanmıyorlar?** Ama bu Kur'an olunca tartışma dışarda kalır. Hatta Yüce Allah bize "**dinde zorlama yoktur**" demiyor mu? (Bakara S.256) Ama! Düşünmeyide hep emrediyor!

Esasen dinini bilmesi, öğrenmesi ve mesul tutulacağını bilmesi gereken müslüman da hazırcı olmuş, kim ne satarsa hemen alıyor, cup diye yutuyor! Yutmasa , satan da azalacak!

Yahu be birader domatesi, elmayı, armudu satın alırken iyisini seçmesini biliyorsun da, neden sana iki dünyada da mutluluk verecek olan dini öğrenirken onu iyi ve sağlam öğrenmenin yolunu iyi seçmiyorsun?

Neden şu mübarek Kur'an-ı kendin kendi dilinde okuyup düşünmüyor, Peygamber Efendimiz'in hayatını da okuyup,sağdan soldan gelecek çatlak sesleri beyninde yorumlayacak ilme sahip olmuyorsun da, bilgi kırıntıları ile yetiniyorsun? Hatta onu tutup başkalarına somun diye yutturmaya kalkıyorsun? Esasen kabahat senin değilmi? Hak veriyor musun bana ? Otur camî cemaatinin yanına ne bilgi kırıntılı fetvacılar var, dinle!

“Yoksa amaan!!! Sen ne diyorsun be adam; hocaların yüzde bilmem kaç bile, meslekleri olduğu halde, bu işten geçimlerini sağladıkları halde, çoluk çocuğunu bununla yetiştirdikleri halde senin dediğini onların bile bir kısmı tam yapmamış, benim işim gücüm bu mu,” diyorsun? Diyorsan, belki de haklısın(!) Cennet te, Cehennem de boşuna mı yaratıldı? Bekliyor.

Bakın, bakın! Uğraşmayanlar için yazıyorum. Yüca Allah Peygamberine, bırak bizi, sevgili Habibi'ne Kur'an'da ne diyor:

(İyi dikkat et! Zuhruf S. 44. ayet)

“DOĞRUSU KUR’AN, SANA VE KAVMİNE (ümmetine) BİR ÖĞÜTTÜR. İLERİDE (ahirette) ONDAN SORUMLU TUTULACAKSINIZ.”

Allah Allah! Peygamber bile sorumlu tutulacaksa, ya ben, sen anlamadığın Kur'an'dan nasıl cevap vereceğiz? Haa, önce burada anlayıp, yaşayacaksın ki, orada sorumluluğun aşılınsın. ARAP OLMAYAN MÜSLÜMANLARI, KENDİ DİLİNDE Kur'an okumalarını safsaklayan, “Kur'an'ın türkçesini okursan, Kur'an okumuş olmazsın” diyen hoca Efendi ! Ben arapça anlamıyorum. Arap dilini bilmiyorum. DİL, DİL! Kur'an'ın dilini! Arapça harfleri değil!

Allah'ın emirlerini ve yasaklarını ille de gelip sana mı sormalıyım? Kur'an'da böyle mi emir var? Yoksa mübarek Peygamberimiz mi söyledi? Kafandan uydurma! Sanki kendi Arapçayı çok iyi biliyor da! (Âlimlere sözümüz olamaz!) Müslümanları bu sorumlulukta bırakan çalılıkası din adamlarına Allah akıl, fikir versin! Yarın Rabbimin huzurunda o insanların onlardan davacı olacaklarını bile bile! Hayret ki hayret! Terazisi iyi tartamayanın, tahsiline güvenmemeli! Nihayet insandır!

Mustafa İslâmoğlu Hoca'nın çalışmasında ve Kitabında ki bu harika tesbite bütün kalbim ve gözlemlerim, incelemelerimle tam destek veriyorum. Allah onun gibilerin sayısını artırsın ki KUR'AN iyi anlaşılıp, İslâm yaşansın arzusunundayım.

M.İslâmoğlu Hoca'nın meşhur TV proğramı:

İNDİRİLEN DİNİ Mİ – UYDURULAN DİNİ Mİ YAŞAMAK !

Mslmanalar yıllar , yüzyıllar geçtikçe uydurup, uydurup dine eklemişler ve eklentilerle halis olmayan bir din yaşamaya başlamışlar ve halisliği bozulan ve Kur'an dan uzaklaşan din de, başımıza böyle bir İslâm Âlemi getirmiş.

Ey Müslüman Kur'an 'a dn. Halis dini O nun içinde ara .

Zümer Suresi , 1,2,3. ayetleri bir okusana.

“ Tenzill Kitbi minallhil azizil hakm. İnnâ enzeln ileykel kitabe bil hakkı fa'bdillhe muhlisal lehddin, El lillhid dinil halis.”

Bak ne diyor Allah: Bu kitabın indirilişi Aziz ve hikmet sahibibi olan olan Allah katındandır.şüphesiz ki biz biz sana bu kitabı hak din olarak indirdik. O halde sen de dini Allah'a halis kılarak,(ihlas ile) kulluk et. Dikkat et! Halis din, yalnız Allah'ındır. Buyur kardeşim. Sen bu kitabı ne kadar tanıyorsun? Halis din işte bunun içinde imiş, uydurulan ve ekleme çıkarma yapılanlar din değildir.

İSLÂM DİNİ İLE MÜSLÜMANLIK , SANKİ BAŐKALAŐTI !

Kardeşim, Müslüman, iyi dikkat et! Allah'ın huzuruna aynen bu dünya'ya gelişin gibi tekrar tek başına döneceksin.

Sorgunu, sualini de tek başına vereceksin. SORULAR Kur'an-a göre olacak, cevaplar da O'ndan istenecek,haberini olsun !

Yani Kur'an-ı anlayıp, ona göre yaşadın mı? Veya yaşamaya gayret ettin mi?

Ne diyor Allah CC. "İnneddine indallahil islâm." Benim katımda geçerli tek din İslâm'dır. Yani KUR'AN da beldirdiğim dir. Zuhruf 44 te bu kitaptan (Kur'an dan) sorgulanıp,yargılanacaksınız diyor Rabbim.

Sen, Müneccim misin ki, bilmediğin, anlamadığın Kur'an'dan cevap vereceksin?

Zümer 1-2-3. Ayetleri açıp okusana.Halis din bu kitabın içindedir. Ey Muhammed sen de dini, buna göre halis kıl demiyor mu? Dini uyduruk ve eklemelerde ararsan Allah'ın dini değil, uydurulmuş din olur.

Bugünkü yaşanan ve anlatılan müslümanlık, maalesef, aklımın erdiği kadarıya, şöyle Dünya'ya bir göz atıyor ve mülhaza ediyorum da, meşhur yazar, Hoca Ahmet Hulusi Efendi'nin de işaret ettiği gibi ; gelenek Müslümanlığı mı dersin,dedelerimizin anlattığı çeşitli dinlerin ve görüşlerin Müslümanlığı mı dersin, her bölgenin-milletin İslâm öncesi dinlerinin kalıntılarının İslâmla karıştırılarak meydana gettikleri Müslümanlık mı dersin,her Hocanın, âlimin görüşü Müslümanlığı mı dersin ne dersin de !

İçine İslâm'ın ÖZ'ünden biraz bulaştırmışlar, dışını kalın bir cüppeye sarmışlar ve sana diyorlarki "yut bu sarmayı". Allah Allah! Yahu bu bizim sarma mı aceba? Yut yut. Ben sardım,senin aklın ermez. Benim görüşümün, benim grubumun, benim şeyhimin, benim mezhebimin, benim meşrebimin sarması bu! Eh ne diyelim "böyleymiş" der de

KUR'AN-la ölçmeden yutarsan, kimseye bahane bulma hakkına da sahip değilsin. Yutan da , cevabını verecek olan da sensin. Seni Kur'an-la uyaranlara hücum edeceğine,aklını çalıştır ve düşün. Karar senin.

Sen Hak'tan İNDİRİLEN dine mi, yoksa kendi anlayışına ve işine geldiği gibi fetvalar verilerek UYDURULAN dine mi inanmak istiyorsun ? Kendin karar ver. Sorumlu sensin haberin olsun.

Bak ZÜMER SURESİ 1,2,3. Ayetler ne diyor. Halis din bu Kitaptadır,ey Peygamber sen de dini buna göre halis kıl demiyor mu? Öyleyse Peygamber (SAS) bu kitaba halis yaklaşmayan hiçbir şeyi söylemez. Söylememiştir. -----

Hacı , Hoca din demek değildir. Din İSLÂM dır,oda KUR'AN-dır.

“Çok para verirseniz cennete giderseniz” diyenler de seni aptal sayarak vurandır!!!!

Zekat, sadaka,hayır ve hasenat başka, aptalca sömrölmek bir başka meseledir. Müslüman aklını başına almalı!

Bilmeyenler değilde, bilenler yaptıklarından dolayı daha fazla hesap verecek.

Şu sıralar TV ekranlarında din anlatmak adına , taraftarlar toplamak adına bile yarışan bir sürü insanlar var. Bunlardan gerçekten âlim insanlar da var, hikayeciler de var. Birbirlerine hücumları da üzümlere seyrederiz ve Müslümanlar adına üzüntü duyuyoruz.

Benim hayranlıkları mı? Mustafa İslâmoğlu'nda, Prof:Dr.Mehmet Okuyan'da, Can gönül dostlarım. Prof.Dr. Mustafa Öztürk, Cemâl Külünkoğlu 'nda ,Prof.Dr.Yunus Vehbi Yavuz Hoca'lar gibilerde. Çünkü onlar Kur'an eksenli ilim adamları da ondan.Hayranım onlara ve onlar gibilere. Cüppeçileri de nereye koyarsan koy.

Meselâ bir deli çıkmış,kedi yavruları gibi, İslâm çizgisinin dışında kıyafetlerle,neredeyse mayolu kadınları- kızları karşısına dizmiş, din adına ,İslâm adına program yapıyor.Dans ediyor,yarı çıplak kadın oynatıyor, gazel çekiyor, şarkı türkü söylüyerek, din anlatıyor.Arada bir kadın kahkahaları da ortalığı yıkıyor.

Alimlerle alay ediyor ve her iki kelimesinin ardından mehdi bekliyor. Kurtarıcı MEHDİ gelip onu kurtaracakmış!

Kardeşim sana Kur'an, Hz. Muhammed (sas) yetmedi mi de, mehdi bekliyorsun? İki bin on iki de muhakkak gelecek diyip tutturuyorsun. Bu sene gelmezse, seneye insanların yüzüne nasıl bakacaksın? Kur'an da mesih var,oda Hz. İsa'yı kastediyor ama ben mehdi görmedim. Allah'ın her yüzyılda bir ışık, (bir Veliullah) gönderirim, sizlerin yollarınızı aydınlatır dediği ayeti mehti kabul etsen de öyle açıklasan ona amenna deriz.Onun da kim olduğunu Allah(cc)bilir. Mededi Allah'tan bekle, mehdiyle de milletin kafasını kendin gibi bozma! Kendi halini ve TV ni , çıplak kızlarını, iki akli başında insanla otur,banttan tekrar bir seyret, seyret. Tövbe et Rabbine dön.Fazla yazmıyorum.Benden din kardeşi öğüdü.Tutup, tutmamak ta, tabî ki size ait.

Kimileri tam İsrailiyet hikayelerini bizm dinle belemiş, safsatalar yuvarlayıp din diye sallayıp gidiyor. Allah akıl fikir verin. Gençleri böyle zehirlemeyin.Allah soracak!

HOCA AYAĞIMI GIDIKLIYOR

Bakın, burada sizlere bu işin latifesi (şakası) olsun diye bir hikaye anlatayım: Eskilerin İslâm'ı "yarım buçuk bilen", ekleyip, yakıştırıp anlatan, hocalar için bir hikayesi vardır. Hep anlatırlar. Yukarıdaki konuyuda bağlantısı denk geldiği için ben de sizlere aktarayım.

Adamın birisi ölmüş. Öbür dünyaya varmış. Bu dünyadayken sofu imiş. Yani dini, duya- dinleye yarım-yamalak öğrenenlerden. Ama imanı tammış.Öbür tarafa varınca hemen Cennet'e koşmuş, köyelerinin hocası ile müezzinini aramış. Çünkü onlar daha önce ölmüşlermiş. Muhakkak Cennet'te olmaları gerekir diye düşünmüş. Aramış, taramış bulamamış."Allah Allah! Olmaya olmaz ama birde cehenneme bakayım, belki orada olabilirler" demiş. Geçmiş cehenneme. Sağı solu araken bakmış ki müezzin bogazına kadar kaynayan katran kazanınının içersinde. Sadece başı görünüyor. Ama o ne? Adam o halde gülüyor. Bizimki şaşırılmış ve sormuş."Yahu müezzin efendi, senin burada işin ne? Hem bu halde neden gülüyorsun?" Demiş. Müezzin; "Hiç sorma, Hoca aşağıdan ayağımı gıdıklıyor" demiş. Bizimki: "Ne, Hoca dahamı tabanda?" diye hayretle donakalmış.

Burada, bildikleri hade anayoldan sapan, nefsini ön pilâna çıkartan, din adına birşeyler uyduran, görevini tam olarak yapma gayreti göstermeyen ve din adına hava satanların daha ağır cezalanacaklarını anlatan bir espiri var. Gerçek te her halde böyle olsa gerek." Allah ve Peygamber adına bir söz uydurana, cehennemde yerini hazırlasın" demiyor mu Kur'an? Neden "Âlimin uykusu, cahilin ibadetinden evladır" denir? Sebep? Bilerek yapılan ibadetin sevabı o derece fazla ve suçun da cezası, bilmeden işleyenden daha ağırdır. Bu dünya kanunlarında da böyle değil mi?

ÂLİM BATARSA ÂLEM BATAR

Talebeleri ile gezintiye çıkan bir bilge (âlim), çevredekilerin hayran bakışlarını gördükçe, gururdan adım atışını bile değiştirmiş. Talebeleri de saygıyla takip ettikleri hocalarının yürüyüşüne ayak uydurmuşlar. Aslında hoca da, talebeleri de imrenilmeye lâyık insanlarmış. İşte bu halde yürürken bir bataklığın kenarına gelmişler. Sarhoşmu, delimi olduğunu anlayamadıkları bir adamın bataklıktan bata-çıkı karşıya geçmeye çalıştığını görmüşler. Bilge, adama bağırmış:

“Dikkat et be adam, bataklıktasın görmüyor musun? Her an batabilirsin. Geri dön!”
Bata çıkı yürümeye çalışan adam, bilgeye ömür boyu unutamayacağı bir ders vermiş:

Adam geriye dönüp , bağırarak; “Asıl sen dikkat et! Batacak olursam sadece ben batırım. Ama sen batacak olursan, öğrencilerinde seninle birlikte batar!” Demiş.

“Âdem ol, âlemi bul,
Âlemde âdem gizlidir.
Etme tahkir âdemi,
Âdemde âlem gizlidir!”
Dememiş mi şair? Öyleyse herkes dikkatli olmalı değil mi?

Artık bu din bu kadar ekleme, takma zincir halkaları gibi, dinin kaynağından uzaklaşarak, Kur’an ve akılla yoğurmadan, ağzına geldiği gibi yakıştırmaları çekmiyor. Yüce Mevlâ bizden ne istiyor? Bizler neler yapıyoruz? İşte onun mütaalasını bu kitapta beraber yapmaya çalışacağız. Hani matematikte sağlama yapılır ya. Doğru mu, yanlış mı diye. Bizde sağlamayı Kur’an’a göre yapacağız. Peygamberimiz de terazinin hakemi olacak inşaallah.

Din ve yaşamla ilgili genel bir harmanlama olsun istedim.

Ekleme zincirler , inanın gençleri dinden ürkütüyor.

“Zorlaştırmayın, kolaylaştırın” emrini kime anlatırsın bilemem!
Bilge görünme hastalığı, uyduruklar doğuruyor. Hayret!

– **Din Allah’ın kanunlarıdır, insanları kanunlarından (görüşlerinden) din olmaz.** –

BEN KIRKKÜSÜR YILLIK BİR EĞİTİMCİYİM, İLAHİYATCI DEĞİLİM. BU DİNİ İYİ BİLMESİ GEREKEN BİR MÜSLÜMAN KADAR BİLDİĞİM KANAATİNDEYİM.

DİNİMİN DOĞRULARINI VE NASIL YAŞANMASINI ARAŞTIRAN BİR MÜSLÜMANDAN BAŞKASI DA DEĞİLİM.
Âlimlik iddiasında olan da HİÇ DEĞİLİM.

BU YIL TÜRKİYE’DE KUR’AN-I ANLAMA YILI İLÂN EDİLDİ.
BEN DE BU VESİLE İLE BU KİTABI YAZMAYA KARA VERDİM.

BU KİTABI, YAZMAKTAKİ ANA GAYEM; İSLÂM’DA CÜPPE SATANLAR, ALANLAR VE SATILAN YERLERİN DURUMLARINI ELEŞTİREREK, DİN KONUSUNDA MÜSLÜMAN KARDEŞLERİMİN DAHA DİKKATLİ HAREKET ETMELERİNİ HEDEFLEDİM.

Doğruları iyi bilmek, belki bizim yaptığımız hataları ve yanlışları yapmayı engelleyebilir düşüncesi ile;

“MÜSLÜMAN KARDEŞLERİME VE GENÇLERE, ONLARLA MESLEĞİM VE KONUMUM, YAŞADIĞIM ÜLKE VE ÜLKELERDE, HEP İÇ İÇE OLMAM NEDENİYLE, DİNİMİZLE İLGİLİ HATALI DAVRANIŞLARI, GÖREBİLDİĞİM KADARIYLA AKTARMAK VE DOĞRULARI YAŞAMALRINA YARDIMCI OLMAKTAN VE GELECEK KUŞAKLARADA FAYDAM OLSUN,

DÜŞÜNCESENİN BAŞKA BİR AMACIM DA YOKTUR. BU BÖYLE BİLİNMEİİ!”

Bu kitapta işlenen bölümlerin genel çoğunluğu , biz Müslümanların, DİNİ YAŞAMADA kendimizin “ÖZ ELEŞTİRİSİ“ olarak değerlendirilmelidir. Diğer kısımlar ikinci plânda olanlardır.

Hiç kimse bu Dünya'ya kendi isteyerek gelmedi.Bu veya şu milletten olmak istiyorum , şu ve bu anne-babadan olmak istiyorum, şu ırktan, bu renkten olmak istiyorum,kız ve ya erkek olmak istiyorum, şöyle ekonomik bir ailede doğmak istiyorum gibi hiçbir seçeneği kullanabilmiş midir? Hayır. Yüce Allah nasıl, nerde, ne şekilde ve şartlarda yarattı ise, işte kaderin budur. Seni bu şartlarda yaratırken, yalnız akıllı insanlara eşit çalışacak ölçüde yaratmıştır.(Deliler hariç.) Onda da soyaçekim farklılığı bile vardır. Bu mekanizmayı da herkese aynı hammadde olarak vermiş, bu ham maddeyi işlemeyi de,çalıştırmayı da gönderdiği din ve Peygamberler vasıtası ile de tarif etmiştir. Gerisi kişiye, topluma ve o millete ait çaba harcıyarak güzellikleri elde etme gayretidir.İnsanı da, yeryüzündeki “Halifem” diye tanımlamış, ruhundan ruhumuza üfürerek kendimizi kontrol etmeyi tek varlık olan insana vermiştir.Allah ;yaratandır, yaşatandır, öldürendir ve ahireti olandır.Tektir. Allah çoğulu olmayandır.(Kur'an böyle der.)

Hey Koca Yunus ,bakın ne diyor:

“Gelin tanış olalım

İşi kolay kılalım

Sevelim, sevilelim

Bu dünya kimseye kalmaz.” Hiç kalan var mı ?

Gelin koca Yunus'la birlikte O'nun kapısına gidelim.

Bizim kapı dost kapısı,

Girene canımız kurban.

Selâm muhabbet tapusu,

Verene canımız kurban.

Allah'a yönelinen kapıdan kimse boş dönmez.İslâm böyle der!

Ben de buna sonsuz inanmaktayım. O'nun Selâmı ile sizleri selâmlıyor ;

OLABİLECEK HATALARIMDAN SİZLERİN VE HAK'KIN AFFINA
SİĞİNİYORUM.

Muzaffer Köklü

SUNUŞ

Ben Anadolu'nun ortasında bir köyde doğdum. Kayseri'nin Alamettin köyünde. İkinci Dünya Savaşı'nın akebinde.Yıl 1946. Altı yaşıma kadar da o köyde yaşadım.Tabii ileriki zamanlarda da gidip, geldim.

Bakın o köyden, o zamandan bir anımı anlatayım. Tahmin ediyorum köyden göçeceğimiz yıl olsa gerek. Demek ki çocukken de bazı önemli noktalar insan beynine kazınıyor ve zamanla değerlendirebiliyor. İşte bu da onlardan biri. Çocuklarla oynuyorduk. Kadınlar, diğer bazı çocuklar damların üzerine toplanmaya başladılar, bekliyorlardı. O zamanlar evlerin üzerleri toprak, düz örtülü tavanlardı.Onun üstüne dam denirdi. Üzerlerine merdivenle çıkılır, buğday, bulgur, kaysı gibi şeyler serilir ve kurutulurdu. Biz de zaten engin olan bir damın üzerinde oynuyorduk. Köyün karşı tarafından, yatak denen yerden köye bir yol gelirdi. Karşısı yamaç olduğu için (vadinin bir tarafı-eğimli alan) yol, köye doğru inişli gelirdi. O zamanlar ki sanırım 1951 - 1952 olsa gerek, öyle otobüsmüş, kamyonmuş, taksiymiş hiç görmemiştik. Atla, eşekle, kağrı (öküz arabası) gidilir gelinirdi. Jandarmaları uzaktan seyreder, saklanırdık. Devlet denen şeyi onlar olarak bilirdik.

Neden toplanmışlar diye sorduk. Dedilerki; Çapçavuş'un oğlu Mitat İzmir'de çalışmış, gelirken bir cin arabası almış, trenle Karaözü kasabasına gelmiş, oradan da şimdi akşam üzeri köye geliyormuş. Cin arabasını göreceğiz dediler. Biri köye yeni gelmiş, haber vermiş. Treni de hayal ederdik. Acaba nası birşeydi? Sorar, dinlerdik.

Herkes damlara toplandı. Bekleştik. Biraz sonra tuz taşı dediğimiz taraftan bir şey görüldü. Derede bir kayboldu. Çünkü yol orada çukura inip, tekrar tepeye çıkıyordu. Köyün karşısından "davar yatağı" denen yerden birdenbire birşey çıktı. İki tekerleği

var ve üzerinde insan var. Ama nasıl geliyor, jet gibi. (Çocukluk tabirimiz, çünkü jetleri bazan havada görüyorduk, öğrenmiştik.) Herkes olduğu yerde hayretle dondu kaldı. Nefesler bile kesildi. Bir müddet öylece bakakaldık. Cin arabası yataktan köye yaklaşmaya başladı ki, birisi bağırdı: “Kaçın, kaçın, cin sizi çarpar ha!”

İnanın, herbirimiz damlardan kendimizi yerlere zor attık. Kaçan kaçana! Kocaman kadınlar, kızlar, çocuklar. Hatta bazı yetişkinler bile! Herkes birbirinin yanına bir yerlere saklandı. Tabi daha sonra herkes öğrendi ve alıştı. Günlerce çocuklar o cin arabasının ardında koşmaktan zevk aldık. Neydi o cin arabası biliyor musunuz? Bisiklet.

Neden böyle bir konuyla girdim? İşte 60 yıl öncesinin Türkiye’sinin köyü, köylüsü, teknolojiyi ne kadar tanıdığını anlatmak ve önemli olanı da inancının ne derece bilinçli olduğu ki, bizim köy o zamanlar ikiyüz haneye yakındı koca bir köydü. Şimdi kocaman bir kasaba.

Sonra Sarıoğlan kazasına göçtük. İlkokula orada başladım. Oradan Sivas’ın Çepni kasabasında bir yıl kaldık. Oradan Adana-Kozan İmamoğluna. İlkokulu oarda bitirdim. Çünkü babam oralarda imamlık yaptı. Öğretmen okulunu “Düziçi İlköğretmen Okulu – Adana/Haruniye’de bitirdim. Niğde’de yedi yıl, Kayseri’de üç yıl öğretmenlik yaptım. On yıl öğretmenlikten sonra Almanya’ya geldim. Aile efradımız 1960’tan sonra Kaysei’ye yerleşmişti.

Almanya’nın ortasında, Kassel şehrinin Witzenhausen, Eschwege,Hess.Lichtenau ve Spangenberg kazalarında yirmibeş yıl kadar Türk çocuklarına resmi okullarda “Türkçe Kültür Dersleri“ öğretmenliği yaptım. (Türkçe, Sosyal Bilgiler ve Din Dersleri okuttum. 2. sınıftan,10. sınıflara kadar) Bu arada üç yıl, haftada bir gün 45 km uzaktaki Kassel Üniversitesi’nde “Ausländer-Pädagoge“ okudum. Bu kazalarda tek Türk

öğretmeni olarak çalıştım. Her kazada olmak üzere belki toplam yirmi, otuz milli bayramlarımızı en güzel şekilde organize ederek kutladım ve Türk kültürünü tanıtmaya gayret gösterdim. Onlara elimden geldiği kadar da Türkçe'yi ve İslâm'ı öğretmeye çalıştım. Başarılı olduğum gerek mahalli gazetelerde, gerekse vatandaşlarımız tarafından taktirle karşılanmıştır. Türkiye'nin her bölgesinden, hatta her şehirden çocuklar ve aileleri ile içli dışlı oldum. Türk İslâm Derneklerinde uzun yıllar gözlemlerim oldu. Onların kültürel farklılıklarını, yöresel değişikliklerini, inançlarındaki anlayış farklılıklarını bile inceledim. Bu kadar yer gezmiş, farklı insan gruplarıyla birlikte olmuş bir kişi olarak ve 2000 yılında 35 yıllık hizmet süresinin sonunda da emekli olduktan sonra; dört yaz süresince özel arabamla ve hanımımla bütün Türkiye'yi dolaştım. 71 vilayeti gezmiş, bunlardan 64'ünde yatmış ve Dünya'nın da birçok devletini görmüş bir Türk vatandaşı ve pedagoğu olarak yazıyorum. Aynı zamanda, bu dine atmış dört yıl hizmet etmiş, kaç tane camii yaptırmış, camii evi, mezarlıklar çevirtmiş, minarelerle hizmetini ihya etmiş bir babanın "Kara Hoca'nın" oğluyum. Birikimlerimi sizlerle paylaşmak, görebildiğim yanlışlıkları dile getirmek ve geleceğe bir nebze ışık tutmak istedim. 2006 yılında Allah nasip etti, hacca gittim. Dünya'nın pek çok ülkesinden gelen müslümanları az çok orada tanıdım. Mekke ve Medine'yi, İslâm medeniyetinin beşiğini orada görmek ve Dünya Müslümanlarını kendimce incelemek gibi bir imkana ve nimete sahip oldum. Şükürler olsun yüce Rabbime.

Bir küçücük mum yakabilir, ışıtabilirsem ne mutlu bana." Bir mum, diğer bin mumu tutuşturmakla ışığından birşey kaybetmez." (Mevlânâ).

64 yıllık yaşamımın tecrübelerinden sizlere yansımalar sunmak istedim. Emeklilik zamanımın bir işe yaramasını istedim. Bilhassa yurtdışındaki, Avrupa'daki bizimkilere yönelik bir çalışma oldu. Umarım faydalı olur.

Beğendiklerinizi alın, beğenmediklerinizi atın. Doğrular sizin olsun, yanlışları bana iade edin.

Denebilir ki yukarıda yazdıklarıyla, kendi hikayenle bu kitabın ne ilgisi var? Evet çok ilgisi var. Çünkü, bu değişik insan kitleleri arasındaki yaşam ve inanaçdaki anlayış farklılıklarını ve yorumlarını bire bir gözlemledim de ondan ilişkisi var. Ondan dolayı ki yukarıdaki bölüm bilinmeli. “Bu kitap oturup masa başında kaleme alınmış bir hayal mahsulü değil. Hayatın taaa içersinden gözlemleyerek geliyor!”

Ama ne yazık ki, Bizim Türk Vatandaşlarımızı iyi tanıdığım için, Kitap Fuarlarından da görüldüğü üzere , Malesef kitap okuyamız çok çok az. Hele Camî cemaatının %90 bile kitap okumaz veya okuyamaz. Onun için hikayeleri din diye dinleyerek öğrenirler. Doğru ve yanlış araştırmadan! İnşallah bu kitabımı okurlar da onlar için faydalı olur. Üstelik te bedava !

Bu zamana kadar milyonlar kazandım,hani nerde? Bu kitabı parayla saıp ta zengin mi olacağım. Benim isteğim, bir dua. Rabbimin rızasını kazanmak. Dünya malı dünyada kalır. Darlık çekmeden geçinebiliyorum, şükür Rabbime.

İSLÂM'DA ÖZ

Yüce Allah C.C. Kâinatı yaratmış. Onu en güzel şekilde donatmış ve en güzel olarakta varlıkların efendisi olan insanı yaratmış. Bu kâinattaki herşeyi insanoğlunun emrine vermiş. Bunu nereden biliyoruz? Kur'an-ı Kerim haber veriyor da ondan.Öyle değil mi? Her şey insanın emrine verilmemiş mi? Dünya'da her şeyin hakimiyetini yüce Allah insana vermemiş mi? Bütün Dünya'daki yarattıklarının içersinde insanoğlunu en üstün olarak yarattık dediği ayetin hemen devamında da O' nu alçakların da en alçağı yaptık derken, insanın hangi halden hangi hale gelebildiğini, bunu da bazılarının kendisi (insan) böyle isteyip ve karar verip yaptığı için, Yüce Allah “böyle alçalttı” diyor. (Tin S. 4. 5. 6) Burada şunu vurgulayarak girmek istiyorum: Dünya'nın en şerefli mahlukatı da insandır, kendisini en adi şekle indirgeyeni de insandır. En şerefli yaşayanı da, en şerefsiz yaşayanı da insandır. Pekiyi bu ne demek oluyor?

Bakın basit bir misalle açıklayalım. Dürüst, çalışkan, insanlara faydalı, inançlı ve efendi bir insana “adam gibi adam” deriz. Hırsız, ıpsız, tembel, vuran, kıran, eşkiya yapılı insana da “adî insan” demez miyiz? İşte Allah 'ta yukarıdaki ayette bunu kastediyor.

Kâinata indirilen dinleri (Hepsi tek din ve İslâm – sâmi dinler) incelersek, hatta yüzeysel baksak bile bütün dinler insanda şeref ve haysiyet dediğimiz “ERDEM” mevhumunu geliştirmeyi amaçlar. Nedir bu kavram? “Bütün güzelliklerin genel adı”. Yani İnsan olmak. O nedir? Yüce Mevlânın yarattığı ve istediği gibi olmak. Pekiyi o nasıl oluyor?

İşte dananın kuyruğu burada kopuyor. O insan nasıl olacak? Şimdi oraya gelelim:

FURKAN ile olacak. O ne demek? İyi ile kötüyü, güzel ile çirkini, doğru ile yanlış her durumda ayıran ÖZ ile, Kur'an'ın emirlerini benliğine aktarabildiği kadarla olacak.(Furkan Kur'an'ın bir adıdır.)

Bütün insanlara Adem (A.S) gelen kardeşler gözü ile bakarsa,yaratılanı “Yaratan”dan dolayı severse, işte o erdeme sahip insan olacak ki, Allah böyle olun istiyor. Siz birbirinizi sevin ki,bende sizi seveyim. Bana kainattakileri severek yaklaşın, beni öcü gibi korku unsuru olarak değil diyor Rabbim. Ama insanlık bir türlü bunu yakalayamamış,boğuşup durmuş. Allah’ın gönderdiği dinleri bile zamanla tahripemişler. Huzursuzlaşmışlar.İnsan kardeşliği , din kardeşliği ve doğruluklar nutuklarda kalmaya başlamış.Ardından tabii ki “yarabbena hep bana”lar! Tabii ki Hakkı dinleyen azınlıklarda yeterli başarılı olamamışlar.

Bakın bugün dünya milletleri büyük insanlık yıkımları ve savaşları atlattmışlar ve bu perişanlıkların ardından oturup düşünmüşler.

Neden insanlık bir türlü huzura kavuşamıyor diye?

Genel anlamda anlamışlar ki, haa! Bizler ayrı ayrı kültürlere, inancaçlara sahibiz, bu inançların da bir kısmının kaynakları bir ama, aktığı yol farklı. Öyleyse erdemleri de farklı. Kaynağı aynı olmayan inançların da kendince erdemleri var. Ne olacak? Anlaşmazlıklar burada yatıyor. Kimi Allah’lı dinler, kimi Allah’sız dinlere sahip. Değer yargıları ve istekleri, arzuları da, davranışları da farklı. Kavgalar hep ondan çıkıyor. O halde ne yapılmalı? İnsanların, yani milletlerin genelde kabul edecekleri belli kurallarda, yâni “ortak erdem” noktalarında buluşmalı.

Birileri fikirlerini birilerine aktararak toplanmışlar. Bir birliktelik kurmaya, en azından “ortak erdemlerde mütakabat” sağlamayı amaçlamışlar. Kendilerince, inançlar ve milletler üstü erdemliliklerden oluşan bir birliktelik kurmak zorunda kalmışlar. En azından Yüce Mevlâ’da buluşamayanlar böyle bir birliktelikte buluşmaya karar vermişler. Bunun da adına BİRLEŞMİŞ MİLLETLER demişler.

bahsetmeye, tanımaya çalıştığımız insan onurunu, insan erdemini korumak amacı ile yola çıkmıştır ve kurulmuştur.

İkinci Dünya Savaşı galibi devletler şubat 1945' te (26 devlet) toplânmış. Birleşmiş Milletler Anayasasını hazırlamışlar. Daha sonra öbür devletleri de içerilerine almışlar. Bakın insanlar kurduğu için, daha başında bir adaletsizlik ve bencillik hemen ortaya konmuş. Nedir o? Amerika, Rusya Fransa, İngiltere ve Çin alınacak bütün kararlarda mütabık olacaklar. Aksi takdirde bunlardan bir tanesi bile bu karara hayır derse (veto ederse) Birleşmiş Milletler kararı geçerli olmayacak!

Buyurun! Peki başka devletler ne olacak? Canım onları adam yerine koyan kim? Zaten yenildiler. Sorduğun soruya bak. İki binli yıllara gelindiğinde bir türlü şekilde, Almanya da parayla, pulla vs. veto hakkına sahip oldu. Yani 5 + 1 oldular. İşte insan adâleti!

Haa! İstenen amaca ulaşılabilmiş mi? Bazı noktalarda ulaşılmış olsa da, yinede malesef güçlü hep haklı olmuş, zaman zaman haksızlıklar hezen gibi ortada kalmış. (Mesela İsrail –Filistin kararları gibi.) Yüzde yüz başarılı olunamaz. Çünkü Allah nizamı değil, nihayet insanların kurduğu bir nizamdır. Ama buna rağmen insanlığa büyük faydalar sağlayacağı kanaatim de, umudum da büyük.

Bakın bu kitabın 4. baskısı hazırlanırken bu ileveyi koymak zorunlulğl doğdu. Yine İsrail in Batı Şeria daki katliamı. Türkiye'den başka bağırان varmı?. Nerede BM.? İnsan hakları haamisi Batı? Bu asırda Dünya'nın gözü önüne binlerce insan bombalanarak katlediliyor. Nerede bizim İslâm ülkeleri birliğı, ağız var-dilil yoklar. Allah ,Tayyip Erdoğan gibileri müslümanların başında çoğalmasını nasip etsin. Müslümanlara da ferâset versin. Âmin.

KUR'AN-I DİNLE

Zuhruf Suresi 44. ayet

“ Şüphesiz bu Kur'an, (Ey Muhammed) Sana ve Kavmine (ümmetine) bir öğüt ve bir şereftir, ondan hesaba çekileceksiniz.”

Kardeşim Allah'ın Peygamberi bile bu Kur'an dan hesaba çekilecekse, sen ve ben bilmediğimiz bu Kur'an dan nasıl hesp vereceğiz. İnsanı Kâmil olmak. Vay babam vay....

İşte sana insan olmak.

İnsan olmak dedik, nedir o insan olmak, şimdi ona geelim: Bakın Mevlâ Kur'an'ında ne diyor; “Kendi kendinizi bir havaya sokmayın, başınızı sağa sola çevirmeyin, (aşağıların aşağısı olmamak Bakara 177. ayet İnsan olmak):

“Yüzlerinizi doğu ve batı tarafa çevirmek iyilik değildir. Asıl iyilik; Allah'a ahiret gününe, meleklerle, Kur'an'a ve peygamberlere inanmak, malından seve seve yakınlarına, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışlara, dilencilere ve kölelere (hiçbirşeye sahip olmayanlar) veren, namazı kılan, zekatı veren, yaptığı anlaşmaları yerine getiren (sözünde duran) sıkıntı, hasatalık ve savaş zamanlarında sabredenlerdir. Ki, işte doğru olanlar onlardır, muttaki (kurtuluşa erecek olanlar, Allah'tan iyi insan muamelesi görecektir) olanlar da onlardır.”

Yaa. Bizi batı medeniyeti, yok doğu medeniyeti kurtarır diyenler! Kurtuluşu başka yerlerde arayanlar! Başını doğuya, batıya değil, önündeki Allah'ın buyruklarına çevirsene. Bak, kurtuluş orada.

Hele hele haklar ve ADÂLET konusunda yüce Mevlâ bundan 1430 yıl öncesinde bakın insanlığın hâlâ uğraşıp birleşmiş milletler anayasasına bile yeni yeni ADÂLET DİVANI VE İNSAN

HAKLARI diye koyduğu uygulamaya uğraştığı kanunları ve hakları İSLÂM taa 1430 yıl öncesinde getirmiş, ancak inananlarla sınırlı kalmış. Bugün hâlâ onunun arayışı içindeler. Bak kardeşim haberin yok, İslâm zaten bunu ortaya koymuş, sen uyumuşsun. Aradığın huzur burda! Sen neredesin? Al bakalım. En’am Suresi 151, 152, 153.

“(151) Deki: Geliniz, Rabbinizin size haram kıldığını okuyalım: O’na hiç bir şeyi ortak koşmayın, ana-babaya iyilik edin, fakirlik korkusuyla çocuklarınızı öldürmeyin, sizin de onların da rızıkların biz veririz. (Bebekleri ana karnından aldırınlar!) Kötülüklerin gizlisine de açığına da yaklaşmayın ve Allah’ın yasakladığı cana haksız yere kıymayın! İşte bunlar Allah’ın size emrettikleridir. Umulur ki, düşünüp anlarsınız.” – “(152) Yetim rüşt çağına (onsekiz yaş demektir) erişinceye kadar, malına, sadece en güzel bir niyetle yaklaşın. Ölçü ve tartıyı adâletle yapın. Biz herkese ancak gücünün yettiği kadarını yükleriz. Söz söylediğiniz zaman (leyhinde veya aleyhinde söyleyeceğiniz kimse) yakınınız bile olsa adâletli olun. Allah’a verdiğiniz sözü tutun. İşte Allah, size iyi düşünesiniz diye bunları emretti.“

Allah, Allah! İnsanlar sadece yukarıdaki bu ayeti anayasa yapıp yaşasa, neredeyse bütün insanlığa yeter de artar. Kıymetlerimizden ne derece haberdarız Rabbim! Bizi bağışla.

Bakın! Bu ayetlerde (EN’AM) 151 ve 152 de Yüce Allah bizlere 1430 yıl öncesinde şimdiki Avrupa Adâlet Divanı ve Birleşmiş Milletlerin kabul etmeye ve uygulamaya çalıştıkları yasaları, daha derin ve en güzel şekli ile getirmiş, koymuş. Haklara bak haklara! 151 de ne diyor:

1. Alla’ın hakkı – Allah’ın var ve bir olduğuna iman etmek. Emir ve yasaklarına uymaya çalışmak.
2. Ana-baba hakkı – Allah’tan sonra en çok itaat edilecek olan onlar.
3. Çocuk hakkı – Ana rahmine düşen her çocuğun yaşama hakkı. Yetiştirilme ve korunma hakkı.

4. Yaşam hakkı – Haksız yere hiçbir canlıyı öldürmemek.
5. Toplumun hakkı – Toplumun huzurunu bozmamak.
6. Yetim (güçsüzün) hakkı – İnsanlara güçsüz diye zulmetmemek.
7. Tüketici hakkı – Alım, satımda doğru olmak. Payına razı olmak.
8. Adaletin hakkı – Doğruluktan ayrılmamak ve yalandan arı!
9. Ahde vefa (sözleşme) hakkı – Verdiğin sözde durmak.
10. Serbest düşünme hakkı – Düşünceye saygı göstermek.

Ardından gelen ayete bakın: 153. ayet:

“ŞÜPHESİZ EMRETTİĞİM BU YOL, BENİM DOSDOĞRU YOLUMDUR. BAŞKA YOLLARA UYMAYIN.

Zira o yollar sizi Allah'ın yolundan ayırır. İşte, sakınmanız için Allah size bunları emretti.” 155. ayete bakın. “İşte, bu Kur'an'da bizim indirdiğimiz mübarek bir Kitap'tır. O'na uyun ve Allah'tan korkun ki, size merhamet edilsin.”

Buyurun! İster insani, ister hukuki, isterseniz dini açıdan düşünün. Ne istiyorsunuz? Uluslararası hukuk, B. Milletler vs. Allah yukarıda önümüze koymuş, ama müslümanların birçoğunun ne dininden, ne de kendinden haberi var. Tabi bilen azınlık istisna. Onları da fazla dinleyen yok. Bir kısmının da işine gelmiyor. Bu tarihte de hep böyle olmuş, bu günde aynen devam ediyor. Adam Kur'an-ı değil, menkıbeyi dinliyor. Ne diyelim, Allah akıl, fikir versin. Gelin İslâm'ın güzelliklerine devam edelim. İslâma hücum edenlerde, bilmeyenler bu din astı, kesti dini diyenlerde iyi kulak versin. Yada sen ona anlat: “Size saldırmadıkça, kimseye savaş açmayın“ demiyormu Kur'an?

BAKINIZ, BU AYETİ DERİNİNE DÜŞÜNEREK İNCELERSEK VE DÜNYADAKİ İNSANLARI VE DEVLETLERİ BU AYETLE İÇ İÇE KOYMAYA KALKARSAK, savaşların, yoksulluğun, vurup

kırmaların, haklı ve haksızlıkların velhasılı: İYİ İNSAN VE KÖTÜ İNSAN toplumu olmanın neticesi, kendiliğinden ortaya çıkıyor.

“İlede benim çıkarlarım, benim taraftarım, benim yandaşıım ve benim için iyisi olsunda gerisi ne olurmuş, nerede ölürmüş, haklı mı, haksız mı olurmuş, beni pek bağlamaz. Ben ilk önce hakkı değil de menfaatimi düşünürüm” diyen bir zihniyet, kuruluş, oluşum veya bir devlet, haksız yere başkalarına saldırdıkça, ne kadar güçlü ve büyük olursa olsun, mâlesef başarıya belli bir zaman ulaşsa bile, sonuç hüsrandır. Bunu tarih göstermiştir ve bu gün de seyrediyoruz. Çünkü yüce Allah ne diyor? “İnsanları ben yarattım, onlara zulmetmeyin, zira zulmü zulümle yıkarım” demiyor mu? İşte Saddam’ın Irak’taki zulmünü, bir conî zulümüyle yıkmadı mı? Yaşarken görmedik mi? İşte Afganistan : Önce Rusya, sonra Amerika ve Nato! İki de adâlet getireceğiz diye girdiler, ikisi de perişan oldular. Tabii ki Afganistan’da beraber. Daha binlercesini.

Öyleyse ÖZ de hak var. Doğruluk ve eşit paylaşım var. Adil olmak var. Ülkeleri zaptederken, insanlara gücün yeterken, haksızlıkları aşırı yaşayan kişi ve ulusların kuracakları ne Birleşmiş Milletleri ve ne de teşkilatları uzun ömürlü ve hakkın nizamına uyumlu olamaz. Bugün aldattıklarını sananlar, yarın aldandıklarını göreceklerdir. Yüce Allah “zulmü zulümle yıkarım” demiyor mu? Gücü gücü yetene, kesinlikle Allah’ın kanunu değildir. Allah âdildir. Bakın bugünlerde yaşanan bir yanardağ püskürmesi bile âlemi yere yapıştırıyor. Kimse havalanamıyor, havaalanları kapanıyor. Ya tusinamiler? Allah’ın zulmü nasıl olur, en küçüğüne bile âlem teslim oluyor, bilmek gerekli. Hani nerede zulüm yapan koca imparatorluklar? Yıkılıp gittiler. Hatta Osmanlı İmparatorluğu bile!

O halde gerçeklerle yüzleşmeyi herkesin içine sindirmesi gerkiyor. Bu insan olur, toplum olur, millet olur herkes, herkes. İşte bunun için demokrasi sistemi, Allah’ın kanunlarıyla çok uyumluluk arz ediyor. Demokrasi ile yönetilen devletlerde haksızlıklar daha az oluyor. Çünkü oralarda halk iradesi genelde

hakim.İnsanlara mümkün mertebe eşitlikler sunacaksınız, gerisini Allah'a bırakacaksınız.Bu aile olur, şehir veya devlet olur.

Bakın Yüce Mevlâ Bakara Suresi 155. Ayet'te ne diyor:

“ Andolsun ki, sizi korku,açlık,mallardan,canlardan ve ürünlerden eksiltme gibi şeylerle deneriz; sabredenleri müjdele.” Diyor. Bu kavramları ayrı ayrı bir düşünelim. Depremler, yangınlar, kıtlıklar, kuraklıklar, salgın hastalıklar,seller ve yeller gibi afalar.Bunlardan kaderine sığınanlar ve Allah'tan bu afetlerden korunması için dua edenler ve topluca Allah'a sığınanlar. **Tedbirler aldığı halde**,başına gelenlere de sabredenler,müjdeleniyor! Hakikatleri bilmek gerekiyor.İnsanlar yarım yamalak bilgilere değil , Kur'an-a sevkedilmeli. Hatta devletlere bile yukarıdakiler Kur'an-dan gösterilerek ,anlatılmalı. Bunu İslâm ülkeleri önce kendi uygulamalı ki , başkalarına da örneklesin.Yani cüppenin içi doldurulmalıdır.

HOCANIN CÜPPESİ

Nasreddin Hoca'ya birgün komşuları, camii avlusunda sormuşlar. "Hocam, bu gece senin merdivenlerden aşağı birşey yuvarlandı, bayağı da ses çıkardı, neydi o ?" demişler. Hoca Efendi şöyle bir sakalını sıvazlamış ve "Şey! Cüppem merdivenlerden yuvarlandı da. O gürültüyü duymuşsunuzdur!" Der. Komşuları: "Hoca Efendi, hiç cüppe bu kadar gürültü çıkarır mı?" deyince; Hoca "be birader içinde ben de vardım" der.

Bakın bir cismin içi dolu ise cüppe ses çıkarıyor. Boşsa, hocanın komşuları bile bunun ses çıkartamayacağını biliyor. Ama malesef İslâm âleminin büyük bir bölümü hâlâ cüppenin ses çıkaramayacağını, yâni, din olarak yaşanamayacağını öğrenememiş! Çünkü ileride izah edeceğim gibi hâlâ İslâm'ın özü malesef müslümanların çoğunluğu tarafından kavranılamamış.

Ey müslüman gençlik, bu kitabı okuyan kardeşim! Az yaşa, uz yaşa ama, İslâm'ı "ÖZ" yaşa!

Bunun için sana ne lazım biliyor musun? Önce Allah'ın dinin özünü, "KUR'AN-I", kendi dilinde oku ve öğren.

Önce anayolu bul.

Yan yollar gerekirse ileride ana yol tıkanacak, konuyu kavrayamayacak olursan kullanırsın. Yoksa zaten anayoldan ayrılmak, yol sandığın yollara dalmak, işte İslâm'ın cüppesini giymektir. Karanlıkta ilk yapacağın iş, ışığı yakmak değil midir? Hah, işte ben İslâm'ı yaşayacağım diyen kişinin ilk işi de Kur'an-ı öğrenmek olmalı. Yüzüne okumak değil ha! Onu da öğren, sevap kazanırsın. Ancak dinin ne istediğini kendi dilinde okuyarak anlarsın. Yoksa kitabı sen okursun ama, kitabın ne dediğini değil, hacının, hocanın dediğini yaparsın. Doğru olup olmadığını bilmeden...

ALTIN AKÇE

Önce Kur'an-ı kendi dilinde oku ve öğren. Allah'ın bizden ne istediğini anla. Sonra onu bize tebliğ eden Peygamberimiz S.A.S. nin hayatını oku. Bak, ondan sonra İslâm'ı nasıl anlayıp, nasıl seveceksin. Kimin doğru, kimin yanlış telden çaldığını hemen anlayacaksın. Hayatınıda ona göre kendin inancında yölendireceksin. Hacıya, hocaya ihtiyacın kalmayacak. İşte dinde geçer akçe budur..

Altın akçe ise AF DİLEMEKTİR. Kur'an'ın altın akçesi bakın aşağıda:

Kişinin yanlışlarından dönebilmesi ve geçmiş günahları için Allah'tan AF dilemesi, insan ilişkilerinde de yanlış yaptığını fark ettiği zaman, derhal o kişiden, kim olursa olsun (AF) ÖZÜR dilemeyei bilmesi. Bunu yapamayan insan nefsinin esiridir ve Allah'tan da gerçek korkusu olmayandır . O da kendi sorunudur. Kendi ayıbını bilmektir ancak hüner...(K. İ. Molla) Kişi noksanını bilmek gibi irfan olmaz.(Talip Mehmet) Ne güzel söylemişer. Yüce Mevla'da Kur'an-ında pek çok ayette “ benden af dileyin, TÖVBE edin, ben tövbeleri kabul ederim” diyor. Koskoca bir Sure TEVBE (Türkçe ifadesi ile tövbe) Suresi var Kur'an'da. Altın Akçe orada. Alsana! Mevlana Hz. leri de bin kere tövbe etmiş ve bin kere bozmuş olsan tövbeni yine gel, ümitsizlik kapısı değil bu kapı derken, Kur'an da Allah'ın işaretlerinden yola çıkarak söylüyor. Yoksa haşa kendisi ilah değil ki bağışlasın. “Ey Muhammed, kullarıma benim affedici, bağışlayıcı olduğumu haber ver.” demiyormu Rabbim Hicr Suresi 49. Ayetinde? İşte ona dayanarak! Daha birçok ayetinde de.

Bu yıl 2010. Kur'an yılı ilân edildi, unutma! Aslında her yıl Kur'an yılıdır.Kur'an'ı aç dikkatlice ve bitirinceye kadar, bir yıl bile sürse oku. Kırıntılardan, kuruntulardan kurtul.

Önce okumayı sevmelisin.Gayret etmelisin.Bilgili olmalısın.Bak ondan sonra her şey ne güzel olacak. Ne zaman olacak?

Ne zaman müslümanların eğitim düzeyi yükseğe çıkarsa, yani tahsil seviyeleri yükselirse o zaman olacak. Bu şart. İnsanlar Anadolu tabiriyle mürekkep yaladığı oranda, beyin süzgecini geliştirebildiğine göre ki, bu bir ilmi netice, işte o zaman yukarıdaki zaman ve şekil ortaya gelecek. İşte o zaman gerek çalifakısı (doğru dürüst ilim yapmamış, kulaktan dinleme bilgilerle hocalık yapan kişilere verilen sıfat) hocalar, bol keseden atan hikayeciler, gerekse hocaların her söylediğini din kabul eden zavallı, ama haddini bilmeyen bir kısım sapı çok, denesi yok cemaat. Bu perişan halden kurtulacak. Yahu be birader, benim eğitim düzeyim yüksek değil, ben yapmayayım mı diyorsan: Bunu diyene de , haşaa böyle birşey diyemeyiz. O da bir kaç kez okumalı.Sora sora anlamalı. Daha fazla gayret göstermeli. İsteyen her şeyi başarır. Siz, Avrupa'daki gençlik, zaten gerekli eğitim düzeyini yakaladınız. Eğer yüksek tahsil yaparsanız, o derece Kur'an'ı daha iyi kavrarsınız. Bunu unutmayın!Ama arzu etmek ve gayret şart !

Çok şükür Türkiye'de de kültür ve tahsil seviyesi yükselmeye başlandı.Bu yıllarda devletimizi idare edenler de ellerinden geldiği kadarıyla her konuda olduğu gibi bu konuda da çok gayret gösteriyorlar. Diğer İslâm ülkelerinde de iyiye gidiş var.Cehalet daha hızlı yenilecek inşallah. Cüppeciler canlarının istediği gibi oynayamayacaklar.

TRT' de Diyanet işleri başkanı Prof. Dr. Mehmet Söylemez "2010 yılını Kur'an yılı ilan ediyoruz. Kur'an-ı müslümanın okuyup,anlayıp, hayatında uygulaması onu kurtarır" derken, ertesi gün bir başka kanalda bir başka ünvanlı hoca; Kur'an-ı kendi dilinizde okumanız mukâbele olmaz, hatta latince yazı ile

de Arapça telaffuzunun mukâbele (Mukabele; birisi Kur'an'ı okur, diğerleri onun okuyuşunu Kur'an'dan takip eder.Böylece sevap kazanılır.Ama amaç aslında bu değildir. Anlayarak okumadır.) olmayacağını söylüyor. Mukâbele sevabı kazanamazsın diyor! Güzel. Bende diyorum ki:

Kur'an-ı mukâbele olarak okursan, misal on sevap kazanırsın. Çünkü ibadet niyetiyle okuyorsun, tamam. Ama anlayarak okur, gereğini yerine nasıl getireceğini anlarsan yüz sevap kazanırsın, kulluğu öğrenirsin, Allah'ın ne istediğini öğrenirsin be adam. Kur'an dinde amaç değildir, Allah'a yaklaşımda bir araçtır. Bizi Rabbimize götürecek yolun işaret levhasıdır. Bunun içersindeki işareti anlamazsan bu levhadan da yolu çıkaramazsın. Niye yolu yokuşa sürüyorsun? Yukarıda boynuna Kur'an-ı muska şeklinde asan sahabenin dediğini hatırla: "Kur'an,içersindeki emirlerle amel etsinler diye indi,(emir ve yasaklarına uysunlar diye) onlar yazısını okumayı ibadet saydılar. Müslümanlar dinini öğrenmek için hep hocalara mı muhtaç kalsın? Arap harfleri ile bilemeyenlere, Latin harfleri ile Kur'an hazırlanmış. İsmi de veriyorum. Pamuk Yayıncılık. Arif Pamuk'un hazırladığı (Allah Ondan razı olsun) "KUR'AN-I KERİM VE TÜRKÇE YÜCE MEALİ". Bal gibi de okunabiliyor, yüzünden. İnsan yeter ki biraz dikkatli olsun ve telaffuz farklılığını kavrayabilsin. Tabi başka yayınevleri de Latin harflerle çok güzel Kur'an yazmışlar.

Türk Milleti olarak müslümanız diyoruz. Kur'an-ı okumak için, anlamak için topyekün arapça mı öğrenelim? Bu mümkün mü? Tarihte binbeşyüz yılda bu yaşanabilmişmi?

Tabii Kur'an ekseninden uzaklaşınca da, ortaya bir sürü Kur'an dışı İslâm yaşayışları, mezhep bile denemeyecek bir sürü kollar, hikayeci ilim fukarası insanlar,hikayeleri İslâm dini gibi yaşamaya başlamışlar.Halka da öyle öğretmişler. Şimdilerde de bu kollar başını almış gidiyor.Türkiye toz duman! Falancı...lık,..lik...lik! Bu gruplaşmaların sonu? Allah korusun!

(Bakın, diğer İslâm ülkelerinde ve yanibaşımızda, Irak'ta bile görmedik mi? Müslüman'lar mezhep farklılığı yüzünden bir birinin camilerini bile, namaz kılariken bombalamadılar mı? Aman dikkat!) Kardeşim Kur'an ve kesin bilinen sünnetin dışına çıkıp, din aramaya kalkma! Aklını başına al, başkaların din adına bozuk para gibi kullanılma. Bu neyle olacak ? Dinini aç kaynağından kendin öğrenmeye, soruşturmaya gayret et. Her önüne gelen cüppeliye de temenna etme.

Kur'an konusuna gelince de, kendi dilinde Kur'an-ı oku. Zinhar olmaz diyen hocalar, değerlerini yükseltmek, kendilerini kıymete geçirmek için mi," İslâm'ı sadece biz biliriz ha!!" der gibi hava basmak için mi böyle yaparlar? Bunu hâlâ tam çözemedim. İlim sahibi olanlara hürmetimiz sonsuz, ancak gösterişçilere, TV reklamları ile Avrupalılar da bir geceliğine konferansım var diyerek reklamlar yaparak, gecede de az insan gelince konuşma yapmayan," ben geldim organizeci, insanları toplayamamışsın, ben beş, altı bin Euromu bilirim, senin zarar etmen beni ilgilendirmez" diyerek, "anlaşmamız var" deyip, parasını alıp giden, tüccarlık yapan din tacirlerini nasıl yorumlayalım bilemem. Bir kısmı da, bir iki birşeyler öğrenmiş, imamım diye ortaya çıkmış olan (desteksiz atış yapanlar, palavracılar) din tacirlerini nereye koyacağız? Ben bilemiyorum. Bu millet ne yapsın? Hangi yola gideceği bilgisi olmayan ne yapacak?

Bakın, yukarıdaki yazdığım konumda olanlardan olup ta ,fetva veren hopcalarla ilgili, aşağıda vereceğim örneklere her halde herkesin diyeceği bir şey OLMALI!

Cuma namazı kesin bilinen kaynaklara göre iki rekat farz namazdır. Hutbeyi dinlemekte (camide isen) farzdır. Peygamberimizin farz namazdan önce dört, sonra da dört rekat sünnet namaz kıldığı genel çoğunluğun tesbitidir. (Farzdan sonraki sünnetleri de mescitte değilde evinde kıldığını yazan ve söyleyen kaynaklar da vardır. Yani , mescitte sadece farz olan namazı kıldırıştır diyen pek çok ulemâ var.) Peygamber'den üç

asır kadar sonra ortaya çıkan ve “Zuhru ahir“ denen bu namaz için ne demeli? Yok efendim herkes bir camiide kılmalı, bir şehirede ayrı ayrı camilrde kılınırda , eğer Cuma namazı kabul olmazsa, zuhruahir namazı onun yerine geçecekmiş.Bu o zamanki hocalar arasındaki çekişme görüş bildiriminden çıkan bir namaz türü. Allah mı emretti, Peygamber mi söyledi? İstanbul 15 milyon. Hangi camiiye sığdıracaksın? Kim fetva verecek? Yoksa haşa Allah, o zaman İstanbul’un böyle büyüyeceğini bilmiyormuydu? Haydi o zamanlar öyle bir fetva verilmiş diyelim. Ya bugün? Bakın bakın bu konuda benim birinci baskım olan bu kitaptan sonra , camiinin birinde hoca cemaate: “Zuhru ahir namazını Diyanetin ve bazı kuruluşların camiileri kaldırdı, zaten tenkitlerde ortada, gelin bizim camiide de kaldıralım, cemaat topluca dua edebilsin, gençlerde bizimle olsun” demiş. Tanıdığım o camii cemaatinin en cahilleri “hoca ; eski köye yeni adetmi getiriyorsun diye karşı çıkmışlar. Yöneticilerden islâmı yarım buçuk bilen birisi de, “hoca; en son kaldıran camii biz olalım” diyerek fetvayı da kendiler vermişler. Hoca da “siz bilirsiniz” diyerek vazgeçmiş.Bakın fetvayı kimler veriyor, kimler nasıl uyuyor! Şaşırılmamak elde değil. Hayret ki hayret! Ardından kılınan iki rekat son sünnet diye eklenen namaza? Bakın hiç kimseye şu kadar kıl, bu kadar kılma deme hakkımız yok. İsteyen, Rabbime istediği kadar ibadet eder. Sevabını da O’ndan bekler. Ama madem bir Cuma günü genç ihtiyar cem olunuyorsa, birlikte namaz kılınıyorsa, niçin ekleme zincirlerle oyalanıyor da, şu gençleri birlikte dua etmekten kaçırıyorsunuz? Bir kısmı yalancıkıtan, bir kısmı gerçek namaz kılıyormuş gibi durumu ortaya getiriyorsunuz? Namazıda sanki birazı ciddi, bir kısmı oyuncakmış gibi hale düşürüyorsunuz? Bunun mesulleri cüppeciler değil mi? Camînin birinde on rekat Cuma namazı kılınıyor, ötekinde onaltı rekat! Bilen, bilmeyen, hele hele genç hangisine ne diyecek? Ayrı gayrıyı kim ortaya getiriyor? Söylesene bana. Ne demirci, ne kaynakçı, ne doktor, ne duvarcı! Hocalar! Neticeyi palavralarla izah edemezsiniz. Dinin otoriterleri ve en büyük din kurumları fetvalarını vermiş, gerçeği de açıklamışlardır.Mesela: Diyanet İşleri Başkanlığı bu konuyla ilgili

kesin ve açık fetvayı anın yorsa Diyanet, pekiyi,başkaları neden buna uymuyorlar? Allah'ın emretmediği, Peygamberin de kılmadığı bu namazı sen nasıl Müslümana direktirde ortalığı karıştırırsın? Kendini hesaba çeksene. Üstelik bu insanların hepsi de aynı mezhep ehliler? Niye bu karmaşa? Yapmayın kardeşim, yapmayın. Müslüman'a bu bocalamaları ortaya koymakla eziyet ediyorsunuz. Hele gençlik; Gençlik biraz sabırsızdır. Hem de alışık değildir fazla diz üstü oturmalara, bunlar dikkate alınmalıdır. Kızma ! Sen gençliğini bir gözüyün önüne getirsene! Sanki o kadar zaman uğraştında tutturabildin mi? Zorla güzellik olmaz.Sevdir, sevdir. “Aman camiden çıktık ta kurtulduk, dizlerim kırıldı otura, otura” diyenleri hiç, yavaş ta olsa duymuyor musun? Fazla yükü zaten Allah bile yüklememiş. Ama farz olsa gençler de yapardı. Aman Allaha tay öğreterek gençlerin camiye gelmelerini ve İslâmi ibadetlere alışmalarını istemiyor muyuz? Neden zorlaştırarak kaçırıyorsunuz? Toplu duanın hem önemini anlatacak, hem de yapmamanın sebebini ortaya getireceksiniz. Olmaz böyle şey.Emeviler de böyle dayatmalarla cumanın şeklini değiştirdiler.Peygamberimiz zamanında Cuma hutbesi farz namazdan sonra okunurdu.Kerbelâ olayından sonra,o acı çirkin olayı kapatmak için haklılık bahaneleri hutbelerde anlatılmaya çalışılınca, bir kısım sahabe kalkıp gidiyorlardı. Bunu önlemek ve kendilerinin dinlenmesini mecburi etmek için hutbeyi farz namazın önüne aldılar. Yani dayatmaca yaptılar ve böylece de kaldı, bu güne geldi. Bilenlere sorun,anlatırlar. Bizlerde böyle dayatmaca yapmayalım. Olmuyor da zaten. Kendimize yazık oluyor. Bırakın şu cüppeci dindarlığı.Az , öz olsun ! Aslına uygun olsun. O kadar.

Bak kardeşim bak, bu dinin Peygamberini dinle: !!!!!

Bir gün sahabeden biri, Peygamberimizin huzuruna gelerek; “ben falan kişinin namaz kılariken uzatması yüzünden sabah namazlarından geri kalıyorum” der.(Yani dikile, dikile yoruluyorum ve cemaate gelmiyorum, evde kılıyorum demek

istiyor.) Bunun üzerine Ebu Mes'ud Ukbe b.Amr el- Bedrî (R.A) diyor ki: "Ben Peygamber'imizin öğüt verirken o günkünden daha çok kızdığını hiç görmemiştim.;bize (etrafındakilere) şöyle buyurdu:

-“Ey insanlar! Aranızda halkı ibadetten kaçıranlar var.Hanginiz halka imam olursa kısa kessin;çünkü arkasında yaşlılar,küçükler ve bir derdi olan vardır. - Buhari, Müslüm -

Riyazü's – Salihin Hadis Kitabı,2. Cilt s.582- 651. Hadis. Al kardeşim.Allah'ın Peygamber'i !!! Haşa, sen daha mı katmerli müslümansın???? Dinin özü nerde, biz neredeyiz?

Biz müslümanlar Allah'a ve Onun kitabı Kur'an'a hürmeten, Peygamberimize hürmeten hocalara saygılıyız. Onlar da bu hürmetimizi doğru istikamette kullanırsa, lüzumsuz cüppelerle ortaya çıkmazlarsa, eleştiriler de olmaz.Hocalar Peygamber makamını kullanmıyorlar mı? Öyleyse?

Çünkü, Müslüman'a dinini kaynakçı, boyacı, hâkim, savcı, mühendis anlatmıyor. Din adına dini, din adamları anlatıyor. Eleştirimiz de Kur'an ve Peygamber süzgeciyle süzeme-yenlere. Kendinde başkılık görenlere! Hakiki ve samîmi hocalarımıza hürmet ve saygımız sonsuzdur. Ben bu kitabı birilerinin açıklarını araştırmak için yazmadım. Böyle olmaktan Allah'a sığınırım. Birilerinin açığını aramak kimseye bir şey kazandırmaz.Buna Kur'an-nın nasıl hiabını da biliyorum. Benim verdiğim misaller, yanlışlarımızın kontrolü bakımından üzerine elzem olanlara bir uyarı, öz eleştiridir.Hocalarımız da, cemaat ta böyle algılamalılar.Kendimizi kontrol etmek zorundayız. Kim olursak olalım.

Yukarıdaki ünvanlı Hoca Efendi'lerden birinin TV deki bir yayın gafını daha vermek isterim. Neden? Din adına konuşan insanlar önce beyin süzgecini açsınlar ve sonra da ilimle birleştirip insanların önüne çıksınlar. Attım, yut! Yok öyle! Bu müslümana

eziyettir. Gunahtır! Proğram yapacağım diye TVye kefeni tabutu, neredeyse bir de ölü getirecek. Tahsil yapmış bu insanlara, kadınların, çocukların yatacakları saatlerde böyle din adına bir proğram! Ruh sağlığı konusunda RÜTÜK uyuyor mu bilmem? Ama bizim konu bu değil.

Aynı Hocayı dinle, diyor ki:” Müslüman öyle çeşitli ölürlü ki, günahlı olanlar (Kafirler için ölüm ayeti var, o başka) çok acı çekerek, sıkıntılarla, îmanı kuvvetli olanlar ise öldüğünün bile farkına varmazlar. İmansızlar da ölümün acısından kıvranarak,” gibi benzetmeler yaparak. Sanki böyle bir ayet var! (Ayet var. Ama o ayet imân etmeyenlerin eziyetli ölümlerini anlatıyor.) Veya kendi ölümlerle beraber öldü- dirildi de, orada mı gördü? Hadis var diyor.Hadis dediği hiç doğru olamaz, çünkü: İyi dikkat et!” Allah’ın Yüce Pygamberi vefaati anında çok yüksek ateş, yüksek terleme, sıkıntı ve hararet içersindeydi.”

Hatta bizzat kendisi “Biz böyleyiz. Bizim üzerimizdeki bela şiddetli olur. Ecrimizde ona göre...” dedikten sonra; “Heyber’de bir kaç yıl evvel yediğim zehirli etin acısını, bütün yakıcılığı ile içimde duyuyorum, acısından kalp damarlarım kopacak.” Sözleri mübarek ağızlarından dökülürken, (Heyber’de müşrikler kendisini zehirlemek istemişlerdi.) Ezrail Meleği canını almak için izin isterken yanlarında bunları bize nakledenlerden Abdullah ibni Mesut, Hz. Ali, Hz. Abbas, Hz.Fatıma Validemiz ve daha bazı Sahabilerin de bulunduğu bir ortamda ve Hz. Aişe Validemizin kollarında vefaati etmişlerdir. Mübarek Peygamberimizin vefaati böyle sıkıntılı ve acı olmuştur. Hoca kardeşim, bu kitapları okumadın mı? Aç, Peygamberin hayatını, vefaati oku! Yorumlarına dikkat et. Ya da doğru izah et, yanlış anlaşılmasın.

Hoca Efendi’ye soruyorum?Beyin süzgecin nereye koydun? Mübareğin haşa, haşa îmanı mı zayıftı? Bunları nereden, hangi hikayelerden, hıristiyanların mı, yahudilerin hikayelerinden mi aliyosunuz? Mütâlâ etmeden 75 milyon insana da aktarıyorsunuz. Sizleri kritik eden İlâhiyatçı arkadaşlarınızdan

sizi hiç mi takip eden yok? Allah aşkına şu hikaye dini bırakın. Allah'ın dininde olmayanlarla, yani bilinmeyenlerle uğraşmayın!

Bakın TV deki yayınından bir hikayesinin daha kısaca anlatayım.Birlikte akıl yoralım, hiç kimse böyle bir şeye rastladı mı? Yaşarken bizler neden görmeyiz de, hep duyarız? Göreni de hiç görmedik, dinlemedik. Ama hep anlatılır. Aklını kullan be kardeşim! Allah düşün ve yorumla, ölç ve tart diye sana akıl vermedi mi?

Hoca hikayeyi bakın ballandırarak nasıl da anlatıyor:

<Evliyadan bir zat, zenginlerden borç alır, fakirlere dağıtırmış.Adam evliya ya! Sonra da Allah ona gönderir, o da paraları geri dağıtırmış Yıllar böyle sürmüş gitmiş,evliya zat İhtiyarlamış. Hastalanıp,yatağa düşmüş.Son aldığı borçları ödeyememiş. Alacaklılar evine gelmiş, paralarını istemişler.O da; bekleyin gelecek demiş. Beklemişler,beklemişler gelen yok,giden yok. Bu arada acıkmışlar ve bir simitçi geçiyormuş.Simitçiyi çağırmışlar, borçlulara simitleri dağıtmasını söyleyen evliya, paranı birazdan vereceğim demiş. Bekleşmişler. Yine gelen yok-giden yok.Adamların hepsi kızmışlar. “Galiba sen sahteker biriymişsin de biz bilememişiz,simitçinin de simitlerini bize yedirdin, biz de seni bir evliya sanmıştık”demişler ki, kapı yavaşça aralanmış ve içeriye bir kese altın torbası atılmış.Herkes parasın almış, simitçi de!>

Be kardeşim bu hikayeyi kimden alırsan al. Allah'ın Peygamber'lerine bile böyle keselerle altın gelmemiş. Sen nerede geziyorsun,hayret? Hicret'in ardından,624 yılında ve Bedir Savaşı öncesinde Müslümların ne kadar açlık ve perişanlık içerisinde olduğunu bilmiyormusun? Muhakkak biliyorsundur. Mübarek Hz. Muhammed'in bile onun,bunun biraz da olsa getirdiği ile geçinmeye çalıştığını?Hatta aç kalan Medine'li Sahabenin “kervan soymaya” bile çıkışı, (Abdullah ibn Ceyş meselesi) (Engin Candan'ın Son üç Peygamber adlı kitabı, sayfa 236) bir Mekkeli'nin de soygunda ve o dönem Araplarınca da kutsal sayılan haram ay olan Recep Ayında öldürülmesi,

“Bedir Savaşı”nın sebebi olmadı mı? Bakara S. 216 ve 217. Ayet’ler onunla ilgili inmedi mi? Bilenlerin mâlûmudur. O zaman bile Yüce Allah neden kapı arasından birkaç kese altın içeriye, Peygamber’e atmadı? Yoksa haşa o sırada Allah’ın altınları yok ta fakir mi idi ? Veya Peygamber S.A.S. o evliya kadar değersiz mi idi? Kardeşim seni dinleyenleri saman çuvalı mı sanıyorsun? Şimdi bana seksen tane bahane hazırlarsınız biliyorum. Çünkü hep böyle olur da! Ama iki ile iki dört ediyor, beş etmeye boşuna uğraşmayın. Hikaye anlatacaksanız, bu hikaye deyin. Din anlatacaksanız bu da din deyin ki millet bilsin. Şu cüppeden kurtulun. Millete özü anlatın. Ya da hiç anlatmayın! Kadınların telefonlarındaki rüyalarını anlattıkları ve sizin yorumlar yaparak din kılığına soktuğunuz şu rüya programlarınızı bırakın. Bilmeyen de dini rüya sanacak.

REÇETE

Müslüman kardeşim! Sen hikayeleri din sanma ve dinin ana kaynağı Kur’an-ı anlayarak kendi dilinde oku. Anlamadığın Kur’an-ı duvara as, öp tepene koy. İçerisindeki reçetede ne yazıyor bilmiyorsun. Reçeteyi kaynatıp içmek sana şifâ vermez. O reçetede ilaçları alıp içeceksin ki sana şifâ versin. Tedavi onun içinde ama sen okuyup okuyup bırakıyorsun! Ama anlamıyorsun. Çaban boşuna. Mâlesef böyle gidersen hastalığın devam edecek demektir.

Mübarek Peygamberimizin ve sahabenin devrinde Kur’an anlaşılıyor ve yaşanıyor. Yani reçetede ilaçlar alınıyordu. ANLAYAN DA, YAŞIYORDU HAA! Onun için kısa zamanda Dünya’nın pekçok yeri İslâm’ı kabul etti. Neden? ÖZ vardı öz Kur’an’a göre yaşanıyor. **Henüz DİN TACİRLERİ** meydana yoktu.” İslâm tarihine bir göz atar da düşünerek bir inceleyecek olursak, görürüz ki, gerek sonraki halifeler zamanında, gerekse

Osmanlı Devleti zamanında, eğer yönetenler ve yönetilenler gerçekten Kur'an'a uygun yaşamaya gayret emiş ve uygulamaya çalışmışlarsa, zamanın en parlak devrelerini yaşayan devletler ve kişiler olmuşlardır.”

Ne zaman cüppeye bürünmeye başlamışlarsa, yani İslâm'ı özde yaşamaktan uzaklaşmışlar da, “Ben size sizin şah damarınızdan daha yakınım” diyen Allah'la kulun arasını uyduruklarla açmış, araya uydurukçular, bundan nemalananlar girmişler,İslâm görünerek,cüppeye bürünerek yaşamaya başlamışlarsa, düşüşe geçmişler ve perişanlamışlardır. Şimdi de cüppeciler var, Cüppeden de akıl sahipleri kaçıyor. Cahiller de cüppede dolaşp, yuvarlanıyor, yol alınamıyor. İşte durum bu... İnşallah cüppeden kurtuluruz!

Evet, anayol işte yukarıda bahsettiğim gibi malesef açık olmasına rağmen **yanlış anlayış levhaları ile**, yol başka yöne çevrilmiş, müslüman bir türlü menzile ulaşamıyor. Sorumluları kim? Din tacirleri ve inanın hamsofu din adamları! Yarıdan fazla suç ta onlara çanak tutan cahil halkta, cahil müslümanda. Sıfatı müslüman, ama ÖZ ünden haberi olmayan, akıl süzgeci çalışmayan, hocalara yağ çekmek için, toplumda dindar görünmek için yağcılık yapan beyin fukarası, ilimden nasipsiz, kırıntı müslümanında. Hiç kimse bana kızmasın, kendisini Allah'la başbaşa bırakarak ölçsün. Aynaya baksın, düşünsün. Başkalarını az dindar, kendini çok dindar göstermeye çalışanlar, iki duyduğu hikayelerle kendini âlim sanan, komşusuna, çevresine caka satan, sakalla, şalvarla gökyüzüne uçtuğunu sanan din fukarası, benlik azgını zavallılar varya! Kur'an-daki “**Maun Suresi**”nin muhatabı olanlar, (Bilinçli,îmanlı müslümanları tenzih ederim.) İçinden o da bana hak verecek. O halde derhal fırsatın varken o mübarek Kur'an-ı zaman geçirmeden hemen kendi dilinde oku. Allah'ın Peygamberi'nin hayatını da okumaya başlamalısın. Allah'tan af dilemelisin ve doğru insanlarla birlikte hakka hizmet etmelisin. İnsanların dinine değil! Allah'ın dinine. O Kadar!

Bana kızan, sinirlenen müslüman kardeşim! Senden bir ricam olacak: İlim sahibi insanlara sözüm yok. Onlar zaten bilmek durumundalar. Sen belirli İslâmî ilmi yeterince almamış, fakat yukarıdaki yazdığım ve yazacaklarımdan bana kızan müslüman kardeşim, ben gözlemlerimi yazıyorum. Uydurmuyorum! Kendimizi kritik yaparak doğrulara yanaşalım istiyorum.

Bu pragrafı kitabın ikinci baskısında yazıyorum. Ben bu kitapla bazı Müslümanlar'ı yanlışlarından vazgeçsinler arzusu ile yazdım.

Ancak gördüm ki, cahilin sadece daha fazla kinini kazanmışım. Efendim, kabahatlar örtülmeliymiş. Neden açıklıyormuşum? Ben kardeşim yanlış yoldan dönün diye, Allah neden peygamberleri gönderdi? Peygamberler yanlışları örtseydi, Allah'ın doğru yolum dediği yol nasıl bulunacaktı? İslam âlimleri dediğimiz insanlar bu dinin yanlış yollarını mı asvaltlanmışlar, yoksa yanlış eksik yönleri kapatıp, doğru yolları mı asvaltlanmışlar? Yanlışları görmek ve doğruya işaret etmek suç mu? Yine Kur'an; "iyiliği emredin , kötülüğü nehyedin" demiyor mu? Yanlışlıklar kötülük değil mi? Vaz geçmeyelim mi? Ama yine de herkes kendi bilir. Ben aklımın erdiği kadarını yazmaya çalıştım. Rabbime sığınarak!

Gel kendin kendini imtihan et, sonra bana kız veya hak ver!
Örnek mi istersin? Buyur:

Varan bir: Belki kırk, elli yadır namaz kılıyorsun, dindarlık bilgini de o derece yüksek biliyorsun. Kendini bir imtihana çek. Kıldığın bir öğle namazına "ALLAHUEKBER diyerek durduktan sonra , "ESSELÂMÜALEYKÜM VERAHMETULLAH" deyip selâm verene kadar geçen,dört rekattaki okuduklarının, rükû, secde de söylediklerinin, teşehhüt te okuduklarının ve verdiği selâmın anlamını ve özelliğinin ne olduğunu Allah rızası için söyle; biliyor musun? Tabii ki Kur'an'daki ayetlerin hepsinin Türkçe tercümesini bilmen gerekmiyor. Ancak anlam ve içerik olarak okuduğunu, ezberindeki ayetlerle neyi söylediğini biliyor musun?

Sübhanek ve Elham'ın, Ettahiyatü'nün? Namazdan sonra ki devam eden tesbihatta ne söylediğinin anlamını biliyor musun? Maun Sure'sinde ne diyor?"Onlar kıldıkları namazlardan haberdar değildirler" derken kimi kastediyor? Aç oku! Meselâ: Allahümme entesselâmü vemîn kesselâm, te barekte yazel celâli vel ikram? Ve devam eden bölümlerini. Allah'ını seversen her gün beş vakitte tesbihten önce okuduğun ve Kur'an'ın da en yüksek Ayet'i (Ayetelkürsü) Bakara Suresi 255. Ayat olan "Alaahülâ ilâhe illahû" diye başlayan Ayet'in anlamını veya içeriğini, günde 5, ayda 150 senede 1800, on senede 18000 defa okuduğun ve hâlâ tercüme edemediğin ayetin anlamını? Diğer tesbihatlar da aynı.Hocaya hep amîn dediğin –Salatan tuncina duasını? Hoca'ya sor,sana anlatsın.Peki;

Sadakallahülazîm ne demek? Biliyor musun? O halde yazalım da bilmeyenler de öğrensin. "Yüce Allah söyledi, doğru söyledi." Her aşır dan sonra okunan "**Sübhâne rabbike rabbil izzeti ammâ yasifun. Veselâmün alel murselîn. Vel hamdü lilâhi rabbil âlemîn**" diyorsun ve ardından Fatihâ yı okuyorsun. **Anlamını biliyor musun?** Belki ömründe on bin defa dinledin veya okudun ! Bu okuduğun veya dinlediğin , sonunda da Fatihâ'yı okuduğun bu Arapça sözler nedir,nereden geliyor haberin var mı? Tabî ki bilmiyorsun değilmi? Neden sorup, öğrenmiyorsun?Nereden biliyorum bilmediğini biliyor musun? Cemaati test yaptım da, her on kişiden biri bile doğru cevap veremedi de ondan! (İlim sahipleri istina, onlar zaten bilmek durumundalar ve bilirler.) Bana kızanlara söylüyorum,şimdi bana söyle ve papağandan farkını kendin tesbit et!

O halde bunu da yazalım da bilmeyen çoğunluk ta, öğrenmiş olsun. Kur'an'da, SÂFFÂT Suresi 180-181 ve182. ayetlerdir."Güçlü ve üstün olan Rabbin,onların (inanmayanların) taktıkları sıfatlardan yücedir,Selâm olsun peygamberlere, hamd olsun âlemlerin Rabbi olan Allah'a" demektir. Kardeşim bunları bilmek ve bilmediklerini araştırmak veya hocalardan sorgulama , soruşturma ve okuma gibi bir görevin yok mu senin? Haa, Bazı

çalıfakısı olan hocalar bunların birçoğuna cevap veremiyebilirler. Git iyi bilenlerden sor. Öğrenmek seninin görevin.Neden rüzgarın esintisine yol alırsın anlamıyorum! İşte o esintiler birilerini önüne katıyor , götürüp bir duvara çarpıyor.

Ne diyorsun? Şu anda Allah’la başbaşasın. Bana kızıyor musun? “Bu adam bunları nereden çıkartıyor” demiyessin.Ben kırk yıl eğitimle uğraştım, insan yetiştirmekle! Bantla, sıvayla, boyayla, çekiçle,kazmayla,hastayla,ustayla değil. Be kardeşim sen, iki rekatta kıldığın namazdan yeterince haberdar değilsen, bana kızma, öğren!Araştır,soruştur.

Bak yine yazıyorum,Kur’an ne diyor: Maun S. 4-5. Ayetler. “Onlar kıldıkları namazdan gafil olanlar (yani haberi olmayanlar) ki, onlara yazıklar olsun” demiyor mu?

Rüku de; “ Sühane Rabiye azîm, secdede; Sübhane Rabiye âlâ” diyorsun. İkisi aynı şey değil. Ne demek biliyor musun? Tesbihat çizelgesi yapmış birileri . İkisinede Allah’ı zikretmek yazmış. Acaba inceledin soruşturdun mu, doğru mu? Aç bu kitabın arkasındaki EK 8 e bak.(Tesbihat) (Biliyormuydun ?)

Aç, aç Allah rızası için, aç oku! Bilmeyene söylüyorum. Her gün yatsı namazından sonraki fitrivacibinde, en son rekattaki tekbirden sonra okuduğun ve on yıllık namazında, aşağı yukarı 3500’er defa okuduğun Kunut Duaları’nın anlamına bir bak! Ne söylediğinden haberin yok.Aç aç kitaba bir bak. Baktın mı? Nasıl?

Hayran kaldın değil mi?

Belki evinde,elinde Türkçe’si olmayanlar vardır. Bu güzel duaların da anlamını bilmeyenler için yazayım. Buyurun. Bakın anlamını anlayınca tadı nasıl farkediliyor? O halde kendi lisanının dindeki önemini de, tadını da iyi anlamalısın!

KUNUT DUALARI:

a-Allâhümme İnnâ Duası:

“Allah’ım! Biz senden yardım isteriz. Günahlarımızı örtmeni,doğru yola iletmeni dileriz. Allah’ım! Sana îman ederiz, tövbe edip sana döneriz.İşlerimizde sana dayanır ve sana güveniriz. Seni överiz, bütün hayırların senden olduğunu söyleriz.Verdiğin bunca nimetlerden dolayı sana şükrederiz ve nankörlük etmeyiz.Sana karşı nankörlük eden günahkârı bırakır,ondan ayrılır ve onunla olan ilişkimizi keseriz.”

b-Allâhümme İyyâke Duası:

“Allah’ım! Biz sana ibâdet ve kulluk ederiz.Ancak senin için amaz kılız.Yalnız sana secde eder, yalnız sana koşarız.İbadetini sevinçle yaparız. Rahmetinin çok olmasını dileriz.Azabından korkarız. Şüphe yok ki, azabın kafirlere ulaşır.”

Gördün mü,anladın mı,Kunut’ların ne güzel yalavariş olduklarını?

Sen alışverişte verdiğin paranın ne kadar? Artanının ne kadar olduğunu bakmadan mı verip, alıyorsun? Veya alan da bakmadan mı alıp veriyor? Böyle alışveriş olur mu? Olmaz diyorsun değilmi? Peki olmazsa, böyle ibâdet olur mu?

Nasreddin Hoca gibi “ Dostlar alışverişte görsün” mü diyorsun?

Varan iki: Her Cuma günü camîde hoca hutbe okur. İç ezandan sonra; “Elhamdülillâh, Nahmedü hû, veneste înihû, venesteh firüh, venetubileyh, ve neuzü billâ min şurri enfüsüne, vemen

şeyyi-Âti â-mâlinâ. Menyedillâhi felâ mudilleh.” Ve devam edip giden bu hutbeyi, senede 52 hafta. 20 sene namaz kılan insan: 52 x 20= 1040 defa, kırk sene namaz kılan da en az ikibin defa dinlemiştir. Sen bu kitabı okuyan kardeşim, ne kadar dinledin kendin aşağı yukarı hesapla. Şimdi bana cevap ver. Allah rızası için de ve doğruyu söyle. Bu kadar dinlediğin cumanın farzının bir parçası da olan, hutbenin anlamını neden bilmiyorsun?

Cevap ver!

Hutbede birçok istek konularına bile açıklama getiren Hoca Efendi, sen biliyorsan neden hutbede okuduğun o arapça bölümün anlamını ara, ara cemâtime açıklamıyorsun? Ya okuma , ya da açıkla kardeşim. Haa, usûl böyle diyorsan, oda usûl dini olur. Yoksa bilmiyorsun da, sadece ezberledin mi? Ama bunu bilmek senin vazifen! Bana kızmıyorsunuz değilmi? Kardeşim Araplar bildiği için ihtiyaç duymuyor. Onlar zaten anlıyor.

Şu gelenek dininden bir kurtulup ta, bilemediklerimizi bir sorgulayabilirsek! Daha da severek ve haz alarak ibadet ederiz. Yallah maşallah deyip elimizi yüzümüze çalıp kalkıp, gitmeyiz!

Müslüman kardeşim yaptığın işi, ibadeti ve kabahatı lütfen bilerek yap ki, havada kalmasın. Kara gürültü topluluğlu olmayalım. Kulakları çınlayasınca Tahir Büyükkörükçü Hocam bazan der ya!” Ah! Hocam, sen nerdesin, ben nerde!” diye.(Bu kitabın ikinci baskısında Hak’kın rahmetine kavuştum. Allah rahmet eylesin) İşte Muzaffer Hoca’nın tahammülsüzlüğü de buralarda. Âlem ilmin zirvesinde cirit atıyor, bizler birbirimize çalım satıyoruz. Bu gidişten Allah razı mı dersiniz???

Bakıyorsun belki de ilk okul bitirmemiş birisi. Bir kaç birşeyler dinlemiş ya, şurada burada. Bir iki de kaside, şiir vs. ezberlemiş, lüzumlu lüzumsuz yerlerde kababoydan kaldırıyor. Millet te ona alaylı bakışlarla gülüyor ya! Yaşa, bravo diyor ya! O da

gerçekten beni dinliyor, beğeniyorlar sanıyor. İ'kamet de getiriyor, mü'ezinlik te yapıyor ya, işte sana âlim(!) Yukardakileri kırk yıldır dinler anlamaz bizim âlim. Ama kalkar bir tarih konusu ortaya gelir, bir öğretmene, bir ilim sahibine bir soru sorulunca,"hayır ben bu cevabı kabul etmem, ben böyle duymadım der". "Sen tarihin bu inceliklerini nerden bileceksin" deyince soran öğretmene; "sen nereden bileceksin" diye kırk yıllık öğretmene utanmadan cevap verecek kadar da pervasızdır. Yahu be birader, Hocaya fetva verirsin, Doktora tıp öğretir, Öğretmene de tarih öğretmeye kalkarsan ben sana nasıl âlim (!) demeyim? Yapman, bilmen gerekenleri bilmiyorsun ama, sanki tarihi sen yaşamış ve yazmış gibi aklının ermediğine hemen karşı çıkıyor, parlıyorsun. İsbat isterim diyorsun. Her konu da karışındaki insanın kim ve ne olduğunu düşünerek hareket etsende, cehaletini ortaya sergilemesen olmaz mı? İsbatı da gösterince kaçıp gidiyor, eşekten düşmüşse dönüyorsun. Kırk yıldır dinlediğin yukarıdaki bilmen gerekeni sorgulamaktan yoksunsun! Üzerine elzem olmayanlara gelince pat diye ortaya atılırsın! Allah ıslah etsin. Dikkat et,çorap ayağa, şapka da başa giyiliyor. Yerlerini değiştirisen sana yukarıdaki gibi gülerler. İşte sana bizim âlim (!) Camî cemaatından bazılarının hep böyle acı halleri var! Ne yaparsın ki gerçekler böyle. **Gelecek gençlikten böyle boş kafalı olmamaları , gülünç durumlara düşmemeleri ve bilinçli toplum olmalarını istiyorum. Onun için anlatıyorum.**

Başka misaller vermek istemiyorum. Anlayana sivri sinek saz, anlamayana davul zurna az! Ama gençliğe güveniyorum.

Neye üzülüyorum biliyor musunuz?Bu kitapta verdiğim bütün olumsuz örneklerdeki insanlarımızın aslında hepsi İYİ NİYETLİ . Çünkü bunlar müslüman. Müslüman aslında gerçekten kötü niyetle yapmaz. Hocası da , cemaati de. Ancaaaak bizi işte bu olumsuzluklara düşüren mâlesef CEHALET, CEHALET yine CEHALET! Onun için müslüman bütün gücüyle önce cehaleti yenmeli. Nasıl içki şişedeki gibi durmuyor, içilince insana ne sapıklıklar yaptırıyorsa, işte cehalet te, derin meselelere dalan

ilim fukaralarına aynen öyle yaptırır. Onun için herkes boyundan büyük meselelerle güreşmeyi terketmelidir.Veye o konuyu iyice öğrenmelidir.Boş tüfekle ava çıkan hava alır. Tüfeğin kapsülünün patlamasının gürültüsünden başka bir işe yaramaz, hatta avı da kaçıır.Benim kanaatim bu. Arızalar hep bundan ortaya geliyor.

Şunu da müslümanın bilmesini tavsiye ederim. Din hacıya hocaya, şeyhe müride gelmemiştir. Tüm insanlara gelmiştir. Dini sadece namaz kıldırın hocalar bilir diye de bir kural yoktur.

Kuruluşlar sadece organize eder. Her meslekten kendisini mesul hisseden müslüman, hele hele tahsil seviyesi yüksek olan ciddi araştırma yapmış, gayret etmiş her müslüman bu dini çalı fakılarından çok daha iyi bilir.(Çalı fakısı: İlmî yetersiz âlimlik taslayan hocalara halk tarafından verilen sıfat.) Allah, her gayret eden insana ilmi verir. Ama unutmamalı ki, “OKUR ÂLİM, TUTMAZ ZALİM”lerden de olmamalıyız! Şu da bilinmeli: TAHSİLSİZ insan ehliyetsiz şoföre benzer. Tahsili az olanların da çok çok gayret etmeleri gerekir. İnsan isterse her şeyi başarır. Ama , herkes haddini aşmadan! Ama imamlığı meslek edinenler de, mesleğini iyi bilmek durumundadır.İslâm kamufleji götürmez .

Artık gayret eden ve isteyen herkes elindeki cep telefonu ve onun interneti sayesinde Kur’an’ın tamamını, İslâmı ilgili bilgileri üstelik fetva hattından öğrenebilir. Hatta Arapça, Türkçe, İngilizce ve Almanca gibi dillere çevrilmiş çeşitli konularda hazırlanmış Cuma hutbelerini bile yazıya geçirmeniz mümkün. İnşallah artık din, ehli olmayanların elinden kurtulacak.Tabii ki müslümanlar da. Bu teknoloji Müslüman’lara da bir Hak vergisi. Kullanmasını ümit ederim ki becerirler. Allah önüne koymuş! Kitaplar ise bol bol!

Geriye ne kalıyor? Yeter ki sen smîmi ol !

Camii kürsüsüde anlattıklarının aksine, hayatını ve yaşantısını nefesine uyduranlar da, er geç zararını görüyorlar.Ancak başkalarına verdikleri zararları telafî etmeleri mümkün değil.

İLİM VE İRFAN SAHİBİNE HÜRMET İSLÂM'IN EMRİ. İslâma hürmet ise Allah'a hürmettir. Bunu iliklerime kadar hisseden birisi olduğumu ben biliyorum! Yanlış anlaşılmasını istemem. Ama Güneş'te balçıkla sıvanmıyor. Otralıkda da eğri hezenler yatıyor. Bunları yazmak lazım. Düzeltilme çabası olmasın mı?

Burada bir şeye dikkat çekmek isterim! Tabi ki Allah deyince titreyen ilahiyatçıları ve ilim erbabını tenzih ederim.

Onlara,yani ilim erbabına uzanan dil yanar. Âlimler ve haddini bilenler bizim başımızın tacıdır. Onlar olmasa bizler karanlıkta kalırız. Ben şimdi yazıyor ve din adına birşeyler aktarıyorsam bu onların sayesinde. Ben haddimi bilme gayretinde olan insanım. Dinimi ve bu dinin inceliklerini, onların emekleri ile Türkçe'leştirilmiş eserlerinden öğrendim. Allah onlardan razı olsun. Türkçe biliyorum, ama Arapça bilmiyorum! Arap harfini değil!

AVRUPA'DAKİ KÜLLİYE HAREKETLERİ VE MÜSLÜMANLARIN DURUMLARI

Önce, Türkler'in Avrupa'ya gelişlerine çok kısıda olsa bir göz atalım:

İkinci Dünya Savaşı sonrası Avrupa, savaşta yakıp-yıktığı harabe durumdan kurtulup, yeniden yapılanmak için büyük bir yenilenme ve kalkınma çalışmalarına başladı. Amerika'nın ve kurulan Birleşmiş Milletlerin desteği ile (Marşal yardımı) yeniden yapılanmaya başlayan Avrupa'da , ne yazık ki savaşta kaybettiği büyük gençliği elde yoktu! Yaşlıların çoğunluğu teşkil ettiği Almanya'ya, Fransa, Hollanda, belçika gibi devletlere genç ve iş yapacak insan gücü lâzımdı. Kendi güçleri ile oluşturdukları sanayii yatırımları genişlemeye başlayınca, insan gücüne ihtiyaç da o kadar arttı. 1960'lı yıllara gelindiğinde, bu ihtiyacı teemin etmek için harekete başladı. İşte o yıllarda Türkiye, Eski Yugoslavya, İspanya, İtalya gibi devletlerden iş gücü,yani çalışacak sağlam insan getirmeye karar verildi. Bu ülkelerle yapılan anlaşmalar sonunda sözde (o zamanlar öyle plânlanmıştı) GEÇİCİ İŞÇİ getirilmeye başlandı. Gelip, sözleşmeli olarak çalışacaklar ve ileride de ülkelerine geri dönecekler idi.

İşte 1960'lı yılların başından başlayarak, büyük bir titizlikle sağlık muayenelerinden geçirilerek, kâfile kâfile Türkler Avrupa'ya (Almanya, ardından Fransa, Belçika, Hollanda vs.) tahta bavullarına çamaşırlarını koyarak gelmeye başladılar. Geldikleri zaman da buralarda işçi hayımları denen, fabrikaların işçiler için hazırladığı bir nevi pansiyonumsu evlere yerleştirildiler. Üç, beş kişinin bir arada kaldığı odalarda yatarlar, bir mutfakı birlikte kullanır, bir wc ve banyosunu da aynı şekilde kullanırlardı.

İlk beş- on yıllar böyle yalnız ve bekar çalıştılar. İçlerindeki büyük bölüm bu yıllarda para biriktirmeyi, Türkiye'den mal mülk almayı becerdi. Tabî ki nefsine büyük oranda gem vurarak. Bir kısmı da buralarda kendini kaybettigitti. Ne demek istiyorum? Şunu demek istiyorum. Avrupa'ya gelen işçilerimizin %90 ı kırsal kesim dediğimiz köylerden veya şehirlerin kenar mahallelerinden gelmiş insanlardı. Gerek tahsil gerekse sanatkarlık seviyeleri çok düşük insanlardı. Bu %90 ın %70 i ilkokul mezunu, geriye kalanının bir kısmı okuma yazmayı askerde öğrenmiş, bir kısmının da okur yazarlığı yoktu.

Ümmiler de (Okur yazar olmayan) bir türlü hile ile nasıl gelmişse gelmişlerdi. Hikayelerini dinle, gülmekten yıkılır ve nasıl becerdiklerine hayret edersin.(Bizim Türkler yapar mı, yapar!) Tabi ki sosyal seviyeleri de o derece idi. Bazen sohbetlerde bu insanlara rastlar, geliş hikaye ve numaralarını dinlerdik. Güleşürdük.

O zamanlar burada tahsilli olan veya öğrenci durumunda olanlar, bu insanlara tercümanlık yapıyorlardı. Zaten onlar çok azınlıkta idi. Her şehirde üç, beş kişi kadar. Veya çoğu zaman işaret dili kullanıyor, bazen de çok komik durumlar ortaya çıkıyordu. Mesela tavuk gibi gıdaklayarak Alman bakkalından yumurta isteyenler gibi!!

Bakın! Ben de kendimden yukarıdaki bölümle ilgili bir anımı anlatabayım. Biraz nefeslenmiş olalım. Gülelim, düşünelim.

Almanya'ya geleli on, onbeş gün kadar olmuştu. Frankfurt'tan, Hamburg'a gitmiştim. Yeğenimi gördüm ve döndüm. Göttingen civarlarında, yolun ikiyüz km.' si kadar gelmiş,yarısnaya varmıştım. Acıktım. Bir Raststelle'ye (yani yemek yiyecek bir yol durağı yer, benzinlik vs.) geldim. Park yerine arabamı çektim. Arabanın arkasındaki sözlükten baktım.(Yol hritam, sözlüğüm hep arbanın ardında. Çünkü dil yok,diş yok.) Tavuk yiyeyim dedim.Sözlükten

baktım, ismini aklımda tuttum ve sıraya girdim. Çok kalabalık bir yerdı. Sıraya giriyor, istediklerinizi söylüyorsunuz. Çalışan kişi veriyor, ilerde parasını ödüyorsunuz, gidip bir yere oturuyorsunuz ve yemeğinizi yiyorsunuz. Öyle bir yer. Sıra nihayet bana geldi. Milch dedim. Kadın gitti bir şişe süt getirdi! Allah Allah! Bu ne! Ben tavuk istiyorum kadın süt getiriyor. Kafamı salladım ve Milch, Milch dedim. Kadın geri gitti ve elinde bu sefer bir pakette süt getirdi. Arkamda sıra sabırsızlanıyor. Millet bana bakıyor, bekliyordu! Tekrar Milch dedim. Kadın bana baktı ve birşeyler söyledi, arada da Milch sözü geçti. Utandım, sıkıldım parasını ödedim, aldım, çıktım. Yahu ne biçim adamlar bunlar? Ben Milch diyorum, onlar süt veriyor! Arabaya gittim. Aklıma geldi. Acaba ben yanlış mı söyledim. Açıp sözlüğü baktım ki, tavuk, yani piliç “Hühnchen” yazıyor. Allah Allah! Ben buradan lokantaya girene kadar Hühnchen ne çabuk Milch olmuş? Bu Milch nereden aklımda kalmış. Her halde beyin bir yerden duymuş ve yanlış bir şekilde kaydetmiş olmalı!

Başladım arabanın içinde kendi kendime gülmeye! Aç açına sürdürdüm arabayı Frankfurt’a kadar. Anlattım oradakilere. Herkes gülmüştü. Benim de komik bir gurbet hikayem var diye. İşte gurbete böyle alışmaya başladık. İnsanlara dilini öğreten öğretmen bile, şimdi lâl olmuştu!

Gelelim gurbetçinin acıklı ve trajedik tarafına. Bunlar bu hallerde burada sefillik içersinde çalışırken, bir de bunların Türkiye’de kalanları vardı. Umut yolcularının ümitle bekleyenleri. Hanımları, çocukları, kardeşleri , yavukluları ve nişanlılarının yanında ana babaları! Ya onların halleri? Bazı filimleri seyretmişinizdir. Bu konuyu işleyenler, ekran başında pek çoklarını aynen benim gibi ağlatmışlardır. O yılları yaşayanlar GURBETİN VE GURBETÇİ liğın ne demek olduğunu sorsanız, ancak gözyaşı döklerler. Anlatamazlar bile.

Nice aileler yıkıldı, dağıldı. Nice nişanlı kızlar intihar etti. Nice gelinlere iftiralar atıldı! Niceleri de büyük sabırın sonunda “çeşitli hastalıklarla arkadaş olma” kaderini yaşadılar. Ne yazık ki bunların hepsi yaşandı! Bizler de bunları berber yaşıyanların arasında olma şanssızlığını yaşayanlardanız. KÂBE’yi anlatmak gitmeden ne kadar mümkünse, gurbeti anlatmakta yaşamayana o kadar mümkün! Anlatsanız da, ruhu olmaz. Yaşamadan bilinmez.

Bazen düşünürüm: Yahu be birader; 600 yıl Dünya’ya hükmettiğini söyleyerek, övündüğümüz Osmanlı ne yapmış? Batı birşeyler yaparken, kalkınma çabası gösterirken, yok şu kadar yıl bizim sınırlarımızdan taviz vermeyen padişahlardan, falan filan bahsederek, neler oldu da bu kadar yıllık saltanatın çocuklarına? Osmanlı’nın atının üzengisini öptüğünü söylediğimiz ve kuru kuru övündüğümüz Osmanlı’nın torunları biz zavallılar, Avrupa’lı bu insanların uşaklarına, hizmetçileri olmaya mı geldik? Hatta yarışarak. Hatta hileler hurdalar yaparak. Bir de Türkiye’lere izine gidenlerimiz fötr şapkalara telekler bile takarak! Vay bize vay! Vay ki vay!

Acaba diyorum, Osmanlı’da, sadece belli şehirlerde mi Osmanlı idi? Anadolu insanı, güneydoğulu vatandaşlarımızın dediği gibi gerçekten MARABA mı idi? YANİ SADECE HİZMET EDEN, ASKERE GİDEN VE ÇALIŞAN? Tarihi özü ve sözü ile inceleyebildiğim kadar ile ve bir Türk Öğretmeni olarak diyorum ki, “Evet maraba imiş.” Ağalar ve paşalardan başka bu milletin, bu halkın nesi vardı? Asker gönderip, vergi vermekten başka? Elli yıl öncesinde bu ülkede kerpiç evlerden başka, öküz ve sabandan başka ne vardı? Eşeklerin iyisi Kıbrıs eşeği, o bile tek tük oradan gelirdi! Toprak yollardan, iki değirmen ve demirciden başka ne vardı? Yamalıklı elbiselerden başka ne vardı? Bayramda yüzünü gördüğümüz kınalı şekerden başka ne vardı? Daha çoğu Selçuklular olmak üzere, Osmanlı’dan kalan üç beş cami, üç beş köprü ve ölü saklayan kümbetlerden başka ne vardı? Ne vardı Anadolu’da ve Anadolu insanında? Yamalı

elbiselerden, yırtık soğukkuuyu lastiğinden daha dün kurtulduk.Ellili- atmışlı yıllara geldiğinde köylere okul ve camiiler yapılmaya başlandı.Köylere yol yapılmaya başlandı. Bunu yapan ilk sivil hükümetin başbakanını, köylüye hizmet ediyorsun diye, o zamanki Ergenokoncular (ağa paşa torunları - sömürücü zihniyet) bir Anadolu insanı olan Adnan Menderes'i ve iki bakanıyla beraber astılar. Niye? Halkta hizmet ediyorsun diye! Halk ta hiç birşey yapamadı! Kimi seyretti, kimi de sessizce ağladı kaldı! Hiç halkta hizmet edilir mi?Bunları niye uyandırıyor, bizim arabamızın önüne taş koyduruyorsun be adam ! Dediler. Halkın gözünü korkutmaya çalıştılar ama, su birkez arkını bulmuştu,düşe-kalka,yıka-yuma işte bugünlerimizin demokrasisini becerebildik.Bu da halkın zaferi oldu.

Bu benim aklımın erip yaşadığım ve gördüğüm Anadolu'nun hâli. Uyduruyor, iftira mı ediyorum? Bunu benim yaşımdaki elli, atmış milyon Türk insanı birlikte yaşadık. Şimdiki STATİKO – ERGENOKONCULAR ne ise, o zamanki devletin ipini elinde tutanlar da hep ağalar, paşalar olmuştur. Türkiye'nin batısındaki fabrika sahipleri o zamanın ağalarının torunları! Devlet yönetimindekiler yakın zamana kadar o zamanın paşa çocukları! Meclistekilerin büyük bölümü ya para babalarının torunları veya güneydoğudaki padişahlar zamanında kendilerine bölgeler bahşedilmiş kırk köyün sahibi, toprak ağalarının torunları. Yalan mı?

Yahu kardeşim; bu millet sizi devletine komutanlar yapmış. En yüksek mevkii ve maaşları önünüze sunmuş.Veya yüksek makamlarda devlet memuru olmuş insanlarsınız. Allah'ın bu lütfunu, insanların bu saygısını-hürmetini neden hiçe sayar ve yetinmezsiniz de "Yarabbena hep bana" diyerek Ergenokon Çeteleri kurarsınız? Bu şerefler ,şanlar, paralar,mallar yetmedi mi size? İnsan ömrü kaç günlük? Ya sizleri besleyen bu milletin nasıl bugünlere geldiğini hiç görmediniz mi? Haa.Hesap sorulmamaya nasıl olsa alışmıştınız.Hep böyle gider sandınız.Şu AKP.şu Tayyip Erdoğan nereden çıktı da, başınıza musallat

oldu(!)? Yaa,Hak var Hak! Daha orada da hesap günü var unutmayın.

Allah rızası için yaşı ve akli erenler, ellerinin arasına şu garip başını alıp bir kez düşünsün, bana yerden göğe kadar hak verecekler! Nerede Osmanlı? Sülalesiyle bu dünyada cennette gibi yaşayıp gitmişler. Takla atıp, cami kürsülerinde pompa basarak ballandıranlar, son zamanlarda izin verilerek Türkiye'ye gelen Osmanlı torunlarını pek çok kanallarda seyrediyoruz. Açın İlhan Bardakçı'nın OSMANLI HANEDANI ALBÜMÜ adlı dergisini seyredin.

Her birisi modern giysili. Kadınlarının, Osmanlı torunu kızlarının bilâ istisna tamamının başları açık. O zamanki saray resimlerini tarih kitaplarında da görürsünüz. Bardakçı da onları toparlayıp bir albüm yapmış.İnceleyin. Onlar yaşamış, millet savaşmış. Adları da neredeyse Peygamberler gibi (haşa) saygı görmüş. Zavallı insanımızın din adına Kur'an-ı anlamadan yaşadığı gibi, padişahlığı da anlamadan itaat ettirilmiş. Neyle yine pompalar basarak ve din adına gaza getirilerek. Neyse. Geçmişini boş ver, be kardeşim, gel bugün bari uyan. Ona buna kölelik yapma, sömürme! İşini, aşını, inancını aklınla birleştirerek yaşa! Bıkmadın, usanmadın mı , boş pompalarla övünmekten, gaza gelmekten?

Ama bunları bilmek bugün neyi ifade eder? Artık zaman geçmiş. Gerek yok fazla yazmaya, çizmeye deme. Geçmişini tanımadan da, geleceği sağlam kuramazsınız. Ancak birileri hâlâ o pompaları basarak, bazılarını kendi ellerinde tutma ve onların kabaran ayranlıklarından, cahilliklerinden istifade çabasındalar. Hâlâ grup sömürücülüğü peşindeler, çıkarları peşindeler. Bırak kardeşim, bu numaralar bu kapıyı açmıyor artık. İş yapacak insanından, bugün dört, beş milyon insan ki bir devlet büyüklüğünde bir sayı bu, başkalarına uşak vermişsin. Bir de gelip buralarda komik komik övünme. Aslında utanılacak hâlimizden ahkâm çıkarma debelenmesinden başka birşey değil

bu! Hani eski bir hikaye anlatılır. “**Herkes ne eder kendine eder, yine kendi kendine eder**” diye. Bu kadar anlatım, olay ve yaşanan perişanlıktan sonra bile, akıllanmayan sömürülmeyi, pompalanarak sevenler varsa ,onlar da kendi kendine eder. O kadar!

Neyse!

İşte Avrupa'ya bu perişanlıklarla yerleşmeye başladık. Atmışlı yılların başında geldiğimizde işçilerimiz inanın bandolarla karşılanmış....! Hani Birinci Dünya Savaşı'nda Alman'larla beraber savaştık ya! Hani onlarla hep dostuz ya (!) Birinci Dünya savaşında koskoca Osmanlı'nın sonunun gelmesini müttefikimiz Almanya sayesinde yaşadık ya! (Açın İlhan Bardakçı'nın “İMPARATORLUĞA VEDA” adlı kitabında, Alman Büyükelçisinin, kendileri yüzemeyeceklerini anladıkları gemide, Türk'lerde yüzmesin diye gemiyi nasıl deldiklerini, yani Osmanlı'yı nasıl batırdıklarını, Amerikan Büyükelçisi ile nasıl hazin sonun hazırlandığının belgeleri ile görecek, Türk-Alman dostluğu(!)nun nelere dayandığını hayretle okuyacaksınız.) Hani Kanunî zamanında da Fransa'nın elinden Alman Avusturya Velahatı'nı annesinin Kanunî' ye ricası ile kurtardık ya! Hani bu adı büyük Türk'ler, Almanlar'a İŞÇİ geldik ya!!! Aslında kendi başarılarını kutladılar. Biz de sandık ki bu günkü Osmanlı'yla övündüğümüz gibi, bizi, Türk'lerin gelişini kutluyorlar!

Hey babo hey! Hey ki hey! Vay zavallım, vay ki vay!!

Tarih bunları zamanı gelince Avrupa'lılar lehine, bizimde aleyhimize nakış nakış işleyecek. Ben bu kanaatteyim. Çünkü asıl gerçek bu. Kırk, elli yıl sonra, şimdi, “defolun” türküsü çalıyorlar. Onun da gerekçelerini, sebep ve sonuçlarını bir kitaba yazsam sığmaz. Ama şu anda konumuz başka. Gençler biraz düşünsünler diye bir damla damlatayım dedim. Çünkü geleceği gençler kuracaklar da ondan. Avrupa da Türkler'e karşı en kalleş oyunu Almanlar oynuyorlar. Bakın Avrupa Birliği olayındaki

tutumlarına, bakın PKK olayındaki tutumlarına. Bakın bir sürü Avrupa devletleri; Avusturya, İngiltere, Hollanda, Belçika vs. İslâm dinini resmi din olarak ilân ettiği halde, Almanya’da yedi milyona yaklaşan müslüman olmasına rağmen, bunların üç, dört milyonu Türk diye İslâm dinini resmen kabul etmiyor. Türkler’le çok iş yapmak istiyor, ancak onlara eşit ortaklık ve insanlık imkanlarını hep kısıtlamaya çalışıyor. Bunu bizler bire bir içinde yaşayarak görüyoruz. BAKIN 15.CUMHURBAŞKANLARI Wulf’u bile “Müslümanlar artık Almanya’nın bir parçasıdır” dediği için , bir Türk asıllı kadın bakan atadığı için, başka konuları bahane ederek Alman Tarihinde ilk bir Cumhurbaşkanı istifaya etmek zorunda bıraktılar. Yaşıyoruz ve birlikte seyrediyoruz. Neden ? Çünkü Müslüman Türkler asimile olmuyorlar.(Kimliklerini kaybedip, Alman’laşmak) Camileri , okulları ve diğer teşkilatları ile hep ayaktalar.Başkalarını eritebileceğiz ama bunlar “eriyeyeceğe benzemiyorlar” diyorlar. Sabırla da bekliyorlar ama hava alırlar.Neye göre bu kanaatim? Bakın Osmanlı’nın terketmek zorunda kaldığı yerlerde, hâlâ Türkler Türk’lüklerini kaybetmemişler de, ona dayanarak söylüyorum.

İşte Avrupa’ya daha sonraları gelen işçi aileleri, yani çocuklar ve işçi hanımları-beyleri, buralardan bir daha geri dönemediler. Çocukları buralarda doğdu, büyüdü, okudu iş ve meslek sahibi oldu. Ev bark sahibi oldular. Dağılanlar dağıldı, toparlananlar toparlandı. Almanya’nın, Avrupa’nın birer parçası olup çıktılar. O zamanki gelen 1. nesil ailelerini Türkiye’den getirdiğinde ev eşyalarının çoğunu Alman’ların çöp diye çıkardığı eski eşyalardan diziyordu. Caddelerden geceleri toplayarak! Bugünkü gençlik her iki, üç senede ev eşyası ve araba yeniliyor! Türkiye de artık tatil ülkesi durumunda kalmak pozisyonuna girdi!

Niye mi? Bizler, yani birinci nesil eskiden Türkiye’ye başımızdan bağlı idik. Yani ana babalarımız yaşıyordu. Yakınlarımız vardı. Onlar bizleri çekiyor, biz de izini ipe çekiyorduk. Şimdilerde onlar çoğunlukta Hakkın rahmetine kavuştular. Bir kısım akrabalar da çeşitli yerlere dağıldı, gitti. Bizleri çeken ana unsur azaldı.

Çocuklarımız büyüdü, torunlarımız oldu. Şimdi de onlar bizi ayaklarımızdan buraya çekiyorlar. Buradan fazla ayrılamıyoruz. Gerçek bu. İşte bunun için Türkiye artık tatil yeri durumunda kaldı.Yani ikinci plânda. Gençlerimizin oralarda, hatta bizlerin kaç yakını ve arkadaşı kaldı ki? Kimi öldü, kimileri başka yerlere dağıldı. Orada da yalnız hissediyoruz artık kendimizi. Tabii ki köylerden ayrılmayanlar bu yönde daha şanslı. Ama azınlık. Çünkü onlar da köyden göçüp, Alaman parasıyla şehirlerden apartman dairesi aldılar, şehirli oldular ya! Kırk-elli yıldır burada olanı kim tanır? Herkes birbirine yabancı oldu! Buna rağmen "Vatanımız" ruhen hep yanımızda, içimizde.

Sağ olsun Devlet Baba, bu kadar çileli Gurbetçi Türk için teselli babından bir Türkiye Emekliliği yasası çıkardı da, onunla olsun ömrünün sonunda bari insanlarımız Türkiye ile bağlarını biraz daha canlı tutmaya çalışıyor.

GURBETÇİYE TÜRKİYE EMEKLİLİĞİ!

"Neden yurt dışında yaşayanlar parayla emekli oluyorlar? Bu haksızlık değil mi", deniyor!

Sizlere bu konuda da, yeri gelmişken bilgi vermek, yukarıdaki bölümle bağlantılı olması sebebiyle, birilerinin düşünmeden ileri geri konuşmalarını ve çenelerini kapatmaları için bu konuya izah gerekliliği duydum. Bu meselenin ana sebebini ve iç yüzünü %95 vatandaşımız bilmez. Şöyle veya böyle aklınca izah eder. Dırdırcılar ne diyorlar? – Efendim neden yuttdışında çalışanlar veya hiç çalışmamış ev hanımları hemen kırk küsur yaşını doldurunca, ortalama 40.000 ile 70.000 Dollar arası yatırıp (şimdilerde bu meblağlar , eskiden çok çok daha azdı) hem Avrupa dan, hem de Türkiye'den emekli oluyorlar? Yatırdıkları paraları hesaplayın birkaçsene demeden geri alıyor, sonraları da

kalanı havadan emeklilik alıyorlar, diyorlar. Tabi ki bu kadınlarda 42 yaş, erkeklerde 48 yaş tan sonra emekli olan sayı belki %10 bile değil. Pek çoğu Avrupa da 60-65 yaş üzerindeki emekli olduktan sonra, Türkiye ye para yatırıp emekli olan insanlar. Kastedilen bu insanlar. Neden bunlara böyle bir ayrıcalık tanındığını bilmeleri gerekir diye bilmeyenler için yazıyor ve soruyorum? Ötenlere de güneş doğdu bizim horoz , sesini kessin diye!

- 1- T. C. Vatandaşı olan bu insanlara devlet Avrupa'da kaldıkları 40-50 yıl sağlık hizmeti verdi mi? Yani doktor, hastane, ilaç vs.? HAYIR.
- 2- Kedilerinin ve ailelerinin korunması için emniyet hizmetleri verdi mi? Yani, polis, askeri koruma, hapisane hizmeti, trafik hizmeti vs.? HAYIR.
- 3- Çocuklarının eğitimi ve öğretimi için bir hizmet verdimi? Yani okullar, Üni. öğretmenler, eğitim araçları gibi masrafları yaptı mı? HAYIR.
- 4- Din hizmetlerini yerine getirmeleri için gerekeni yaptı mı? Ona da HAYIR.
- 5- Aşağılanıp, itilip kakıldıkça yanlarında gerçekten sahip çıkabildi mi? HAYIR.
- 6- Askerliğini de hem para yatırarak, hem bizzat gelerek Yaptı mı? EVET – DAHA ???
- 7-Ülkeye her yıl karşılıksız dövüz de getirdi mi? EVET.

Dahasını yazmam gerekmiyor. Pekiyi kardeşim, senin dedenle benim dedem, benimle senin gibi bu ülkenin gerçek sahipleri mi idi? Kocaman bir EVET. Öyleyse sen bu ülkenin nîmetlerinden faydalanırken, ben gurbet ellerden bu ülkeye karşılıksız DÖVÜZ KAZANIP GETİRDİM. Her yıl izine gelirken Mark'ları, Euro'ları, Gulden'leri, Dollar'ları vs. karşılıksız ülkeye taşıdım, siz de harcadınız. Hani Osmanlı'nın torunları değil miyiz? (Zavallı torunlar!) Bu kadarcık sadaka miktarı kadar imtiyazı neden bu insanlara çok görüyorsun? Sağ olsun devlet adamlarımız buncağızı bari düşünüp te," ömürlerinin sonunda bari birazcık

yardımcı da biz onlara olalım” diye çıkardıkları bu kanunu hiç düşündünde mi ötüyorsun? Tabii ki devletin de o zamanlar paraya ihtiyacı varken düşünölmüştü. İyi ki düşünmüşler.Yoksa hâlâ Alamancı dediğın bu insanları dışlama, akıl ve merhamet süzgecini çalıştırmadan atma çabasında mısın? Gerisini anlayan insanların anlayışına bırakıyorum. Avrupa daki bizler hâlâ yarım asır önceki, vatan millet sevgisi, insanlık ölçülerimizi muafaza ediyoruz. Buradan varan insanlarımızın bir çoğunu bırakın başkaları, en yakınları, babaları ve kardeşleri bile hüsrana uğrattılar ki, kaldı diğerleri. De kardeşim de! Sen de de. Ne dersen de. Bu dünyanın altıda var. Hak var, hak!!!

BİR NOT: Türk vatandaşlığından meclis izni ile çıkıp, başka ülke vatandaşlığına geçenler de, (Alman, Fransız, Hollanda vs. vatandaşı olan Türk asıllılar) bu yukarıdaki emeklilikten faydalanabilirler. 2005 te çıkan bir yasa değişikliğı bunu teminat altına almıştır. Yeter ki vatandaşın elinde Türk vatandaşlığından izinli çıkış belgesi, yani pembe kart veya mavi kart dedikleri, Konsoloslukların verdiğı belge elinde olsun, ve ibraz etsin.İstenilen şartları da yerine getirdi mi, mesele kalmıyor.

Bunuda bu arada bilmeyenler duysun ve sevin sinler diye yazdım.

Cumhurbaşkanı R.T.ERDOĞAN da açıkladı yeni yasa hazırlanıyor. Daha güzel şeyler olacak.

AVRUPA'DAKİ CEMAATLER

Gelelim biz, bizim Avrupa'daki müslümanların (küçük bölümü hariç) çoğunluğunun durumuna.

Yabancı ülkede bulunduğu için, bir de ayrı din mensubu ülkeler olduğu için, buralardaki bizim insanlarımız, cemaatleşerek buluşmak ve başarmak zorundalar. Bundan dolayı da toplanma yerleri genelde külliyeleer olmak zorundadır. İşte Türkler'de böyle yapmışlar.

Bilindiği üzere, buralardaki mescitler ve camiiler, külliyeleer durumundadır. Yâni bakkalı, berberi, çay ocağı, Kur'an kursu, hatta yemekhanesi, lahmacun fırınları, bazı yerlerde exportları, kitap satış yerleri, kirmesler hazırladıkları baraka ve çadırları gibi birçok yan kurumları, hatta cenaze fonları, hac organizasyonu vs ile tam bir teşkilat durumundadırlar. Bu dini kuruluşların maddi kaynakları sadece kendi üye aidatları, bağışlar ve külliyeleerin sosyal faaliyetleri sırasında elde edebildikleri gelirlerdir. Ne Türkiye'nin (Diyaneet'in kuruluşlarının hoca parası hariç) ne de Almanya'nın maddi bir katkısı sözkonusudur. Kendi göbeklerini kendiler kesmek zorundalar. Bunu baştan belirtelim.

Şöyleki: Yerlerini kendiler almak, içersini hazırlamak, hocalarını bulmak, hoca parasını ödemek; su, elektirik, kalorifer gibi ihtiyaçlarının tamamını kendiler karşılamak zorundalar. Daha doğrusu Kore'deki Türk askeri gibi, (Onlara o savaşta düşman tarafından kuşatma yapılmış, hiçbir B. M. Askeri yardıma gelmemiş, ve kendileri savaş çemberini kahramanca yararak tarihe isimlerini yazdırmışlardır. Yıl 1951/52) kendi başlarının çaresine kendileri bakmak zorundalar. Çünkü Almanya'da İslâm Dini resmi din henüz kabul edilmedi. Türkiye de sadece Diyanete

bağlı camiilerin hocalarını gönderiyor. Başka giderlerine karışmıyor. Bunu önce bilmek gerekiyor.

Burada bir paragraf açmak istiyorum. Bakın bizim bazen ne acayıp hallerimiz oluyor, seyredelim! Türkiye’de çeitli vesilelerle yapılan toplantılarda, dini meselelerle ilgili; Cumhurbaşkanı, Başbakan, Diyanet İşleri Başkanı, İl Müftüsü, Hıristiyan Cemaat Papazları, Yahudi Hahamları hep bir arada ve ön sıralarda hep poz vermezler mi? EVET.

Bizim Avrupa’da konsolosluklarımız var. Oralar da devletin “Din ateşelikleri” var. Bu makam sadece din adına Diyanete bağlı olan camiileri ziyaret eder ve ilgilenir. Başka hiç bir kuruluşun camiisine gitmez. Be kardeşim, onlar müslüman değil mi? Onlar Türk Vatandaşı değil mi? Onlar vatana vergi vermedi mi? Onların dedeleri bu vatana canını vermedi mi? Senin ödenen maaşında onların verdikleri vergilerden de bir pay yok mu? Alevi açılımını din adına yapan, Caferi törenlerine resmen katılan devlet, Romen açılımını, Kürt açılımını yapan devlet, kuruş dövüz bulunmadığı zaman gurbet ellerde ağlayarak bayramlar geçirerek sana para aktaran gurbetçine ne zaman insanlık açılımını göstereceksin? Hıristiyan din mensubuna gösterdiğin yakınlığı buradaki müslüman gruplara, hasbilkader gruplaşmış olan vatandaşlarına ne zaman gösterceksin? Ki, o suç ta devlet babanın. Çünkü, zamanla onları organize de buralara geç geldin. İnsanlarını gönderdin, ihtiyaçlarına hâlâ bu günkü gibi aldırmadın. Şimdi ise hâlâ din ateşeni bile Allah’ın dininin icraatının yapıldığı yerden uzak tutan zihniyet!? Ne zaman görevini üstleneceksin? Haa! Nasıl olsa onların oyu yok. Bana ne demiyessin haaa! Taa buralardan uçak paraları ödeyip, gelip, ülkenin selâmeti için oy bile kullanıyor bu garipler. Hesabını burada olmazsa, öbür Âlem’de sorarlar, haberiniz olsun. “Artık gelin ve bu insanların ayrılıklarına da , bir türlü birleştirecek, insanca yaşayacak formüller üretin.”

Adına da “GURBETTEKİ TÜRKLER AÇILIMI“ deyin veya bir şey deyin. Yapın da!..

Avrupa’da genel olarak dini faaliyetler, anayasalarda cemaatlere bırakılmış... Her cemaat grubu, mezhep grubu kendi ibadethanesini istediği ve inandığı gibi yapma, yaşama ve yaşatma hürriyetine sahip olduğu için, bizim Müslüman’lar da bu kanundan yararlanarak ve resmi dernekler kurarak inançlarını o yerlerde sürdürmeye başlamışlar. Bu yüzdendir ki Türkiye’deki gibi bütün din teşkilatı bir merkeze (Diyanet İşleri Başkanlığına) bağlı değil. Onun için zamanla Avrupa’da teşkilat Kuran kuruluşlar ki, bunlar önceleri çoğunlukla siyasi kuruluşlardı. Daha sonra dini faaliyetleri de dernekçilik adı altına birlikte yürütmeye başladılar.Çünkü henüz İslâm Dini Almanya’da resmi din değil. Bu yüzden de bir sürü kuruluşlar ortaya çıktı. İlk yıllarda birbirine düşmanca bile davranabilen bu kuruluşlar, raylarına birileri tarafından oturtulduktan ve sağlam iperle bağlandıktan sonra, birbirleriyle azda olsa haşır neşir olabilmeye başladılar. Eskiden bir grubun camisinin hocasını, cemaatini bir başka camide görmek mümkün değildi. Şükür onlar aşıldı.

Çünkü artık yukarıdakiler koltuklarını sağlamlaştırdı ve takımlarını kurdular. Ünüformalarının renklerini de belirlediler. Artık oyuncular ve seyirciler birbirine karışmaz hale getirildiler. Yukarıdakilerin (gruplaştıranların) yerleri artık sağlam. KORKULARI YOK! Onun için birbirlerine arasıra gidip gelmelerinde bir mahsur da yoktur. Biz onlardan daha iyiyiz gibi çabalara da gerek kalmadı. Kırk yıl kadar önceleri birbirlerinin camilerinde bile namaz kılmayan, kıldırılmayan, pompalar basılan lastik bağlar, biraz daha sündürüldü ve hareket alanı biraz daha genişletildi. Müslümanlar zavallılıklarını hâlâ bırakamadılar ve zor da bırakırlar. Bakıyorum da o zamanlarda vatandaşa kirli gösterilen lokmalar, bugünlerde birilerinin işine öyle geldiği için boyanarak yutturulmaya çalışılıyor. Bizimkiler alışıkır.Hık mık ederlerse de yutarlar, korkma! Onlar ne

lokmalar yutmadı ki! Arkandan alkış bile çalarak met ederler, korkma!

Be birader MÜSLÜMANIN AYRI GAYRI CAMİSİ OLUR MU? Olur olur. Sen ne diyorsun be adam. Senden başka akıllı yok mu? Sesini kes yerine otur. Biz bu halimizden memnunuz! İşte o kadar! Diyorsan(!) ne diyeyim, diyorsundur. Bizleri buralarda bölenlerin şu andaki nerelerde olduklarına hiç bakmıyor musun? Onun kırk yıl sonra neleri var? Nerelerde? Pek çoğu elini sıcak sudan soğuk suya vurmadı! O zamanlar neydi, neyi vardı? Bir de dön bak, kendini yırtan senin neyin var?? Neredesin??? Bana kızma! Akıllı ol!

Şimdilerde de birileri ne diyorlar biliyor musunuz? “ Bakın biz, Avrupa’da TV’ler kuruyor, gazeteler çıkarıyor, sizlerin hakkını arıyoruz!” Üye olun, abone olun.Ben de diyorum ki: Şimdiye kadar ne verdiniz ki hangi hakkımızı arayacaksınız? Kendi çıkarınızı arıyor, grubunuzun çıkarlarına hizmet ediyorsunuz, zavallı insanları da, bir türlü fayda sağlayacakmış gibi pompalarla aldatı yorsunuz. Artık zor yutturursunuz.Geçin burayı! Ama yine de malzeme bulursunuz,üzülmeyin.....

Ayrı mezheplerde olsak, ayrı millet halinde olsak o zaman birşey demeyeceğim.

**Aynı din, aynı mezhep, aynı dil,
AKLI ERMEYENLERİ DİLİM DİLİM DİL !
Hey devlet baba! Bu suç aslında yine senin,
Gel bu hatanı bir şekilde sil .**

Tarih bir gün size birşeyler demeden!Şu zavallı gurbete attığın insanların birleştirip, perişanlıktan kurtaracak bir çalışma yap, bir metot,sistem ara,bul. Sen devletsin, sen babasın! Hem siyaseten sorumlusun, hem de Hak huzurunda !

Diyaret İşleri Başkanlığı 2012 yılını da Kutlu Doğum haftası ana konusu olarak “KARDEŞLİK YILI” ilân etti ve Başkanın TRT deki konuşmasında ,başka din mensuplarının bile ülkemizdeki ibadethaneleri ve ibadetleri bizlere emanettir, insan kardeşiyiz derken , bizler Avrupa’daki Müslüman cemaatler aceba kimlerin kardeşiyiz, merak ediyorum? Bunları sadece hoşnutluk nutukları olarak kabul etmek gerekli gibi geliyor bana. Eğer bu söylenenler doğru ise, Diyanet’e bağlı Avrupa’daki Din Ateşeleri, bu cemaat camilerine neden uğramazlar? Bu nasıl kardeşlik?.Müslümanların artık büyük çoğunluğu bence , menfaatler doğrultusunda hareket ediyorlar gibi geliyor. Gözlemlerim böyle.

Menfaati varsa arıyor, menfaati varsa soruyor, menfaati varsa koruyor. Allah rızası için aramıyor, sormuyor, korumuyor. Benim adamım, benim çıkarım, benim tarafım. Hep benim olsun. Yapma be kardeşim. “KARDEŞLİK” dedik ya! ALLAH RIZASI dedik ya!Kardeşlik hukuku dedik ya? Haa, o laftaydı, Nutuk attık. Taraftar için. Be Muzaffer Hoca senin de kafan hiç çalışmıyor! Ne saf dil adamsın be?....

Hep “ben” dedik, hep bizim taraf de,dik ayrıldık. Birleştirmesi gereken kurumlar ve devlet te buna göz yumdu, kulak tıkadı. Onun da menfaati yoktuysa, (maddiyat açısından) onlar da ilgilenmedi ve sonuç paramparça olduk , devam edip gidiyoruz. Allah sonumuzu hayır etsin inşaallah. Ama bir türlü bu hal değişmeli....

Kur’an ne diyor? Biz neredeyiz?

“Tefrikaya düşmeyin, gücünüzü kaybedersiniz, dininize zarar verirsiniz, birlik ve beraberlik içersinde olun“ diyen yüce Mevlâ değilmi? Haberin var mı Kur’an’dan? Amaaan! Benim önderim, grubum neredeyse, ben oradayım, düşüncesi ne yazık ki hakim oldu! Gaza gelenler de, cehaletlerinden istifade edenleri analiz

edemediler, hâlâ da böyle devam ediyor. Hatta düne kadar bu toplumun belirli gruplarına “vatan, millet Silistre’den dem vuranlarının, şimdi ticaretinin yolları aynı köprüde kesiştiği için, birbirlerine ihtiyaçları olduğu için; Oooo onlar da bizim can ciğerlerimiz edebiyatı ve ve ikna turları yaptığına hayretle rastlıyorum. Bu insanları önce ayırtırdınız, kullandınız, şimdi birleştirerek kullanıyorsunuz! Nasıl mı? Arkamda bu kadar insan ve kuruluş var diye. TV kanallarına ve ticaret alanlarınıza hava vererek. Herkes aptal değil! Anılmayanları tabii ki kullanmaya devam edeceksiniz. Herkes ne eder kendine eder... Birileri hâlâ uyanamıyorsa bu ne ahmaklık, bu ne kötü kader?

Avrupa’daki bu kuruluşların alt kademelerinde kendilerine görev verilenlerin çoğu da, hayatında bir mevki, makam sahibi oldukları için,(azınlık hariç) kendilerini krala hizmette komutan oldum sanıyorlar. O kuruluşun camii hocalığını yapanlar da, bir önceki görev yaptığı kurumu meth ederken, şimdi ekmek kapısı kuruluşu birinci ilân ederek , zavallı Müslüman’ın tıraşlanmasına çanak tutuyorlar. Bu hallerin Allah rızası için bir son bulması gerekiyor. Bu iş te Devlet Baba’ya düşüyor...

Bu gruplardan bazıları, erkek aslanların arada bir kızıp, kendi yavrusunu parçalayıp yediği gibi, bir kısmı kendi gruplarını parçaladı, bir kısmı da aynı zamanda, sömürüp iflas ettirdiler veya ettirilmesine sebep oldular. Bunları gelecek kuşaklar bilsinler de, onlar olsun, sömürülmesinler diye yazıyorum.

Bir insan, şöyle veya böyle yanlışları da olsa, devletine güvenmesi gerekir. İki dinlemezsen de birinde dinlemeli ve doğru olana dikkat etmeli! Kişiler gelir, gider ama devlet bakiidir! Yoksa devletler de yok olur, gider. Tarihte çok kaybolanlar vardır.Devletin kaybolduğu zaman, toplumsal benliğin ve kişiliğine bağlı kültürün de başkalarının kurduğu devlet içersinde yok olup gider.Yani inanç ve ruhî yapın toplumuyun ve senin isteğin gibi yön almaz.

Müslümanlar gelecek tehlikelere biraz dikkatli baksınlar istiyorum. Aşağıdaki anlatacağım gibi perişanlamasınlar istiyorum. Pompalara gelmesinler, gaza gelmesin, akıllarını iyi çalıştırıp, sâkin düşünüp, müşavere edip te, ondan sonra karar versinler istiyorum. Yoksa falana, filana karşı şahsi bir taraf olmam gibi bir pozisyonum yok. Ben Türkoğlu Türk'üm ve müslümanım. Müslümanın tarafındayım, aklımın erdiği kadarı ile, doğruların tarafındayım.

Onun içindir ki; dini bir, dili bir, kıblesi bir, peygamberi bir, Kur'an-ı bir olan insanlar malesef parça parça oldular bu küffar diyarında. Yazık!

Allah gruplara ayrılmayın dedikçe, biz bölündük! Bizimki, sizinki durumuna düştük!

Ne yoktu? Bilgi yoktu, yeterli akıl yoktu ve nefse hakimiyet yoktu! Kime yazık oldu? Biz, Avrupa'daki müslümanlara. Şimdi akıllandılar mı? Bilmem. Herkes kendi düşünsün. Hâlâ pompalara gelenler, sömürsünü sürdüren bazı gözü açık camii imamlarına bile, onursuzca hizmetçilik edenler var! Buralarda ne sahtekarlıklara rastlanmadı ki? Hoca çıkıyor kürsüye, falan yerden şöyle bir hastadan mektup aldım, yardım istiyor diyor. Haydin pamuk eller cebe ! Eskilerden bu metotları bu insanlar çok yaşadı. Sorda bak. İlime saygı ve hürmeti, din adamına saygı ile yağcılığı bir türlü ayıramayanlar ve onurlu müslümanın nasıl davranması gerektiğini bilemeyenler bu durumlarda hemen sahne alırlar. Yönetimle görüştük, istişare ettik, sözüne bile tenezzül yok. Allah herkese gerçek müslüman davranışı nasip etsin. Namazdan çıkanları homurdatmaya kimsenin hakkı olmamalı.

GRUPLAR

Biz dönelim yine ilk yıllara. Sahipsiz kalan Avrupa'daki vatandaşlarımız o yıllarda sığınak aramaya başladılar. Din ve siyaset grupları da bu fırsatları iyi değerlendirdiler. Herkes iyiden ve güzelden söz etti.

Herkes aynı sazi çaldı ama, malesef havalar başka çıkarıldı. Hak değilde, siyaset ve menfaatler dinin içersine sokuldu. Kim kimi tuttuysa alıp götürdü ve Avrupa'da şimdi aşağıda sayacağım "Camii külliyesi" ortaya çıktı.

- 1 - T. C. Diyanet işleri Başkanlığına bağlı camii külliyesi teşkilatları.
- 2 - Milli Görüş teşkilatları diye adlandırılan, N. Erbakan a bağlı camii külliye teşkilatları.
- 3 - Avrupa Türk İslâm Birliği diye adlandırılan. (Çelebiciler) külliye teşkilatları camiileri.
- 4 - İslâm Kültür Merkezleri diye adlandırılan, Süleymancılar külliye teşkilatları camiileri.
- 5 - Avrupa Türk-İslâm Federasyonu diye bilinen, Türkeş'çiler külliye teşkilatları camiileri.
- 6 - Nizamı Âlem Dernekleri diye adlandırılan M. Yazıcıoğlu teşkilatları camiileri.
- 7 - Cemalettin Kaplân'a bağlı, Kaplâncılar camii teşkilatları vs.

Bu grupların tamamı TÜRK, Müslüman ve Hanefî mezhebinden. Ama bölündüler! Yarinkı mezarlıktan hiç söz eden olmadı!

Daha irili ufaklı kuruluşların yanı sıra, bir de DERGÂHLAR, TEKKELER açtılar. Kim kimi tutabiliyseye!!! Ah zavallı müslüman! Herkes bir ekmek umudundaydı. Yokluk zamanında sana da yardıma, yanına geleceğini bekliyordun. Dayanışma umdun, birlik umdun vardı. Çünkü İslâm böyle emrediyordu. Ne yazık ki sana gelenler, seni yanına alanlar, senden hep aldı, hep aldı, hep aldı ve de hiç vermedi.!

Hani bir hikaye anlatılır: Bir Anadolu şehrinin köyünde perişanlık varmış. Sebebidir bir yıl ekinleri sel almış. İkinci yıl yangın çıkmış, herşey yanıp kül olmuş. Üçüncü yıl kuraklıktan ot bile bitmemiş. Ahmet Ağa “yahu bu ne haldir” diyecek ve isyan edecek gibi kahırlanmak istemiş. Hoca hemen müdahale etmiş; “sakın haaa, Allah aldı, sesini çıkarma!” deyince Ahmet Ağan “Be birader, Allah hep almaz ya birazda verir, bu Allah işi değil. Burada birşey var ama biz akıl erdiremiyoruz. Ben bu köyden göçüyorum” demiş.

Yahu bu din, hep alanların dinimi? Halbuki tasattuk (bağışlayan) edenlerin, yani verenlerin dini olmalı! Büyük sevap hani hep verende. Kur’an böyle diyor. Cami kürsülerine çıkanlarda böyle dediler! Alanlar hep zengin oldu, kandırılanlar fakir kaldı. İslâm adına kandırılan zavallılar zaman geldi, perişanlıktan inanın çıldırdı. Deli hastahanelerine yattılar! Ben şahidim. Ahmet Ağa gibi buradan göç! Bunlara bir daha kapılma!

Eğer yukarıdaki saydığım kuruluşlar bir kanaldan yönetilip, masrafları da o şekilde idare edilseydi, daha güçlü olunur, daha az masraflarla daha ahım şahım yerlerde hayatîyetlerini idame ettirirler ve gelecek nesile ve diğer insan topluluklarına da daha iyi örnek olunurdu. İslâm’ın yayılmasında daha faydalı olunurdu. Şimdiki gibi pek çoğu barakamsı, ev bozmalarından meydana gelen mescit veya camiiler, külliyecikler olmazdı.!

Türk Devleti malesef bu konuda da o zamanlar yine sınıfta kaldı. Kuruluşların ardında kaldı. Kalkmış sonradanda bağılıyor; Vay

Kaplân cemati, vay falan cemaati, Vay mehti Hasan Mezarıcı falan filan diye. Kardeşim bu insanları anlaşmalarla gurbete gönderirken neredeydin? Aklın onların getireceği üç, beş kuruşu mı takıldı? İnsan yola çıkarken yolda lazım olacak azığını, tozuğunu yanına almaz mı? Saldım çayıra, Mevlâm kayıra. İşte şimdide arkasından bakarsın bağıra bağıra! Geç kaldın, geç! Devlet her şeyi çok iyi düşünerek yapmalı! Neden Devlet Baba deriz?

O zamanki gruplar, AZ OLSUN AMA BİZİM OLSUN DEDİ. Parçalandı ve paramparça gidiyor. Bana kimse kızmasın haa! Ben Kur'an'ın bize söylediği için bunu yazıyorum. Bakın Mübarek ne diyor:

“Dini parça parça ederek gruplara ayıranlar varya, senin onlarla hiçbir ilişkin yoktur. Onların işi ancak Allah'a kalmıştır. Sonra onlara Allah yaptıklarından haber verecektir.”

(En'am Suresi 159. ayet, sahife 151)

Yani burada Peygamberimizin nezdinde bize de diyorki: Sen ayırmacılık yapma. Birlikten taraf ol ve ayıranlardan ayrıl! Pompaya gelme, aklını kullan! Aklını kullan! Aklını kullan. Ama ne yazık ki biz, Avrupa Müslümanları aklımızı kullanamadık, çünkü kitlesel olarak genelde eğitimsiz yakalandık. Hâlâ da yuvarlanıyoruz, ufak ufak kullanılıyor. Bile, bile!!!

Bu konuda çok şey yazmak ve açmak isterim! Ancak; alan da, satan da henüz o durağa gelmedi!!!

Bu konuyla ilgili birlik olma yönünde Ali İmran Suresi 103, ayeti açıp okuyun. Büyük birlikleri beceremeyenler, küçük birlikleri kurarak ayrıldı ve komutanlar oldular.

Ha! Diyacaksınız ki, vatandaşın kabahatı yokmuydu? Hemde nasıl vardı. O zamanları hatırlıyorum da, hayret! Bazan cehalet

insanlara inadına işler bile yaptırabiliyor. Her koyun gördüğü varlığın altında süt sağmaya kalkan zavallılar, sonunda kendiler sağıldılar. TV kurucularına, cemaatlere, holdinglere ve daha nelere! Bunların soyulmalarına ne yazıkki bazı camii imamları da çanak tuttular. Yani maşa oldular. Neden? İlim ve ileri görüş fukaralığından. Çünkü soygunların nutukları çoğu kez camii kürsülerinden atıldı.Hocalar da bu kurumlarca hoşnut tutuldu! O zamanlar maşa olanların ,şimdi başları maalesef, yere eğildi,ancak gideni geri getiremezler. Atı alan Üsküdar'ı boyladı...

Haa ! Bizim vatandaşa bazen de buna lâyük diyelim geliyor. Be kardeşim, kardeşin ister, ona yardım etmezsin,basit vaatlerle çarpılırsın. Birilerine hava atmak için , hele durumu cofcoflu birini birileri şişirdi mi, hemen yerlere yatarsın. Hüsrana uğrayınca da bas bas bağırırsın. Araştırsana be adam. Körükçülere kanma. Her zaman çok akıllı olduğun da sanma!

ÇAY OCAKLARI

Çay ocakları, Avrupa'daki camiilerin yanibaşında , vatandaşların oturup kalktıkları ,toplandıkları,buluştukları, konuştukları yerlerdir.

Biz gelelim bizim külliyelerdeki çay ocakları veya camîlerin dernek kısımları olan oturma ve sohbet yerlerinin durumuna! Çünkü müslümanların başka gidebilecekleri yer yok! Burası Gurbet! Dilin ayrı, dinin ayrı, gelenek göreneklerin ayrı! Başka yerin ve çaren mi var? Burası Avrupa!

Namazlardan sonra çay ocaklarında oturan müslümanları çekil geriye dinle. Kimi doktor olur, kimi mühendis, kimi öğretmen, kimi imam. Kimi hakim azarladığını, kimisi izinlerde komutan, komiser azarladığını anlatır.Kimileri en yüksek düzey siyasetçidir Hatta her gün hükümeti kurar ve yeniden yıkarlar!

Bunların çok, çok azı hariç, hiç birisinin tahsili orta öğretim bile değil. Hatta bir kısmı ilkokul mezunu bile değil. Okuma yazamayı bile askerde öğrenmiş. Dünya'yı, Konya'yı tanımaz. Ama herkes âlim. Hangi telden çalınırsa,ona en güzel gazeli okur. Herşeyi bilir eğitimciyi eğitir, Hocaya fetva bile verir!

Burada, bir ara giriş vermek isterim. Bir parantez. Bakın İslâm'ın güzelliklerinden bir nokta da burada: Yaşlılar, işi olmayanlar ve çalışamayan insanlar beş vakit namaza camiye gelmekle hem ibadetlerini bol sevap alarak yapıyorlar, hem de topluma karışmış oluyorlar. Evlerinde bunalım geçirmiyor, (yaşlılar için nineler – Amaan biraz evden camiye gitsende ben başımı dinlesem gibi şakavari de olsa bir gerçeğin işareti de veriliyor

haa!) dış dünya ile ilişkililiyor ve böylece stres atmış, bunalımdan ve yalnızlıktan kurtulmuş oluyor. Bu İslâm dininin bize verdiği büyük bir nîmettir. Bu dinin her noktasında bir güzellik var da, biz bu nîmetlerin az farkına varıyoruz galiba! Devletimiz yanımızda pek yakın değilse de, şükür dinimizin bize yardımcı. Namaz sonrası da çay hanelerde (dernek lokalleri) sohbetler ediyorlar, toplânıyorlar. Ölenden, yitenden, iyi ve kötü olaylardan oralarda haberdar oluyorlar. Sâmiimi dostluklar da geliştiriyorlar. Ne yazık ki tatsızlıklar da yine oralarda ölçsüzlükten ve haddi aşmaktan çıkıyor.

Galyana gelen ve getirilenler buralarda kolayca tesbit ediliyorlar.

İşte menfaatçiler de bunların bu durumundan pompalayarak istifade etmesini bildiler. Biliyorlar!

CAMİİLER ve DERNEKLER, O ZAMANLAR MÜSLÜMANLARIN ÇOK RAHAT SOYULACAKLARI YERLER HALİNE GETİRİLDİ ve hâlâ da irili, ufaklı bu soygunlar devam ediyor !

Oralarda da çoğu kez, gerçek güvenilecek değilse, usulen seçilmiş yöneticiler bile kendi aralarında dahi mütaala etmeden, bu soygunlara; “ha! öylemi? Eh! Genel merkez öylemi dedi? Öyleyse öyle olsun” la hareket ediyorlardaki ondan. Her konuyu hayrına mı, şerrine mi diye gözden geçirmiyorlar. Daha doğrusu geçiremiyorlar. Genel merkezler yanlışlar yapmadılar mı? Yapmıyorlar mı? Buna dikkat etmeli değil mi?. Gelecekte genç yöneticiler buna çok mu çok dikkat etmeliler. Çünkü yapılan hatalara ve israfa, cemaatle beraber kendileri de zararın içindeler de ondan. Güvenirlik meselesi ortadan kalkar. Bu çok önemli. Parayla pulla ölçemezsin! Bir de vebali senin olsun! Bazı camii yerleri bile erbabına danışılmadan hesapsızca alındı. Vatandaştan toplanan yarım milyon Euro'lara varan paralar havalara gitti. Cami de yapılamadı!

Yetki verilenler harcayacakları yerlere iyi dikkat etsinler.Bu paralar hayır için veriliyor. Kim adına? Allah adına.Allah senden parasının hesabını herhalde sorar! Sen birine para verince hesabını sormuyor musun? Muhasip veya yetki kullanan kimse, kendi başına, ona buna ve hoca şunu alalım diyor, falan bunu alalım diyor diye, üç, beş zorla toparlanan miktarları çar, çur etmemeli. Çok rastladım. Bu hiç kabul edilir mesele değildir. Vatandaş zaman zaman güven duyduğu insanlara sızlanıyor. Allah rızası için toplanan paraları ve yetkileri iyi kullanmıyorlar diye.

Toplum işi her zaman yönetim kurulu kararı ile olur. Bu kararlarda dikkatle alınmalı. Harcamaları da denetleme kurulları kontrol etmeli.Sadece gelir gider denkliğinden ziyade, uygun yerlere harcanmış mı diye? Lüzumlu mu idi diye? Bunun gibi, lüzumsuz ve uygunsuz harcamaları da genel kurullarda açıklamalı ve gelecek yöneticiler de bu duruma dikkat etmeli. Denetleme kurulları derneklerde bunun için vardır ama, ne yazıkki bu kurullar bizim derneklerimizde çoğu kez görevlerinin özelliklerini bile bilmiyorlar. Birileri ola ki birgün, hesap-kitap sorar. İş ehline diye verdiler, neden dikkat etmedin diye, Allah sorar! Hocaların BAZILARINA tekrar ediyorum, BAZILARINA camii külliyesinin imkanlarını uygunsuz kullandıran ve etrafta bu durumu sezip rahatsızlık gösterenlere hasmane davranarak,onları toplumdan uzaklaştırarak, “ben nasıl olsa buradan çoluk çocuğumla nemalanıyorum, bu uyanıkları çeşitli vesilelerle buradan uzaklaştırırsam daha rahat at oynatırım” şeytanlığını kimsenin farketmediğini sanmasınlar, farkedener var,Allah var! Unutmayın bu yerler hiç kimsenin babasının malı değil. O derneklerdeki herkesin eşit malıdır. Birilerinin bu konuda imtiyazı olamaz. Mesele birgün hukukun önüne çıkmaya kalkarsa, herkes haddini aşmanın bedelini öder. Hocalar camilerin hizmetkarıdır. Parası ile görev yapar. Fazla yazmıyorum ama, birileri gibi cami kenesi değildir! Herkes geçmiş sayfaları bir geriye çevirsin, şerit gibi hatırlar. Cemaat namazını paralar harcayarak kılar, hocalar para ile kıldırır.

Birçoğu da haftalık izinli oldukları günde, evi caminin bir kenarında olmasına rağmen, evde olduğunu bildiğiniz halde bir kapı bu tarafa gelip, namazı kıldırılmaz. Bunlar çok bilinen ve rastlanan olgular. Üç, beş kuruş için, müslüman camii cemaatini, Hıristiyan mahkemelerine veren hocalara bile rastladık. Unutulan birşey var! Onlar da senin benim gibi bir insan. Kutsallığı falan yok!

Onu kutsallaştırdığın an, içindeki Allah'ın kutsallığını farkına varmadan kaybedersin! Hürmet göstermek başka şey, her dediğini kabul etmek başka şey! Gizli şirke dikkat!

Hele ele Avrupa'da, maaş verip Hoca olarak tutulan bu insanlardan bazıları haddini aşıyor ve kürsülere çıkınca kendini galiba kıral sanıyor. Ver yansın cemaate! İslâm ve Allah adını kullanarak hakaret ediyor. Sanki uşağına hitab ediyor! Araya bir kardeşlerim, Allah, yalah katıyor ya! Din süsüne sokarak! Bazıları ap açık bilmediği konuyu, biliyormuş gibi uydurarak ve yalanı gözünüzün içine baka baka söylüyor. Bazen haysızca koskoca babası yaşındaki insanlara çocuklara gusül öğretir gibi camii de gusülü pervasızca anlatanlarına bile rastlıyorsunuz. Bu insanlar şimdiye kadar dağda mı geziyorlardı? Guslüde mi bilmiyorlardı? Yazık! Hz. Osman'dan anlatırken haya örneği insan diyen bu beyinler, işte bazen tıkanıyor ve süzmüyor. Hayret bir şey! Bu cemaattan birine dışarda böyle bir hitapta bulunsanız, sizinle kavga eder. Allah adını kullandı ya! Din adına konuştu ya, öyle göründü ya! Bizim zavallı boynunu büküyor, namazdan sonra saf oluyor ve gidip hocanın birde elini sıkıyor ve "aferin, çok iyi hakaretti" diyor! Be birader senin kendi insan onurundan neden bu kadar haberdar değilsin? Hangi hoca süttten çıkmış ak kaşık? Gelmiş geçmişini ne kadar tanıyorsun? (Tabii ki mübarek insanlar vardır. Onları Allah bilir. Onları tenzih ederek yazıyorum. O tip hocalarımız zaten lamba gibi aydınlatır, belli olur ve ruhen sizin boynunuz bükülür.) Saf cemaatten yağ bağlayan bu tip hocalarında çene cırcırları bir daha hiç kapanmıyor. Gerek namazın önünde, gerekse arkasındaki bu tür konuşmalar, ne

yazık ki namazın da hûşusunu alıp götürüyor. İnsanın câmiye gelesi bile gelmiyor.İnanın bu yüzden hizipçilik olmasın diye ben bile böyle hocaların ardında namaz kılmamak için, uzak ta olsa başka camiileri seçiyor veya evimde namazımı kılıyorum. “İçersinde Allah rızası dışında menfaat aranan mescitlerde ibadet etmeyiniz” demiyor mu Kur’an? Ah benim müslüman kardeşim! Senin mübarek peygamberin insanlara hakaret ederek mi bu dini yaydı? Anlatırken O’nun zerafet ve inceliğini katmerleştirmeye çalışan imam efendi, O’nun ince ruhunu birazcık palavrasız yaklaşıp, yaşasan olmaz mı? O tip hocaların kılına bir dokun bakalım ortaya neler çıkıyor? Sana söylediklerinin bir kısmını geri kendisine çevir ve **“yanlışsın, hatalı konuşuyorsun, böyle olmaz ki” de bakalım neler oluyor? Denemesi bedava!** Nasıl gizli düşman ilân edileceksin, ben iyi bilenlerdenim.Daha hoca efendi ile aran düzelmez, yağcılar da arkandan pompa basar. Allah bu durumdan müslümanları kurtarsın. Ben gördüğüm,bildiğim tecrübelerimi, bence doğruları yazayım da , isteyen istediği gibi hareket eder.

Yağcılık kelimesi burada bitmeyecek ki. Yağcılık oldukça devam edecek. Hürmet, izzet, saygı müslümanlıktaki erdemlerdir. Ama yağcılık aşağılıktır!

Bakıyorsunuz cemaatten bazıları bunu fark edip te “yahu be birader ne oluyor“ deyince, hemen zavallılar hücumu geçiyor. “Bu falan varya, hep hocalarla uğraşır”. Buyur! Kardeşim senin müslüman olarak onur ve kişiliğin nerede? Haberin varmı? Sen kendine hakaret ettirmeyi huy edinmişsen, herkes senin gibi boş kabak değil, ve onursuz olmasını da bekleyemezsin.

. **Velhasılı: Hoca efendiler de, cemaat te yaşadığı toplum içersinde haddini, hududunun nereye kadar olduğunu bilmeli. İşte o zaman sevgi ve saygı da kendiliğinden ortaya çıkar** Özel çabaya da lüzum kalmaz. Aksi taktirde taraf olanlar ve olmayalar diye toplumu da, cemaati de bölersiniz. Hem vebalinden, hem de mesuliyetinden hem Hak’kın katında, hemde

toplum sosyal oluşumu önünde mesul hale gelirsiniz. İbadetleriniz de, kabahatleriniz de havaya gider. Cüppeyi yaşarsınız! Kendini bir şey oldum sanan alt hizmetkarlar da beceriksizliklerinde habersiz, hava atıp durur. Yönetciler ya! Tabii ki lâıyıkıyla hizmet edenleri tenzih ederim.

İnsanlar yaşadıkları topluluğun ve toplumun sosyal boyutları içersinde inançlarını da nasıl yaşayacaklarını bilemez ve beceremezse, ortaya huzurlu bir yaşam da çıkaramaz. Hep çekişmeler, çatışmalar ve parasını ödeyerek belâlar ve sıkıntılar satın almış olunur. Bakarsın en yakın sandığı arkadaşını, eşini, dostunu yanından kaybedersin. Onun için önce akıl süzgecini, sonrada adâleti iyi kullanmalı ki cup diye çamura batılmasın! Bu bizim sosyal yaralarımızdan birisi, buna dikkat etmeliyiz!

Hani derler ya; “camii ne kadar büyük olursa olsun, hoca bildiğini okur” diye. Maalesef, bazen bakıyorum sen ne yazarsan, söylersn söyle, millet yine bildiğinden şaşmıyor. İşte ondan dolayı da doğruları yanlışların yerine bir türlü koyup, düzeltemiyoruz. Müslümanlar “tencere, kapak” yuvarlanıp gidiyoruz. Allah Akıl ve feraset duygularımızı artırsın. Ne diyeyim. Şeytanlık yapanları da dileriz yüce Mevlâ, önce ıslah etsin, olmuyorsa da müslümanlardan uzak tutsun.. Sıkıntılarını insanların üzerinden kaldırsın demekten, başka bir şey demek te istemiyorum.

Özet olarak şunu söylemek isterim: Kişilere buldukları seviye ve düzeylerinin üzerinde değer vermemek gerekir.Derler ya; şımartmayın. Hazmedemeyenler gerçekten şımarıyorlar....

ÖNEMLİ BİR HASTALIK

İşte bu yukarıda bahsettiğim topluluklarda, malesef çoğunlukla tahsilli insanlar barınamaz.

Barındırmazlar da! Uzaktan komandalara temenna(selâm) dururlar, falanın selâmını bir kağıttan okurken ayakta alkışlayanlar, ne yazık ki kendi içlerindeki cehverleri kabullenemezler. Böyle bir hastalık malesef bizde kanser olmuş. Onun için bir Anadolu atasözü vardır: “EV DANASINDAN TOSUN OLMAZ!” diye!

Bu toplumlarda nedense, aralarındaki ilmen, tahsilen kendilerinden üstün seviyedeki kimseyi kabullenmez ve onları seviye kaybına uğratmak için ellerinden geleni yaparlar. Yüksek tahsilliler, bilinçliler yukarıdaki merkezleri yönetenlerin de işine pek gelmez. Olaki aşağıdakileri uyandırırılar veya yapılacak kaymak üstü hareketleri sorgularlar diye. Belki de talip olurlar diye.

Böylelerinin aşağıdakilerin arasından kaybolması yukarıdakiler için daha uygundur!

Yukarıdan gelen emirlere harfiyyen uyan, titizlikle eleştiremeden bile, gereğini yerine getiren kuruluşların yöneticileri ve cemaat, bunların uygun olmayan şekli üzerine görüş bildiren birisi veya yüksek tahsillisi beyin süzgecini çalıştırırsa, hemen itirazlarla karşılaşılır. Gâliye alınmazlar. Sobetlerde bile böyle biri ilimi bile konuşsa, hemen alîmin (!) biri sözünü keser, ihtiraz eder. Hatta alaya bile alacak seviyesizliği bile kullananlara rastladım. Buna tahammül edemeyen tahsil sahibi insanlar da buraları yavaş yavaş terk eder. Zavallı alt yönetici de, “ben falana böyle dedim, hiç konuşmadım” gibi cehalet balonunu şişirdiğinin farkında bile değil. Çünkü kaybedenin diğerleri ile kendisi olduğunun

farkında değil. Paranın hazine olduğu gibi, ilimin de bir hazine olduğundan yeterice habersiz benim garibim.

Hatta cami hocalarının bir kısmı bile tahsilli insanların aralarında olmasını, dışardan ister görünse de, her fırsatta onun ortadan kaybolmasını ister.Neden? Olaki benim hatalarımı fark eder veya bana olan itibardan ona da pay ayrılır düşüncesi. Hatta bu kuruluşların bazılarının (gizli telefonlar sayesinde) genelmerkezleri tarafından bir türlü diskalifiye edilmeleri emri bile gelir! Yine Yunus Emre, buyur:

“ İlim meclisinde aradım,kaldım talep,
İlim geride kaldı, ille edep, ille edep.”

Ondan sonra da suç onlardaymış gibi de kıyameti koparırlar ve bu “tahsillilerin hepsi dinsiz” der çıkarlar. Yahu be birader bu adamların hepsi mi dinsiz? Bir düşünsene!

Neden bu camilerde doktorlar, avukatlar, öğretmenler, mühendisler, hakimler, savcılar, VS çıra yaksan neredeyse yok denecek kadar azdır? Üç, beş senede biri, bir işinden dolayı uğrayan görürsün? Sebebini bir mütâlâ etsene! Nefret ettirme, sevdire diyor Allah!

Müslüman cemaat kendini bir hesaba çekse ya! Yahu be birader, camideki hocaya gösterdiğin hürmeti, eğer dindarsan ve de hocanın da ilmi varsa ilmine gösteriyorsun demektir. Yoksa zaten yalalaklık yapıyorsun demektir. Eğer ilme ve ilim adamına hürmet ve saygı gösterilmeli ise ki, İslâm böyle emreder; öbür ilim adamına da gösterebilirsin? O da en az hoca kadar ilim ve tahsil yapmış. O da müslüman. Nedir senin tavrın? Kendini bir hesaba çeksene. Çenene dikkat etsene!

AZ KONUŞ, ÖZ KONUŞ, ADAM GİBİ SÖZ KONUŞ.

Diyorum ki: “Akıl süzgecinden geçmeden ağızdan çıkan sözlerin yanında, akıllı insan durmaz.” İşte onlar da terk ediyor.

“Cahil ile etme sohbet, her sözü bir baş ağrıtır.” Bu söz sana söylenmesin.

Bu bir atasözüdür. Onun için hep söylüyorum; herkes haddini hududunu bilmeli ki, toplumda kaynaşma olsun. Yoksa işte böyle ayrışmalar, küslükler ve kayıplar kaçınılmaz olur!. Bakalım burada Koca Yunus ne diyor:

Az söz erin yüküdür,
Çok söz hayvan yüküdür,
Bilene bu söz yeter,
Sende cehver var ise.

Kabahat kimde şimdi, şalvarlı, takkeli Hacı? Düşün ve sakalını bir karıştır! Haddini seviyeni bilmeden hareket edersen toplumun sosyal seviyesi yüksek insanlarından yararlanama hakkını da kullanamazsın. İnsanlar enâyi mi, bu kadar tahsilden sonra? İlimden sonra ve senin kısır ineğinin sütünü sağmaya tahammül etsin. Hiç kusura bakma, kaybeden sensin. Ama farkında değilsin. Ne olur? Onların sosyal seviyelerinden ve beyinsel gelişimlerinden sen de, çocukların da istifade edemez. “İşçinin çocuğu işçi, memurun çocuğu memur olur” der işin içinden çıkarsın. Kabahatı da başkalarına yüklersin. Ondan sonra da cihattan, başkalarına islâm tebliğ edeceğim diye, elindekini kaçar, göstermelik hava at! Allah’ı kandıramazsın!

Kabahat altın kemer olmuşta, kimse alıp beline takmamış!

Dikkat et, ne diyor Yunus ; “Ana rahminden geldik pazara,
Bir kefen aldık, döndük mezara!”

İşte hayat yolculuğu bu. Unutma!

Aranızda bulunan değerlere gereği gibi davran ki, yeri gelince ortalığa ışık yakacak bir lambamız olsun. Karanlıkta ışığı bırak, hezeni bile görmeyen ancak takılıp, tökezlediğinde mümkündür.

İstenmeyen , ancak yaşanan bazı üzücü olaylardan örnekler.

Bakınız, bu konuyla ilgili, kendimin de içersinde çoğunlukla bulunduğum hocalar ve cemaatten örnekler vereceğim.

Gençler, kendilerini mesul hissedemeyenler, beyin süzgecini iyi çalıştırmak isteyenler, bu anlattıklarımı iyi değerlendirin. Haa, sen neye öyleyse YUKARIDAKİ ANLATIMINA RAĞMEN buradasın diyebilirsiniz. Birincisi benim bu konudaki azmim ve kararlılığım var. Zaman zaman da kendimi zorluyorum. İkincisi, genel kültürün yanında din konusunda donanımlı olmam ve Kur'an ı iyi tanıyor olmam ve de onların anladığı her telden çalabilmem. Üçüncüsü de, fazla ileri gidene lüzumu ölçüsünde haddini bildirmem. İnanın, bazen ben de fittırmıyor değilim! Bazen öyle durumlar oluyor ki, ya ortalığı kırıp dökeceksin veya sabredip bir müddet o topluluktan uzak duracaksın. Ben hep sabredenler tarafta olmaya çalışıyorum. Ama nihayet insanım, benim de bağırdığım oluyor.Bu bir mizaç meselesidir. Herkese de has değildir. Bazıları benim gibidir. Kendimi azami sabır derecesinde zorlamaya çalışıyorum. Sabrın meyvesi tatlı imiş!

Maalesef bu kitabın 4. baskısı yapılırken bu satırları da eklemeliyim. Yukardaki sabrı ben de götüremez oldum ve camî sohbet topluluklarını %80 oranında ben de terk etmek zorunda kaldım. Çünkü sağlığım artık direnç veremiyor. Çatlaklıkları kapatamıyorum.Kapatmaya çalıştığım çatlaktan daha büyüğü patlak veriyor. Çünkü dinin özüne enilemiyor. İstisare, bilene sorma,danışmadan ziyade BEN-BEN-BEN likler gırıla gidiyor.

ORTALIK NEDEN TOZ DUMAN

Bizde bazen hocalarla da ilgili çok sözler varda, bugün onlar bile neredeyse daha da tersine döndü. Hani derler ya: “Okur âlim, tutmaz zâlim hocanın dediğini tut ta, gittiği yoldan gitme” gibi. Yani dediği Kur’an olmalı, dediğini tut. Yaptığına bakıyorsun! Ama bu herkes için söylenemez. Ama kendisini “yalanlarından” dolayı eleştiren Hacı'lara, selâm vermeden geçen hocalara bile rastladım. Hangi hoca, hangi kanalda ne dedi? Hangi camiide? Neden o böyle, bu böyle dedi? Hangisi doğru? Hangisini yapmalı? Müslüman şaşırıldı kaldı. Soru, soru. Bilen de fetva veriyor, bilmeyen de! Ama yol açık: “Kur’an ve Peygamber.” Bitti. Ama Kur’an-a giden,bilen nerede? O belli insanların tekelindeymiş gibi!

TV de birlikte program yapıyorlar. Vatandaşın sorularına cevap verirken, bu iki hoca bile kavga ediyorlar. “Yok öyle olmaz, yok böyle olmaz.” Bunları dinleyen müslüman ne yapsın? Müslümanın biri soruyor:

“Hocam benim çalıştığım yer içkili lokanta. Burada çalışmayı aslında istemiyorum ama başka da iş bulamadım. Bana ne dersiniz?!”

Cevap veren hoca: “ Başka bir sağlam iş bulana kadar, geçimin için çalışabilirsin diyor. Programı yürüten hoca da: Hayır efendim rızkı veren Allah, onun rızkını verir, bu işte çalışmasın” diyor. Bayağı da uğraşarak halkın önünde tartışıyorlar. Sonuç? Hangisinin dediğini yapacağını şaşırın soru sahibi ve milyonlarca müslüman! Buyurun burdan yakın!

Alın size akıl fukaralarından işte bir kaç örnek:

Varan bir. Bir gün bizim birlikte ibadet ettiğimiz camiide yine üç aylık hocalardan birinin (İnegöllü, sinek hoca dedikleri biri. Namaz kıldırılmayı bile kırk yılda öğrenememiş bir namaz kıldırma memuru, zavallı) görev yaptığı bir sırada, bacanağı Türkiye’den misafir geldi. Emekli öğretmenmiş. Meslektaş olunca biraz daha ilgi gösterdim. İlk iki gün öğle namazlarında hoca efendi cüppeyi ona giydirdi ve namazları o arkadaş kıldırdı. Demek ki hevesli ve becerede biliyor. Buraya kadar bir mesele yok Çünkü o arkadaş bana burada en az 15 gün kalacağını söylemişti.

Bilindiği üzere bir insan bulunduğu şehirden bugünkü hesaplamalara göre 90 km den uzak bir yere giderse seferi sayılıyor ve farz namazları ikişer rekat kılmak zorundadır. Böyle emredilmiş. Kur’an’da, Hz. Peygamber S.A.S. de böyle bildirmiş. Buna kimsenin itirazı yok. Seferi olan kimse de mukim olan (o yerde ikamet eden) kimseye özel haller dışında imam olamaz. Bunlar ilmihallerde izah edilmiş. Bizim mesele, yolcu durumunda olan bu öğretmenin iki günden sonra ani bir kararla, yarın Türkiye’ye dönmeye karar vermiş ve bileti almış olmasına rağmen, bizim cahil hocanın hâlâ o kişiyi imamlığa geçirmesi. Benim itirazım üzerine cüppeyi çıkarıp kendisi giydi, namazdan sonra da saçma sapan seferi (yolcu) namazını anlatıyor. Cehaletini bastırmaya çalışıyor. Özür dileyeceği yerde, bir de üste çıkmaya çalışıyor, debelendikçe de batıyor. Herkesi de kendi gibi ilim fukarası sanıyor. Tabî Hoca ya !

Tabii ki bu mesele namaz sonrası tartışma konusu oldu. Neden ilk iki gün itiraz etmedin diyor. Ben de ona izah ediyorum. Bak hoca efendi. Arkadaşla konuştum. Ben burada iki üç hafta

kalacağım demişti. O zaman 15 günü geçeceği için seferi sayılmazdı. Ama aradan üç gün geçmeden, benim Türkiye'ye dönmem gerekli, bilet aldım, yarın gidiyorum deyince seferi durumu, haberi alır almaz, yeniden devam etmeye başladı diyorum. Hayır bir kere niyet etti ya 15 gün kalacağım diye. seferilik bitmiştir. Diyor hoca. Gel cahile haber anlat. Bu şehir çıkınca seferilik başlar diyor. Yahu adam buraya geleli üç gün oldu, sen kafayı mı oynattın? Bu nasıl mantık, Bu nasıl yorum. Anlatamıyorsun, tabî ki insan fittırıyor. Böyle insan nasıl cemaat imamı, önderi olur? Birde çıkıp Cuma günleri kürsüde vaaz eder? Daha kötüsü bunu bildikleri veya tahmin ettikleri halde, bir kısım insanların da bu cehaleti desteklemesi.

Diyanet işleri Başkanlığının 2004 yılında yayınlanan ve tam on tane Prof. Dr.'un hazırladığı ilmihali getiriyorum, okuyorum. Adam anlayamadığı gibi bir de nefis meselesi yapıyor ve ben kabul etmem, diyor ve reddediyor.” Prof. kimmiş?” Yahu be birader, bak bu ilmihali Prof. Dr. Hayrettin Karaman hoca, Diy. İşl. Bşk. Prof. Dr. Ali Bardakoğlu, daha 7 Prof. yazmış, nasıl kabul etmezsin? Deyince bak cahil ne diyor? “Diyanet işleri Başkanı da kim oluyormuş, ben Profesör mufesör tanımam! Ben onu Ömer Nasuhi Bilmen'in ilmihalinde okudum, onda var” diyor. Gidip başka yerden onu bulup getiriyorum. İlmihalden bu konunun nerede yazdığını inanın arayıp bulamayan adam, ben bulup kendisine okuyunca da bu sefer önceki benim kendisine izah ettiğim şekli kendi teziymiş gibi bana, bak bak benim dediğim gibi diyerek ayrı bir cehaletini ortaya koymaya çabalıyor. Haberi yok veya bizi de kendi gibi ahmak sanıyor zavallı. Daha sonra da bunda da okumamışım, Türkiye'de bilmem ne kitabında var, (galiba İlmî Haldun'da var) ben sana fotokopi yapıp göndereceğim diyecek kadar cahil, ilimden ve fenden nasibini almamış insanlar cemaatlere imamlık, daha kötüsü vaazlik yapıyor.

Bazı zır cahil insanlar da hocayı desteklemez mi? Buyurun!

Meğerse bizim hoca efendi ilkokul mezunuymuş! Kur'an kursunda okumuş, bize İmamhatip mezunuyum diye palavra atıyordu. Ben de şaşırıyordum. Bu nasıl imamhatip mezunu diye. Çünkü haritayı bile tanımıyordu. Meğerse bize YALAN söyleyerek kandırmış.

Bu adamdan hoca olur mu? Nasıl millete vaaz eder? İşte en büyük cüppecilerden biri!

Diyanet'in, 1974 te,Erbakan'ın Hükümeti zamanında açtığı imamlık imtihanını "iyi Kur'an okuyor" diye kazandırılmış biri imiş. Diyanet'te imamlık kadrosu almış, 25 yıl imamlık yapıp emekli olmuş birisi imiş. Tabii bu adam kendini dev aynasında görür. Prof. ün ne olduğunu, onun önünde ders görse bilirdi. Adam cahil. Bakın müslümanlara kimler ders veriyor, vaaz ediyor. Cemaatin cahilleri de hoca Efendi diye önünde arkasında yatıp, yuvarlanıyor. Ayağa bir türlü kalkamıyor. Tabii ki ben de bu yalan söyleyen hocanın arkasında namaz kılmayı terkederim. Cemaat biraz akıllanmalı. Ama nerde? Kabahati de sana bulmasalar !

Cahil cürretkar olur. Ağzına geleni söylüyor. İlim fukarası zavallı. Tabii ki halktan onu destekleyenler de onun sınıfındandır.

Sordum destekçiye sonradan, sen ilkokulu bitirdin mi diye."Hayır" dedi. Gururlanarak," okuma yazmayı askerde öğrendim." Dedimki, bunlar ilmî konular, sen neden karışyorsun?

Adam hacı ya. Kendini birşey sanıyor. Hacca gitti ya. İslâm'ın profesörü oldum sanıyor. Ona sorsan "Yemen'deki, Somali'deki, Tayland'daki, Venezüela'daki adam hangi yöne dönerek namaz kılması gerekir" diye, haritada oraların neresi olduğunu o bilmediği gibi, inanın o yukarıdaki bahsettiğimiz sinek hocada bilmez ve bulamaz. Ama, ilim konusu gelince âlimdir bizim cühelâlar.Arap Alfabesi'ni okuyabiliyor mu, işte o âlim.Bitti.

Gelelim bizim Hacı'ya. Cühelâ hacıya ben sonradan, neden aklının ermediği işlere karışyorsun diye sorunca, "Hoca yabancı ya, ona haksızlık olmasın diye destekledim!" Cevaba bakın? Hakkı değil, kafasındaki hakkı tutan bir hacı, hoca va cemaat. İşte ne yazıkki İslâm cemaatinin birçoğu böyle! Ben bu cemaatin arasında olmak zorundayım. Elimden geldiği, gücümün yettiği kadar onları aydınlatmaya çalışmayı kendimde bir vazife addediyorum. Onun için de onlarla uğraşmıyorum, terketmiyorum. Farkına vardiirmeden eğitime gayretim var. Az da olsa başarı sağladığıma da inanıyorum. Yoksa boşa kürek te çekmem. Benim durumumda olanların da benim gibi hareket ettikleri kanaatindeyim. Geçmiş peygamberlerin bile bir çoğunun ne kadar çaba harcıyıp, ne kadar az insanı yola getirdikleri bizlere aktarılmıyor mu? Biz de Rabbimin hıfzına sığınıp uğraşmıyoruz. Ne kadar yanlış düzeltebilirsek , o kadar kardayız. Allah önce kendi nefsimizi islah etsin. Cem olmayı, cemaat olmayı Allah C.C. ve Hz. Muhammed S.A.S. emrediyor. Kur'an Cuma namazına camiye gitmeyi emrediyor. Gel, çık bu işin içersinden! Ya da gözünü kulağını kapat git ve gel! Hayır! Yüce Allah böyle bir cemaati emretmiyor. Cehalet Allah'ın şanına yakışmaz!

Biz müslümanız. Allah'ın emirleri doğrultusunda mücadele etmek zorundayız. Şekline ve durumuna göre de görevimizdir. Alana. Onun için İslâm'ın ilk emri OKU dur. "İkra bismikellezine hâlâk." Seni yaratan yüce Allah'ın adıyla oku. Ey müslüman sen NE OKUYORSUN ? Palavra okuma! (Bu bir örnekti.)

Şimdi bir örnek daha verelim (binlercesinin arasından). Neden örnek? Biraz düşünelim ki, aklımız başımıza gelsin. Her pancarı cup diye yutmayalım. Müslüman akıllı olmak zorundadır. Kur'an "Ey akıl sahipleri" diye nidâ eder durur!

Bakıyorsun biri daha mimberde "her kim üzerine hac farz oldu da, bunu ha bu sene, ha gelecek sene giderim derken savsaklar da ölürse, (bakın bakın!) kıyamette Hıristiyan ve Yahudi

mezarlarından kalkacak” diyor.Yâni kafir olur diyor. Bunun da hadis olduğunu söylüyor. Ben de “Bu hadisi bana göster, bu İslâm fıtratına ters, yerini göster” deyince, ben bunu İstanbul’daki şeyhimden duydum diyor! Buyur bakalım! Bunu müslüman olarak benim sorgulamam gerekmiyor mu? Lâilâhe illallah, Muhammeden Rasûlüllah diyen İslâma göre Cennet’e gidecek. Ama doğrudan, ama günahları varsa cezasını çekerek. Ama sonuç Cennet. Sen adamı tutup tamamen cehennemlik ettin! Bilmeyen akıl fukarası da hocayı sorguladığımı sanıyor. Zavallı cahil! Halbuki kendinin işini de ben yapıyorum, haberi yok! Daha yüzlerce sayılabilecek örneklerden bir tane daha anlatayım:

Yine Türkiye’den üç aylık gelen, Diyanet’ten emekli bir akıl fukarası hoca, bir öğle namazı için camiye girdiğimde bir şeyler anlatmış olmalı ki, ben girdiğimde şöyle devam ediyordu. Hatta beni görünce biraz da durakladı ama konuya girmişti bir kere. Bakın dinleyelim hoca efendiyi (Tarikat ehli imiş bu zat):

“Tarikat ehli bazan o kadar transa, zikre dalar ki diyor. (Buna cezbeye girmek deniyormuş) Bir grup sofi (yani sofı, yani dindar adam (!) öyle bir transa girmiş, öyle bir transa girmişler ki, Allah diye döne döne bir nehrin kenarına varmışlar. Şeyhleri cezbeye girmiş, döne döne nehrin öbür tarafına varmış gelmiş, ayağı suya değmemiş. Nasıl oldu bu diye sormuşlar, şeyh” haberim yok” demiş. Yine bir trans durumuna girmişler. Şeyh bu sefer on metre kadar gökyüzüne döne döne kalkmış ve inmiş. Sormuşlar, “Müşrid olmak böyledir” demiş. Artık karşıya geçmeleri gerekli imiş ve şeyhleri olan zat nehrin öbür ucuna bir çelik atımlık mesafeye (Onun tabiri ile 50, 60 metre kadar mesafeye) bir ip atmış. İp, karşıda bir ağaç veya kayaya sarılmış (kovboylarınki gibi). Şeyh olan zat: “Bakın bu ipten karşıya geçeceğiz. Herkes gözünü kapatsın, sakın açmasın. Ben önden gideceğim ve ‘Allahu’ diyeceğim, sizlerde ‘Bekir’ (Şeyhin adı Bekir miş) diyeceksiniz” demiş. Böylece ipin üzerinden karşıya geçeceğiz demiş. Herkes böyle söyleyerek geçerken içlerinden birisi suyun ortasın varınca, bende Allahu diyeyim demiş. “Allah”

der demez hemen suya batmış. Tekrar “Bekir” deyince geri ipin üzerine çıkmış ve nihayet karşıya geçmişler. O tarafa geçip transtan çıkınca o sofi şeyhine sormuş? “Ya şeyhim, ben de suyun ortasında senin gibi ya Allah dedim, suya gömüldüm, senin ismini söyledim de kurtuldum. Bunun hikmeti ne ola ki?” demiş. Şeyh de: “Senin ağzın daha o olgunluğa ermedi de ondan” demiş. Yollarına devam etmişler. Demekki ağız olgunluğu ve kalp olgunluğu çok önemli diyor hoca!! Buyurun cenaze namazına!!! Hangi din, hangi akıl, hele hele İslâm bunu hiç kabul eder mi? Kur’an “Ey akıl sahipleri“ derken, bu kadar çatlak ve düşüncesiz anlatımları,uydurukları aklın neresine sığdıracaksınız?

Haşr Suresinin, yani her akşam namazından sonra okuduğumuz “Levenzelnâ'nın” son ayetinin sonunda ne diyoruz? “O Allah ki, herşeyi bir hikmet üzere yaratandır.” Demiyor muyuz? (Tabi kaç kişi anlıyorsa ne dediğini!) Hem böyle söyleyecek, ama yukarıdaki gibi de düşünmeden, akıl etmeden inanacağız. Olur mu böyle saçmalık. Olur olur. Hoca dedi ya. Sonra kim biliyor ki o ayetin öyle dediğini? Arapça nasıl olsa, ben ne anlarım? Arap mıyım?

Allah'ın kanunları var efendi!

Buna bütün insanlar, hatta peygamberler bile karşı koyamaz. Ateş yakar su ıslatır. Sel ve rüzgar söker götürür. Gözü kapalı insan ipin üzerinde yürüyemez. İnsanları cambaz yapsan yine olmaz. İnsan nasıl transa girer de on metre dönerek havalanır ve iner? Helikopterin mi var? Bunlara kargalar bile gülerken, bizim oradaki cemaat kuzu kuzu dinliyor, hatta vay be! Diyor, kafa sallıyor, tasdik ediyor. İşte sana hoca, işte sana cemaat! Bu hoca hafız, ama kafasız.

Çünkü Kur'an mubareği ezberlemiş, ama Rabbimin bu Kitapta ne söylediğini anlayamamış, anlamaya da gayret göstermemiş. Çünkü Bunlar Kur'an Kurslarında yetişmiş, sonradan bir türlü

hafız da oldukları için Diyanet kadrolarına alınmış, kendini ilimle yetiştirmeyen zavallılar. Papağan gibi ezberciliği din sandıkları için de, kendilerini bu konuda yetiştirme çabası göstermiyorlar. Zaten kendilerini sorgulayan da yok. Zurnanın ötmesi müzik değildir, ancak bir kaideyi çıkarmaya başlarsa müzik olur. Tabii ki burada suç Diyanetin.Bu durumdakileri yetiştirmeden, sadece iyi Kur'an okumasını biliyor diye, bir iki duydukları ile, milletin önüne ham kabakları çıkarır vaaz ettirirsen, onları dinleyen koca, koca cemaat topluluklarını da yanlışa yönlendirmiş olursun. Hoca böyle dedi. Hoca dediyse doğrudur. Bitti. İşte o kadar! Yanlış din zinciri eklenip gidiyor. Allah'ın akıla hitapları ise, Kur'an'ın kapakları arasında kalıyor. Onu kim doğru dürüst zahmet çekip te okuyacak? Hocalar var ya, işte anlattı ya!

Haaa. Gelelim işin püf noktasına. Eğer bu tip saçmalıkları namazdan sonra hocayı bir kenara çekerde aklıbaşında birisi, uyarırsa? Hoca binbir dereden su getirmeye başlar. Hatayı kabul etmez. İnsansın, hatayı kabul et. Veya konuştuğunun doğruluğunu isbat et. Din öyle herkesin kafasına göre değildir. Allah'ın kitabı ortada, Peygamberin hayatı ortada! İşin kötü tarafı bunu yanınıza gelen cemaattan insanlar da akli ermediği, konuya vukuf olmadığı halde hocayı desteklerler ve "Allah isterse niye olmasın?" gibi laflar etmeye başlarlar. Yahu kardeşim, tabii ki Allah isterse olur. Ama Allah bu kanunlarını insanlar için yazboz tahtası yapar mı? Haaa! Yapar sa, işte biz ona mucize diyoruz. Onu da zaman zaman peygamberleri için yapmış. Onu da gönderdiği emirlerini insanlar, yerine getirsin diye. Neden bu kadar düşüncesizlik?!

Ey müslüman kardeşim! Ben hocaların açığını arayacak, iman zayıflığı olan birisi değilim. Ben de bir hoca oğluyum. 64 yıl hocalık yapmış "Kara Hoca"nın oğluyum. Hacılara da bir düşmanlığım olamaz. Kimse yanlış anlamasın. Babam da hacı idi, ben de şükür hacı oldum. Allah herkesin haccını kabul etsin.

Hocaların hangi güçlüklerde de görev yaptıklarını onlardan sonra en iyi bilenlerdenim. Çünkü, ben de bir hoca ailesi içersinde büyüdüm. Ancak İSLÂM'A CÜPPEYİ GİYDİRENLER yetişmemiş hocalar olduğu için, hep onlara yükleniyorum. Benim babam da vaiz hocasıydı. Ramazanlarda vaiz olarak götürülürdü. O yıllarda, onun sağlığında ki Allah rahmet eylesin, dünyasını değiştirdi, ben kendisini pek çok yerde uyarırdım. Kur'an'daki örneklerle,onun anlattığı hikayelerin yanlışlıklarını isbat eder ve vaazlarından çıkarttırırdım. Çünkü, O da zamanının (Onların zamanı bugünkü gibi imkanlarla dolu değildi.) Kur'an kurslarında yetişmişti. O, özden çok cüppeye yüklenenlerdendi. Dini öyle sananlardandı! Rabbim günahlarını bağışlasın. Bilmeden, bilemeden yaptılar.Ama bu günkü imkanlar onların zamanından çok ilerde. Tahsil, anlama ve anlatma seviyeleri toplumda nerelere geldi. Bunları hesaba katmak lâzım. Bu dini bilenler konuşsun, az bilen imamlar da namazlarını kıldırıp çekilsin. Her şeye fetva vermesin. Konu bu!

Bazı cami imamlarına hayretle rastlıyoruz. İmametliğe müdrik olmayan, yüzüne Kur'an okuyabiliyor diye bazı insanları, kendisi orada olduğu halde imâmetliğe geçiriyorlar.Buyur. Adamda kıraat yok, usûl hiç yok, ses dersin bağlar gazeli! Nasıl olur ? Oluyor. Birbirinize yağcılık yapmayın! İmamlığın şartları bellidir.Namazları oyuncak hale getirmeyin. Nefsinizi başınıza bela etmeyin! Fazla yazmıyorum.

Mesele, beyinlerin aydınlatılması meselesidir. Benlikten Allah'a sığınırım. Ama aptalca da yaşamayı yeğlemem. "Hakkı tutar, kaldırırım" diyor ya M. Akif rahmetullah. Hah! İşte becerebildiğim kadarıyla ben oradayım. İslâm'da doğruları ve yanlışları sizlerin bir kısmınızdan bekli biraz daha fazla biliyorum. Bu konuda on yıl gibi bir zamanımı da dinimi incelemeye geçirdim. Hepsi bu! Allah'ta bilginin, doğrunun gizlenmemesini emreder! Yanlışlarım olamaz mı? Tabî ki olabilir. Onu da daha iyi bilenler düzeltirler.

Âmenna! Onun için uğraşım var. Şükür imanımdan şüphem yok! Böyle olsam yanınızda sizin kahrınızı çekmem. Hangi camiide kaç öğretmen var? Bana bir maddi menfaatiniz mi var? Hatta madden kayıp saymadığım, severek yaptığım harcamalarım olur. Bunu oturup kaltığım topluluk çok iyi bilir. Orayı geçelim.

Ben Kur'an dışı, İslâm dışı İslâma karşıyım. Uydurukları kabullenmeyen birisiyim. O kadar. Senin de öyle olman gerekli. İşte durum bu. İsteyen uyar, istemeyen uymaz. Her koyun da unutmayalım ki kendi bacağından asılacak! Ama tebliğ etmek bilenlerin görevidir! Süzgeci çalışan beyinler de alır!

CEHALET

İşte yukarıda sızlandığım meselelerin arkasında ne yazık ki cehalet var. Müslüman bu cehaleti aşmalı! Çünkü yüca Allah böyle söylüyor. Bakın Zümer Suresi 64. ayet: “Ey cahiller” diye başlar. En'am Suresi 35. Ayet: “Sakın cahillerden olma!” diye biter. Araf Suresi 199. Ayet: “Cahillerden yüz çevir” diye biter.Hz. Musa'da Bakara 67. Ayette “cahillerden olmaktan Allah'a sığınırım”demiyor mu? O halde Allah; **CEHALETİ ve CAHİLLİĞİ** bir kirlilik sayıyorsa, müslümanın bundan temizlenmesi gerekiyor. Veya kirliliği SOFRAYA, yani ilmî tartışmalara karışmaması gerekiyor! Ne zamana kadar? Temizlenene kadar! Yâni ilim öğrenene kadar. Cahilin ilim sofrasına oturması,tartışması, sapla samanın karışmasına benzer! Öyleyse,araştır, öğren ve ona göre hareket et! Her duyduğunu da din sanma!

Müslüman kitlenin arasında gerçekten hem cahil, hemde yobaz insanlar azınsanmayacak kadar var. Bu sadece benim tesbitim değil. Bir çok din konusunda yazar, çizer İslâm ilim adamlarının da tesbiti. Hatta TV. Proğramlarında bile açık seçik, bağıra çağıra dile getirilen çok problemlili bir mesele. Adam yobazlığı takva yımış gibi bir kılıfa büründürüp, hezen gibi önüne koyuyor.

Tahsil ve ilim de olmadığı için, iknâ edemiyorsun. İknâ edecek zamanı bile sana tanımıyor, bağırp, çağırıyor.Oradan, buradan duyduğu kulaktan dolma, doğruluğunu bile mütâla edemediği konularda kendince fetva veriyor, yada atıyor. Hatta yalan bile söylüyor. Hemen de etrafından cehalet yardımı aramaya başlıyor. Buyur, bu halle hangi doğruları ortaya koyabilirsen koy!

..

Gençler! Gençler! Size sesleniyorum! Kitabınız Kur'an-ı Kerim i muhakkak kendi dilinizde, yavaş yavaş ta olsa okuyun. Bir deftere her sureden de notlar alarak okuyun. Arayınca hemen bulabileceğiniz tarzda olsun! Yüce Mevlâmızın bizden ne istediğini öğrenin. Yapabildiklerinizi de muhakkak yapın. Yapamadıklarınıza Allah'tan af dileyin ve yapmaya gayret edin. Bu Allah'ın emridir. Ben de sizler gibiydim, ömür çok çabuk geçti gitti. Şimdi yapamadıklarına pişmanım ve ağlıyorum! İnancınızı ve doğruları başkalarına havale etmeyin. **Hacı, hoca din değildir. Din Kur'an'dır, Din Peygamberimizin hayatıdır.** Hikayeler, falan yazdı, falan kitapta var, falan bozduklar ve akılsızca, tarihe, zamana, İslâm'daki inceliğe ve insan aklına uymayanları din kabul etmeyin. Anlatan sapla samanı karıştırıyorsa, ölçüler dahilinde tenkit edin. Bilinçli olmanız için de çok okuyun.

Tabii ki bir ilim sahibi bulunca ve iyi bir vaiz bulunca dizinin dibine oturun.**İlim öğrenmek en hayırlı ibadettir.** Onun için önce Kur'an-ı okumalısın. Eğer seni iyi bir hoca yetiştirdiyse ki, zaten mesele yok. Yolun zaten açılmış. Gerisi senin hayatına uygulamana bağlı. **Hayata uygulanmayan bilgi, yani din, papağan gibi ötmekten öte, hiç birşeye yaramaz unutma!**

Muhakkak Peygamberimizin hayatını da okuyun. Onu da öğrenmeden dini anlayamazsınız. Ondandır sonra kimin ham, kimin has olduğunu daha kolay bilecek, çatlak seslerin aklına uymayacaksınız. **Aklınızı başkalarına kiraya vermeyin! Pişman olursunuz.** Dinini öğren ve seninle Allah arasında yaşa.

Tamam mı? Genç arkadaşım! Anlaştık mı!? Daha neler var ama,,,,, biz bir diğer ve basit bir örnekle bu konuyu bağlayalım. Bakalım akli başındaki okuyucum ne düşünecek?

Yine bir gün camiinin derneğinde oturuyoruz. Yeni bir genç hocaefendi gelmiş. Bir aydır burada. Cemaattan akli başında olduğunu sanan, aslında kötü niyetli olmayan fakat, akil süzgecini iyi çalıştıramayan bilgi kısıntısı âlimlerinden (!) birisi, akla gelmeyecek geniş kapsamlı siyasal ve sosyal, hatta ekonomik konular içeren ama mantığı hiç olmayan sorular soruyor.Tabî hoca yeni geldi ya.Cemaatte,herkesin bir kişilik gösterisi yapması gibi bir hevesleri var. Nedense, camî cemaati çoğunlukta böyledir.

Haa! Burada bir meseleyi de aydınlatayım. Bu topluluktaki insanlardan bazıları hem sorar, hemde cevabını kendi vermeye uğraşır. Bu kadar saçmalığı da akli başında insan tahammül edip çekmez. Ne diyeceğini bazan şaşırır, hatta kalkar gidersiniz. Böyle saçmalıklara da bu topluluklarda hazırlıklı olun! Hatırlatayım.

Genç, yeni gelen bu hoca efendi de aklının estiğince, güya bilgelik göstermek gibi onlara dine dayalıymış gibi cevaplar veriyor. Ben de bu birkaç insan arasındayım... Hem soran, hem de cevap verenin haline bakalım.

Soran diyorki (ciddi olarak ha!) : “Dünyanın şu anda nüfus artışına ihtiyacı var mı? Neden durmadan nüfus artıyor? Bir sürü fakir kıtalar ve devletler var, ne dersin hoca efendi?” (Bu soru – Dünyada şu anda kadınların doğum yapmaları gerekli mi, değil mi? gibi birşey!) Hiç böyle bir soru sorulur mu? Laf olsun ortaya gelsin diye. Hangi genç kıza diyeceksin ki, “Dünya da fazla insan var, fakirlik oluyor, gel sen de anne olmaktan vazgeç.” Fakirlik kaybolsun. Mantığa bak! Bunu da din adına hocaya soruyor!

Hoca efendi de sanki mübarek İslâm filozofu sanıyor kendini ve İslâmdan yardımlaşmadan falan dem vurarak, ballandıra ballandıra cevap vermeye ve anlatmaya çalışıyor.

Yok, zengin devletler fakir devletlere ve bölgelere yardım etmeli, nüfus çok olmalı, ama üretim ve dağıtım dengeli olmalı.(Kim? Amerika mı, Rusya mı, Avrupa mı eşit dağıtım yapacak? Şimdiye kadar Dünya’da kim dengeli dağıtım yapmış ki? Herkes yarabbenâ hep bana demiş ve de diyor. Akıllı ol be adam.) İslâm’da şöyle, böyle anlatıp gidiyor. Soruya bakın ne saçma, tabî ki cevap ta saçma gelecek. Neden? Çünkü böyle bir soru olmaz da ondan. Sen dünyanın nüfusunu nasıl kontrolde tutacaksın ki böyle abuk subuk bir ifadeye cevap istiyorsun? Adam, falan ülkenin veya falan devletin nüfus artışına ihtiyacı ne derecede var dese. Bu soru cevaplândırılır. Neye göre? Sanayiisine, toprak genişliği, üretim ve tüketim durumuna, eğitim ve sağlık imkanlarının elverdiği ölçülere ve daha sonra da inanç durumuna göre de bir değerlendirme yapılarak. Abuk subuk konuşmalar beni rahatsız etti ve konuya müdahale etmek ve durumu aydınlatmak gibi hafif bir girişim yapınca hoca efendi “bana müsade” diyerek kalkıp vız diye savuştu.Ne konuşulan konuyu, ne de konuşanları galiye almamaktır bu. **(Anladım ki bu hoca efendi de kendi diktiği nişanlara ateş edenlerden. Mesafeyi tüfeğine göre ayarlıyanlardan.** Daha sonrada gördüm ki, gençtir, Kur’an konusundaki fikirleri gerçekten güzel. Güzel anlatımı var. Sesi güzel. Hutbeleri, çalışmaları plânlı. **Fakat insanlara karşı seçmeli ders kullananlardan olduğuna çok üzüldüm. İşte orada herşeyi mahvediyor. İyi bir hoca bulundu dediğim insan, beni ne yazıkki hüsrana uğrattı. Özde değil cüppede menfaat arayanlardan gördüm. Üzüldüm!** Pervasızlık ve saygısızlık bu dinde yer tutmamıştır! Menfaat samimiyeti bu dinde, yağmurun boyayı döktüğü gibi, derler ya zamanla kabak gibi yarılr ve ortaya çıkar. İnşallah yanılırım. Yeterki bu insanlar dine ve müslümanlara faydalı olsunlar, ben mahcup olmaya razıyım! Sabırla takip edeceğim.)

Not: Bu ara kısma bu kitap baskıya gireceği sıralar, bir kaç paragraf ekleme durumunda kaldım. Hani yukarıda sabırla takip edeceğim demiştim ya. Hah işte ona cevaben. Yukardaki teşhisimde de yanılmadım. (Yukarı paragrafla bu bölümün arasında belki altı aylık zaman farkı var.) Şu aralar TV nin bir Prg. mında “MUHTEŞEM YÜZYIL” dizisi, yani Kanûnî S.Süleyman oynuyor. Gerçekten Osmanlı'nın yaşadığı muhteşem bir yüz yıl.

1453 - 1579 OSMANLI İMPARATORLUĞUNUN DÜNYA HAKİMİYETİ ZAMANI.

Fatih, Yavuz ve Kânunî zamanları.

Buna dünyada kimsenin itirazı da yoktur. Gençler bunu bilmeli.

İşte bu dizi birçok şekli ile TV lerde ,şurda burda eleştiriliyor. Tabii bu konuyu Tarihçiler ve dinler tarihi uzmanları didikleyp duruyorlarken, Cuma günü bizim o genç hoca efendi de bu konuyu işliyormuş ki ben de camiye girdim.Son dakikalar olmasına rağmen uzattı. (Bazı hocaların vaazlardaki frensizliklerden dolayı, cumaları hep ezanla girmeyi daha tercih eder oldum.)Bakın Hoca Efendiyi dinleyin. “Osmanlı'da Haremi anlatan hiç bir kitap yoktur” diyor. Bu filimdekilerin de yanlış olduğunu söylüyor. Peki, kitap yoktuysa sen yanlış oluşunu nereden biliyorsun? O zamanda haremdekilerle mi, padişahlarla mı beraberdin ki, böyle birşey yaşanmamıştır diyessin. Aynı günün akşamı da, iki Tarihçi Prof. ün bundan yirmi yıl kadar önce yazdıkları iki kitap TV nin bir kanalında , eskiye dayalı Minyatür resimlerle gösterilerek anlatılıyor. Tarihçi Prof. İlber Altaylı'da- ki, Topkapı Sarayının on yıldır müdürlüğünü yapan adam; O da eski tarihi belgelerden ve minyatürlerden, Avusturya'lı Tarihçi Hammer'den alıntıları da ekliyor.Haremi anlatıyor. Hani Harem hk. yazılmış bir kitap yoktu? Onlarca yazılmış Harem hakkında kitap var. 1.desteksiz atış bu. 2. si Kânunî 'nin her meselede Peygamberimizle istihare ederek kararlar aldığını , (İstihare: Abdestli yatıp, rüyada Peygamber Ef. görmek ve ona danışmak olarak anlatılır.Yani Peygamberimiz'le istişare etmiş. Veya

istediğin bir şeyin nasıl neticeleneceğini görmek gibi!!!) her seferinde rüyasında istihareye geldiğini söylüyorsun.Ardından da “Ey kendini alim sanan cemaat, içinizde kim peygamberi istharede, rüyasında gördü ? Herkes kendini âlim sanmasın” diyorsun.Buyur kardeşim. Sen bana cevap ver. İşte buna tamamen zırvalamak denir. Başka da tarifi yoktur.

Sen Peygamber’le Kânuni’nin rüyada istihare ettiğini bile biliyorsun da , haberin varda , açıkta yaşanan , şöyle veya böyle harem olayından neden haberdar değilsin? Bu ne mantık? İlahiyat okusaydın, Kanuninin damadı Rüstem Paşanın’nın da Osmanlı’nın en büyük rüşvetçisi olduğunu öğrenir, rüşvetten elde ettiği servetin neredeyse Kanuni’ye yakın olduğunu ve Peygamberimizle istihare ediyordu dediğin Kanuni’nin de herhelde istiharede bir kez kulağı çekilirdi. Yoksa Peygamberimiz’in de mi Rüstem Paşa’dan haberi yoktu? Hürrem Sultan’ın damadı da olunca, belki iyi gizlemişlerdir de, o istihare Peygamberimiz de göremedi (!), Kulağını çekemedi(!). Dinleyenlerin hepsini aptal mı sanıyorsun? Seni uyanık dindar ahlak fukarası seni. Sonra rüyada eğer Peygamber’le istihare olayı yaşananlar varsa , onlara âlim denmez, “ EVLİYA” denir. Sen cemaati evliya mı yaptın? Vay sağolasın (!) Genç Hoca kardeşim(!). Şu millete gizli hakaretlerini ve tepeden bakma çabalarını bırakmazsan hayatını zorluklarla geçirirsin. Zaten de şimdiden belli oluyor. Cemaatın bir kısmı kısa zamanda bu kadar hoca geldi geçti, böyle büyük ayrıma ve çekişmeye düşmemiştii. Bunlardan , geçirdiğiniz kısa hayat hikayelerinizden ders alın da hem cemaatler, hemde sizler huşûlu ibadet ve hayat yaşansın. Bu bir öğüttür. Tutar, tutmazsın senin meselen . Baban yaşındaki, senin gibi yüzlerce insan yetiştirmiş bir hocaya karşı bile haddini aşan ahlak fukaralığın var. Ben ne yazayım ?!

Benim tarihlerden okuduğum,senin imamlık yapmaya çalıştığın derneğin de kütüphanesinde bulunan ,en sağcı ve dindar tarihçilerden Amsterdam Üni. İlahiyat Kürsüsü Başkanı olan Dinler tarihçisi Prof. Dr. Ahmet Akgündüz ve Doç. Dr. Sait

Öztürk'ün beraber hazırladıkları "BİLİNMEYEN OSMANLI" adlı Tarih kitabını aç, hem harem , hem de evliya sandığın, Peygamber'le her konuda istihare ederdi dediğin Kanuni'nin evlatlarını ve torunlarını nasıl katlettiğini oku. Onları da mı istihare ile katletti? Şunu aklınıza artık koyun. Padişahlar ne bir peygamberdi, ne de (Allah bilir belki olanı vardır,) evliya idi. Onlarda insandı. Cengaver , cesur vede inançlı insanlardı. Ama unutmamalım birer beşerdi. Vahiy'de gelmiyordu. Hayallerle uğraşıp, Güneş'i balçıkla sıvamaya kalkmayın! Fatih'le başlayan sarayda 400-500 kadar her devrede cariye de vardı. Padişahların hanımları ve gözdeLERİ de vardı. Aç o Tarih kitabını **HAREM BÖLÜMÜ** 319 dan başla 323 te cariyelerin sayılarını gör ve 335 e kadar oku. Aç, tarihçi Reşat Ekrem Koçu'nun "Osmanlı Padişahları" adlı tarih kitabının 123-149 sayfeleri oku. Sonra millete vaaz hazırla. Bilmiyorsan o konu senin vaaz meselen değil. Öyle milleti branşınız olmayan her meseleden dem vurarak PALAVRALARLA UYUTMAYIN. Millete din anlatacağınız mekan ve kürsülerde palavra cübbeleri satmayın. O makamlar Peygamber makamıdır. Ayıptır. Cemaat bunları bilmiyorsa Allah'ta mı bilmiyor? Unutma bilenlerde var!

Hem bir vaazında Kur'an'ın güzelliklerinden anlatacağın, öbüründe, ne Kur'an'da, nede Peygamber S.A.S. in sözlerinde rastlayamayacağın neticeler sergileyeceğsin. Olmaz böyle şey! İÇİ İLE DIŞI BAŞKA OLAN BU AHLÂK FUKARASININ ,arkasında namaz kılmaktan **kendimi men** ettim.

ATİB gibi hür düşünce ve ilme önem veren, ciddiyete önem veren, Türk- İslâm İdeolojisinin en canlı ve ciddi tutulmaya çalışıldığı Türk teşkilatlarından biri olan bu teşkilâtın ,bir şehrindeki camiisinin hocası böyle olmamalı! Hak hayırlı neticeler versin. Kontrol mekanizmaları da bu kadar gevşetilmemeli! Zamanla bedeli ağıra kapatılmasın. Ayırımçı, bölücü bencil yapıları, paracı insanlara, yani, din görevi yapanlara çok dikkat etmeli. Kontrol etmeli. Kuruluşlara da tavsiyem bu.

Not: Bu kitabın ikinci baskısına girerken yukarıda bahsettiğim Zatı Muhterem (!) derneğin genel merkezi tarafından yapılan şikayetler ve inceleme üzerine görevden el çektilmiş ve genel merkez üzerine düşeni yapmıştır. Benim önceki uyarılarıma es geçenler de mahcup olmuşlardır. Ümit edilir ki, diğer kuruluşlar da bu tip insanlara görev verirken, kontrol mekanizmalarını iyi çalıştırır, hatta görev vermezler. İslah olmadıkları, ahlâklarını düzeltmedikçe de, başka işlerde çalışsınlar. Bu görev Peygamber mirası, Kur'an ahlâkî bir görevdir.

- Ara paragrafları burada kapatıyor, yukarıdaki bölüme tekrar dönüyorum.-

Ne yazık ki durumlar hep böyle. Bilgiçlik, âlimlik göstermek gibi hepimizde bir hastalık var. Bizim insanımızdan herkeste bir ulemâlık hastalığı var. Hele hele Hoca mısın? Tamam. Hoca her şeyi bilendir, en doğru insan odur gibi bir garip anlayış var cemaatlerde!

Bu adam hangi okul mezunu, ne tahsili yapmış, ilmi, bilmi ne? Ahlâkî geçmişi nasıl? Hiç sorgulamadan, karşısındaki adamı her şeyi bilen, söylediği her söze inanılan, meselâ, doktordan tıbbi iyi bilen, hakimden hukuku iyi bilen, siyasetçiden de siyaseti iyi bilen gibi. Siyasal B. Fakültesi, Eğitim Fakültesi, ilâhiyat Fakültesi okumamış birine, İlâhiyat bitirmiş, pedagoji okumuş insan mış gibi soruluyor. Her şeyi bilen adam! Bak adam tarihi tarihçilerden iyi biliyor(!) İmamların bir kısmı da ne yazık ki , bu dolmuşa biniyor, bu gaza geliyorlar.

Bakıyorsun ortalığı cehalet seli almış götürüyor!

“Ben bu konuyu iyi bilemem. Benim sahamın dışında” diyen çok az hocaya rastlıyorsunuz. Bu konu benim değil, falanın sahasına girer diyemiyor. Öyle derse kendisinin küçük düşeceğini sanıyor. Halbu ki, gülünür halde cevaplar vermeye uğraştığından haberi yok, konuştuğu da dolaştırıyor. Çünkü böyle soruya cevap olmaz.

Sen kadınlara “doğurmayın, dünyada açlık var” mı diyeceksin? Böyle sözü kim dinler? Kim dinletebilir?! Şimdiye kadar tarihte kim söylemiş? Bu sorunun mantığı varmi ki cevabı olsun!Bu konu sadece tipik bir örnek diye veriyorum.

Bazı hocalar pervasız hareket ediyor. Câmide, mimberde, kürsüdesin diye, mikrofon elinde diye her ağzına geleni konuşma, hatta seni parasıyla tutan bu insanlara hakaret etme yetkisini sana din mi veriyor, mikrofon mu veriyor? Kim olduğunu bil! Haddini bil ve haddini aşma. Sonra o kürsüyü bırakmak zorunda kalırsın! Birçok yerde bıraktırıldığın gibi.İmam olanlar, arkasında namaz kılınan insanlar daha titiz olmalı. Namaz zamanlarında, namazın önünde ve sonunda müslümanın hûşû içersine girmesini ve namazdan tat almasını aksatacak konuşma ve hareketlerden kaçınmaları çok mu çok önemli. Vaazını ve acil olmayan konuşmanı Cuma günü yap! Her gün vara yoğa konuşup, kılınan namazın da hûşûsnu bozma!Eğer belli zaman programın var da biliniyorsa o ders programı başka. Bazıları neredeyse kendilerinde bir kutsallık görece kadar ileri hareket haline giriyorlar. Allah korusun! Yoksa bu tiplerin hayatı hep huzursuz geçer. Bu benim tecrübe öğüdümdür! Tabî ki isteyen tutar! Hele kindarlık hocalık mesleğinin en büyük düşmanıdır. Tutarsınız , tutmazsınız.Bu benim öğüdümdür ve de parasızdır! Hürmet edilecek, saygı gösterilecek ilim ve irfan sahibini ki, bu müslüman ümmet, öyleleri her zaman baş tacı etmiştir. Ayrıca çaba sarfetmesine gerek yok. Ondan yoksun olan da boşuna zorlamasın. Geliniz konuyla ilgili bir hikaye anlatalım da , hoş bir sohbet olsun, hemde biraz soluklanalım.

ORTADAKİ BENİM

Erzincan'lı hoş sohbet bir arkadaşım anlatmıştı:

“Bizim orada bilmem ne köyünde bir çifçi vatandaş varmış” diyor. Bir tek te oğlu varmış. İki birlikte arkadaş gibi çalışırlarmış. Oğlan büyümüş askere gitmiş. Köyden de ilk çıkışı olduğu için kısa zamanda babasını ve öküzlerini özlemiş. Üç, beş ay geçmiş, hemende izin vermemişler. O da kalkmış köye babasına bir mektup yazmış. Babacığım sizleri çok özledim, izin de vermiyorlar. Bana bir fotoğrafınızı gönderin demiş. Babası öküzleri koşmuş, kasabaya gitmiş. Bir fotoğrafçının önüne varmış. Öküzleri de iki yanına almış. Kendisi de ortalarına durmuş bir fotoğraf çekirtmiş. Çünkü oğlu öküzlerini, yani tosunlarını çok seviyomuş. İki tosun kafasının arasında kendi kafası! Fotoğrafın arkasına da; “Oğlum iyi dikkat et! Ortadaki benim haa!” diye yazmış.

Niye yazdım bu hikayeyi biliyor musunuz? Temsilde (misalde) hata olmaz derler. Allah korusun, bazı imam efendiler bir tarafta Allah'ın kutsallığını, öbür tarafta da Peygamber'e hürmeti ve saygıyı anlatırken, kendilerine otomatikmen bir pay beklercesine “bende ortadayım haa!” der gibi bir beklenti ve davranış içersine düşüyorlar. Bunun onları ne hale sokacağını benden çok iyi bilirler. Rabbim bizleri nefsimize yenik düşürmesin! Saygı ve hürmet kişiliğe karşı oluşur! Bunu hak eden hocalarımızın gölgelerine bile saygı duyarız. Bu dinin kültürü bu.

FERYAT SÖZLER

Yine söylüyorum, kimse beni hoca düşmanı ilân etmesin! İslâm cemaatini onlar yönlendirdiği için onların daha hatasız olmalarını istiyorum o kadar. Yoksa Anadolu'daki neredeyse Atasözü haline gelmiş hocalarla ilgili **FERYAT SÖZLERİ** ben söylemedim. Mesela “Kiyamet hocalarla, hacılardan kopacak. Hocanın boğazında YE harfi yazılı. Hocayı çıkar, camız kalsın. Hocanın dediğini tut, gittiği yoldan gitme. Okur âlim, tutmaz zâlim. Hoca verir talkını, kendi yutar salkımı.Yarım doktor candan, YARIM HOCA İMANDAN EDER“ vs. gibi sözlerin hiç birisi bana ait değil!

TV'lerde birbirlerine “medye maymunu “diyecek kadar “alçak namussuz” diyecek kadar da menfaatlerine dokunca fittiriyorlar.Her halde onlarıda ben söyletmiyorum.

HOCALIK BİR MESLEKTİR. AYNEN DOKTOR GİBİ, MÜHENDİS GİBİ, ÖĞRETMEN GİBİ, RESSAM, GİBİ ! Kutsallığı falan da yoktur. MESLEĞİNİ İYİ VE DOĞRU YAPTIĞI MÜDDETÇE PEYGAMBERİMİZE DUYDUĞUMUZ SAYGININ BİR NEBZESİNDEN ONA DA AYIRIRIZ. Ama onların çoğu başka beklenti içinde davranıyorlar, kusura bakmasınlar.

Mesele: Artık dünyada herşey kendi kuralı ve bilmi içersinde en güzeli yapılarak ilerliyor. Bizler, neden matbaanın geciktirildiği gibi, gerçeklere ulaşmakta hâlâ lüzumsuz cüppelerle uğraşalım. Ana yol önümüzde, bizleri birileri yan yollara sokmasın. Yolu iyi bilmiyorsa kılavuzluk YAPMASIN! Müslümanları da gerek şahsi menfaati, gerekse bilgisizliğinin uğruna bozuk para gibi yallah, maşallahlarla yağlayıp, yüzleyip harcamasın. İşte isteğim bu! Buna da hiç bir akıl sahibi müslümanın ihtirazı olamaz!

Yüzyıllarca din diye cüppe yaşandı. İşte benim isyanım da bu noktalardan itibaren başlıyor.

Tam işte bu noktada yeri gelmişken değineyim: Yukarıdaki durumlardan rahatsız olan ilim ehli, akıl fikir sahibi, tahsil yapmış insanlar bu halleri izleyince de “benim bu toplumda işim yok” deyip, çekip gidiyor. Tam alacalı bir topluluk ortada kalıyor. Yaşları küçük değil ki, daha ilerde eğitilirler diyessin. Birçoğunun bardakları, abuk subuk şeylerle ve nefislerinin kibiriyle dolmuş, üzerine koyduğunuz BİR DAMLAYI tenezül edip, almıyor! Sosyal eğitime hiç yanaşmıyor! “Ben şahsen bu duruma şimdiki vaziyette bir çıkış yolu göremiyorum!” Onun için eğitimin çocuk yaştan başlamasını ve en az lise seviyesi olmasından başka da bir çıkış yolu gözüküyor. Bilen, anlatan, anlatılan ve dinleyen, ayrıca SORGULAYAN bir toplum olmadıkça kim ne yazarsa yazsın hava gazı-boşuna, maalesef!

Hoca efendiler meselesine gelince de, İlim ve İRFAN sahibi olursa o zat, ona herkesin saygısı, hürmeti tabî ki bir başka olur.Bazıları, maalesef her meslekte olduğu gibi ,irfan yoksunu. O insan ki, arzu edileni de bu , ilim öğrenirken, ”erkanı“ da zaten öğrenmiştir. İçindeki benliği tıraş etmiştir. Onu herkes dinler, istifade edilir. O zat zaten haddini bilerek hareket etmesini bilir. Mimikler ve jestleri bile karşıdakine derhal mesajını ulaştırır. Ömrümde böyle insanları da az gördüm diyemem. Ama ne yazık ki kartallar yüce dağlar ve kayalıklarda uçuyor! Düzlerde çok az rastlanıyor! Düzlerde çoğunlukla deliceler ve kargalar var!

Hülasa işte yukarıda anlatmaya çalıştığım bu topluluklar bazan dikenli bir çalı oluyor. Konuştukça beyninize batıyor. Lütfen bu dikenleri kaldırın artık! Herkes gözünü kapatıp, düşünsün ! Ben insanlık âleminin neresindeyim diye, kendini bir hesaba çeksin.

Yine bir hocaefendi kardeşimiz anlatıyor:” Benim kayınpederim şeyhti. Vefaati etti, postuna, (yerine) şimdi kayınbiraderim oturdu.

Çok mütavazi bir zattır. Beni birçok toplântılarına hiç yanından ayırmaz. Kendisi ümmidir (okur-yazar olmayan) ama çok hoş sohbeti vardır. O toplantılarda sahabeden, İslâm tarihinden bir soru sorulsa, derhal bana döner ve benden büyük olmasına rağmen “Hocam buyur” der. Gönlü çok alçak bir zattır.” Diyor. Ben de dinliyorum. Ona baktım, baktım! Oda fark etti ve “niye öyle tuhaf tuhaf baktın“ dedi.

Ben de “Yahu hoca Efendi Allah’tan kork, aklın hiç mi çalışmıyor? Bu adamın ümmi olduğunu söyleyen sensin. Bu zavallı zat, İslâm tarihini, sahabenin birçok şeylerini nereden bilsin? Okuryazar değil. Duyduğundan başkasını nereden bilecek? Tabî ki sana soracak. Bu ne biçim değerlendirme” dedim. Şöyle bir düşündü, “galiba haklısın. Bunu hiç düşünmemiştim, doğruya! İslâm tarihi okunmadan bol keseden atılmaz ki” dedi! Bu hoca kardeşimiz de İslâm Enüstüsü mezunu! Emekli müftü!

Bazı camiilerde, bazen rastlıyorum. Akıl ve bilimi, İslâm’la öyle güzel birleştiren hocalarımız da var ki, hayran kalmamak elde değil. Neden öbürleri de böyle olmasın? Özlenen böyle olmaları değil mi? Ya da bu işi yapmasın. O kadar.

Bakın bir cemaat cehaleti ile kapatalım. Hacı Falan’a ! Vara yoğa konuşmayı çok sevenlerden birisine; Kur’an-ı kendi dilinde oku, dinini daha iyi anlarsın dedim. (bir mesele üzerine) Bak şu ayet ne diyor deyince, bana ne diyor : “Eğer bu ayeti açıklayan bir hadis yoksa, beni bu ayet enterese etmez” diyebilecek kadar akıl fukarası zavallıya ne dersin? Âlim ya(!) Sen olsan ne dersin? Ben de ona dedimki; Hacı, malesef imanını kaybediyor ve günaha giriyorsun, hatta dinden çıkıyorsun. Bundan sonra benim masama oturma ve benimle sohbet etme diyerek azarladım, kalkıp gittim. Neticede öyle oldu. Artık selâmlaşıyoruz ama, bir arada oturmamaya dikkat ediyoruz. İşte sana hem hacı, hem de kendini din âlimi sanan bir bilgin(!) İlk okul mezunudur ama üç tane ilahiyatçı hocaya İslâm’ı anlatmaya kalkan biri. Kararı okuyucu kendi değerlendirsin. Aslında iyi olma gayretinde olan

bir insan. Ama ne yazık ki böyle. Neden bu kadar sert yazıyorsun demeyin. Yeter artık. Herkes haddini bilerek oturup, kalksın! Gençleri, cemaati allakbullak etmeye, hangi ilim ve eğitim düzeyi ile cesaret ediyorlar? Allah akıl versin! Biraz da haya duygusu versin.Kırıntı bilgilerle âlimliğe kalkışmasınlar. Millete illallah dedirtmesinler.

Yukarıdaki örnekleri okuyan, herhangi bir yerdeki birçok camii cemaati “yahu bu adam sanki bizim caminin cemaatini mi anlatıyor “ diyecek. Çünkü; genelde camii cemaatlerinin durumu aynen aşağı yukarı bizimki gibi. Bu örneklerle zaten bizdeki gibi her cemaate rastlamak her zaman mümkün.Onun için yazdım.

Birçok camii cemaatleri bizim örnekleri çoğunlukla kendilerinde görecekler. Birlikte düşünelim diye yazdım. Çareleri de birlikte arayalım diye yazdım.Yoksa örneklerdeki gibi milyonlar gelmiş geçmiş. Benim de şahsen kimseye kinim ve garazım asla yoktur. Müslümansan olamaz da . Kimsenin açığını aramak gibi bir ahlâk fukaralığım da çok şükür yok.Kendimi biliyorum.

Efendim tabii ki bu insanların, yani camii cemaatinin içerisinde akıllı başında , haddini bilen, sabırla bu toplumu yönlendiren, akıl süzgecini kullanmaya çalışan, eli kalem tutan, ağız söz eden pırıl pırıl insanlarımız az da olsa, var. Zaten bu toplulukları da , farkında olarak veya olmayarak, onlar sürükleyip götürüyorlar. Allah her müslümandan razı olsun ama, emek verenlerden dileriz kat kat razı olsun. Onlar duvarların çimentolarıdır, harçlarıdır. İsteriz ki onların sayısı çoğalsın. Ne diyor Yüce Kur'an: “Ey akıl sahipleri, hiç düşünmezler mi, hiç akıl etmezler mi” diye akıllı, düşünceyi bize kılavuz kılmıyor mu? Ama ne yazık ki eğitimsiz kılavuz insanları yanlışlıklara, çalılıklara götürüyor. Doğru yol ancak eğitim ve ilimle oluyor.

O halde ilim erbabına gerekli değeri vermemiz, onlardan yararlanmamız, kendimize hizmettir. Kendine hizmet etmesini

bilemeyenler, ne yazık ki başkalarına hizmet ederler. Ettirilirlr !...

Ne yazık ki cemaatler çoğu kez iyiyi, kötüyü ayırtmaktan yoksun. Bu hal böyle sürüp gidiyor. Bu durum, halkın cehaletinden istifade eden bazı hocaların da işine geliyor. Gösteriş meraklısı, hikayeci ve Bid'at cı hocaları halk çok seviyor. Tencere, kapak yuvarlanıp gidiyor! Neredeyse camiler gerçekleri bilen insanlar için inanın sıkıntı yerleri olmaya başladı. Bazılarının ardında namaz kılmayı bile insanın canı istemiyor.Huşu bulamıyorsun.Yanlıı desen ‚bizim âlimler(!):” bak fitne çıkarıyor” diyorlar. (Tabii arkandan.)Demesen, sen kişiliğine ve bilgine ve de Allah’a hiyanet etmiş oluyorsun! Buyur kardeşim, sen bir yol göster de gidelim.

Hayır, hayır ben bildiğim Hakkın yolunu hiç bırakmam “dosdoğru yoldan” gitmeye gayret ederim. Kimse beni ilgilendirmez,doğru bildiğim yola devam ederim.Yolumu bilirim.”**Göstermelik ibadetlerinizi yüzünüze çarparım**” diyen Rabbimin yolunu! Söylediği başka, niyeti ve yaşantısı başka insanları da fark edecek kadar Rabbim bana âlimi de,cahili de, hâini de farkedecek kadar feraset (sezme-anlama) duygusu vermiş, çok şükür.İnsanegitimcisi olmanın da, burada rolü olsa gerek.

Biraz dünyanın gidişine bakalım. İleriye bakalım. Kafamızı devekuşu gibi kuma gömmeyelim. Neler yaşadığımızı ve bunların yanlış şeyler olduğunu, kendimizin kritiğini yapanlara hücum ederek değil, yanlışlarımızdan vazgeçerek, okuyarak, öğrenerek ve akıl süzgecinden geçirip, karar vermeliyiz. İşte o zaman doğru hedeflere daha tutarlı yaklaşırız. Hoplayıp, zıplayarak ancak yerimizde sayarız. Burada hedef ne? İslâmı temiz yaşamaya gayret etmek değil mi? Her şey tertemiz olmalı. Ha gayret!

Bugün bu yukarıdaki kurumlar iyi kötü yürütülüyorsa bu da bilinmeli ki, imanlı, saf, temiz insanların aşırı gayretleri

sayesindedir. Bunu da her vicdan sahibi biliyor! Onlara müteşekkiz.

Yani şu durumda biz buyuz! Daha fazla tarife bilmem gerek var mı? Yan yana namaz kılıyor, yanındakini sevmiyor. İlk fırsatta hemen ardından atıyor. Benliğe dikkat edin diyen Allah'ı gerçek inanarak ve korkarak dinleyen müslümanın varın elini öpün. Fazlasını yazmıyorum. Herkes kendi içini kontrol ederse yeter. Fazlası baş ağrıtır.

Çocuk okutuluyor. Plân yok, metot yok. Bilen de zaten yok. Bu konuda yeni eğitimciler ve öğretmenler yetiştirilmeli. Plân, program ve belli metotlar üzerinden ilmi çalışmalar yapılmalı ki, bir yere varalım. On senedir Kur'an Kursuna gelen çocuklar hâlâ Kur'an-ı okuyamıyor. Alfabeği resmî okullar en geç bir yılda söktürürler. Her dilde. Neden? Çünkü orada plânlı ve metotlu çalışma varda ondan. Bir hoca gider, diğeri gelir, aynı yerden tekrar başlanılır. İki ileri bir geri, mehter takımı gibi yerinde sayar durur. Bu sıralar camiilerde yeni metotlarla çalışmalar görüyorum. İnşallah başarılı olunur. Çünkü yeni teknikler ve cihazlar da iyi bir yardımcı.

Avrupa'daki camilerde kırk yıldır çocuk okutulur, ne yazık ki bir tane namaz kıldırarak insan, Cuma kıldırarak, hutbeye çıkacak kimse yetiştirilemez. (Tabîki bir iki istisna hariç.) Neden? Yukarıda anlattım ya.

Şimdilerde de şahit oluyoruz bu işi artık gerek bazı hocalar, gerekse olayın vehametini farkedemeyen bazı cami yönetimleri Çocuk okutmayı PARAYA döktüler! Camiiler bu sefer de paralı etkinliklerin yapıldığı gösteriş yerleri haline getiriliyor. Bir harici akımdan kurtuluyoruz, hemen yerini bir başka harici faaliyet alıyor. Neden dikkat edilmeden, incelenmeden cup diye dalıyoruz? Hiç böyle cüppesi var içi boş RUHSUZ İslâm çalışması olur mu? Hayret ki hayret! Her şeyi parada arayan insanlar nasıl tarif edilir ? Bilemiyorum! Arbeitsamt'lardan

(işbulma kurumu) gelen hocalardan da fazla bir özveri zaten beklenemez! Aarbeitsamt neye karşılık gönderdiyse, o karşılık beklenerek, hizmet beklenmelidir. Gerisi safdillilik olur. Hristiyan'lıkta bile papazların Arbeitsamt'larla bağlantısı yoktur.Avrupa'da, zamanla hocaların hangi pozisyonlara döndürüleceğini bilemiyor, endişeleniyorum. Bu bölümü de parantez içersinde endişemi gelecek için dile getirerek söylemek istiyorum! AVRUPA'DA İSLÂM, maaşı için çalışanların görev yaptığı RUHSUZ UĞRAŞIYA DÖNÜŞEBİLİR KANAATİM ve KORKUM VAR! Avrupa belki bunu başarabilir !

Cemaatin bir çoğu yirmi senedir mukabele okurlar. Ama Kur'an-ı hâlâ doğru okuyamazlar. (bir iki istisna hariç.) Bir sayfa okutsan böyle birinin yirmi yanlığı çıkar. Kekeler, kükeler durur. İşte bu hal müslümanların din, ilim ve bilim üzerinde ne kadar titiz davranıp, davranmadıklarını ve lakaytlıklarının en bariz göstergesidir. Hiç kimse bana kızmasın, yıllardır cemaatin önündeyim, yanındayım, ne yazıkki acı tecrübem bu.

Kendimizi bile özeleştiriyormaya tahammülümüz yok! Çünkü topyekün âlimiz ya (!) Hemen hopluyor, birçok bahaneyi birlikte getiriyoruz. Samîmi olmalıyız samîmi ! Onun için insana yatırım yapmalı, onları, yani çocuklarımızı iyi yetiştirmeli ve zamanın şartlarını göz önüne alarak muhakkak yüksek tahsile zorlamalıyız. Eğitilmiş insan her konuda cehaleti yırtan insan demektir. Cehalet te insanın en büyük düşmanıdır.Burada eğitilmiş derken sadece diplomalı olmuş anlaşılmalı,aynı zamanda aklen, fikren ve ruhen de kendisini yetiştirmiş olmalı.Pek çok diplomalı cahil, kendisini insan olmanın niteliklerine ulaştırmaya gayet gösteren diplomasızlardan da bazen daha cahil olabiliyor.Rastlıyoruz.Her konuda istisnalar vardır.

“Be birader neden bu kadar kahrır” deme! Bak cehalete bak . Yıllardır bir arada oturup kalkan, namaz kılan vatandaşın biri öbürüne üstelik çay sohbetinde ne diyor: “Eğer sen o partiye oy vermiyorsan ,yemin ederim sen Allah'a inanmıyorsun” diyor! Bu

insanların ikisi de müslümanların oluşturduğu iki ayrı partiden , yani sağ partililer. Haşa sol partililer müslüman değil mi? Hayır . Asla!Olurmu öyle şey? Anlaşılsın diye ikiside sağ partilerden diyorum. İşte burada benim yukarılarda yazdıklarımın açık bir isbeti yatıyor. Samîmi , ama cahil. Hiç parti ile İslâm özleştirilir mi?

İnsan Müslüman kardeşine böyle söyler mi? Akli ermezse ?.Yaa!..Samîmi olması neticeyi değiştirmiyor.

İşte İslâm cemaatinin bir çoğunun en büyük sorunu ne yazık ki eğitim yoksunluğudur. Tahsil fukarası olmasıdır. Hemen hemen bir iki istisna hariç Dünya'nın her yerindeki Müslüman'ın hali ne yazık ki böyle! Artık sanıyorum bu koca dümensiz kalmış gemiye bir dümen inşaa etme zamanı geldi. İnşallah bu işi de Müslüman Ülkeler ve Âlimleri en kısa zmanda hayırlı bir neticeye bağlarlar. Müslümanlarda dümensiz ve pusulasızlıktan HEDEFi aramaktaki perişanlıktan kurtulur.Mülümanların hiç olmazsa birlikte kararları verebilecek bir HİLAFET MAKAMI nı inşallah kurarlar.Bunu başarmak ta zorundalar. Vatikan'a bir bakın ! Nerede bizim Hilafetimiz? İnşallah, ana yolda hep birlikte hareket ederler. Çünkü iletişim ve imkanlar çoğaldı.İslâm ülkelerindeki despot yönetimler hele bir yıkılsın. Müslümanlar da köle zihniyetinden bir kere kurtulsunlar ,(sömürülmekten) İnşallah herşey daha iyi olacak.(Not: bu kitabın ikinci baskısına kadar bile sürmedi , şükür despot yönetimler birer, birer yıkılıyor elhamdülillâh.)

Bilgi yetersizliğimizden dolayı, eğrileri ve doğruları konuşan ve yapanları sorgulayamıyoruz, yargılayamıyoruz, ayıramıyoruz. Yuvarlanıp gidiyoruz. Bunları bilerek geleceğe dikkatli bakmalıyız. Gençlerimizi bari olsun kurtarmaya çabalamalıyız. Bakın, meşhur bir söz vardır: Yüksek dağların başında hem kuş bulunur, hem yılan. Ancaak! Birisi oraya sürünerek çıkar, öbürü uçarak. Çocuklarımız uçandan olsun. Sürünmesin.

GELECEK – İLİMLE – GELECEK – EĞİTİMLE – GELECEK.
Yoksa hep böyle gelmeyecek ki, bu da bizi yukarıdakiler gibi yaraladıkça yaralayacak ve delecek!!!

YA ÖTEKİ BİZİMKİLER?

Zaten, Avrupa'da camii cematı olmayan Türk vatandaşlarının bir kısmı başka kuruluşlarla muhakkak irtibat halindedir. Büyük bir kısmı da kahvelerde veya kendi hallerindedir. Neden büyük kısmı diyorum? Bakın birlikte düşünelim: Benim kaldığım şehirde 12 bin vatandaşımız var. On tane de irili ufaklı camii var. Her birinde ortalama 150 üye var. Bazen baba ve çocuklar da bu sayıya dahil. Biz bunu bir ailede dört kişi ortalaması ile alalım. 150 yi dörtle çarpalım; 600 kişi eder. On camide etti altı bin kişi. Nerede diğer yarısı? İşte onlardan biz haberdar değiliz. Onlar da bizim insanlarımız. Bayram namazlarında bir kısmı camilerin kapasitelerini zorlarlar. O zaman biraz varlıklarından haberdar oluruz. Ancak diğer bölümünden hiç haberimiz olmaz. Bu bir kaybolma işaretidir aslında! Buradaki sivil toplum çalışmaları ve Türk Devleti bunlarla ilgili çalışmalar yapmak zorundadır. "Saldım çayıra, Mevlâm kayıra" diyemez devlet! Her kesim kendi sorumluluğunu gücü ve imkanı nisbetinde yerine getirmelidir. Biz elli yıldır buradayız. Zaman yetişmedi diyecek bahaneler aymazlıktır. Osmanlı'nın batıda kaybettiği insanlarından ayakta kalanlar ve "ben hâlâ türküm ve Müslümanım" diyebilenleri görebiliyorsak, onlar bu tip kuruluşların arasına kalabilenlerdir. Üstelik bizler Osmanlı'nın ki gibi de değiliz!

Hani nerede Dış Türkler Bakanlığı?

Halk olarak ta devlet olarak ta kendimize gelmeli ve hatalarımızı tamire koyulmalıyız. Öyle Türkiye'den birileri gelip, büyük şehirlerdeki bazı iş adamları ile, bir iki sanat çevresi vs. ile bir salonda toplanarak, yine sadece politik ve göstermelik sahiplenmelerle bu neslin devamını kurtaramazlar.. **Her Her şehir denebilen büyük yerlerde, Türk Devletinin bir**

DANIŞMA ve İRTİBAT BÜROSU olmalı. Her türlü meselelerde bu bürolar, vatandaşlarımızla irtibat halinde olmalı. Her mesele kayıt ve kontrol altında bulunmalı. Kim, ne kadar öğrenci, meslek yapan, çalışan, yatan, tutan, takip edilerek, gerektiğinde devlet yardım elini ulaştırmalıdır. Dedimya “saldım çayıra, mevlam kayıra” yok! Yarın öleninden,yiteninden bile haberi olmayacak neredeyse bizim devletin! Bunlar zor meseleler değil. Yeter ki istensin. Herkes bunu çeşitli vesilelerle dile getirmeli ki, mesuliyet taşıyanlar uyansın.Unutmamalı, ağlamayan çocuğa da meme yok! İşte o zaman biraz daha dinimizle, dışımızla ve işimizle rahatlarız sanırım. **NEREDE O BİZİM AVRUPA'DAKİ GENEL MERKEZLERİMİZ?** Bu tip konulara neden yüklenmezler? Nedenini herkes düşünsün.Sorunlar çözülsürse kime ihtiyaç kalır? Öyleyse ! Sözü edilir ama faaliyet ???

EĞER BİZ KENDİMİZ DE ÖZ ELEŞTİRİLERİ YAPMAZ, YANLIŞ VE HATALARIMIZI DÜZELTMEZSEK, İSLÂM'I DA KUR'AN VE KESİN BİLİNEREN SÜNNETE GÖRE YAŞAMAZSAK, İLİM , BİLİM VE TEKNİKLE DE YOĞRULMAZSAK ; İŞTE BUGÜNKÜ İSLÂM ÂLEMİNİN DURUMUNDAKİ PERİŞAN HALİYLE DAHA ÇOOK SÜRÜNÜRÜZ. SUÇU BAŞKALARINDA DEĞİL KENDİMİZDE ARAYALIM. KENDİMİZ İŞİMİZE VE DİNİMİZE SAHİP ÇIKALIM. İLİM, İLİM, İLİM ÖĞRENELİM.

ASRI SAADETTE MÜBAREK PEYGAMBERİMİZ VE SAHABE Kur'an-ı NASIL UYGULADIYSA ONU ÖĞRENİP ÖYLE YAŞAYALIM. BUNUN REÇETESİ DE: Din yolu; KUR'AN + SÜNNET + AKIL VE SAMİMİYETİ GÜNÜMÜZ ŞARTLARI İLE BİRLEŞTİRMESİNİ BİLMEKTEN GEÇER. BAŞKA REÇETE YOOOOK !

Adam çıkıyor kürsüye veya televizyona, “İslâm'da şu kadar sevap, bu kadar sevap alırsın, bin kere bunu yüzbinkere bunu, yetmişbin kere şunu okursan Cennet'e gidersin” diyor. Ben bu

kadar yapmakla hemen cennete gidilecek bir reçete bilsem onun on katını yapar, cennetlik olur, bir daha da yat aşağı yaparım. Bu ne saçmalık, nerden uydurur bulurlar hayret! Bu kadar oruç, şu kadar namaz, yok muharremde bu kadar, yok şabanda böyle! Program yapanlar bile, yahu hoca, bunlar bu kadar zamana nasıl sığacak? Diye uyarınca adam kendine geliyor. Allah söyletiyor. Ondan sonrada aynı adam şükür onu söyletene; bu kadar namaz bir sabah namazının farz olan iki rekatına, o kadar oruç ta ramazan ayının farz olan bir günlük orucuna dine göre eîşit olamaz diyor. Ha şöyle! Ne ekleyip zincirler, halkalar takarak insanları korkutup, gençleri bu dinden soğutuyorsunuz? Kim verdi size bu yetkiyi? Tabii orada TV proramcısı var, hatırlatıyor. Cami kürsülerindekilerin bu tip olanlarının ne freni var, nede camii ahlakı bakımından dur diyeni! Onlar bir gaza geldimi, tamgaz devam! Allah hepimizi ıslah etsin! Amiiin!

Bir kısım değişik güya sözde mezhep ehli olduğunu söyleyenler de bu günlerde TV lerede, din adına cirit atıyor. Kimi sırtını zincirliyor, kimi sazlı sözlü ibadet ediyor, kimi vücudunu jiletliyor. Kimi bilmem ne yapıyor. Allah hepimizi ıslah etsin. Ne diyelim. Bakara Suresi 256. ayet ne diyor. Dinde zorlama yoktur. Hakla tağgut ayrılmıştır. İsteyen istediğini seçer. Sonunda bana geleceksiniz demiyor mu? Eh! Oda onların sorunu. Biz hatırlatalım.

**BANA GÖRE DİN YOK ! “İSLÂMA GÖRE DİN“ VARDIR!
KUR’AN’A DAYANMAYAN HİÇ BİR ŞEY DİN OLAMAZ.
ÖYLEYSE KUR’AN-I ÖĞREN. ÖĞREN. ÖĞREN!!!**

Nasıl? Arapçasını okumaya çalış, yüzüne de okursan da sevap kazanırsın. Çünkü tilaveti ile de ibadet edildiği için. Ama, önce kendi dilinde Kur’an-ı oku ve ne istediğini öğren. Önemli olan o! “Okuyasın, anlayasın ve ibret alasın diye bu Kur’an-ı apaçık size indirdim” diyor yüce Mevlâ. Anlamadığın birşeyden nasıl ibret alacaksın? Hiç düşündün mü?

Hocaların pek pek çoğu arapçayı bilmezler. (Burada kast edilenler Arap olmayan hocalar)Bir iki bir şey öğrenmiş, onu okur, sende arapça biliyor sanırsın. Dil öğrenmek, hele hele Arapça gibi çok zengin ve kelime hazinesi ve anlamı geniş bir dili?

Sadece bizim gidip geldiğimiz camii de, evimizin yakınındaki derneğin camiisine, onüç yılda neredeyse kırkın üzerinde hoca gelip, gitti. Üçer aylık imamlık yaptılar. Hemen, hemen hepsini analiz ettim. İlme müdrik olanlar başımızın üstünde. Ancak ne yazık ki başımızın üstüne koyacak, bir elin parmakları kadar ilim ehli gelmedi.

Şansımızdan değil, bu paralara gelecek kademe ancak bu kadar olur da ondan. Yüksek maaş verebiliyorsan ilim sahibi ilahiyatçı getirirsin. Ne demiş Nasreddin Hoca: “Parayı veren düdüğü çalar.” Bunların çoğu Türkiye’den ekekle!! Emekliliğe kadar cemaatleerine ne satmışlar?.. Bilmem!

Genç imamlarımız da saygıdan biraz mahrumlar.Tabii ki hepsini kastetmiyorum. Büyük bir kısmı demek mümkün. Hiç ben bu konuyu bilmem diyen bir hocaya rastlamadım. Büyükleri kastetmiyorum. Eğer cemaatin içersinde kendisinden kültürlü birileri varsa, onlara karşı, pervasız ve saygısızlar. Onlardan istifade ederek kendilerini geliştirecekleri yerde,sanki onlara buğuzlu bir davranış içersine girdiğini sanki fark edilmediğini mi sanıyorlar.Maalesef yanılıyorlar. Farkındalar aslında!

“El ârifdir, ölçer senin fendini...”

Durmadan höbererek, boşa yırtma kendini,
Çok konuşma, tez ölçerler dengini,
Dolu vurur, şaşırırsın,dökersin sen rengini. Bırak doğal kal kimse de senin renginle uğraşmasın. Dost ol, dost kal! Bu benim gençlere öğüdümdür. Güzel gelecek için bir ümidimdir.

ARAPÇA KONUŞMAK

Kırkküsür yıldır Türk'ler Almanya'da yaşıyor ve çalışıyorlar.%90 ı Almancayı çat-pat konuşurlar, çok az bilirler. Okula gidenler ve istisnalar hariç. Birinci neslin %95 i. Bir TV haberini izleyemezler, anlamazlar. Hâlâ bir yazıyı anlamaz, iki satır mektup yazamazlar. Ben bunca zamandır içlerinde yaşıyorum. Hâlâ mektuplarını (çevremdekilerin) yarım Almanca'mla ben okurum. Bu kadar zamandır düzenli bir kurs yapmadığım için benim bile Almancam

Yabancı bir dili öğrenmek için, kendi dilinin dil bilgisi kurallarını(gramatiğini) iyi bilmen lâzım.Bu da ancak lise seviyesinde öğrenildiğine göre, öğrenme oranını da gurbetçide , o miktarda hesaplamak gerekiyor!

istenen ölçüde değil. Hocalar bir iki kem kümle arapça konuştuklarını söyleyemezler. Dil öğrenmek öylesine , basit değil.

Fıkradır ama, yukarıdaki bahisle bağlantılıdır diye yazıyorum. Arap ülkesine 10 yıl çalışıp gelen bir işçiye sormuşlar:

- Arapça öğrenebildin mi bari ?
- Eh işte biraz,demiş.
- Pekiyi oralarda deveye ne diyorlar?
- O kadar büyüğünü öğrenmedim.
- Pekiyi pireye ne diyorlar?

- O kadar küçüğünü de öğrenmedim.
- Pekiyi koyuna ne diyorlar öyleyse?
- Onu da ben bilmiyorum demiş.

İşte sana tahsil yapmadan ayaküstü öğrenilecek dil!

Hep söyledim, yine söylüyorum, Arap Alfabetini okumayı müslümanların pek çoğu arapça bilmek sanıyorlar. Hep bu yanlışı tekrarlayıp duruyorlar. Birkaç arapça kelime bileni de arapça bilen hoca sanıyorlar. Türkiye'deki imamların %70 inden fazlası Arapça konuşmayı, Kur'an-ı açıklayacak arapça'yı bilmezler. Biz Türküz, Arap değiliz ki! Bazı sözleri ve kelimeleri bilmeleri arapça biliyor sayılmaz. Bunu bizim insanımız böyle bilmeli. Tabii ki bunun ilmini, tahsilini yapan hocalarımızı kastetmiyorum. Onların hizmetleri gerçekten taktire şaayan. Onlar olmasa biz mealleri nereden buluruz. Bunlar zaten belli ve azınlıkta olan insanlar. Bir Prof.Dr.Hayrettin Karaman, bir Prof.Dr.Bayraktar Bayraklı, bir Mustafa İslâmoğlu, bir Prof.Dr.Ali Bardakoğlu bir Arif Pamuk, bir Elmalılı Hamdi Yazır, bir Prof.Dr. Yunus Vehbi Yavuz,bir Prof.Dr.Mehmet Okuyan gibi ve daha yüzlercesi. O halde kendi dinini emek vererek Türkçe ye çevirmiş olan zaat ve kurumların meallerinden öğren. Allah bu dine emek veren, hizmet eden herkesten razı olsun.

Sonra bu dini Allahutâlâ Hocalara mı indirdim diyor? Var mı böyle bir ayet? Müslümana, yani **sana** indirdim demiyor mu? O halde dinini öz kaynağından öğrenmekte senin görevin. Yukarıda ayeti yazdım,"sorumlu tutulacaksınız" demiyor mu Kur'an ?

Minnettar olduğumuz ilim ehli, Türk Hocalarımız, âlimlerimiz. Bize Kur'an-ı, Hz. Peygamber'imizin sünnetlerini Türkçe'leştirerek hazırlamışlar. İnşallah Rabbim onları Cennet'ine koyar.

Allah'ın dinini mi? İnsanların dinini mi? Hangisini yaşamak istiyorsun? Allah'ın dini diyorsan Kur'an-ı anlaman lâzım.

Yani Kur'an'ın senden ne istediğini anlamın lâzım. Anlamadan okuyorsan, Arapça alfabe ile bir arap yazısı okuyorsun. Çok az ibadet anlamında sevap kazanırsın. Anlayarak okursan Allah'ın istediğini yapmış olur, öğrenir, öğrendiğini hayatına uygularsın ve işte Kur'an okumaktan kazanılacak sevabın katmerlisini kazanırsın. Allah'ın isteği de bu!!!

İşte ben bunu anlatmak için çabalıyorum. Gerisi sana ait. Sorumlu herkesin kendisi. Bunu bil.

Öyle armut piş ağzıma düş. Hazırcılık yok. Gayret et, uğraş, haket.

İslâm medeniyeti ilim ve irfan üzerine kurulmuştur. İlk devirlerde ilim ve fikir hürriyeti vardı. Yani Kur'an'ın emirleri yaşamla iç içe idi. Öz hareket halinde idi. Dini istismar edenler yoktu. Meselâ İmamı Azam'ın talebeleri ve diğer imamların talebeleri bile hocalarının düşüncelerini de eleştirebiliyor yanlıgı olursa da doğru anlayışı, ilmi yönü ortaya getiriyorlardı. Her insanın Kur'an-ı kavraması ve kendi ruhi yorumu, içine sindirerek yaşaması başka başka olabilir. Bu ilimle ve ferasetle olur. Allah feraseti de her insana değişik ölçüde vermiştir. İşte bunun bilinci o zamanlar canlı idi. Her insan doğruların çarpımını Kur'an-a göre ayarlama çabasında idi.. Alimler bile kritiğe açıktı. Bu gün haklı kritiğe bile katlanabilen hocalar çok az. Sen camiide imama bahsettiği konu nun tersini veya başka bir yönünü anlatsan, veya itiraz etsen başına gelecekleri hesapla! Hocanın tavrı senin olsun, bilen bilmeyen herkes, seni gerek içinden, gerek açıktan tenkide kalkar. Niye? Hoca öyle demedi ki? Allah akıl versin de düşün! Kiralık akıl hava gazı. Bugünkü müslüman halkın çoğu Ehli Sünnet vel Cemaat inancını, bu inancın esaslarını bilmemektedir. Hak ile bâtılı birbirinden ayıracak bir ölçüye sahip olmadığı için, batıl inançlara BİD'ATLARA sapmaktalar. (Bid'ad lar dinde aslında olmadığı halde sonradan dinde varmış gibi dine sokulmuş ibadet türü anlamındaki eklemelerdir. Hemen örnek

verir bidatçılar; Minare de sonradan yapıldı, bidat mı diye. Kardeşim minare ibadet anlamında bir değişiklik değilki! Bilâli Habeş mübarek te yükseğe çıkarak ezan okumuştı! Peygamberimiz bid'adlar konusunda çok ağır konuşmuş, hatta bid'atları çıkaranları lanetlemiştir. Riyazüs Salihin Hadis kitabında yeterli açıklama vardır. Kendini katmerli âlim göstermek isteyen âlim (!) ler bir sürü Bid'at üretmişlerdir.O hale gelmişiz ki,bugün söylesen, isbat etsen bile seni dinleyen yok! Biz böyle duyduk deyip gidiyor. Allah ıslah etsin.) Bazen sapık tarikatlara, rastgele bidatlara din sanarak meylediyorlar. Diyanet fetva veriyor, bu bidattır diyor, (Diyanete bağlı olmayanlar)hocaların çoğu hiçe sayıyor ve cahil halk ta ona devam ediyor. Yüce Mevlâ İslâm âleminin tamamını nurlu ilim yoluna erdirtsin, cehalet ve taasuptan kurtulmaya muaffak eylesin! O da neyle olacak? İlimle. Okumak, okumak yine okumakla olacak. Bir de samîmiyetle inanılarak!

Bakın bu yıllarda bu dini aslı olan Kur'an dan her harfine bile anlamını vererek ,Kur'an ı Kur'an la açıklayan Âlimlerimiz var. Kur'an a, yani dine ters olan her sözü bile ayıklayabilen bu insanları takip edin. TV programlarında ve kitaplardan istifade edin.

Mustafa İslâmoğlu , Prof.Dr.Mehmet Okuyan, Cemâl Kulunkoğlu gibi Hocaefendiler gerçekten çok değerli ilim adamlarımız.

MECNUN'UN LEYLÂ'SI

Kitaba başlarken Mübarek Mevlâna Celaleddini Rumi ile başlamıştım, O'nunla da bu kısmı bitirmek istedim. Dilerim O'nun imanındaki koyuluktan bizlere de nasip olur.

Diyorum ki, bu kadar olumsuzluklara rağmen, Yüce Mevlâmızın yine de bizleri farklı da olsa sevdiğini biliyorum. Ümit ediyorum ve Mevlâna'dan bir kıssa (ders alınacak küçük hikaye) ile bağlamak istiyorum. Mesnevi'sinde koca üstat kısaca söyle anlatır:

Bir gün Mecnun'un bir köpeği sevip koklayıp, öptüğünü gören komşuları şaşırılmışlar ve “Mecnun bu ne haldir? Bu köpek pire,pise bulaşmıştır, hiç öpüp, koklanır mı? Neden böyle yapıyorsun“ diye sormuşlar. (Mecnun, zaten deli demek ya, biraz da,o deli haliyle alay edercesine) Mecnun da onlara bakarak:

“Bu köpek benim Leyla'mın mahallesinin köpeği. Onu gören gözlerini öpüyorum. Onun bastığı topraklara basmış, onun kokladı gülleri koklamış. Leyla'mın kokusu var onda.”

Bizler de bu dini kabul etmiş, Allah'ın Kur'an'ını benimsemiş, O nun sevgili Peygamberine ümmet olduğumuzu haykırmış çok şükür müslümanlarız. Rabbimizin bizleri de hatamızla, günahımızla bir türlü Cennet'ini ümit ediyoruz, affına sığınıyoruz. Cehenneme yetecek malzeme zaten çok var! İnşallah Müslüman'lar Cennete gidecek. Rabbim bizleri Mecnun'un okşadığı gibi okşayıp, kabul eder inşallah !

Bilmem birşeyler düşünebildik mi?

Bizler şöyle veya böyle yanlışlarla da olsa, hata ve günahlarımızla da olsa; Rab'bimizin emirlerine, Peygamber'imizin uygulamalarına tâbi olmak için az veya çok, doğru veya biraz doğru yine de gayret gösteren, kendilerini müslüman olarak tanımlama gayretinde olan müslümanlarız. Hacısı, hocası, âlimi, cahili, hatamız ve sevabımızla! Mecnun, Leyla'nın kokusu için neler yapıyor? Biz Allah'ımıza ulaşmaya çalışırken belki yanlışlıklar ve hatta günahlar da işlesek, Rabbim bizleri bağışlayacak, çünkü af dileyen kullarız şükür, Müslümanları sevip, koklayacaktır inşallah.

“Bin kere tövbeni bozmuş olsanda yine gel, ümitsizlik kapısı değil bu kapı” diyen büyük Mevlâna 'nın dediği gibi, tövbe eder de Rabbimize dönersek, hakikati anlayınca, hatalarımızın affı için O na yalvarırsak, inşaallah affa uğrayanlardan oluruz. Kur'an böyle demiyor mu?

Allah'ın, yüce isimlerinin , Esmâü'l- Hüsna'sının içersindeki hikmetlerinde nelerin olduğunu biliyor, umuyoruz.

“Allahüveliyyüllezine amenû, yukricehüm, minesszulümati ilen-nûr.” Demiyor mu Rabbim? Bakara 257. ayetinde “Ben iman edenlerin dostuyum, onları karanlıktan aydınlığa çıkarırım.” demiyormu? Bizlerde şükür iman edenlerdeniz ki camii ve cemaatlerdeyiz. İnşallah bilerek ve bilmeden yaptıklarımızdan da af dilersek, tövbe edersek bağışlanır, karanlık Cehennem'den, aydınlık Cenneti'ne çıkarız. Geleneklerin, falan âlim, filan zâlimin hikaye İslâm'ından da, Allahın Kur'an'ındaki İslâm'ına çıkarız inşaallah! Şu eskilerde bizlere öğretilen ve DİN diye bizlere yutturulan yanlışlıklardan dönmesini bir becerbilsek, her şey daha güzel olacak. Hıristiyan ve Yahudi uydurması hikayelerden alıntılanarak İslam'laştırılmış hikayalardan bir kurtulsak!

Kur'an profösörü Kur'an-ı tefsir ederken bir meseleyi bir konuya bağlayarak açıklıyor, bizim âlim (!), "Bu adam ne saçmalıyor, yanlış söylüyor, biz böyle mi öğrendik? Anamamız, babamız böyle mi yapıyordu? Bunlar dinde yenlik getiriyorlar, kapatın şu adamı" diyen beyin yapıları, muhakkak ilimle değiştirilmedikçe selâmete çıkamayız. Sen bu ilimden „bi haber“ bir insansın. İlmin İ sinde bile değilsin. İslâm Prof. nün ilimde yanlışını söylüyorsan kimin nerede olduğunu ve neden Muzaffer Hoca'nın da "herkes haddini bilmeli" dediğini iyi mütâlâ et! Bana kızma,kafanı ellerinin arasına al ve düşün! Şimdiye kadar öğrendikleriyin ne kadarı doğrudu,habrin var mı?

Rabbim bütün Ümmet'i Müslüman'a sıhhat, afiyet, akıl fikir,huzur ve güven versin. Sevgiyle kucaklaşan kullarından eylesin. Müslümanları Cenneti'ne koysun.İnşaallah! (Amin.)

Dinle dinle , O. Seyfi Orhon'u dinle:

– DUA-

Ulu Tanrım , şu karanlık yolları!
Bizi Sana ulaştıran yollar et .
İhtirarla kilitlenmiş kolları,
Birbirini kucaklayan kollar et.

Muhabetin gönlümüzde hız olsun,
Güttüğümüz Hakka varan iz olsun,
Önümüzde uçurumlar düz olsun,
Yolumuzda dikenleri güller et ‘

Delâlete bırakıp ta insanı,
Yapma arzın en korkulu hayvanı.
Unutturma doğruları, vicdanı,
Bizi, Sana lâayık olan kullar et!

Amiiiiiiin

şimdi plağın öbür yüzünü çevrip devam edelim.

İMRENİLEN ALMANCI

Bakın, cehaletin ve saflığın bizlere,yani Avrupa'da yaşayan müslümanlara kaçma mal olduğuna bir göz atalım. Kendini uyanık sanan bazı "Almanci" vatandaşların samîmiyet ve cehaletlerinden fırsat kollayanlarca,zavallıların yüzlerine sahte kapıların nasıl açılıp kapandığına bir bakalım. Zaman tünelinin makarasını geriye bir sarıp, çalıştıralım. Buyurun!

Türk'ler Avrupa'ya gelip, çalışmaya başladıktan birkaç yıl sonra, fotür şapkaları ile ve şapkalarına kuş teleği bile takarak, düne kadar ömründe kıravatı bilmeyenlerin kıravat takarak,takım elbiseler, ellerinde çanta teyp ve radyolarla, daha düne kadar birçoğunun altında eşeği bile olmayanların,altlarında opel, ford arabalarla Türkiye' ye izinlere gelip, hava atarak, cebinden tomarlarla paralar çıkarıp, saflığı,akılsızlığı sergilemeye başlamaları, hem bazı din tüccarlarının, hem de üç kağıtçı gözü açık belediye başkanlarının, uyanıkların iştahını kabarttı. Ooo! Almanya'nın taşı toprağı altın diyenler, bu tarafa hücum ettiler. Tabii ki atmışlı, yıllar, yetmişli yıllar bugünküne benzemiyordu. Fakirlik vardı Türkiye'de. Halbuki böyle gelenlerin arka perdesinde, böyle bol paralar falan yoktu. İzine gelirken birbirinden borç almalar, yemeyip, içmeyip biriktirenler, bankalardan kredi alabilenler vs.

Almanya'ya rağbet arttı. Hani Keloğlan'a İstanbul'un taşı toprağı altın demişler, o da bu fakirlikten kurtulayım diye kalkıp İstanbula gelmiş. Vapurdan iner inmez ayağının ucunda bir altın görmüş. Ayağıyla topa çeker gibi bir tekme çekmiş ve „Gelmedenmi çalışmaya başlayacağım” diye burnunu yukarı kaldırmış. Keloğlan zaten tembel ya. Meğerse bu bir tesadüfmüş. Bir daha aramış, taramış ama öyle altın falan bulamamış. Taşları

toprakları altın sananlar da, hüsrana uğramışlar, bizim almancılar gibi. Sonra?

İlk yıllarda önce açık göz belediye başkanları, ardından üç kağıtçı gözü açıklar Avrupa'yı, hemşehrilerini dolaşarak "Köyümüze, kasabamıza fabrika kuruyoruz. Tavuk çiftliği kuruyoruz, yok böyle şirket kuruyoruz. Şu kadar karlı, bu kadar şöyle- böyle, "yaldızlı vaatlerle vatandaşın cehaletinden ve samimiyetinden (saf ve temiz olmalarından) istifade ederek onların ilk birikimlerini bir traşladılar. Allah'tan bu giden paralar büyük oranlarda değildi. Ama o günlere göre büyük te sayılırdı. Çünkü, henüz vatandaşlar bankalardan fazla kredi çekemiyor, çekmesini bile bilmiyorlardı. Buna rağmen birinci traşlar böyle oldu ve bu şekilde para yatıranların % 95 inin yatırdığı paralar havaya gitti. Birinci nesile bir sorun. Herkesin size anlatacağı böyle bir hikayesini dinlersiniz. Benim hem öğretmen olup halkla iç içe olmam, hem de, bunun yanında yirmi küsür yıl emlak ve finans işleri yapan bir iş yerimin olması, hem de vatandaşın çeşitli dilekçeleri, dodurulacak kağıt işlemleri, camii cemaatiyle hep iç içe olmam bunların kapı arkalarını bile görmemi sağladı. Hani derler ya herkesin ayakkabı numarasını biliyorum diye.. Hah işte benim otuz küsür yıllık burada olmama ve yukarıdaki şekilde toplumla beraberliğim vatandaşın kazancını, borcunu, alacağını, havasını civasını ayna gibi benim önüme serili hale getirdi. Onun için yukarıda da yazmıştım, bu yazdıklarım hayal ürünü değil, gerçeklerin taa kendisi.

O zamanlar insanlar böyle teşkilatlarda toplanmıyorlardı. Böyle yerler yok denecek kadar azdı. Onları elde etmek için, tabii ki bu insanları bir yerlerde toplamak gerekli idi. İbadet ihtiyaçları da vardı bu insanların. Çoğu kırsal kesimden gelen müslümanlardı. Uyuyan Diyanet İşl. Tür devleti de geç uyandı. Türkiye'deki solcusu, sağcısı, politikacıları ve din grupları hemen buralarda faaliyete geçtiler. Siyaseten birbirine yakın olanlar bir birliktelik kurarak (KURDURULARAK!) cemiyetler ve camiiiler meydana getirildi. Halkı buralarda "hâl" etmek daha kolay oluyordu. Öylede oldu!

Gelelim ikinci ve öldürücü darbeye. Evet birinci nesil olan gurbetçiye vurulan öldürücü ikinci darbe!!!

BÜYÜK SOYGUN

Sene bin dokuzyüz seksenbeşli, doksanlı yıllar. Bakın: Türk Milleti öyle bir millet ki, onun hisleri, inancı, vatan sevgisi, ülkesine tutkusu, teşkilatcılığı vede SAFLIĞI gerçekten harikadır. Bu halinden her türlü istifade edebilirsiniz. Eğer alçaksanız, bu niyetini kötüye, eğer insansanız, bu niyetini iyiye kullanabilirsiniz.

İşte Türkiye’de ki politik çalkantı ve sivil asker restleşmeleri, dindarların üzerlerine yapılan baskılar ve o aradaki kozmopolit koalisyon hükümetlerinin hal va hareketleri,bazı uyanıkları harekete geçirdi. Fırsatları iyi değerlendirdiler ve Avrupa’ya yayıldılar. Saloganları da:

“Anadolu Aslanları ayaklanıyor, ayağa kalkıyor, birlik günü geleceğimizin dirlik günüdür, haydin aslanlarım” oldu!

“Baskılara boyun eğmeyecek, sömürücülerin sömürü düzeni ve apoletlilerin de dine baskılarından kurtulmanın yolu güçlü olmak, güçlü ekonomi” dediler.Avrupa’daki halkı galiyana getirdiler. “Yeşil sermaye diyenlere haddini bildirelim” propagandası, yastık altı altınlardan başlayıp, banka hesaplarını boşalttığı gibi, FAİZ den haram demi vuranlar bile koşa koşa bankalardan da borç paralar çekerek işaret edilen, camii kürsülerinde propagandası yapılan YEŞİL SERMAYE ye ,senedine, küreğine (yani ne derece ciddiyeti var?) bakmadan, uyduruk senetlerle KURULUŞLARA VE HOLDİNG lere yatırıldı.

Devlet zaman zaman uyardı. Devlette kayıtlı olmayan bu işler ilerde başınızı ağrıtır diye! O zaman ki uyanıklar çok iyi hazırlanmışlardı ve devleti gizli hain ilan ederek, paraları holdinglerine aktarttılar. Burada sağ parti liderleri de (herkes

kendini ve grubunu temize çıkarmasın), sağdakilerin hemen istisnasız tamamı ya bu uynıklarda açıktan destek oldular veya susarak tasdik etmek suretiyle destek oldular.

Gruplarını bu konuda dikkatli olmaya çağırmadılar, tasdik ve teşvik etmiş oldular.

Aslında bunlar da belli insanlar. Mesela Erbakan Hoca ve grubu ençok mesul olanların başında geliyor. Bunları bizler buralarda canlı yaşayanlar veya yaşayanlarla birlikte dinleyerek yaşayanlarız. Kimse ayrımım ekşi, cacığım kıllı demez. (Gençler ; Bunlar Anadolu deyimleridir. Araştırın, sorun, öğrenin ve kullanın diye bazen bu tip deyimler kullanıyorum. Yoksa daha açık örnekler verebilirim).

Eee! Ne oldu? Netice ne? Ne oldu bizim Anadolu Aslanlarına? Filler mi kovaladı, yoksa çakallara mı boğuldular bizim aslanlar? Kemal Sunalın “Kapıcılar Kralı” filiminde hani apartman sakinleri arasındaki olaydan sonra, kapıcı olan Seyit, yani Kemal Sunal merdivenlere yuvarlanıyor, üstü başı perişan, şapkası kucağına düşmüş haldeyken hanımı geliyor da „Amaan Seydom, nooldu sana, nooldu sana?“ diyor ya. Bu filimi herkes en az iki kere görmüştür, hoş bir trajedik komedi filimi idi. Bizimkilerin halleri daha trajedik ve beş kere daha komik oldu. İşte bizim Anadolu aslanlarına da nooldu? Yani ne oldu da kırk yılın birikimleri, hatta Türkiye deki malları, dükkanları ve dairelerine kadar satılıp bu uyanık % 24 lere varan kar payı veren yiğitlere yatırıldı. Nooldu, nooldu!? Ne oldu kardeşim? Ey parti ve politika liderleri? Ne oldu bizim Anadolu Aslanlarımıza?! Şimdilerde onları kim, niçin gizli koruma altında tutuyor? Batırdınız, Allah soracak!

Hani o filimde Kamal Sunal merhum, karısının yardımıyla ayağa kalkarken, yukarıya doğru bakarak, saklanan kaybolan apartman yöneticisine “haydi bunları götür” deyip te başına bu halleri getiren yöneticiye bağırarak “Nerdesin beyim? Bak başımıza bunlar geliyor, sen yanımızda yoksun“ diyerek

sızlanıyor ya. Ben de şimdi o kürsülerden Anadolu Aslanlarını metheden hoca, yönetici ve devlet adamlarına sesleniyorum. Halka o kürsülerden atıp savurduğunuz gibi, şimdi ne oldu da meydanlarda izah etmiyor ve saklanma zırhına bürünüp kayboldunuz? Nasıl olsa sizin de keseniz, kasanız doldu. Enayilerin cepleri zaten boşaldı. Ne zahmet çekipte onlarca cevap için kendinizi yoracaksınız. Ki! Boş veer! Hâlâ bu enayilerden şöyle yada böyle istifade ettikriniz var. Vur kafayı yat aşağıya. Sanki hepimizi bir ana mı doğurdu? Haydar Baş'ın dediği gibi "Nerde o kardeş?"

Aslında onlar, gurbetçi zavallılar enayi değil. Yokluktan ve çabaları sayesinde, alınteri ile varlıklar üreten, gerçek Adadolu Aslanlarının taa kendileri. Çanakkale kahramanları gibi samîmi Anadolu aşığı müslümanlar. Ama hep insancıl düşünen, zavallı insanların taa kendileridir. Gelecek nesil bunları bilsin de bir daha böyle üç kağıda gelmesinler diye yazıyorum!!!

Bilmem ne kadar kilo altınları kasalarınıza, bilmem ne kadar milyonları da keselerinize indirdiniz, işiniz bitti. Haşa ne Allah kaldı, ne de Muhammed.. Acaba gerçekten benim inandığım Allah'a inanıyorsanız bunları yapabilir miydiniz? Yatağınızda nasıl rahat uyuyorsunuz? Hem Holding sahibi para toplayan o a... insanlara, hem de onlara çanak tutan o yönetici devlet adamlarına, siyasetçilere sesleniyorum. Sizler ölmeyecek misiniz? Eğer inanıyorsanız ki ben sizlerin (mesuliyeti olanların, imkanı olduğu halde harekete geçmeyenlerin) gerçek Allah'a inandıklarına terddütüm var. Allah'a nasıl cevap vereceksiniz? Kul hakkının affının olmadığını bizlere sizler anlattınız. Dindarsınız ya! İlahiyatçısınız ya. Cami kürsülerinde bu insanları kandırdınız ya! İçinizden de "**haram-helâl ver Allah'ım, bu aciz kulun yer Allah'ım**"parolasını kendinize düstur ettiniz. Kur'an-ı Kerim'in en uzun Ayeti (Bakara S. 282. ayet) alacak vereceği anlatır. Okusana bir kere! Paraları yiyen hain!

Hâlâ sakallılarınız yanınızda ve vakit gelince öföleye, püföleye abdest alıp camilere koşuyorsunuz ya! Boşuna, boşuna koşmayın. Kandıracağınız bir Allah mı kaldı? Orada hapı yuttunuz. Sizi yüzbinlerce aileyi perişan etmiş, istikballerini söndürmüş, çocuklarının düğününü yapamaz hale getirmiş, memleketine izine gidemez hale getirmiş ve onların gurbet ellerde sürümlerine sebep olan üçkağıtçılar sizi. İşte kitabımın adını sizin gibi irili ufaklı cüppe giyen, müslümanım diyen sahtekarlardan dolayı İSLÂM'IN CÜPPESİNİ YAŞAMAK koydum. Boşuna mı sandıydın?

Bir gün gelecek Kombasan ın tepesindekinin hali gibi kiminize felç gelecek, kiminizin soyuna felç gelecek. Yimpaş ın tepesindekiler ve ötekiler! Evlatlarının boğazlarına ekmek, geleceklerine servet koyan o cüppeciler, servet sahibi olduklarını mı sanıyorlar?

Sizlerin soyundan gelecekleri de, Hak katında haram lokmalarla mesul hale soktunuz. Ne kadar imandan yoksun insanlarmışsınız da bu millete dindar görüldünüz anlatamam. Ne maharetli üçkağıtçılarmışsınız pes doğrusu. İçinizi özünüzü biliyorumda bu kitabın fazla konusu olmadığı için uzatmak istemiyorum. Sizlere direk sorduğumda bana böyle demiyordunuz!

Bana anlattığınız hikayelerinizi yazsam bir kitap olur. Zavallı Holdingzedeler hâlâ, ümit kırıntıları ile bekliyorlar.Tabii ki yaşayanlar. Fittıranlar, felç olanlar ve ingi indirip ölenler hariç.Sadece benim kesin bildiğim Yimpaş ın 109.000 ortağı var. Bu yüzdokuzbin aile demektir. Kombasanın, daha fazla. Jetpa vs.Haa , bakın bu ara satırı bu kitabın ikinci baskısı yayına girerken yazdım. Bu sıralar JETPA Fadıl Akkgündüz 7 yıldızlı otel reklamları ile bütün TV lerde. Hayret bu devlet nerede???? Hâlâ onbinlerce alacağı olan borçlulara borcunu ödemeyen bu adama nasıl olur da devlet aldırılmazlıktan gelir ve yine bilmem ne cemaati sahiplenir, sakallı , cüppeli ortalıkta cirit atmasına

müsaade edilir.? Aklım almıyor. Nerede o adil yöneticiler (!)Kim bu dinci gruplar? Gel de kafayı yeme.Boş veer.... Onları ben bilemiyorum. Hesaplayın maadur edilen yüzbinlerce aileleri ve milyolara varan insanı! Neyle yapıldı? İSLÂM'IN CÜPPESİYLE. Yazık! Hem dine, hem millete yazık. Ama aslında sizlere, sahtekarlara yazık ta, şu anda farkında değilsiniz.Bu paraları camî kürsülerinde topladınız!

Bakın daha ilerde yiyeceğiniz tokata bir örnek vereyim de ağlanacak halinize biraz gülün.

Temelle Cemal Trabzon'dan İstanbul'a gelmişler. Biraz gezip tozmuşlar,paraları tükenmiş!!! Ne yapalım da biraz para kazanalım? demişler. Tamel demiş ki "Ula Çemal, ha burası tenhadur. Karanlık basunca ha puraya turalum. Celenden geçenden haraç alalum da!" demiş. Cemal de, "ha uşağum aklınla çok yaşa, hadi bekleyelim" demiş. Akşam olup ta ortalık kararınca تنها olan bu yolda beklemeye başlamışlar. Bir müddet sonra karanlığın arasından birisi yürüyerek görünmüş ve tam yanlarına gelmiş. Bizimkiler hemen önüne çıkmışlar. İkiisi bir ağızdan; "Ha uşağım dur pakalum, BAC parası vermeden geçemezsun"demişler. (Bac parası, yol kesene verilen ücret.) Adam bunlara bakmış," hemşerim bırakın beni, işim gücüm var, canım sıkkın çekilin yolumdan" diyerek yürümek istemiş. Bizimkiler yine önüne çıkmışlar ve "Ha sen ne deyesun ula" demeye kalmamış, yolcu adam boksör değilmiymiş? Bir tane Cemal'e, birtane de Temel'e yumruk koyunca, bizimkiler verep olan yerden beş on metere yuvarlanmışlar. Adam da biraz gecikmeli, yoluna devam ederken, biraz uzağa yuvarlanan Temel, Cemal'e sesleniyor: "Ula Çemal, tak ona bıçağı, tak ona bıçağı." (Temel'in bıçağı yokmuş, Cemal'e bıçakla onu bıçakla diyormuş.) Cemal'de ona bağırıyormuş: "ULA TEMEL, TAKMAYA TAKACAĞUM DA, AYAĞA GALKAMAYURUM!"

Sizler, Holdingciler, bilmem neciler, üç kağıtçılar yol kestiniz, kandırdınız da Allah'ın yumruğundan aceba ne hâle

geleceksiniz? Öbür tarafta ayağa kalkabileceğinizi hiç hesaplamadınız mı? Ama o kâlbî akıl zaten sizde var mıydı ki? İşte cüppelerle insanları böyle takla attırdılar. Akıllanmak lâzım.

Gelelim devleti yöneten ve bu haksızlığa gücü yetecek ve dur diyebilecek yöneticilere!!! Ne denir bu insanlara ben bilemiyorum. Siz birer sıfat koyarsınız her halde. Kardeşim bana kızma. Devlet yönetimine talip olmuşsun. Almışsın. Hakkı, hukuku koruyacağım, halkımı da benim halkım olarak, hakkım gibi koruyacağım demişsin. Halk ta seni oraya getirmiş. Bu bizdendir diyerek kayırma. Hakkı haktan ayırma. İşinize gelmeyen haksızı, devlet kadar zengin olan Uzan Grubu'nu, (Tabii ki onlar bunu hak etmişlerdi. Bakıyor, görüyoruz.) vatandan bile sürebilen güce sahip olan yönetim, "Balyoz Darbe Planı" yapan genaralleri, genel kurmay başkanlarını bile içeriye tıkacak kararlılığa sahip yönetim, buradaki haksızlıkta neden susuyorsun? Allah katında mesulsün. İnsanların vicdanında da mesulsün. Bunu benden kat kat iyi bilirsiniz. Neden susuyor, neden kulağınızın üzerine yatıyorsunuz? Ben de haklı olarak derim ki, sizleri zamanında bunlar finansa ettiler de , şimdi diyet mi ödüyorsunuz ? Ben sizlere bunu asla yakıştıramıyorum. Gazze'deki haksızlığa dur diyen yiğit duruşunuzu, bu yüzbinlerin haksızlığında da beklememiz ve sitem etmemiz suç mu? **"Ey başkaları için ağlayan göz, birazda kendin için ağlasan olmaz mı?"** diyor Mevlâna. Allah bunun hesabını sormaz mı? "Çölde bir kuzu kaybolda hesabı benden sorulur" diyen Hz. Ömer'in adaletini sizde görüyor ve bekliyorduk. Ben şahsen hüsrana uğradım. Beni bağışlayın ve kafanızı ellerinizin arasına alıp düşünün. Bu insanlar bu paraları gurbet ellerde on lira, on lira ve terleye terleye biriktirdiler. Yemediler, giymediler. İnanın içlerinde otuzküsür yıldır yaşıyorum, insanlıklarını bile, nefislerini bile yaşayamadılar. Vicdan sahibinin vicdanı sizler. Başka yazmıyorum. Haa. Benim bu Holdinglede falan bir liram yok. Ben yatırımımı çocuklarımı okutmaya yatırdım. Onlara cahilliği aştırdım. Bana yetti. İnsan gibi yaşamaya gayret ettim. Sanırım biraz da yaşadım diyebilirim. Öbür Dünya'ya para gitmediğini

biliyorum. Kefenin de cebi yok. Bu benim meselem. Rabbim kabul etsin, fırsat ve imkanım dahilinde öbür tarafa da birşeyler gönderiyorum.

Buna rağmen Sayın başbakan R.T.ERDOĞAN bu milletin yıkılan ,eskiyen ve aceba yeniden Türk ve İslâm birliği hayali, Kalkınmış bir Türkiye hayali, ayağı çarıktan, ensesi tokattan kurtulacak bir Türkiye hayalinin gerçek olacağı ümidinin başlangıcını ben, SEN ve ekibinde görüyor, bekliyorum. Allah sana kolaylık versin. Duam seninledir. Rabbim bunu biliyor.Bu millet seninle bu işi becerir kanaatindeyim. Yolun açık olsun. Umarım millet peşinde olur, sağlam durur.

Burada yine İslâm'ın özüne dönmek ve Kur'an'dan bu konu ile bir zincir bağlantısını da kurmadan geçemeyeceğim. Yüce Mevlâ kullarının ne yapacaklarını bilmez mi? Bakın insanları nasıl uyarıyor da, bizler gafil avlanıyoruz. Çünkü Kur'an-ı anlamadık ki!

“Size verdiğim nîmetlerimi sizlerin üzerinizde görmek iterim.” Diyor Mevlâ. Ama insanlar cimrilik ve para, mal biriktirme hırsına kapılıyor. Nefislerini bile bu uğurda azarlıyor, yani Hakkın yaratış fitratına göre bile hareketini önlüyor, harcamıyor. Allah ta bu nîmeti bir türlü onun elinden alıp, bir zâlime veriyor ve onun da zulmünü deniyor. Her ikisi de Rabbini dinlemediği için zarara giriyorlar.

Bunları açık ve seçik gördük, yaşadık. İşte sana Kur'an mucizesi.

Adamın canı kalıyor, sevdiği bir arabayı alıp binmiyor. Onda bunda gözü kalıyor. Masraf edip huzurlu bir tatil yapmıyor. Hatta canının itediği birşeyi alıp yemiyor, giymiyor. Bu insanların pek çoğu da cahil kadınlarının sözlerinden çıkamayan, komşu, akraba para yarışına giren zavallılar. Bir erkeğin arkasında dili

pabuç gibi, durmadan cik cik öten de cahil bir karısı varsa ve kendini birşey sanan, hele hele aşağılık duygusunu,cehalet ve toplumsal eksikliğini para biriktirerek, mal cakası atarak telaffi etmeye çalışan bir eşe sahipse! Derler ya hani, haline yan ağla, dön ağla.

Ne yazık ki bu tip insanlar pek çok var. İçlerinde yaşıyorum ve çok ta üzüldüğüm. Zavallı erkekler, bu cindar karşısında sessiz kalıyor, el âlem ne der diye, kepazelik çıkmasın diye kendilerini sanal âlemlerindeki kurdukları dindarlık çemberinin içersine sokup, teselliye orda bulmaya çalışıyorlar. (Bakın İslâm'ın sanal düşüncesi bile insana huzur veriyor ki, gerçeği ne derece mutluluk vermesin?) Hayatları da öyle burukluk içinde, mahvolup gidiyor. Bu sefer de, bunlardan bazıları dindar çevreymiş gibi görünen din sömürücülerinin eline düşüyorlar. Vay zavallım vay!

Paralarını holdingler yedi, üçkağıtçılar yedi, şimdi kafalarını dırdırlarıyla hanımları yiyor.

Vay neden oraya yatırdın? Sende akıl ne gezer! Bak falan şöyle etmiş! Sen neye yapmadın? Vs. vs. Ama, o zamanlar öyle demiyordun? Sanki kendi daha iyi yer biliyordu da. Hani ozaman komşulara poz yapıyordun? Şu kadar falan yere yatırdık,senede bu kadar kazanıyoruz diye? Şimdi çenen bu zavallı adamı ikinci kez öldürüyor! Acımıyor musun? O parayı zaten o zavallı kazanmadı mı? O mu istedi ki batırsınlar? Onun için diyorum ki, kız çocuklarınızı aydın yetiştirin. (Tabii ki istisnalar hariç) Hem kendisini, hem de ailesini mutlu etsin.

Burada bir konuya da değinmeden geçmek istemiyorum. Çünkü insanın aile yaşamında çok önemli kilometre taşı bu konu!

Hanımlar, lütfen beyleriniz işten veya dışardaki meşkulliyetlerinden eve dönünce onları güler yüzle karşılayın. Bir hoş geldin faslı yapın. Hal hatır sorun. Günün, işinin nasıl geçtiğini, iyi olmayan bir pozisyon varsa "iyi olur, düzeler inşallah" diyerek moral vaerin. Asık surat, mızızlıkla karşılanan adam haliyle yorgun ve sitresli olduğu için size kırıcı davranabilir. Onun

yorgunluğunu ve kızgınlığını sizden başkası zor alır. Bunu iyi kavrayın. Beyler de aynı yöntemi karşılıklı uygularlarsa inanın evlerinizde sevgi ve neşe artacaktır. Birbirinize sevgi ve saygınızı göstermeyi her fırsatta ortaya koyun. Bu duygularınızı bu dünyada göstermeyip te mezarda mı göstereceksiniz? Neden bu konuda bencillik yaparsınız? Neymiş efendim , böyle yaparsa bey yada hanım şımarırmış. Buyurun! Sevgiden ne anlayanlar var,bilmiyorum? Sevgi üzerine birşeyler denir ama, tarif edilemez,sevgi yaşanır.Sen de yaşasana! Huzurlu olsana! Neden hayatı çileye sokmak istersin?

Güzellikler güzel davranışlarla olur. İşte o zaman “**başka limanlara sığınma**” arayışına da hiç kimse girmeyecektir. Bu çoğunlukla kadınların elindedir. Osmanlı anası dediğimiz o ninelerimiz, koca koca ailelerin, böyle hayat fakültesi öğütlerini dinleyip, uygulayarak adlarından söz ettirmişlerdir.Sevgiyi, saygıyı haya ve duyguları yerli yerinde kullanmasını iyi becerebilmişlerdir.

Erkekler, hanımlarının yanlarında inanın, başını sıvazladığınız zaman koca bebekler gibi olurlar. Sizin limanınız onlara hep barınak olur. Sevgiyi,huzuru bu limanda bulamayanlar da yavaştan, yavaştan başka limanlar arayışına girerler, bu da ailenin sonunu getirebilir! Normal yaşamın gereği her gemi, kendi limanında demir atıp sükute ermektir.Tabii ki fırtınaya tutulan istisnalar hariç! Onun için de liman,fırtınaya göre ayarlanmalıdır!

Kavalın bile deliklerini ayarlı delmeyin, istediğiniz havayı imkan yok çalamazsınız.

Bakin burada rahmetlik ,meşhur eski politikacı Osman Bölükbaşının bu bölümle uyumlu bir tesbitini yazayım.MANİDARDIR:

Memuru akılsız,süslü avrat
Zengini tembel, hayırsız evlat
Siyasetçiyi de kupkuru inat BATIRIR !

GELELİM BAZI SOĞAN ERKEKLERİNE:

Bazı kendini kazak erkek addeden ve hayatı boyunca bahaneler uydurarak, çalışmadan, kadının parası ile geçinen, hatta çocuklarını bu parayla doyuran, okutan. Boyuna bosuna baktığınızda adam gibi adam görünümü veren, konuşunca mangalda kül bırakmayan ve hatta başka şehirlere bile kadının kazandığı parayla araba alıp, benzinini bile kadıncağızın parasıyla koyup, Cuma namazı kılmaya giden, Müslüman görünen yobaz erkekler , babalar tanırım. Babaymış... Ne babası be ? Senin gibi insafsız ve yobaz babadan ancak gemilerin limana ip atıp bağladıkları kazık BABA olur. Geçimini bile akılsız kadının üstüne yıkan baba!!!! Çocuklarının evlenmelerine bile mani olan, bu tiplerin hanımlarında biraz zekâ olsa, kendilerini bu derece ezdirmezler.İslâm'da kadın çalışıp, erkek yiyecek diye bir kaide olmadığı gibi , mazereti yoksa evin her türlü geçimi erkeğe aittir. Çocuklarına bile kendi iktidar egosunu tatmin etmek için zulmeden baba! Bu tipler insanlardan utanmadıkları gibi, Allah'tan da korkmazlar. Şahidi olduğumuz kişiler tanırız. Bunlardan da uzak durmalı.Önce Kur'an-la öğüt vermeli, tutmuyorsa kendi hallerine terketmeli.

Kadının durumu ise aynen kaval misalidir. Aksi, yanaz, cahil oldumu, işin tamam. Hayatın kaydı. Daha düzen tutturamazsın. Ne yaşamın yaşam olur, ne de ekonomin, nede başarın artar! Hele birde cehaletinden TV lerdeki feminist düşünce kadın erkek eşitliği gibi sevdalara yakalananların vay haline. Bunları 60 yaşında bile inanın görüyoruz. Ben şahsen bir müslüman olarak şaşırıyorum. Allah akıl, fikir versin bu tip kadınlara.

"El arı, düşman körü" derler ya! Hah, işte öyle.Çek dur.

Tabiki bu yazdıklarım yukarıdaki holdingcilerin işlerini kolaylaştıran birinci derece unsurlardan oldu da onun için biraz derin daldım.

"Ayşe bacı biz bu kadar kâr aldık, siz nereye yatırdınız?"

Cakaları! O zamanlar sel götürüyordu ortalığı!

Bakın Ziya Paşa Divan Edebiyatı'ndaki "Terkibi Bend" adlı, çok uzun şiirinde insanları o zaman ki ağızla anlatırken , bizlere bu günlere de gönderme yapıyor.Bir bölümünde;"Her şahsı Tanrı'nın yakınına girmiş mi sanırsın.Her taç giyen çulsuzu Etem mi sanırsın?Dünya'yı arasan binde bir adam bulamazsın; adam gibi görünen eşekleri adam mı sanırsın? Yüksek mevkide bulunan çok insan gördüm ki güler, fakat içi kan ağlar:Neşeli görünen her kişiyi mesut mu sanırsın?..Hastalığı bil de ,sonra tedaviye giriş:Her melhemi her yaraya deva mı sanıyorsun? (Daha devam ediyor da) İşi Allah'a bırakanın yardımcısı Allah'tır. Bu şad olmayan gönül bir gün gelip şad olacaktır. Pek rengine aldanma , felek eski felektir; zira feleğin uygunsuz tabiatı dönektir.İster ipekli döşekte, ister viranede can ver; ZENGİN FAKİR TOPRAĞA AYNI ŞEKİLDE GİRECEKTİR. Aslı kötüye vezirlik elbisesi hiç asâlet mi verir: Altın yaldızlı palan vursan sırtına, eşek yine eşektir." diyor Ziya Paşa. (Divan Şiiri adlı kitabın225-26. Sayfaları)

Bunu o zamanlar bu havaya kapılanlar için yazdım. Başkalarını tenzih ederim. Kimse kusura bakmasın, ne yazıkki acı gerçekler bunlar. Bir toplum bilimcisi için bunlar çok az dile getirilenler. Daha neler var neler! Daha bildiğim çok şeyler var da, konumuzla fazla bağlantılı değil.Fazla da üzüntü vermeyelim.

YARDIMLAŞMA KURUMLARI

Burada bir konuyu da çok kısa,ama önemli olduğu için, vurgulamadan geçmek istemedim. Deniz Feneri Derneği gibi, İnsani Yardım Kurumu, Kızılay ve diğer çeşitli dernek ve kurumların yardım teşkilatları var. Bunların arasında bazan bozuk niyetli ve hain insanlar da bulunabiliyor. Çeşitli vesilelerle görüyor, duyuyoruz. Bunlar istisnalar. Marcinal olaylardır. Hiç olmaması arzu edilir. Ne yazık ki oluyor. Bunlar az da olsa oluyor diye yardılaşmayı kesemeyiz. İslâm yardılaşmayı açık ve seçik emreder. Bu yardılaşmanın da Dünya'da müslümanlar arasında sınırı yoktur. Meselâ, bu yıllarda Pakistan, Afganistan, Irak, Filistin, Çeçenistan gibi daha birçok müslüman ülkelerde yaşanan savaş ve âfet olaylarında onlara ulaşmak, yardılaşmak istiyoruz. Bir ekmek, bir kilo et ulaştırmak, bir merhem sürmek için can atıyor, haberlerde sofralarımızın başında tikanıp kalıyoruz. Şahsen ulaşabilmemiz mümkün değil. İşte bu kuruluşlar vasıtası ile onlara az da olsa yardım ederek, hem Hakkın emrine uyuyor, hem de vicdanen rahatlıyoruz. İşte tam burada bir sorun ve soranlar ortaya çıkıyor!

Gönderilenler, gerek yardımlar, gerekse kurbanlar yerine tam ulaşıyor mu? Tereddütler burada şahlanıyor. Hiç endişe etmeyelim. Bizler Allah rızası için gönderiyoruz. Gerisi Allah'la vasıta olanların arasındaki sorun. Adam “ben Müslümanım” diyor. Bende o kimliği ile ona havale ediyorum. En azından takip te ediyoruz. Tüm de başı boş bırakmıyoruz. Becerebildiğimiz kadar. Ama bir şey var. Mesela kurbanda, payı üçe bölünüp, bir parçası kendimize, bir parçası eşe dosta, bir parçası da fakire dağıtılmayacak mı? İşte bizde, eş dost ta hakkından vaz geçiyoruz ve en azından fakirin hakkı yerine ulaşıyor bile olsa, biz mutlu olmalıyız. Onun için lütfen birilerinin sert niyetlerine fazla da rağbet etmeyelim. Durumu inceleyip, kalbimizin sesini dinleyelim. “Veren el alan elden hayırlıdır” deyip,

yardımlaşmalarımızı kesmeyelim. Ama... Soyulmamaya da dikkat edelim! Hain niyetliler de çıkarsa, inşallah Allah onları ıslah eder, olmazlarsa cezalarını verir. O adildir. Bizim de sevabımızı yazar!

Vatandaşın sütten ağzı yandığı için ,yoğurdu üfleyerek yemesine aslına çok normal bakmalı. Ama derler ya “ gavura kızıpta orucu yeme” diye. Hah işte öyle de yapmamalıyız.Akıllıca!!

Kur'an uyarıcıdır ama biz uyanamadık.

Fusillet S. 2., 3., 4., ayetler: “Kur'an Rahman ve Rahim olan Allah katından indirilmiştir. Anlayacak bir kavim için, ayetleri Arapça okunarak **açıklanmış**, bir kitaptır. BU KİTAP MÜJDELEYİCİ VE UYARICIDIR!” O halde bu kitap her konuda bizi uyarıyor, ama biz anlamıyoruz ve aldırıyoruz. İşte o zaman da müjdeden mahrum kalıyoruz. “Ama kardeşim her şey Kur'an'da yok ki.” Kim demiş onu? Her şey anahtar olarak bu kitapta var. Bakın arayan birisi için Allah C.C. Ne diyor!

En'am suresi 38. ayet:

“BİZ BU KUR'AN'DA HIÇBİRŞEYİ EKSİK BIRAKMAMIŞIZ-DIR.”

O halde bu kitapta eksik yoktur. Yani ÖZ de, (Kur'an'da). O halde kimde eksik var? Bizde! Sen bu Kur'an'da neyi bulamadın da yanlış yaptınsa gel bana söyle. Hakkı mı? Hukuku mu? Doğumu mu? Ölümü mü? Yaşamın bütün safhâlâlarını mı? Borçlanmanın nasıl senetleşileceğinden evlenmeye, yemekten ibadete, insan ilişkilerinden hayvanlara, senetten kürekten ilim yapmaya, ne istedin de sana Kur'an cevap vermedi, veremedi? Gel bana anlat, ben de sana göstereyim. Ama bizim üstünkörü

yaşamamızı hiç görmüyor, nefesimize değil, nefsimize yenildiğimizi hiç söylemiyoruz!

Okuyup, anlayıp ta bizim yaşamımızı nasıl sürdüreceğimizi, iyi ve kötünün ne olduğunu Kur'an'dan öğrenmedik ki! Mukabele dedik, yüzüne harflerin nasıl okunacağını öğrenmeye çalıştık durduk o kadar. Zaten onu da onlarca ramazan boyu okuduk yinede beceremedik. Çok güzel Arapçasını okusak bile, ne diyor, ne istiyor bilmiyoruz ki! Hoca iki kem küm arapça bir iki kelime açıklayabiliyorsa o kadar.

Her yerde Arapça bilen büyük âlim mi bulacaksın? Ancak kitabı bilmek, okumak, anlamak vardır. Sen nerdesin müslüman? Hergün bir gazete okuyan, koca koca romanları deviren, okul kazanmak için imtihan kitapları deviren müslüman, büyük imtihana acaba nasıl hazırlanıyoruz? Hazırlanmalı değil mi?

DUHAN Suresi 58. ayet; sayfa 499: “Biz Kur'an-ı OLUR Kİ, ÖĞÜT ALIRLAR diye senin dilinde kolaylaştırdık.” diyor Rabbim. Ama biz peygamberimizin dilini bilmiyoruz ki! O halde Kur'an-ı kendi dilinde öğren. Allah C.C. Türkçe bilmiyor mu? Anlamıyormu? Bu dili de O yaratmadı mı? Kuzunun melemesini, kuşun sesini, köpeğin havlamasını, aslanın kükremesini kaplumbağanın fısıltısını anlayan, yaratan ve karşısındakine anlatan Allah C.C. Senin Türkçeni yaratan senin dilini bilmiyor mu? Bu ne mantık, bu ne akıl? Haa. İbadet dili (ezan, namaz gibi) bütün müslümanların birlik olması, anlaması açısından Arapça olmalı, ona itirazımız yok. Olamaz da!

YUNUS Suresi 2. ayet s. 235: “ANLAYABİLESİNİZ diye, Biz onu Arapça bir Kur'an olarak indirdik.” (Önceki dinler İbranice gelmişti, Araplar'ın; “bizler anlamadık, onun için de inanmadık” ihtirazlarına karşılık Hak'kın Araplar'a hitabı!)

ALİMRAN 103., 104., 105. ayetlere bir bakın. (Onları açın okuyun) “İşte Allah size ayetlerini apaçık bildiriyor ki doğru yola erişesiniz diye. (Devam ediyor) ve 105 te:

KENDİLERİNE APAÇIK DELİLLER GELDİKTEN SONRA, PARÇALANIP, AYRILIĞA DÜŞENLER GİBİ OLMAYIN. İŞTE ONLAR İÇİN APAÇIK BİR AZAP VARDIR.”

Buyur buradan yak kardeşim! Söyle bakalım, nasıl senin grubun, benim şeyhim, benim camiiim, senin mezhebin dersene de!!?? Sünni, Alevi, Caferi, Hanefi, Şafi, Maliki, Hambeli, Raffazi, Ahmediyeci harici, Cİ Cİ Cİ! Peki bu ayeti nereye nasıl koyacaksan koy. Amaaan, Muzaffer Hoca, bir sürü âlimler gelip geçmiş, sende kim oluyorsun ki bize tafra satıyorsun deme! Ben sana Allah'ın sözünü söylüyorum. Kur'an geldimi, bende herşey biter. Âlimin dini değil, Hz. Muhammed ve Hakkın dini beni bağlar. Seni ne bağlar bilmem, sonra gözlerin çok ağlar!

Bak, bak! Ey müslüman, hele buraya bak! ALLH'I DİNLE! Kim olursan ol, beni ilgilendirmez. İyi oku! İyi düşün!

Zuhur Suresi 44. Ayet: “DOĞRUSU KUR’AN, SANA VE KAVMİNE (ümmetine) BİR ÖĞÜTTÜR. İLERİDE (Ahirette) ONDAN SORUMLU TUTULACAKSINIZ.”

Peygamber bile bu Kur'an'dan sorumlu tutulacak ki, kaldı sen, ben! Anlamadığın Kur'an'dan nasıl cevap vereceğiz? Söylesene? Sorumluluğunu şeyhe, hocaya havale edemezsin gafil Müslüman!

Enbiya Suresi 10. Ayet: “ANDOLSUN; SİZE İÇİNDE ÖĞÜT BULUNAN BİR KİTAP İNDİRDİK, HÂLÂ AKILLANMAZ MISINIZ?” Akıl Kur'an'dan alınmalı değil midir? Sen nereden alıyorsun ey zavallı, Kur'an-ı anlamadan okuyan müslüman? Bana kızmıyorsun şimdi, değil mi? Bak Allah ne söyledi? Dikkat et!

İşte onun için hep Kur'an-ı referans alıyorum. Oku Kur'an-ı da ondan sonra bana ne dersen o zaman de. Ama düşünerek, kendi dilinde ve araştırarak oku. Bak hazine neredeymiş gör.

Müslüman uydurukları bırakmalı. Eklemeleri, çıkarmaları değil ÖZ'ü anlayıp, dinini ve yaşamını ona göre tanzim etmeye gayret etmeli. Beceremediği zaman da Haktaâla'dan yardım ve af dilemeli. İşte o zaman doğru yol, Hakkın yolu tutulmuş olur. Sana kim diyor ki Mübarek Peygamberimizi terk et diye? Zaten O'nu anlamadan İslâm'ı anlayan da mümkün olmaz. Ama o peygamber AS. , hiçbir zaman Kur'an'a ters düşecek bir kelime dahi konuşmaz, konuşamaz. Bakın, Allah o konuda da ne diyor; O nun adına bir sürü ek (ekleme,ilave) satanlar var!

Hakka S. 44. Ayet : “EĞER O PEYGAMBER, BAZI SÖZLER UYDURUP BİZE İSNAD ETMEYE KALKIŞSAYDI, (45 ve 46. ayetler devamla) ELBETTE BİZ ONU KUVVETLE YAKALARDIK. SONRA DA MUHAKKAK ONUN CAN DAMARINI KESERDİK. (47. ayet) O ZAMAN SİZDEN HİÇ BİRİNİZ BUNA ENGEL OLAMAZDINIZ.” İşte sana Peygamber. Milleti peygamberle kandıran tacirler! Peygamber bu. Ondanmış gibi uyduruklarla bahsedip, Kur'an'da olmadığı, uymadığı halde nasıl bilmeden ve Allah'tan korkmadan müslümanları uyutup, çıkarına çabalıyorsun? Allah'ın soracağı gibi, Peygamber de senden bilerek veya bilmediğini araştırmadan yaptığından davacı olacak, bunu bil. Unutma! Çünkü gerçeği araştırmıyorsun, beynini çalıştırmıyor, gaza geliyorsun!

İşine gelenler hemen bir hadis şöyle der diye başlıyor! Acaba gerçekten hadis mi? Kur'an'a uygunluğu nasıl? Akla ve mantığa uygun mu? Peygamberimiz SAS. “Eğer bir şey akla ve mantığa uymuyorsa İslâm'a uymaz” demiyormu? Bir hadis duyunca düşün ve Allah'ın peygamberi böyle söylemiş olabilir mi diye bir araştır, bir incele, aklına mantığına vur ve sonra hareket et! Peygamberi de bilgisizliğin ve ya menfaatinin aracı yapma! Bir

gün sorulur bunlar. O gün çok uzak değil! Ağzından çıkan her sözden sorumlusun unutma! Aynen video ve kameradaki kayıt gibi!

Bırakın yaptıklarımızı, içimizden geçenleri bile bilen bir yaratımızın, şah damarımızdan bile bize yakın olan bir yaratıcımızın ve milyonlarca melekleri ile bütün canlı ve cansızları bir saniye bile kendi haline bırakmayan, kontrolde tutan ve bunları tek tek Kur'an ı ile bizlere haber veren bir Rabbimiz var. Unutma!

Ayetel Kürsü yü aç (2/255) türçe anlamı ile bir okusana!

Ayetlerin kürsüsü, en yukarındaki anlamına gelen , binlerce defa okuduğu halde okuduğu bu ayetin bile anlamını araştırmayan müslümana ben, sen ne dersin de para etmez. Müslümanın gençken bilinçlendirilmesi,tahsil yaptırılması ŞART!

CAMİYE HAPSEDİLEN DİN

Dinde kânunları ve kuralları Allah C.C. koyar. (Günahlar ve sevapları) Hz. Peygamber S.A.S. onların izahını ve açıklanması gereken yerleri bize açıklar ve hayatında yaşayarak uygular. Bizden de öyle uymamızı ve yapmamızı ister. Biz de uyma gayretimizi harcarız. Hepsi bu. Gerisi insanların koyduğu kural ve kaideler, yorumlar. Uyarım, uymam. O kişiyi bağlar. Din değildir. Dine zincirler takarak, yaşanmaz hale getirerek ondan insanları ve gençleri kaçırmak ta, kimsenin haddine değildir. Bu da bilinmeli. Sevap işleyeceğim derken, günah çukurlarını boylayanlar dan olmamaya da dikkat etmeliyiz.

DİNİ CAMİLERE HAPSEDENLER, oralardan nemalananlar, oralarda halkı galyana getirip, çıkarları, şanları için kullanan aslında zavallılar, haliniz ne olacak? Hiç mülahaza etmiyor musunuz? Allah'ın Peygamberlerinden örnekler göstererek, UYDURUKLARI DA ARKASINA EKLEYEREK müslümanları aczin ve zorlukların içine sokan menfaat ustaları! Halinizi hiç mütaala ettiniz mi? Benden uyarması. Sahtekar niyetliler! Niyetlerinizden gelin vazgeçin. Kendini âlim sanan, bir iki bilgi kırıntısı ile âlim görünen zavallılar. Duracağınız yeri bilin. Fazla ileri gitmeyin, ilim öğrenin, sonra insanlar sizden istifade etsin. Cambazlık iyi meslek değildir. Halinizden dolayı da Allah'tan af dileyin.

Haa! Burada yarası olan gocunsun. Hiç bir dürüst, sâmimi din ve ilim adamlarını ve dürüst ticaret yapan dindarları tenzih eder, saygı duyarız. O insanlara çok şeyler borçluyuz. Kırılmalarına bile razı olmayız.

Eğer daha ilerileri görebiliyorsak, bunu omuzlarından baktığımız devlere borçluyuz. Bunun bilincinde olan müslümanlardanız çok şükür. Bu da bilinmeli!

“Yahu sen kimsin” demeye kalkma. Sen de nihayet benim gibi iki eli, iki ayağı olan, benim gibi yaşayıp ölecek olan bir iansansın. Buradaki “KİMLİK” meselesi, aslında ilim ve Allah ‘tan korkup, korkmama meselesidir. Ancak onu hissedene! O kadar! Yüce **Mevlâ insanların bir kısmı bir diğer kısmını kandırсын, üç kağıda getirsin, caka satsın diye yaratmamış.**Mübarek Peygamber’de camileri bunu için yapmamış. Hem suçlu, hem güçlü olmaya da kimse kalkışmasın! Uyarılarım lâıyk olanlar içindir. Başkaları alınmasın! Benim grubum falanım , filanım yok. Ben, Yüce Mevlâ’mın ve Hz. Muhammed’in grubundanım ve onların emirlerini gücüm nisbetinde yapmaya çalışan,günah ve hatalarından Hak’kın affına sığınmaya çalışan bir zavallıyım.

İnsanların bir kısmına, Hacı’sına, Hoca’sına bakıyorsun,caminin içinde dindar, dışarıda sahtekar! Hoca biraz önceki bayram namazı vaazında, kürsüde, “Bayramlar dargınlıkların kalkması gereken mübarek günlerdir ve Müslüman buna çok dikkat etmeli” vaazını yapıyor, dışarıda da,kensi ile biraz arası bozuk gibi görünen babası yaşındaki iki hacının yanından geçiyor, selâm vermiyor! Yani sahte hayat, sahte söz içersinde. İşte bu tiplere “sahtekar” denir. Bunları açık seçik yaşarken görüyoruz. Dini camiye hapsedip, diğer yaşam alanlarında aklının estiği gibi cirit atanlara sözümüz. Eline iki elma ver , biri senin, birini de falana ver de. İyisini kendine ayırır! Menfaatine olana hemen takla atar! Camî, sadece ibadet ve toplanma yeridir. Dinin büyük bölümü hayatın içersinde yaşanır. Yardım etmek,güzel geçinmek,iş ve meslek öğrenmek,herkese ,ama herkese iyilik etmeye çalışmak.Kin beslememek,haram yememek, özverili olmak vs. dini yaşamaktır.

Şunu da belirtmek isterim: Dini camilere hapsedenler derken, kimse camiiyi hafife aldığımin yanılığısına düşmesin. Allah C.C.

Yeryüzü benim ibadetgahımdır derken bizim her yerde ibadet edebileceğimizin iznini vermiş. Ancak İslâm'ı da namazla bir eksen etrafında toparlamış. Kâbe'yi de "Benim yeryüzündeki Beytim" yani ibadet edilecek ibadetgahım, câmîm anlamında söylemiş. Hz. Muhammed S.A.S de namaz ibadeti için mescit (camii) inşa ettirmiş

Bakıyorsun camilerin içinde bazen neredeyse huu çekmeye kalkanlar, dışarıda yanında namaz kıldığı insana kinli gözlerle bakıyor, arkasından işaretliyor ve alaya alıyor. Daha neler. Gerçekten son zamanlar camiiler akla gelmeyen ibadetmiş gibi toplu Bid'at yerleri olmaya başladı. Alim görünmek isteyenler sayesinde! Hayret doğrusu. Bid'atı lânetleyen Peygamber S.A.S. i kim dinliyor ki ! Adam ne âlim bak. Neler yapıyor denecek ya !

İşte bu el gördülük camî İslâmı, biz müslümanların canına okudu. Allah hepimizi ıslah etsin.

KIBLE (2/144) Yönünü namazda kıbleye doğru çevir.

Burada yukarıdaki konuya bağlantılı aklıma gelmişken Kible'nin neden emredilişini, yönün tek tarafa doğru olması gerekliliğini bir kez mütâlâ etmenizi istiyorum. (Kible; Kâbe demektir. Namaza durulan yön.) Yüce Allah'ın her emri bir hikmet üzeredir. Bakalım buradaki hikmet nasıl: Bir daire, çember düşünün. Merkez noktası Kâbe, yani Kible. En yakın kenarından başlayarak dairenin etrafına dizilin ve genişleyerek yeni daireler oluşturun. Bunu Kâbe merkezli Dünya'nın sonuna kadar büyütün. Güneşin hareketine göre sırası gelenler, domine taşı oyununda olduğu gibi, hani bir taş düşünce diğerlerini sıra ile yıkarak gidiyor

ya,tam işte öyle. Vakit namazlarının güneşe göre sırası gelen bu dairelerin etrafına secdeye giderek Allah ı zikrediyor. En yakın daireden, en uzağa doğru. En doğudan, en batıya doğru. Tahayyül edin yeryüzünde bir saniye zaman yok ki, bu çemberde Allah'ın zikredilmediği, dairenin devamlı hareketlenmediği bir zaman dilimi olsun. Hani bir durgun suya bir taş atarsınız da, halkaları dışa doğru yayılarak kaybolur ya, hah işte öyle birşey. Atom moloküllerinin çekirdeğin etrafında dönüşü gibi. İnsanlarda zaten Kâbe'yi o şekilde tavaf eder. Yedi dönüş, yedi kat semayı temsil eder. (7 dönüşe bir şaft ismi verilir. Tavafı 7 şafta tamamlamadan olmaz!) Bakın ne hikmetli bir durum! Var mı insanın taa o zamanlar böyle bir sistemi düşünebilme bilgisi? İşte, Kible de bile Allah'ın varlığının isbatı bu kadar açık. Kimler için? Düşünen akıl sahipleri için. Bu vesile ile bu konuyu da arada işlemiş olalım. Namazdaki nizamı görüyor musunuz? Kabe'nin doğusundaki insanlar ve devletler, batıya, batısındakiler doğuya, kuzeyindekiler güneye, güneyindekilerde kuzeye dönerek tam bir daire şeklinde tek merkeze doğru ibadet ediyorlar, küreselleşiyorlar. Haritayı önüne koy ve düşün. Hikmete bak!

Cuma Suresi 9. ayette; “Cuma vakti namaza çağrıldığınızda, işinizi, gücünüzü bırakıp, mescide koşun, namazı kılar kılmaz da yer yüzüne dağılın ve nasibinizi arayın.” Emri câmilerde ibadetin şartını Cuma günleri için ortaya koyuyor. İslâm'da namaz çok mu,çok önemli.Çünkü, Allah “namazı kılanları alevli ateşte yakmayacağım”demiyor mu? (Tabii ki samîmî namaz kılanı.) Aç Kur'an-ı Leyl Suresi 14-17. Ve A'lâ Suresi 14-15.Ayetlerini oku, namazın ne demek olduğunu anlarsın ve de hiç bırakmamalısın. Namaz Kur'an'da birçok ayette hayatın eksen alanlarını kuşatır. Nasıl mı?

- 1- İktidar ve siyast alanında namazı eksen olarak birlikte zikreder, (Onlar iktidarı olduklarında namazlarını kılarlar emri).
- 2- Toplumsal ve kardeşlik alanında namazı eksen olarak

zikreder. (Müslümanlar birbirlerinin din kardeşidir, kıyamda yanyana dururlar emri).

- 3- Savaş ve silahlanma alanında namazı eksen olarak alır. (Savaş zamanında bile bir kısmınız savaşırken, bir kısmınız silahlarını yanlarına alarak, namazlarını kılsınlar emri).
- 4- Ticaret ve ekonomik alanda namazı eksen alır. (Namazı kılarlar, ölçü ve tartıyı doğru tartarlar emri.)
- 5- Aile hayatında, aile efradı ile namazı eksen olarak zikreder. (Ailene ve emirin altındakilere namazı emret der.) Kur'an bunları söylüyor. Gerisi herkesin kendi taktiri.

Kendi yazdığım, namazla ilgili bir şiirimi buraya koymama müsaade edin.

SEHERDE UYANMAK

Tan yeri ağarıp, şafak sökmeden,
Kalk evlat abdest al ve kıyama dur.
Ömür gümbürtüyle gelip, geçmeden,
Rüku et, secde et ve otur.

Bu vakittir, günahların affola,
Göksüne îmanın, hevesin dola,
Yalvar ki Rabbine bu seher vakti,
Hem Dünya'n ve Ahiret'in- ki ,Cennet ola.

Dünya bir fânidir, gelip geçiyor,
Rabbim insanları burda seçiyor,
Şafak vakti rızıkları saçıyor,
Kalk evlât, secde et, rızkını topl! (M.Köklü)

Hülasa, Hz. Muhammed S.A.S.'ın açık hadisinde: "NAMAZ DİNİN DİREĞİDİR" der.

Onun içindir ki vaaz ve nasihatlar ve toplu ibadetler (namazlar) için tabii ki câmiler müslümanın hayat merkezidir. Benim söylemeye çalıştığım da, art niyetli ve menfaat avcısı din sömürücülerinin, müslümanın bu toplanma mâbetlerini bir şekilde kullanıyor olmaları. Camiide anlatıp, camii dışında, onun tersini yaşamalarını vurgulamaya çalışmamdır. Müslümanların her meselede olacağı gibi, maddi ve grupsallaşma konularında da , gayeten uyanık olmaları arzu edilir. Gaza, pompaya gelmemeliler. Sonuç bu!

Müslüman, kimin, nereden ve nasıl menfaat hesapları yapmaya çalıştığını veya hizmeti Allah için mi yaptığını iyi mütaala etmeli. Duygu sömürücülerini iyi anlamalı. Sakalını kürkü- börtü için sıvazlayanlara iyi dikkat etmeli. Hemen gaza gelmemeli. Yoksa her türlü çıkarıcıların sömürü uşağı olmaktan kurtulamaz. Dikkat edin Yüce Mevlâ hep "Ey akıl sahipleri" diye Kur'an'da nidâ eder, uyarır! Müslüman'ı akıl dışı robot yapmak isteyenlere karşı da uyanık olun. Kur'an-ın uyarısı bu. Bakın yaman çıkarıcılar kimleri bile kandırıyor! Hikaye ye bakın:

SULTANIN KAFTANI

Sultanın birine ancak sultanlara lâıyk bir kumaş hediye edilmiş. O da sarayın baş terzisini çağırıp “Bak bakalım, şu kumaştan bana bir kaftan çıkar mı?” demiş. Terzibaşı kumaşı görünce dili tutulmuş. Eşi görölmedik bir kumaşmış bu. Almış mezirosunu başlamış ölçmeye. Sonunda da suratının bozukluğunu saklayamadan, “Yazık ki bundan size bir kaftan çıkmaz sultanım, bir parça daha olmalıydı” demiş. “Eh ne yapalım, buna uygun bir parça buluncaya kadar bekleyelim” demiş sultan. Ama ne çare böyle bir kumaş uzun aramalara rağmen bulunamamış. Padişah da başka bir terziyi saraya çağırıp bu kumaştan kaftan çıkmadı, bari elbise diktireyim deyip, bir anlı, şanlı elbise diktirmiş.

Bir müddet sonra çarşı Pazar gezerken, elbisesinin kumaşından dikili, elbiseli bir çocuk görmüş. Araştırmış ki, o da ne? Kendine elbise diken terzinin oğlu değilmiymiş çocuk. Derhal terziyi buldurup huzura çağırtmış ve işin aslını sormuş. “Yahu ben bir kaftan istemiştim. Benim saray terzisi bundan kaftan çıkmaz demişti, sen hem bana, hem de oğluna birer elbise dikmişsin. Nasıl oluyor bu? Diye sormuş. Terzi: “Sultanım senin saray terziyin oğlu hem şişman, hem de büyüktü. Halbuki yalnız size bir kaftan tabii ki çıkardı. Ama, artan onun oğluna yetmiyordu! Benim oğlum henüz küçük ve siz benden kaftan değil elbise istediniz.” Senin saray terzin, - Bana yar olmayan, başkasına da olmasın, demiş. Hepsi bu!

Olayın gerisi sarayda ceryan etmiş olmalı ki, biz bilmiyoruz. Kimlerin kellesi gitti? Buradan çıkaracağımız ders ise, işine gelmeyince kimlerin kimlere bile kayış atabileceğinin göstergesi. Saray terzisini gördünüz. Padişahı bile kandırmış.

Erbakan Hoca'nın partisinde oğlu ve aile fertleri yönetime giremeyince kongrede ve partide neler yaşanıyor? TV lerde görüyoruz. Menfaatler söz konusu olunca, nasıl parçalanmalar,

çirkin olaylar ortaya geliyor.Buralardaki konuşmalar da Allah ve din anılarak yapılıyor. Adam 84 yaşında, tuvalete kendi kendine gidemiyor, ama müslümanlar ona “gel başımıza geç” ve Türkiye’yi idare et diye yetki veriyor. Yahu kardeşim, ben Erbakan hocaya kötü falan dediğim yok! Adam kendini idare edecek sıhhat ve güce sahip değil. Devleti böyle yaşlı ve hasta adama nasıl emanet edeceksin? Ecevit zamanla bu gaza getirilmedi mi? En son devleti neredeyse iflas ettirip gitmediler mi? İçinizdeki sağlam ve akıllı müslümanlara neden aklınızı kullanıp,bir çıkış yoluna yönelmiyor da hâlâ pompalara ve gaza geliyorsunuz? Menfaat ve çıkarıcıların sizleri nasıl kullandığını görmüyor musunuz? Hayret yani! Yorum sizlerin....

İşte din adına bu tip işler hep böyle yapılageldi. Din anılarak paralar toplandı, TV kanalları kuruldu. Holdingler kuruldu. Sonuçlar bugün ortada. İnsanlar hem sömürüldü, hem de perişan edildi. Kim yalan diyebilir ki? Var mı bir kişi? Diyemez. Çünkü mağdurların göz yaşları hâlâ akıyor, akıyor, akıyor! Kimseyle bir hesabım yok. Arzum ve şikayetim Müslüman kardeşlerimin bundan sonra bari uyanık olmalarıdır. “Lâ” diyene, hemen kapılmamalıdır! Esas suçlu onlar!

MÜSLÜMAN NASIL OLMALI?

Benim aradığım gerçek müslüman “Ben Müslümanım” deyip, ortaya çıkan kişi: İmanlı, kültürlü, güzel ahlâklı, (Kur’an ahlâklı ki;

Kur’an-ı muhakkak kendi dilinde en az baştan sona birkez okumuş ve tanımış olması ŞART.) haksızlığa karşı koyan, çalışkan, haksever, kendine güveni olan, saygı ve sevgiden haberi olan, dünya işlerinde dürüst ve kendi çapında başarılı,dünya siyasetini kavrayabilen, barışçıl, Dünya’daki İslâm dayanışmasını benimseyen bir Müslüman olmasıdır. Kendini böyle hazırlaması. Hazırlayanlardan faydalanması. İhlaslı ve ibadetli, hem de bilinçli ibadetli olmalıdır. Kafasını devekuşu gibi kuma sokup, eskiden böyleydi denince, tepe takla atmadan, beyin süzgecini çalıştırarak, ilme saygılı, çağının gereklerini dini ile bütünleştirmesini becererek, kültüre, siyasete ve dünya yaşamına hakim olan gerçek bir müslüman olmasıdır! Sevgi ile içiçe olan birisi . Merhametli.İşte benim hayâlimdeki müslüman böyle olmalı veya olmaya gayret eden olmalı.

-KUR’AN’ın iki kapağının arasındaki müslüman aşağı yukarı işte böyle tanımlanıyor.-

Bu bölümde Kur'an var !

Hep Kur'an-ı referans gösteryorum ya. Bu bölümde de sizlere ve merakı olupta az bigisi olan kardeşlerime , toparlayıp ve beceremediğim kadarıyla faydalı olması dileğimle,Kur'an hakkında çok önemli bilgiler aktarmak istedim.İnşallah faydalı olur.

“KUR'AN-I KERİM'İN :

- A) HUKUKİ TANIMI veTEKNİK ÖZELLİKLERİ,**
B) EMİRLERİ ve YASAKLARI”

A) HUKUKİ TANIMI ve TEKNİK ÖZELLİKLERİ

1- KUR'AN, Hz. Muhammed A.S.'a vahyedilmiş, (Cebrail vasıtası ile bildirilmiş) mushaflarda yazılı, tevatüren (yalanda birleşmesi mümkün olmayan çoğunluk tarafından) nakledilmiş, (LAFZİ) OKUNMASI İLE DE İBADET EDİLEN, insanlığın benzerini getirmekten aciz olduğu nazm-ı Celil'dir. (Hem düz yazıdır, hem sanki bestelenmiş gibi okunan, Allah nizamıdır.)

Son vahyedilen ilâhi Kitaptır. Vahiy Kur'an'la bitmiştir. Geçmiş bütün ilahi kitapları (İncil, Tevrat ve Zebur'u vs.) içersinde toplar. Kolay ezberlenir (İlâhi özellik).

2- Hz. Adem A.S. den başlayarak, Hz. Muhammed A.S. kadar bütün peygamberleri tasdik eder ve Tehvid'i, yani Allah'ın birliğini ve varlığını her peygamberle tasdik ettiğini bildirir.

3- Kur'an; İnsanın doğumundan ölümüne kadar geçecek hayat süresini, aile ilişkilerini, toplum ilişkilerini, insanii ilişkilerini, (ekeneomik, sosyal ve siyasal) ve her türlü yaşam safhâlârını bir düzen içersinde anlatan, insana yol gösteren, iyileri ve kötöleri tanımlayan uyarıcı bir ilahi nizamnamedir. Bu Nizam Hakkın yoludur. İnsanlığa Cebrail Meleği ile Hz. Muhammed S.A.S. e vahyedilmiştir (Bildirilmiştir, indirilmiştir.).

KUR'AN; İman ve itikat, (imanın esasları, şartları) ibadet, (İslâm'ın esasları, şartları) muamelat, (alış veriş, yaşamın safhâlârı, insan ilişkileri) ahlak, (ana babaya saygı, sevgi, doğruluk, adalet, merhamet gibi) ukubat, (insanın mutlulğu için gerekli çabalar, insan hakları, toplum hakları, mükafaat ve cezalar gibi) hükümleri ana konular olarak alır, işler ve bize bildirir.

Yani, yaşamdaki doğruları ve yanlışları insanlara açık bir biçimde, eksiksiz, ana hatlarıyla verir. Yol gösterir ama zorlamaz. Hep misallerle iknaya çağırır. İyiliğin mükafaatını, kötülüğün de cezasını anlatır. Kararı insana bırakarak! Böyle ulvi bir kitaptır.

4- Vahyin toplam süresi : 22 yıl, 2 ay, 22 gündür.

Vahyin başlangıcı milâdi 610 yılı ramazanın 17. günü, Kadir Gecesi inmeye başlamıştır. Vahyin bitişi ise, milâdi 632 yılı, zilhiccenin 9. günüdür. Hz. Muhammed A.S. son inen ayetten sonra 81 gün yaşamıştır. Bazıları da 9 gün der. 9 saat diyen bile olmuştur.

Vahyin Mekke müddeti: 12 yıl,5ay, 13 gündür.

Vahyin Medine müddeti: 9 yıl, 9 ay, 9 gündür.

5- Kur'an'ın % 63,3 ü Mekke'de nazil olmuştur. % 36,7si Medine'de nazil olmuştur.

6- Kur'an'da toplam sure sayısı 114 tür. 86 sı Mekke'de, 28 i Medine'de gelmiştir.

7- Kur' an'da toplam ayet sayısı 6236 dır. (6666 ayet diye zikredilir. Ancak tekrarlanmayan gerçek sayı öndeki gibidir. Alimler böyle tesbit etmişlerdir.) 4743 ayet Mekke'de, 1493 ayet ise Medine'de inmiştir. (Bazı sureler üzerinde tartışma vardır; Mekke'de mi, Medine'de mi?)

8- En uzun Sure Bakara Suresidir, 286 ayettir. En kısa sure Kevser Suresidir ve 3ayettir.

9- En uzun ayet Bakara 282. ayettir. En kısa ayet ise Müdessir suresi 21. ayettir.

10-Kur'an'da kelime sayısı Mekke'lilere göre 77437, Medine'lilere göre 77934 tür. (Araplarda ve Arapça'da telaffuzlar bazı yöre konuşmalarınca harf kabul edilmiyor da ondan dolayı farklılık ortaya çıkabiliyor. Arapça'da 29 harf vardır ve 29 u da sessiz harftir. Ancak üzerlerine konan işaretlerle seslenir ve değişik seslerle telaffuz olunurlar. Mesela B harfini örnek alalım. Üstün çizgisiyle "Be", esire çizgisiyle "Bi", ötüre işareti ile de "Bü" şeklinde okunur. Kelime kurulurken de telaffuz ona göre çıkar. Mekkei ve Medinei Farklılık işte bu şekildeki telaffuz değişikliğinden gelmektedir.)

11- Kur'an üç şekilde okunur:

1) TAHKİK: Harflerin hakkını vererek, medleri mertebesine göre uzatarak, harekeleri birbirinden ayırmak suretiyle yavaş yavaş okumaktır. En ağır okunuş şeklidir. Günümüzde daha çok aşır okunuşunda uygulanır.Normal okuma şeklidir.

2) TEDVİR: Tahkik ten biraz daha hızlı okunur. Bugün namaz kılariken ve kıldırırken okunan tempodur.

3) HADR: Tecvid kaidelerine uymak suretiyle, en hızlı okunuş şeklidir. Günümüzde hatim okurken veya teravih kıldırırken okunan şeklidir. Unutmamak lâzımdır ki, Kur'an,kendisinin de tanımı gibi ağır,ağır ve tane,tane okunmalı, okunan anlaşılır olmalıdır. (Müzzemmil Suresi, 4. Ayete bak! Sayfa 575.)

12- Kur'an'daki bölümler nasıl adlandırılır ve nedir (Cüz, Sure, Ayet?):

CÜZ: Kur'an-ı Kerim in okunması, ezberlenmesi bakımından daha kitap haline getirilirken, mushaflar halinde ayrılmış ve ayarlanmış şeklidir. Bunlar birleştirilerek Kur'an meydana getirilmiştir. Kur'an'ın toplam cüz sayısı (bölümleri) otuzdur.

SURE: Kur'an'ın ana bölümleri için kullanılan bir terimdir. Bu anlamda Kur'an'da 114 sure vardır. Fatiha Suresi, Bakara Suresi gibi. Kur'an'da aranan bir emri veya sözü, o surenin adını ve ayet numarasını vererek arar veya buluruz.

AYET: Kur'an'ın bölümlerinin en küçük parçasına verilen isimdir. Ayetlerin uzunluğu bazan birkaç harften oluşurken, bazan birkaç sayfaya kadar çıkmaktadır. Ayet sayısı 6236 dır. Yukarıda bahsettik.

Peygamber Efendimiz her yeni gelen ayetleri yerine yerleştirmiştir. Bu konuda Kur'an gerek kitap haline getirilirken, gerekse daha sonraki zamanlarda hiçbir şekilde ihtilafa (tereddüte) mahal olmamıştır. Açık, seçik ve nettir. Surelerin ve ayetlerin sıralanışı Peygamberimiz zamanındaki şekline tam uygunluğu konusunda, Kur'an'ın musahf, yani kitap haline getirilişi sırasında ufak tefek itirazlar omuşsa da; Büyük sahabelerin ve hafızların dikkatli yerleştirmelerinden şüphe yoktur. Sağlam kaynaklar da bunu doğrulamaktadır.

KUR'AN-IN KİTAP HALİNE GELİŞİ

Bu konuda elimizde kesin kaynaklar, ve deliller şöyledir. Kur'an Muhammed A.S. a bilindiği gibi miladi 610 yılında ilk defa nazil olmaya (gelmeye) başlamıştır.

Nazil olan ayetler, Hz. Ali, Sa'd b. Ab., Muaz b. Cebel, Zeyd b. Sabit, Übey b. Kaab gibi Sahabe'ler tarafından yazılıyor, hiç eksiksiz, tamamı yazılıyor, aynı zamanda birçok sahabe tarafından da ezberleniyordu.

Kur'an'ın tilaveten cem'i, Hz. Peygamber S.A.S. hayatta iken kâmilten yapılmıştı. Kitabeten cem'i ise; (Kitap şekline getirilmesi) Hz. Ebubekir döneminde, Zeyd b. Sabit başkanlığında bir komisyon kontrolünde toplanarak, Hz. Ömer'in de çabası ile mushaf (KİTAP) haline getirilmiştir. Bu Mushaf (kitap) Hz. Ebubekir'in vefatı ile Hz. Ömer'e, onun da vefatı ile kızı Hz. Hafsa'ya verilmiştir. Hz. Osman döneminde 7 nüsha olarak çoğaltılmış ve Mekke, Şam, Bahreyn, Basra, Yemen ve Küfe'ye gönderilmiş, bir nüshası da Medine'de tutulmuştur.

Bugünkü şekliyle harekelemesi:

Yani; üstünü,esiresi,ötüresi,tutarı,şettesi,mettesi,uzun ve kısa okunuşları gibi Kur'an-ı okuma tekniğinin adıdır harekeleme, Hz. Osman zamanında yapıldı. Daha sonraları okuma alanları telaffuz problemleri ortaya çıkmaya başlayınca, hatalar ve yanlış okunmalara mahal verilmemesi için Abdulmelik b. Mervan (H.86/M.705) zamanında durum farkedildi ve Haccac b. Yusuf un teklifi ile (H. 95/M. 714) Ebu'l Esved Düveli (H.69/M. 688) ve Yahya b. Ya'mer tarafından noktalama ve harekeleme yapıldı. Bugünkü şekli ile harekeleme ise İmam Halil Bin Ahmed (H. 130/M. 747) tarafından yapılmıştır. Buna kıraat ilmi ile, yani harflerin tam Kur'an dilindeki şekli ile okumak, anlam

bozukluğuna mahal vermeden okumak denir. Bu Şu demektir: Arap gramerini ve Kur'an dilini iyi bilen usta bir âlimin okuyuŐ Şeklidir.Yani hatasız okumaktır. Ne derece becerilirse o kadar sevaptır. Çünkü Kur'an-ı kıraatıyla okumak farzı kifayedir. Kıraatla okumaya gayret edilmelidir, becerebildiğimiz kadar. Gayret bizden, hatalarımızdan af dilemek bizden, affetmek Rabbimizdendir inşaallah.

Kur'an'ın okunuŐu ile ilgili kıraat imamları, onların usulleri vs. vardır. Onlarla kafaları fazla karıŐtırmadan, biz yolumuza devam edelim. Arzu edenler bu konuda yazılmış eserleri karıŐtırabilirler. Mesela: Diyanetin yeni çıkardığı herhalde 50 cilti geçeceğini sandığım İSLÂM ANSİKLOPEDİSİ'nden yararlanılabilir. Orada müslümana yetecek her bilgiyi bulabilirsiniz. Âlimlerimiz emek sarfetmiŐ, hazırlamışlar. Allah onlardan razı olsun.

Bir yabancı insan düşünün, Türkçe'yi öğrense bile, ne kadar düzgün telaffuz edebilir? Haliyle biraz konuşunca, hemen farkedersiniz! İŞte Arapça telaffuzu, Peygamber Efendimize gelen zamanki Arapça telaffuz Şekli ile, Kur'an-ı O kıraat la okumak demektir.

Kur'an'ın ilk tercüme edilen Sure'si Fatıha'dır. Selmani Farisi Farsça'ya(İran dili) tercüme etmiştir.

Hicri 127 de Berberi lisanına çevrilmiŐtir.

“ 270 de Hind lisanına çevrilmiş. İlk Latince tercümesi ise, 1143 te Dalmaçya'lı Hermanus tarafından yapılmıştır.

İlk Türkçe tercümenin de 956 da yapıldığı bilinmektedir.Ancak kesin bilinen ilk resmi Türkçe tercüme 1440 lı yıllarda Akkoyunlu'lar Devleti Beyi Uzun Hasan tarafından yaptırılmıŐtır.(Türklerin Tarihi-Doğan Acioğlu,S.181). İlk Fransızca tercümesi 1647 de, A.du Ryer tarafından yapılmıştır.

Latince (Latin harfleri ile yapılmış ki çok önemli. Türklerin anlaması için.) Türkçe tercümelere:

- 1) İ. Hakkı İzmirli'nin "Kur'an'ı Kerim tercümesi."
- 2) Ö.Rıza Doğrul'un "Tanrı Buyruğu" adlı tercümesi.
- 3) Hasan Basri Çağatay'ın "Kur'an'ı Hakim ve Meali Kerim" tercümesi.
- 4) Diyanet İşleri Başkanlığı'nın "Kur'an'ı Kerim ve Türkçe Meali."

Ve daha sonraları birçok Türk âliminin gerçekten özverili tercümeleri ve TEFSİRLERİ. (Tefsir; Kur'an'ın Anlamını Peygamberimizin izahlarına da dayanarak açıklamak demektir) Bu gün bir çok değerli Kur'an âlimlerinin Türkçe tefsir ve tercümeleri vardır. Prof:Dr. Bayraktar Bayraklı Hoca'nın 11 bin sayfa tefsiri, **Mustafa İslâmoğlu Hocamızın Tefsiri** ve daha birçok âlimlerimizin tercüme ve tefsirleri sayesinde Müslüman Türk'ler Kur'an'ı daha iyi anlamaya , yaşamaya başladılar . Allah emek verenlerden de, ve onu okuyup hayatına uygulamaya çalışanlardan razı olsun.

Hele hele,Prof.Dr. MEHMET OKUYAN, Prof.Dr.Yunus Vehbi Yavuz Hoca'mız ve MUSTAFA İSLÂMOĞLU, Prof.Dr. A. BAYINDIR, Cemal Kulünkoğlu Hocalarımız gibiler ışıkları ile,(Allah onlardan razı olsun) Müslümanların yollarını pırıl pırıl aydınlatıyorlar. Aç kardeşim Müslüman , okumuyorsan bari bu mübarek insanların ve başka değerli hocalarımızın her hafta TV programlarındaki anlatımlarını dinle, öğren.Armut piş, ağzıma düş. Yok öyle...

B) KUR'AN'IN EMİRLERİ ve YASKLARI

EMİRLERİ (Allah'ın yapın dedikleri)

- 1- "OKU! Yaratan Rabbinin adıyla oku! Oku! Rabbin enbüyük cömertliğin sahibidir." (Alak.1, 3) Kur'an oku, ilim oku, kendini oku, insanlığı oku. Oku, oku!
- 2- Allah'ın adını an. Onu tesbih et. (Müzzemmil,8, Araf 205, Cuma 10, Ra'd 28,A'la 1, Kaf 39/40, Furkan 58...)

Not: Eğer ayetler sıralanır da ardından da nokta, nokta, nokta konmuşsa, demektir ki daha başka ayetlerde de aynı tanım var. Yukarıdaki gibi.

- 3- Allah'a sığın. Onu vekil et. Doğunun ve batının rabbi odur. (Müzzemmil 9, Furkan 58, Ali İmran 122, Tövbe 113...)
- 4- Yaptığın kötü şeylerden dolayı Allah'tan af dile. (Mümin 55, Füssilat 6, Müzzemmil 20, Muhammed 19...)
- 5- Allah yolunda insanları uyarın. (Müddessir 2, Şura 214, Yunus 2, En'am 51...)
- 6- Allah ile kul arasına girmeyin.İnsana Allah'tan daha yakın hiç kimse yoktur.
"Benimle yarattığım kişiyi başbaşa bırak" diyen Allah.(Müddessir 11, Müzzemmil 11)
- 7 - Kur'an'dan yüz çevirenden sen de yüz çevir. (Necm 29)
- 8 - Rabbinden size indirilene uyun. (A'raf 3, Yunus 109, En'am 106...)
- 9 - İbadethanelerde temiz ve güzel giyinin. (A'raf 31)

- 10 - Affetmeyi esas alın (A'raf 199, Bakara 109, Ali İmran 159, Maide 13.)
- 11 - İyi ve güzeli emredin. (A'raf 199)
- 12 - Şeytandan Allah'a sığının.Onu düşman bilin.(A'raf 200, Fussilat 36, Nahl 98, Fatır 6)
- 13 - Kur'an okunduğu zaman, susun ve dinleyin. (A'raf 204)
- 14 - Allah'ı benliğinizin taa içinden anın. (A'raf 205)
- 15 - Allah'ın üzerinizdeki nîmetlerini(şükrederek) anın.(Fatır3, A'raf 69, Bakara 231...)
- 16 - Aile efradınıza namazı emredin. (Taha 132)
- 17 - Anne ve babaya çok iyi davranın.! (İsra 23-24, En'am 151, Bakara 83, Nisa 36,.....)
- 18 - Akrabaya, yoksula,yolcu ve çaresize yardım edin.(İsra 26, Nahl 90, Rum 38, Nisa 36)
- 19 - Ahde vefalı olun! İsra 34, Müminun 8, Meariç 32, Bakara 177, Tövbe 4)
- 20 - Ölçü ve tartıda dürüst olun! (İsra 35, A'raf 85, En'am 152, Muahiffin 1-3, Rahman 8-9)
- 21 - NAMAZI KILIN ve Kur'an'dan kolayınıza geleni okuyun. (Müzzemmil 20, Taha 14, İsra 78,Yunus 87, , Ankebud 45, Hac 78, Nisa 43, Nur 56, Mücadele 13....)
- 22 - Zekatı verin. (Paylaşın). Bugünkü vergi. (Müzzemmil 20,Hac 78, Bakara 43 - 83 - 110, Nisa 77 Nur 56, Mücadele 13) Namazla zekat hep beraber zikredilmiştir.
- 23 - Göklerdeki ve yerlerdeki sırları araştırın! Deki: Göklerde ve yerde neler var neler oluyor, bir bakın. O ayetler ve uyarılar iman etmeyen bir toplumun işine yaramaz. (Yunus 101, Rahman 33, Zariyat 22)
- 24 -DÜNYA NİMETLERİNE ALDANIP, DİNLERİNİ OYUNCAK HALİNE GETİRENLERDEN UZAK DUR! (En'am 70, A'raf 51, Maide 57)
- 25 -Üzerine Allah'ın adı anılan şeylerden yeyin. (Mundar dediğimiz ve doğal niteliğini kaybetmiş gıdalar yenilmemelidir.Bakın kanserojen gıdalar hep aslıyeti bozulan gıdalardan gelmiyor mu ?) (En'an 118-119 121)

- 26 -Günahın görüneninden ve görünmeyeninden (açık ve saklı, gizli) de kaçın! (En'am 120 -151, A'raf 33)
- 27 -Ey insanlar adil olun ve Allah'tan korkun! Konuştuğunuz zaman, yakınlarınız aleyhine de olsa adaleti gözetin. Rabbinizden korkun. (En'am 152, Nisa 58, Maide 8, Lokman 33, Zümmer 10-16, Bakara 189, 194, 203, 233, Tövbe 119, Maide 2, 4, 7, 8, 11, 35, 96, 100...)
- 28 -Kötülüğü en güzel TAVIRLA savın! Kötülüğe kötülük her kişinin karıdır. Kötülüğe iyilik er kişinin karıdır. (Fussilet 34, 35, Nahl 125, Müminun 96)
- 29 -İhtilaflarda hükmü allah'a bırakın. (Şura 10, Nahl 64,89, Maide 44,47)
- 30 -İstikamet – doğruyol, sıratı müstakim-üzere olun. (Şura 15, 16, Hud 112)
- 31 -Peygamber'e, Ehlibeyti'ne saygı ve sevgi gösterin. (Şura 23)
- 32 -Benliğini Allah'a adanmış kişilerle beraberlikte ısrarlı olun! (Kehef 28, Abese 1, 10).
- 33 -Bilmediklerinizi, bilenlere Kur'an ehline sorun! İlim ehline sorun(Nahl 43, Enbiya 7,)
- 34 -Sürekli faaliyette olun! "Bir iş ve yorgunluktan boşalır boşalmaz, yeni bir iş ve yorgunluğu (meşgaleye) koyulun". (İnşirah 7)
- 35 -Nîmetlere şükredin. (Nahl 114, Lokman 12, 14 İbrahim 7, Sebe 13-hamd...)
- 36 -Haksızlığa karşılık verirken ölçülü davranın. (Birleşmiş milletler anayasasındaki "aşırı güç kullanılamaz" maddesi bakın kimden alınmış?) (Nahl 125, Fussilet 34,35.....)
- 37 -Allah yolunda cihat edin. Tebliğ etmek en büyük cihaddır. (Hac 78, Furkan 52, Maide 35, Tövbe 41. Cihad; kılıç çekip, hemen hücum anlamına gelmez, dikkat et)
- 38 -Mescid-i Haram'ı kible edin. Ne demek? Namazı kıl. – Kibletullah- Kibleye dönenlerden ol!(Bakara 144, 149, 150)

- 39 -İyilik ve güzellik üretmekte yarışın. Hayırlarda yarışın! (Bakara 148, 177; Maide 2, 48,)
- 40 -SABIR ve namazla Allah'tan yardım dileyin! (Bakara 45 ve 153)
- 41 -Helâl ve temiz yiyecekler yiyin. (Bakara 168, 172, Nahl 114, Müminun 51, Maide 88)
- 42 -Kıyası uygulayın! (ki birdaha yapmasınlar-korunmuş olursunuz) (Bakara 178, 179)
- 43 -Ramazan ayında oruç tutun! (Bakara 183, 185, 187)
- 44 -Sahip olduğunuz nîmet ve imkanlardan başkalarına da pay çıkarın. (ÇOK ÖNEMLE ricam, bu ayetleri muhakkak düşünerek okuyun! Bakara 195, 219, 254, 261, 264, 267, 274, Sebe 39, Ali İmran 92, Münafikun 103, Hadid 112)
- 45 -Güzel düşünün ve güzel davranın. (Bakara 195, Kasas 77, Maide 13, 85, 93, Ley 16, 10. Lokman 22, Saffat 80, 110, 121, 131...)
- 46 -Barışı hep birlikte gerçekleştirin. (Bakara 208, Ali İmran 19, 83, 85, Enfal 60, 61- Namazları, özellikle orta namazı iyi koruyun! Bakara 238, 239, Müminun 9, Mearic 22)
- 47 -Ribadan uzak durun! Tefecilik yapmayın ve faiz alıp vermeyin. Her türlü haksız ve aşırı kazanç yasaktır! (Bakara 275, 277, 279, 280, Ali İmran 130, Rum 39, Nisa 161)
- 48 -Borçlanma işlerinizi yazıya geçirin. Alış-verişinizde tanık bulundurun, alacaklarınızı rehinle güvenceye bağlayın! DİKKAT!!! (Bakara 282, 283)
- 49 -Allah'ın Resulüne itaat edin! (Enfal 1, 20, 46, Ali İmran 32, 132, Muhammed 33...)
- 50 -Beytullah'ı ziyaret edin!- HACCA GİDİN- (Ali İmran 96, 97, Bakara 196-200)
- 51 -Aydınlatma ve ışık tutma ekipleri oluşturun. (Dini doğru anlatanlar yetiştirin)

“İÇİNİZDEN HAYRA ÇAĞIRAN, DOĞRUYU, GÜZELİ EMREDEN, KÖTÜLÜK VE ÇİRKİNLİKLERDEN ALIKOYAN BİR

TOPLULUK OLSUN. KURTULUŞ VE ZAFERE ERENLER İŞTE ONLARDIR.” (Ali İmran 104, Tövbe 122)

- 52 -Yönetimde şurayı (danışma topluluğu, meclis) esas alın. (Ali İmran 159, Şura 38)
- 53 -Askerlik yapıp, nöbet tutun. (Ali İmran 200, Enfal 60, Nisa 71,)
- 54 -Kendinizi sürekli hesaba çekin! (Haşır 18, Kıyame 2, 14)
- 55 -Cuma namazını camiide kılın! (Cumû'a 9, 10)
- 56 -Peygamberinize salat ve selâm edin! (Azhap 56)
- 57 -Eziyete uğramalarından kaygı duyduğunuz mümin hanımlara, ev dışında tanınmamalarını sağlayacak giysiler giydirin. (Dikkat çekip, ziyana uğramasınlar) (Azhap 59)
- 58 -Eşcinsellik yapan kadın ve erkeklere şiddetle karşı çıkın.Cezalandırın. (Nisa 15 ve 16)
- 59 -İffetsizlik yaptığınız şüphelendiğiniz kadınlara önce öğüt verin, yola gemez de azmırtılaşırlarsa (hafifçe) dövün. (Nisa 34)
- 60 -Araları açılan eşler için, aralarını bulmak için iki hakem tayin edin. (Nisa 35)
- 61 -Su bulunmadığı zaman teyemmümle ibadet edin! (Nisa 43, Maide 6)
- 62 -Emanetleri ehli olana verin. (Yönetimi de). Sizden (müslüman) olan yöneticilere itaat edin. (Nisa 58, 59, 83) Ulülemre itaat. (Ama nitelikleri belirtilmemiştir!)
- 63 -Zulme uğrayanların yanında olun. Hakkı ve adaleti tutun! (Nisa 74, 76)
- 64 -Selâma kesinlikle karşılık verin! (Nisa 86)
- 65 -Allah'a Peygamberlere, indirilen kitaplara, meleklerle ve ahirete iman edin! (Nisa 136)
- 66 -Zina eden kadın ve erkeği dövün! (Nur 2, 3)
- 67 -İffetli kadınlara iftira edenleri dövün. Bakışlarınızı da kontrol altında tutun! (Nur 2, 23, 25, 30, 31)

ÖRTÜNME! Mümin kadınlar baş örtülerini göğüs yırtmaçlarının üzerine vursunlar! (Nur 31) Nur 60. surede biraz daha geniş izah

var. (Prof. Dr. Yaşar Nuri Öztürk Hoca'dan da bu konularda yazdıklarından çok yararlandım. Allah ondan da razı olsun. Hele hele emir ve yasaklar konusunda çok istifade ettim. O da bu meseleyi iki açıda ele alıyor. Bu konu Avrupa'da çok konuşulduğu için açıklamak istedim. Şimdilerde sanki İslâm = başörtüsü gibi bir tanım ortaya çıktı. Hak, hukuk, ibadet, bütun davranışlar bir yana, bir metre başa örtülen bez biryana oldu. Birileri bu işi pompalıyor. Zamanla bu balon patlayacak ta, şimdilik uğraştırılıyor. Bakın Yaşar Hoca nasıl izah etmiş: 1. açıdan bakıldığında , İnsan hakkı olarak almış. "Sınırsız açılma hakkı olan insanlar nasıl özgürse, sınırsız kapanma özgürlüğünü de insan hakkı olarak kullanmalıdır. Bunun aksini düşünmek insan haklarına aykırı ve insana yapılan kötülüktür" diyor. 2. açıdan ise: Dinsel yükümlülük bakımından almış ve dinin temel verileri (Kur'an ve sünnet) incelendiğinde,tesettürün farz olanının, abdest uzuvları dışındaki vücut bölgelerinin kapatılması anlaşılmaktadır. Bundan fazlası bir kişisel tercihtir diyor. Bu bir inanç tercihi meselesidir. Herkes nasıl inanırsa öyle yaşamalıdır. Benim kanaatim de budur.

- 68 -Hepiniz Allah'a tövbe edin! (Nur 31, Hud, 3, 52, 61, 90, Bakara 54, Tahrir 8)
- 69 -Evllenme durumuna gelenleri evlendirin. (Nur 32)
- 70 -Meclislerde yeni gelenlere yer açın. Özü, sözü bir olmayanların getirdikleri haberleri iyice tetkik edin! (Mücadele 11, Hucurat 6)
- 71 -Mü'minler arası çekişmelere müdahale ederek barışı sağlayın! (Hucurat 9, 10)
- 72 -Zandan sakının. (Hucurat 12)
- 73 -Kendinize ve ailenize sahip çıkın. (Tahrir 6)
- 74 -Eşlerinizden ve çocuklarınızdan size düşman olabileceklere karşı tedbirli olun! (Teğabün 14,15)
- 75 -Allah'ın yardımcısı olun! (Saff 14, Muhammed 7, Hac 40)
- 76 -İyilik ve takva üzere yardımlaşın. (Maide 2)
- 77 -Av hayvanlarını avlarken Allah'ın adını anın. (Besmele çekin), (Maide 4)

- 78 -Namaz kılacağınız zaman abdest alın! (Maide 6)
- 79 -Cünüp olduğunuz zaman boy abdesti alın! (Maide 6, Nisa 43)
- 80 -Hırsızın elini kesin! (Burada el kesme ne anlama geliyor? Bunu açmak lâzım. Bilerek ve isteyerek yapmış, yakalanınca da tövbe etmişse, birkez bağışlanır. Perişanlıktan yapmışsa, tembihle bir defa affedilir, hapse Atılarak ıslah uğraşılır.Eğer tekrar bunu yaparsa hırsızın eli kesilir.Başkalarına ibret olsun, kimse hırsızlık yapmasın diye.El çektirme anlamına da geliyor.Huy haline getirenler ve Milletin malını çalanlar, bunu da bile bile, isteyerek yapanların şeriat ellerini keser. (Maide 38, 39)
- 81 -Uyuşturucudan, kumardan, tapılmak için dikilmiş taşlardan ve şans oyunlarından uzak durun! (Maide 90, 91, Bakara 219, Nisa 43)
- 82 -Size komşu olmak isteyen herkese bu imkanı verin! (Tövbe 6)

Tabii ki bunlar benim genel çerçeve olarak bulup, tesbit ettiklerim. Kur'an'daki ALLAH'IN EMİRLERİ bölümünü gördük. Şimdi de ALLAH'IN YASAKLARI bölümünde Kur'an ne diyor?:

KUR'AN'IN YASAKLARI

(Allah'ın yapmayın dedikleri)

1. İnkarcılara, ahlaksızlara boyun eğmeyin! (Kâlem 8, 15)
2. Yetim hakkına dokunmayın, azarlayıp horlamayın. (Duha 9, İsra 34, En'am 152, Nisa 3, 3, 6, 8, 10, 36, 127, Bakara 83, 177, 215, 220...)
3. Yoksulu ve dilenciye horlayıp, azarlamayın. (Duha 10, Maun 3, Fecr 17, Beled 16)
4. Allah'ın yanında birtakım velîlerin ardına düşmeyin. (Araf 3, Ankebud 41, Zümmer 3, 9, 36 Casiye 10, Furkan 18 Kehf 17, 102, Araf 196, Nisa 45...)
5. Nîmet ve imkanları israf etmeyiniz. (A'raf 31, En'am 141, Şura 151, İsra 26, 27...)
6. Yeryüzünde fesat çıkarmayın! (A'raf 56, 74, 85, Bakara 60,205 Maide 64...)
7. İbadethanelerde Allah'tan başkalarına çağrıda bulunmayın! (yalvarmayın), (Cin 18, 20, Kehf 110, Ankebut 25)
8. Allah'tan başka hiç bir varlığa kulluk ve ibadet etmeyin. (İsra 23, Fatiha 5, Nisa 36...)
9. Harcamalarda orta yoldan ayrılmayın! (İsra 29, Ali İmran 180, Tövbe 76, Hadid 24...)
10. Rızık kaygısıyla çocuklarınızı öldürmeyin! İsra 31, En'am 140, 151, Tekvir 8, 9) Malesef çoğu insanlarımızın da yaptığı bu davranıştan haberimiz yok. Anne rahminden çocuk aldırma ta, çocuğu param gidecek diye iyi yetiştirmemekte ayrı bir öldürmek anlamında bu bölüme giriyor. Alimler böyle izah ediyor! Gençler dikkat!!!
11. Zinaya yaklaşmayın. (İsra 32, Nur 2, 3, 6, 9, Furkan 68)
12. İlmine sahip olmadığınız şeyin ardına düşmeyin! (İsra 36), (Bilmediğiniz konularda, biliyormuş gibi ortalığa atılıp, lüzumlu, lüzusuz konuşmayın, didişmeyin!)
13. Kibirilenip, kasılarak böbürlenmeyin! (İsra 37, Lukman 18, 19)
14. Namazda sesinizi ne yükseltin, ne de kısın. (İsra 110)

15. Zâlimlere eğilim göstermeyin. (Hüd 113, Bakara 193)
16. Hak dostlarını horlamayın. (En'am 52, Kehf 28, Abese 1, 10)
17. Allah'tan ümit kesmeyin! (Zümmer 53, Yusuf 87, Hicr 49, 56 Ankebud 23, Mümtehine 13)
18. Dinde fırkalara ayrılmayın! (Şura 13, 14, En'am 159, Rum 31, 32, Ali İmran 103)
19. Gelecek hakkında kesin hüküm vermeyin. (Kehf 23, 24)
20. Allah'ı örnek vermeye kalkmayın! (Nahl 74, Bakara 140, İsra 48, Furkan 9)
21. Yeminlerinize ters düşmeyin! Nahl 91, 94, Maide 89)
22. Yapay haramlar icad etmeyin. (Uydurarak şu heledir, şu haramdır demeyin), (Nahl 116, Maide 87, En'am 119, A'raf 32, Tövbe 29, Tarim 1, Yunus 59)
23. Davar sürüsüne dönüşmeyin! (Bakara 104), (aklını kullanmayanlardan olmayın.)
24. İtikaf halinde iken (mescitlerde inziva hali) cinsel temasta bulunmayın. (Bakara 187)
25. Rüşvete asla bulaşmayın. (Bakara 188, Nisa 29)
26. Kendinizi tehlikeye atmayın! (Bakara 195)
27. Müşrik kadın ve erkeklerle evlenmeyin! (Bakara 221, Maide 5)
28. Hayız halinde iken kadınlarla cinsel temas kurmayın! (Bakara 222)
29. Yeminlerinizi bahane ederek iyilikten kaçmayın! (Bakara 224, Nahl 94, Nur 22)
30. Dinde baskı zorlama ve tiksindirmeye gitmeyin! (Bakara 256, Ali İmran 128, Yunus 99 Ğaşıya 21, 25)
31. Yaptığınız iyilikleri başa kalkmayın! (Bakara 264, 266, Müdessir 6)
32. Kendinizin alıcısı olmadığınız şeyleri başkalarına vermeye kalkmayın. İnsanların onurlarıyla oynamayın. Güzel düşünüp güzel davranışlarda güzellik vardır. (Bakara 267, 268, Yunus 26)
33. Şahitlikten kaçınmayın. Tanıklığı gizlemeyin. (Bakara 140, 282, 283, Talak 2)
34. Savaştan kaçmayın! (Enfal 15, 16, 45, 65, 66)

35. Allah'a ve Resulüne hiyanet etmeyin! (Enfal 27) Allah'ın Tabiat ve vahiy Peygamberin emanetlerine hiyanet etmeyin. (İyi düşünmek gerekli!), (Bakara 61, 91, Nisa 155)
36. Cihadı riyakarlık (gösteriş) aracı yapmayın! (Enfal 47)
37. İnkarcıları gönül dostu edinmeyin! (Ali İmran 28, 118, Mümtehine 1, Nisa 144) Burada Asimilasyonun insan onuruna aykırılığı, birlikte yaşamının da karşılıklı kabul ve saygıya dayandığı na dikkat çekiyor. (Ali İmran 64, 73, 149, Bakara 120)
38. Gevşeyip, kendinizi bırakmayın!!! (İç ve dış dünyanızda esen fırtınalara karşı tahammüllü ve dayanıklı olun. Öldüm, bittim yok! Allah'a güvenin ve doğruları yapmaya devam edin. Kazanacaksınız. Bu açıklamayla da, ben bu ayetlerden anladığımın özetini verdim. Bu bir insan için çok çok önemli.) (Ali İmran 139, 176, Muhammed 35, Yunus 65, Nahl 127, Lukman 23, Yasin 76)
39. Mallarınızı beyinsizlere ve sefihlere (düşük karakterli, korkak ve tembel. Sadece tüketen, üretime yanaşmayan) vermeyin! (Nisa 5)
40. Şu kadınlarla nikahlanmayın! (Hangileri ile? Kur'an-ı aç, oku!) (Nisa 22, 24)
41. Kendi canlarınıza kıymayın, intihar etmeyin! (Nisa 29, 30)
42. Birbirinizin nîmet ve imkanlarınıza göz dikmeyin. (Nisa 32) Kıskançlık ve çekememezlik İslâm'ın insana yasakladıklarındandır. Dikkat edilmelidir.
43. Sarhoş ve cünüpken namaza yaklaşmayın! (Nisa 43, Maide 6)
44. Size selâm verenin selâmını alın. (Nisa 94)
45. Hainlerin savunucusu olmayın! (Hain, casus), (Nisa 105, 107, Enfal 27, 58)
46. Allah'ın ayetleriyle alay edenlerin yanında oturmeyin. (Nisa 140)
47. İftiracıların tanıklıklarını ebediyyen kabul etmeyin. (Nur 4)
48. Başkalarının evine habersiz ve selâmsız girmeyin! (Nur 27, 29) Mümin hanımlar süslerini şu kişilerden başkalarına göstermesinler! (Nur 31)

49. Peygambere hitabınız birbirinize hitabınız gibi olmasın. (Nur 63)
50. Mallarınız ve çocuklarınızın Allah'ı anmanızı engellemesine izin vermeyin! (Münafikun 9)
51. Birbirinizle ve kendi benliğinizle alay etmeyin. Alaylı lakap takmayın. (Hucurat 11, Hümeze surei)
52. Birbirinizin ayıbını araştırmayın ve birbirinizin gıybetini yapmayın. (Hücurat 12)
53. Yapmayacağınız şeyleri söylemeyin! Yalanı söylemeyin. (Saff 2, 3)
54. Günah, düşmanlık ve saldırganlık üzerine yardımlaşmayın! (Maide 2)
55. Haram edilmiş etleri ve kanı yemeyin! Şunlar sizlere haram kılınmıştır! (Maide 3, Bakara 173, Nahl 115)
56. Allah'ın helal bıraktığı şeyleri haram ilan etmeyin! Helal ve haramı Allah koyar. Hiç bir kimseye helal ve haram etme yetkisi verilmemiştir. (Maide 87, 88, En'am 140, Yunus 59, Nahl 116, Tahrim 1)
57. Ümitsizliğe yenik düşmüş insanları dost edinmeyin! Tembeller. Sabır, tahammül ve hoşgörü gibi temel değerlerden ve Allah'ın rahmetinden ümit kesmiş olanlardır. (Mümtehine 13)
58. Sadece Allah rızası için inşaa edilmeyen mescitlere girmeyin. (Tövbe 107, 110, Cin 18)
59. Suçsuz yere insanları öldürmeyin! (Katillik, Allah'a karşı gelmektir. Kim suçsuz bir insanı öldürürse, kâinattaki bütün insanları öldürmüş gibi günahkar olur), (Nisa 92, 93, Maide 32) "Meşru bir hak karşılığı olmadıkça, Allah'ın haram kıldığı canı öldürmeyin."
(Enam 151, Furkan 68)
60. Yeryüzünde şimarak ve böbürlenerek yürümeyin! "Kur'an".

Böylece Kur'an'da Rab'bimizin "BUNLARI YAPIN, BUNLARI DA YAPMAYIN" dediği EMİR ve YASAKLARINI genel çerçevede

istifade edebildiğim kadarıyla sizlere sunmaya çalıştım. Demekki biz şimdi kendimizi kendimiz kontrol edeceğiz! Nasıl mı?

Arkadaş, ben bir müslüman olarak , yukarıdaki emir ve yasakların NE KADARINA UYMUŞUM? NE KADARINA UYMAMIŞIM ? Veya NE KADARINA UYUYORUM? Diye kendi kendini kendin test yap! Şimdi Allah’la ve kendi iç dünyanla başbaşasın! Düşün. Yanında Allah ve meleklerden başka kimse yok!

ŞİMDİ KENDİN GÖZLERİNİ KAPAT VE DEKİ:

“Evet! Ben hakikaten şimdiye kadar İslâm’ın CÜPPESİNİ yaşamışım. Eyvah!!!”

Veya:

“Hayır! Ben hakikaten şimdiye kadar İslâm’ın ÖZÜNÜ yaşamışım veya mümkün mertebe, yaşamaya çalışmışım” de.

Senin taktirin, sana aittir! “Ben sizin kılık kıyafetinize (dış görünüşünüze) değil kalbinize nazar ederim!” diyen yüce Mevlâmızdır. Yorum yok, söz biter.

Bu senin kalbinden gelecek cevaptır. Seninle Allah arasındadır. Bizi ilgilendirmez. Zaten de bilemeyiz. Siz de benim ağıladıklarımı, pişmanlıklarımı bilemezsiniz. **Kendi matematik sağlamanı kendin yap.** Geleceğini de öyle şekillendir. Günahlarına tövbe et, Rabbinden bağışlanmanı dile. O çok merhamet sahibi ve bağışlayandır. Yalvarmak senin görevindir. Çünkü din Allah için yaşanır, insanlar için yaşanmaz. Gösteriş için yapılan her türlü dini fiil, işte İSLÂM’IN CÜPPESİNİ

GIYMEKTİR. Din de yaşam da Allah içindir. Yine Kur'an, buyurun:

En'am 162: "Kul inne salatî ve nüsûki ve mahyaye ve mimatî lillâhi Rabbil âlemîn."

(Ezberle ve namazlarında oku , Kurban keserken oku!)

(Türkçesi):" De ki, şüphesiz benim namazım, kurbanım, hayatım ve ölümüm hepsi âlemlerin Rabbi olan Allah içindir."

Bir müslümanın hayat anlayışı bu olmalıdır. Bunu becerebilmeye gayret etmelidir. Bu fâni Dünya'ya kimler geldiii, kimler geçti? İşyerinde kazandığın parayı, varsa cebinde, çarşıda pazarda harcayabiliyorsun. Kazanmadınsa, bakıp geçiyor ve evine BOŞ dönüyorsun. Bu dünyada kazan ki, öbür dünyada eli boş olanlardan olma! Allah îman edenlerin ellerini boşa çıkarmasın diye dua edelim, inşallah. Hepimiz hepimize. Amin.

Ben Kur'an'la ilgili bazı teknik özellikleri din adamlarımızın arka sayfada kaynakçadaki kişilerin eserlerinden istifade ederek yazdım. Allah onlardan da tüm mü'minlerden de razı olsun. Muhatabımız Hakka gönül vermiş olanlardır. Ancak bu gibi kitaplardan etkilenerken, hak yoluna meyleden olursa ne mutlu onlara da bizlere de. Rabbim bizleri Peygamberimiz, Efendimiz Rasulullah'ın sancağının altında cennetinde bluşturmaya nasip etsin inşallah. Amiin. Bu Dünya'da Kur'an-ı tanıyıp, anlayan, onunla amel eden, hayatını Allah yolunda dosdoğru yaşayan, yaşamaya gayret eden, uyduruklardan uzak, Kur'an'daki gibi olması gereken iyi insanlardan eylesin. Çıkarıcılara, tekelere,tükkelere, grup ve hizipçilere, ham softalara hizmet eden, onlara uşaklık edenlerden değil!

Tabii ki, gerçek mürşitler başımızın tacıdır. Ona asla itirazımız olamaz. Kur'an her asırda bir mürşit iner diyor !

“Acaba o gerçek mürşit kim? O mürşit kim acaba ve nasıl tanıyacağız?” Bakıyorsunuz birileri birer şeyh seçmiş, “benim şeyhim gerçek mürşittir” deyip durur. Allah müslümanların önüne gerçek mürşitler çıkarsın. Çıkarını Allah’tan isteyen mürşitler.

Haa. Benim mürşidim mi? Kur’an ve Hz.Muhmmmed A.S. ve şükürler olsun ki AKLİM ve ilmine güvendiğim ve devamlı takip etmeye çalıştığım ulemâ.

Şimdilerde yeni yeni modalar duyuyoruz. Falan şeyhin fotoğrafını önüne koyarak namaz kılayormuş.Fotoğrafını kalbinin üzerinde gezdiriyorlarmış ki, o ona kötü şeyler düşündürmesin miş! Canlı şahidinden dinledim! Falan yerde hoplaya zıplaya TV deki falanların grubu gibi ayin ve adı zikir diye adlandırılan bir sürü İslâm tacirleri ortaya çıkmaya başladı. Zaten önceleri de bunlar vardı, şimdilerde biraz teknik ve taktik değiştiriyorlar. Bu sıralarda gâliba meydanlar fazala genişlemişe benziyor.Camiilerde, TV’ler de program yarışı yapıyorlar gibi geliyor bana! Bunları İslâm Tarihi’nden de tanıyoruz. Kimi terfi ediyor, Amerika ya gidiyor peygamberliğini ilân ediyor, kimi bilmem nerelerde saf salak, ilimden (Kur’an’dan) dinden haberi olmayan İslâma hizmet ettiğini sanan, Kur’an ı ezberlemiş ama papağan, beyin süzgecini Kur’an’la açmayan, Allah’tan umacağını bilmem ne maskaradan uman, cühelâ müslümanları falan yerde toplamış, “tekke veya dergah adı altında!” Kör tuttuğunu götürüyor! Vay babam vay! Yahu be bireder; yukarıda Kur’an’ın söylediği yolları Allah C.C. boşa mı söylemiş? Sen ne arıyorsun daha? Allah’ın Peygamberi nin hayatı ortada. O hiç hoplayıp zıplayarak ibadet mi etmiş? Gördün mü bir yerde? Okudun mu? YOOK! EEE sen ne istiyorsun? Haa anladım, sen aklını iyi çalıştırmadığın için BİRİLERİNE “KUL” olmak istiyorsun! Şimdi anladım (!)

Şeyhlere, hocalara yağ çekerek cennet kazanacağını sanan zavallı. Babana göstermediğin hürmeti ve yağı onlara gösteren, (Kur’an Allah’tan sonra ana-baba diyor) Ailene göstermediğin itimamı onlara yaltaklanan İslâm fukarası zavallı, aklını başına al.

İnsanların kulu olma, Allah seni vakarınla yaratmış. Vakarını koru ve Allah'a yakar, Ondan ilim ve yardım dile. Milletin içersinde de, birilerine daha dindarmış gibi görüneceğim diye gerçek gözlere maskara olmana, çocuğun yaşındaki insanlara din adına oyuncak olma. Bu dinin muhatabı unutmaki İNSANDIR! Âlime saygılı ol, ancak her "laa" diyene takla atma. Haddini ve kişiliğini koru. Benden bu kadar. Zaten Kur'an da müslümanı böyle istemiyor mu?

Saygının olmadığı yerde sevgi, hakkın olmadığı yerde de hakikat olmaz. "Ya görüdüğün gibi ol, yada olduğun gibi görün!" Mevlâna da böyle demiyor mu?

Biraz da Tarih'e geçelim. Bakalım o pencereden neler göreceğiz!

KISACA MİLLÎ VE DİNİ TARİHÇEMİZİN ÖZETİ

Bu kitabın yazılmasına vesile olan, temel konulardan bir diğeri de, “Tarih” bölümünü sizlere sunmak istedim. Çok kısa da olsa Dinî ve millî tarihimizi tanımak! Hele hele Avrupa’da yetişen gençliğin bu bölümü çok dikkatli okumasını istiyorum. Onlar yeterli derecede bu tarihleri pek tanımıyorlar. Ben onları buralarda okuttuğum için, Eğitim Müfredatı’ndan biliyorum.

Muhakkak istifade edeceklerini umarım. Birçok konuyu ve tarihi özet bilgileri her zaman bir arada bulamayabilirler. Onların istifadesi için harmanladım, topladım ve sunmaya çalıştım.

Geçmiş i iyi bilmezsen, geleceğ e sağlam bakamazsın!

Bak, genç Türk ve Müslüman insanı! Senin soyun, sopun Anadolu’ya Orta Asya’dan geldi. Bugün oralarda Türkmenistan var, Özbekistan var, Kırgızistan var, Azarbeycan var, Kazakistan var, Tacikistan var, Moğolistan’ın bir bölümü var. Çin in esaretindeki Doğu Türkistan var. Hatta Afganistan’ın bir bölümü, İran’ın bir bölümü var. Rusya’nın bir bölümü Kafkaslar, Dağıstan, Çeçenistan, Kırım, Gagauzlar var. Yani Baykal gölü, Balkaş gölü, Hazar Denizi, Gobi Çölü, Tanrı Dağları, Ergenekon var. Güneyinde de Dünya’nın en uzun yapısı olan ve Çin’lilerin kahraman Atalarımızın akınlarından korunmak için MÖ. 300 yıllarında yaptıkları 3000 KM. uzunluğundaki Çin Seddi var. Görüyor musunuz? Ne kadar zengin bir topluluğun mirasçılarınız aslında? Biz, o zamanlar kuraklık ve iklim değışikliğı yüzünden, daha iyi yaşanabilir yerler bulabilmek için batıya doğru göç ederek Anadolu’yu yurt edinmeye başlamışız. (Ansiklopedilerden, tarihlerden Göç Destanı nı bulup okuyun.)

Genç Arkadaşım! Evinde Türkçe mealli bir Kur'an-ı Kerim, Hz. Peygamber Efendimizin Hayatı, bir Tarih Atlası, bir büyük Atlas, bir Türkçe büyük sözlük, bir İmlâ ve Yazım Kılavuzu Kitabı ile bir Türk Ansiklopesi (hangisi olursa olsun) ve bir de, Diyanet'in son çıkardığı iki ciltlik İslâm İlmihalini muhakkak bulundur. Bir de Türk Bayrağın olsun. Eğer ben Türk'üm ve Müslüman'ım diyorsan. Bunları yoksa en kısa zamanda tamamla ve gerektiğinde onlara baş vur. Cahil olma, cahil kalma. Onurlu, bilinçli ve işe yarayan, sorun çözen insan ol. Aslanlar gibi ol. Ecdadın yiğitlerine yakışan yiğit ol. **Bu benim sizlere öğüdüm olsun. Bilgisiz, parasız, pısrık, korkak ve tembel olma. İnsanlar da, Allah'ta seni sevsin. Sen de kendini sev ve güven.**

Devam edelim:

Biz türkler 500 lü yıllardan başlayarak, 1000 li yıllara kadar süren bu serüvenin sonraları işte bugünkü vatanımız olan Anadolu'ya gelip yerleşmişiz. O zamanlar Anadolu'da, daha önce yaşayanlardan daha sonraları müslümanlaşmış, bir millet haline gelmiş vatandaşlarımız da, din kardeşlerimiz de tabii ki vardı. O zamanlar Anadolu hıristiyan inançlı Bizans idi. Ben Anadolu'ya gelen genel çoğunluğu kastediyorum. Başka Türk boyları da Dünya'nın başka otlu, sulu buldukları bölgelerine dağılmışlar. Göç etmeyenler de işte şimdiki Orta Asya'da kalanlardır. Yani bizim ata akrabalarımızlardır.

İşte o zamanlar Anadolu'da Bizans'lılar varmış. Öyle hop diye gelivermemişiz. Büyük savaşların sonunda, Alpaslan'ın 1071 deki Malazgirt'te (Van'ın kuzeyinde, Bingöl'e bağlı bir kazâmız.) Bizanslıları yenerek Anadolu kapılarının Türkler'e açılması ile yavaş yavaş Anadolu uzun süreç içerisinde Türk'leşmiş ve Müslüman'laşmıştır. Halâ Anadolu'da Hıristiyan kalmış, dinlerini değiştirmemiş vatandaşlarımız da var. İsteseydik onları siler süpürür, yok eder veya zorla müslümanlaştırırdık. Ama bizim dinimizde "dinde zorlama yoktur," tebliği vardır. (Bakara 256. Ayet) Bu süreç içerisinde Anadolu'da önce Selçuklu'lar (1077-1308), daha sonra da Osmanlı Devleti'ni kurmuşuz. (1299-1921)

Arkasından bugünkü T. C. (Türkiye Cumhuriyeti) Devletini kurmuşuz. (29 Ekim 1923) İnşallah bu devletimiz ebediyete (sonsuz) kadar yaşayacaktır.

BİZİM ARKA DURAĞA BİR NAZAR EDELİM:

Gelin gerilerde TÜRK DEVLETLERİ ne bir misafir olalım. İmparatorluklar, Devletler, Beylikler, Atabeylikler, Hanlıklar ve Cumhuriyetler kurmuş medeniyetlere önemli katkıları olmuş arka sayfamıza bir göz atalım. Bilmeyenlere bilgi, bilenlere de bir tazeleme olsun! Kronolojik te olsa kısaca bir gezinti olsun. (Bak, kitabın son tarafındaki ekte daha geniş bilgi var.)

O GÜNLERDEN BUGÜNLERE:

Anadolu'da kurulan selçuklulardan sonraki Osmanlı Devleti, daha sonra başka devletleri de topraklarına katarak 16 milyon kilometre kare sınırlara ulaşan bir İmparatorluk olmuş. Bu gün o zamanki Osmanlı İmparatorluğu'nun sınırları içersinde bulunan 30 kadar devlet,(yetmiş toplum)şimdilerde bağımsızlıklarına kavuşmuşlardır.Hâlâ bağımsızlıklarını alamayanlar bile vardır.Bugün Türkiye 783.562 km.kare.O zamanın yirmide biri kadar. Osmanlı İmparatorluğunun en geniş zamanındaki sınırları içersinde şimdiki yaşayan devletlere, gelin isterseniz onlara kısaca bir göz atalım. Genel kültürümüzü birkez daha yenileyelim. Türkiye'nin doğu sınırından başlayarak, dolaşalım:

Ermenistan, Azarbaycan, İran'ın bir bölümü, Irak, Suriye, Sudi Arabistan, Yemen, Lübnan, Ürdün, Filistin, İsrail, Mısır, Fas, Tunus, Cezayir, Yunanistan, Arnavutluk, Bosna Hersek, Makadonya, Hırvatistan, Sırbistan (Eski Yugoslavya), Macaristan, Romanya, Moldovya, Ukrayna'nın bir bölümü, Kırım, Kafkaslar, Gürcistan. (Arkadaki haritayı incele.) Neredeyse irili, ufaklı 30 a yakın devleti tebaasında bulundurmuş ve kurtla kuzuyu yanyana birbiri ile boğuşturmadan idare etmiş Osmanlı!

Nasıl mı? İslâm adâleti ile! O nasıl oluyor? Yani hiç kimsenin dinini, dilini, kültürünü, insanlık ölçülerini zorla değiştirmeye kalkmamış. İslâm'ın emrini yapmış. Tebliğ etmiş ve bırakmış. İsteyen müslüman olmuş, istemeyen olmamış. Hrkesi kendi şeriatı ile idare etmesini becermiş, çünkü İslâm böyle emreder.Akıllı durmayanı da dev ordusu ile duman etmiş. O da var!

Kimsenin ONURU ile oynamamış. Yaratılanı, yaratandan ötürü değerli görmüş. İnsan görmüş. Bakara Suresi 256. ayeti okursanız işte bu emri verir. Allah'ın emri de işte böyle uygulayınca hiç problemsiz yürür. Ha! Sonuç ne olmuş? Sonuç yine Allah'ın dediği gibi olmuş, Fıtrta uygun. Ben sizi ayrı ayrı milletler halinde yarattım, tanışa ve kaynaşasınız diye” ayetinin neticesi olmuş. Ayrı ayrı milletler, yine ayrı ayrı devletler olmuşlar. Bunda garipsenecek bir durum yok. Dünyada kurulan bütün imparatorluklar dağılmışlar, şu anda yaşayanlar da bir gün dağılacaklardır. Nasıl, Roma İmp., Bizans İmp., Selçuklu İmp., Osmanlı İmp., Rusya İmparatorluk'larının dağıldığı gibi. Bir gün gelecek Çin ve Amerika'da dağılacak. Bu mukadderdir. Din ve tarih bunun şahididir!

Biz dönelim tekrar bize. İşte kocaman Osmanlı'nın son zamanlarına ve 1. Dünya Savaşı'ndan sonra parçalanması, 1914-1918 birer birer topraklarını kaybetmesi neticesinde de 4 yıla yakın bir süre de Kurtuluş Savaşı'nı vererek yok olmaktan son anda, Allah'ın yardımı ile gönderdiği lider Mustafa Kemal Atatürk'ün sayesinde, dedelerimizin de 7 devlete karşı verdiği savaş, gösterdiği kahramanlık ve cesaret sayesinde, şu anda elimizdeki, sonsuza dek vatan toprağımız olarak koruyup, savunacağımız Türkiye Cumhuriyeti Devleti'mizi 29/10/1923 kurmuş ve sahiplenmişiz.. Büyük Atatürk'ün “Yurtta sulh, Cihan'da sulh” parolası ile artık, savaşlar la değil, barışlar la yaşanmasının da Dünya'ya mesajını vermiştir. İnşallah öyle de olur. Şimdilik öyle görünüyor.

Çünkü İslâm bir barış dinidir. İslâm'ın adı barış ve sevgi demektir. Allah'ın yarattığı kullar neden savaşsınlar ki? Barış sevgi, eşit paylaşım, hak ve hukuka riayet ederlerse!

Kavgalar hep haksızlıklardan çıkmıyor mu? Birleşmiş Milletler de zaten bu durumun ortadan kalkması için kurulmamış mı? Haa! Tam adâletli işliyor mu sorusu, başka. Buna rağmen birçok haksızlığa müdahil oluyor. Savaşların çıkmaması, çıkmışsa durdurulması için çabalar harcadığını da görüyoruz. Becerebildiği kadarıyla. Yukarıda da vaziyetinden bahsettik!

Şöyle tarihi geçmişimizi kısaca toparlayarak özetleyecek olursak; Biz Türkler Orta Asya'dan Anadolu'ya göçenlerdeniz. Büyük medeniyetler kurmuş bir milletin torunları ve devamıyız.

Bizler, Avrupa'daki Türkler'de Anadolu'dan buralara göçenlerdeniz. 1960 lı yıllardan başlayarak. Kaderimizde de galiba hep GÖÇ yazılmış olmalı! Bâzen halimize gülerim. Vay be derim. Kadere bak! Acaba, diyorum, geleceğin Avrupa'sında Türklerin ROLÜ ne olur? Bilinmez!!! Şimdilerde bile Belediye başkanı, Millet Vekili,bakan vs. Uç noktalarda az da olsa görünmüyor muyuz? Ne dersin? Yoksa bir zamanlar Yahudilere yapılanlara benzer durumlar olabilir mi? Ama ardımızda Türkiye var! Korkma .

Tahta bavullarla gelen, Heimlarda kalan, yumurtayı bakkaldan tavuk gibi gıdaklayarak işaretle isteyenlerin çocukları bunlar. Torunları bile değil ! Bu ne kadar hızlı uyum aslında ! O kadar iş yeri sahipleri, iş adamlarımız? Doktor, Avukat, Mühendis, Öğretmen, polis! Netice inşallah iyi olur. Gençler ha gayret !

Bunları ezbere laf olsun diye söylemiyorum. Benim kendi öğrencilerimden kaç tane öğretmen, mühendis,eczacı, doktor, ekonomist hukukçu ve diğer güzel meslek gruplarından

öğrencilerim var buralarda ! İşe yarayan herkesle gurur duyuyorum.

Gelin geri konuya dönelim:

Bakınız, bilinen eski tarihlerden bugüne ve Türklerin tarih sahnesine çıkışlarından bu yana kurdukları devletlere ve medeniyetlere kısaca da bir dalalım mı? Haydi gel :

Biz Türk'ler, Tarih'te Büyük Hun Devleti adı ile,ilk Türk Devleti olarak ortaya çıkmışız. Büyük Okyanus'tan Avrupa'ya kadar yayılmış. Kavimler göçü denen göçler bizim tarih sahnesine çıkışımızla meydana gelmiş. Zamanın depremini yaşatmış bir milletiz! "Kavimler Göçü" Hunlar ve Atilla ile yaşanmış. Ardından Ata Yurdu Orta Asya'da Göktürk Devleti, (552 - 630) Kutluk Devleti(681 - 744). Uygur Devleti (744 - 840). Daha sonraları Türk toplulukları Avrupaya kadar yayılmışlar. Macarlar, Avarlar, Kumanlar, Hazarlar, Çavuşlar, Asya'da Kıpçaklar, Başkırtlar, Peçenekler, Siberler, Oğuzlar, Alanlar vs. Küçük küçük devletçikler ve topluluklar olarak medeniyetlerini dağıldıkları pek çok geniş alanlara da götürmüş, yaymışlardır. Ardından İslâm'ın yayılması ve Türk'lerin yavaş yavaş İslâm'ı kabulleri yıllarında kurulan Karahanlılar, İlk İslâm'ı kabul eden Türk Topluluğu ve Devletidir denebilir. Karahanlı'lar , 923 yılında kuruldu. 955 yılında Abdülkerim Saltuk Buğra Han zamanında İslâm dini resmen devletin ve halkın dini oldu. Böylece 1200 yıl süren Türkler'deki Şamanlık inancı da ortadan resmiyette kalkmış oldu. Daha sonraları Karahanlılar Selçuklu ile birleşerek Selçuklular adını aldılar. Karahanlıları Türk İslâm Edebiyatının kurucusu da kabul edilir. Ardından Gazneliler (963 - 1186) ki, Sultan Gazneli Mahmut zamanı İslâm'ın Türkler'de şahlanmaya başladığı devirdir.İslâm medeniyeti Türkler'de kıvamını almaya başlamış, Taşkent, Semerkant ve Buhara gibi şehirler İslâm ilminin beşiği haline gelmiştir. Ardından uzun yıllar Asya'ya hükmedecek ve Anadolu'ya büyük medeniyet ışıkları yakacak olan Büyük Selçuklu Devleti ve Anadolu Selçuklu Devleti tarih

sahnesindedir.Bakınız, göçlerin sonu hep iyi gelmiştir.İnşallah Avrupa göçü de iyi neticeler verir.Kim bilir?

Anadolu Selçuklu Devleti'nin eserlerini birçoğumuz Anadolu'daki birçok şehrimizde Camiiler, Medreseler (eski Yüksek okullar demektir) hanlar, (eskiden insanlar ve hayvanlarının yolculukta konakladıkları. dinlenme ve geceleme yerleri) hamamlar, köprüler, kümbetler, (Selçuklu ve Osmanlılar zamanında ölen önemli kişiler, bilhassa hatun kişiler için yaptırılan etrafı ve üstü kapalı mezarlar, Bazen de askerler için nöbet yerleri) Kervansaraylar (içersinde dinlenen, yenilip içilen, hatta kitaplığı, mescidi bulunan, şimdiki lüks oteller gibi devrin tesislei) olarak görürüz. Yanlarında, biryerlerinde de tarihçeleri vardır. Gittiğiniz yerlerde ilgilenin, okuyun görürsünüz.

Bunun yanında Türkler'in Dünya'ya dağılarak yaydıkları medeniyet unsurları, insanlığa büyük hizmet etmiş ve etmektedir. Bunları kısaca; hoşgörü, yardımlaşma, kahramanlık, mertlik, dostluk, doğruluk ve ahde vefâ. Zanaatkarlık, şartlara kısa zamanda uyum sağlama becerisi, (Yukarıda Avrupa'ya gelen tahata bavullu Türk'ler için anlattık ya!) temizlik kuralları (o zamanki şartlarda) savaş aletleri vs. gibi sayabiliriz.

Bunun yanında Osmanlı Dedelerimizin, Dünya'nın üç kıtasına (Asya, Avrupa ve Afrika'ya) yayılması ve buralara Türk ve İslâm Adâleti'ni güzel bir şekilde uygulamaları sayesinde ki, pek çok milletler bu adâlet ve medeniyetten memnun oldukları için,Türk'leşmiş ve İslâm'laşmışlardır. Eğer İslâm'ın Adâleti ve Türkler'in ahdevefa özellikleri, kahramanlıkları bir arada güzel götürülemeseydi 600 yıl bu koca devlet nasıl ayakta kalırdı? Sanki telsizi, telefonu mu vardı.Ha bunlar yaşanırken yanlışlar, hatalar yapılmamış mı? Tabii ki yapılmış. Olmaması mümkün mü?

On altı milyon km kare, bir çok milletten oluşan bu İmparatorluk nasıl idare edilir? Kolay mı? İşte Allah C.C. nin Türkler'e verdiği bu imkan ve nasibi kıskanan batı ve bazı ülkeler, gerek Türkler'in

arasına, gerekse Türkler'le diğer müslüman devletler arasına durmadan gizli nifah tohumları ekmeye çalışmışlar ve çalışıyorlar. Daha dün, 1992 lerede Bosna'da yaşanan Müslüman katliamını medenî Avrupa'nın (!) göbeğinde, 21. yüzyılda görmedik mi? Şahit olmadık mı? Bunları ve bu adaletsizlikleri hepimiz zaman zaman görmüyor muyuz? Ne yazık ki biz dostuz, stratejik ortağız gibi bizi avutmaya çalışan ikiyüzlü devletleri renkkörleri bile görmeye başladı. Bu millet yutmuyor artık.

Ey Türk İslâm gençliği! Uyanık olun. Kültürünüzü, yani dilinizi ve dininizi, gelenek-göreneklerinizi unutursanız, başkalarına uşak olur, kaybolur, gidersiniz. İnsanlık onurunuzla yaşayamazsınız. Başkaları sizi hayvanlar gibi kullanır. Bakın yüzyıllardır Afrika'lıları batılılar nasıl hayvanlar gibi kullandılar? Konto Kinta filmini her halde hatırlıyorsunuz. Bilmeyenler bilenlere sorsunlar.! Ama Allah'a şükür bu günlerde Ülkemiz her konuda yine yükselişe geçti. Devlet adamlarımız çok güzel çalışıyorlar. İçimizdeki ve dışardaki pislikleri temizleme gayretindeler. Hortumcular, Ergenokon'cular,rüşvetçiler ve hırsızlar temizlemekle bitmiyor.Yıllar oldu, mahkemeler davaları bitiremiyor. Neden? Çünkü arap saçı gibi olaylar birbirine karışmış.İnşallah temizlenir.Bugün Devletimiz, halkımıza lâyük oldukları güzel günleri yaşatma gayreti içerisinde, elhamdülillah. Haa!Yeterli mi? Hayır. Yanlışları,eksikleri var. Daha çok arzu edilen eksiklerimiz, yapmamız gerekenler var. İnşallah zamanla onlar da yapılır.Arzumuz bu! Allah onlara güç, kuvvet ve dürüst çalışma başarıları vesin. Ülkemize sahip çıkmalı, devletimize ve milletimize güven duygumuzu hiç bir zaman kaybetmemeliyiz.

Bu necip müslüman milleti gayretimizle Allah'ın koruyacağını da unutmamalıyız. Yüce Allah Bakara suresi, 257. ayette ne diyor? "Allahü veliyyüllezine amenü yuhricühüm minez zulimati ilennur."

Allah iman edenlerin dostudur, onları karanlıklardan aydınlığa çıkarır (her kötü durumdan kurtarır)“ demiyor mu?

Öyleyse sen iman et ve onu yaşamaya gayret et, gerisi Allah'ın işidir. Korkma! Hem bu dünya için, hem de öbür dünya için. Sen KUL olmaya gayret et. Allah vaadinden mi dönecek?

Kim, hangi devlet, bünyesinde ne zaman İslâm'ı ÖZ olarak yaşamışsa başarılı olmuş, halkını mutlu ve huzurlu yaşatmış. Sınırlarını genişletmiş, önünde kimse engel olamamış, ne zaman ki İslâm'ın özünden uzaklaşmaya ve cüppesini yaşamaya başlamış, o zamanda perişanlamış ve kaybolmaya, problemlerle boğuşmaya başlamıştır ! Bu neticeyi tüm İslâm devletlerinde, tarihlerinde incerseniz, rahat görürsünüz. Selahaddin Eyyubi, Selçuklu, Osmanlı vs. Öz'ün yaşadığı devletler ve devlet adamları hep anılır ve özlenerек anlatılır. Kişiler ve aile de aynen böyledir! Unutmayalım onlarda insandı! Hata ve sevaplarıyla.

Türk tarihini kısaca özetledikten sonra gelelim inanç tarihimize. Demiyor muyuz **ki; Bedenimiz Türklük, ruhumuz İslâm.** İstenilen nedir öyleyse? **Olması gereken, iyi bir İNSAN.**

Öyleyse İslâm'ı da kısaca tarihsel olarak tanıyalım. Ancak İslâm tarihine girerken bilinen kadarıyla İNSANLIĞIN VE DÜNYA'NIN TARİHİ ne de kısa bir göz atmamızda, bağlantıları ve konuları kavramamız ve hatırlamamız bakımından fayda var sanırım. Gelin geriye doru, kısa gezinti yapalım.

İNSANLIĞIN TARİHİ

Tarih, insanlığın ortak mirasıdır.

Yaşadığımız Dünya'nın gerçeğine tanık olmak ve bizden önce yaşayanların hayatlarından ders almak zorundayız. Hiç kimse Dünya'da olup bitenlerden bana ne deme hakkına sahip değildir. Az ya da çok bilmek, ona göre yaşayacağı grubu, toplumu milleti tanıyarak hareket etmek zorundadır. Kime ve nereye ait olduğunu bilmelidir. Hayvanlar bile, belli gruplar içerisinde yaratılışları itibarı ile içgüdüsel olarak böyle yaşarlar. İnsan oğlu hem tarihi okur, öğrenir, hem de yaşadığı devirle tarihi yapar. Tarihi iyi yapanlar da, gelecek nesillere iyi bir tarih ve dünya bırakır. Bu ne demek oluyor, tarihi iyi yapmak? Barış ve huzur içerisinde yaşamının yollarını arayıp, kansız ve adâletli bir yaşam içerisinde olmaya gayret etmektir. Dünya'da birçok kuruluşlar bunun tesisi için kurulmadı mı? Birleşmiş Milletler, Nato, Unesco, İslam Ülkeleri Teşkilatı vs. Bu bilinmelidir. Mirasın kıymetlisi, kıymetsizi nasılsa, tarihin de değerlisi ve değersizidir. Sen hangisini seçen olmak istersin? Gelin, biz de Tarihin eski sayfaları arasına, olaylar ve kronolojik tarihlerden kısa, kısa harmanlama turu yapalım. İnsan öncesiyle ilgili bilgiler ve araştırmalar aslında bizim alanımız dışıdır. Fakat bazı varsayım tarihlerinden de aktarmalar yapalım. Meraklıları için. Citti tarihe ise biz insanla başalayalım. Bilinen ve bildiğimiz kadarıyla:

Mîlat, tarihte "0" (sıfır yılı) başlangıç sayılan yıl kabul edilmiş.

Hız. İsa A.S.ın doğumundan önceki kabul edilen tarihe M. Ö., (Mîlattan önce diye okunur. Hız. İsa'dan önce demektir.) denir. Hız. İsa'nın doğumundan sonraki tarihe de M.S. denir. (Mîlattan sonra diye okunur. Hız. İsa'dan sonra demektir.) Tarihi rakamlar verilirken verilen tarihi rakam Hız. İsa'dan önce ise, başına M. Ö. yazılır. Eğer verilecek rakam M. S. ise, bir iki yüzyıldan sonrası artık başına M.S. diye yazılmaz, normal rakamlar konur. Bunu

bilmeyen okuyucularımız olursa tarihleri kavramaları için izahla başlayalım istedim. (Almancadaki , vor Christus, nach Christus denen.)

13,7 000 000 000 (13,7 milyar yıl) Azoik çağ. Evrenin oluşumu kabul ediliyor.

Bing Bang. Evrenin oluşumu ve bir gaz bulutu halinde, alev alev yanan güneşin etrafında yuvarlak bir küre olarak dönmeye başlaması.

4,600 000 000/1. zaman. PELEOZİK ÇAĞ

Bu zamanı yaklaşık 4 milyar yıl olarak verirler. Yeryüzünde kara ve denizlerin oluşup, ayrışmaya başladığı zamandır der (Bilimciler). Buna da Alt Pelezonik çağ derler. Bu çağda yosunlar gibi ilk hayat belirtilerinin başladığı verilir.

“Bundan 570 000 000 yıl öncesine Kambriyen devri denir.”

70 milyon yıl süren bu devirde, yumuşakçaların, omurgasız deniz hayvanlarının ve eklembacaklıların ortaya çıktıkları zaman olarak kabul edilir. Daha sonraki 70 milyon yılda da, Ordivisyon Dönemi dedikleri zamanda da, deniz kestaneleri, ilkel omurgalılar ve mercanlar çıkmışlar.

Daha sonraki 35 milyon yıl süren zamanda da balıkların, kara hayvanlarının ortaya çıkması ve ilk kara bitkilerinin toprakta yeşermelerinin ortaya çıktığı, “Sülüryen dönemi” vardır derler. Bunlar Jeologların, dünyanın oluşumu ile ilgili uğraşanların ilim adına verdikleri varsayım tarihlerdir. Doğrusunu Allah bilir.

“Bundan 2 000 000 yıl öncesi döneme de Paleolitik dönem denilmektedir.”Bu dönemde, bazı balık çeşitlerinin, mamutların, karındanbacaklı sürüngenlerin ortaya çıktığı kabul edilir. İnsanın da bu dönemlerde ortaya çıktığı, bu oluşumların da 2 milyon yıl kadar sürdüğü yine batılı geçmişi inceleyenlerin verileridir.

Batılılar bu devrelerde insanın maymundan değişim göstererek geliştiğini de yazar.(Halbuki İlahi dinlerin tamamı ve de son din olan bizim dinimiz İslâm, ilk insanın Hz. Adem atamız olduğunu ve insanlığın onunla başladığını, Allah'ın ona her şeyi öğrettiğini bildirir. Bizim inancımız da budur. Ama zaman ve süresini bilemiyoruz. Allah C.C. bildirmemiştir. Bunlar varsayım tarihlerdir. Bazı rakamlar çok mantıksız ve çelişkilidir. Bildiğimiz bir şey var, o da on bin yılın üzeri tahmini rakamlardır, tam kesin değildir.)

1 000 000 yıl öncesi zamanlar: Elini kullanan ilk insanların taş ve sopalarla kendini hayvanlara karşı savunduğu ara bir zaman olarak değerlendirilir.

600 000/500 000: Birinci buzul çağı, ateşin keşfi ve avcılık döneminin başlaması. Av aletleri ve toplayıcılık dönemi kabul edilir.

50 000: Dördüncü ve son buzul çağı olarak kabul edilir. Bazı tarihçilere göre bu zamanlar taş ve mağra devri olarak adlandırılır. Mağra resimleri ve bugünkü insan şekillerinin mağralarda kazılarak şekillerinin olduğu zamandır denir.Ölülerin de mezarlarının kazılarak mağralara gömüldüğü zamandır.

“10 000 Mezolitik Dönem”

İlk tarımın başlaması, ilk insan topluluklarının ve medeniyetlerinin ortaya çıkması. Anadolu'da, Amerika'da (eski İnkalar gibi) Mısır ve Çin'deki medeniyetlere rastlanması.

M. Ö. 8 000 den 5 000 li yıllara gelinceye kadarki sürelerde, artık gerek Asya'da, gerekse Avrupa'da ve diğer bazı kıtalarda da evler, tarım aletleri, sulama kanalları, korunma kaleleri, demir ve bakır gibi madenlerin işlenmeye başlaması ve korunma, kullanma aletlerinin yapımı gibi insan unsurunun tamamen ortaya çıktığı medeniyetlere rastlanır. Hayvanların

evcilleştirilmesi de bu devrelerle başlar. İnançlar, heykeller ve putlar da bu devrelerde görülür. Çanak, çölmek gibi kullanım aletleri de. Kazılar bunları doğrular.

HZ. ADEM VE İNSAN

Şimdiki anlatacağım bölüm, Arap tarihçi İbni Muaffa ve Arap tarihçi İbni Cerir (839-923) ve Teberi Tarihi'ne göre olacaktır. (Bunlar eski dinler tarihi tarihçileridir. Bunların verileri, din kitaplarına dayanarak yaptıkları tesbit ve yorum tarihleridir. İlmî olarak tam kesin kaynak sayılamaz. Ancak yine de elde başka kaynaklar olmayınca büyük kaynaklar kabul edilir.) Hz. Adem ve isanlığın başlangıcını şöyle hikaye ederler: (Biraz da Kur'an'a dayanarak).

Hz. Adem'i Allah C.C. topraktan yarattı.HZ. havva'yı da ona eş olarak yarattı.Cennet'te buluştular, yasaklanan meyveyi de yedikleri için,Dünya'ya atıldılar.İnsan nesli onlardan çoğalmıştır.Aynı zamanda ilk peygamber de Hz. Ademdir. Çoğalan insanlar ve oluşan kavimlere, Allah zaman zaman peygamberler göndermiştir. Kötülüğü değil iyi yaşamı seçmeleri için. Tarihçi Teberi'ye göre, Hz. Adem'le, Hz. Muhammed arasında 6013 yıl vardır. Bu bazı tarihçilere göre de doğru hesaptır. Teberiyeye göre peygamberimizden sora da dünyanın ömrü bin yıldır. Ancak o hesabı malesef tutmamıştır.(Bir Hadis'e dayanarak ki, o Hadis'te Hadis olamaz, öyle demiştir.) Çünkü kıyameti ve geleceği Allah C.C. ancak ben bilirim diyor. O nereden bilecekti? Bunlar dedik ya varsayım tarihlerdir. Pekiyi doğruluğunu veya yanlışlığını nereden bileceğiz? Bakın şakasını yazayımda gülüşelim.

Nasreddin Hoca'ya sormuşlar; - Hocam Dünyanın merkezi neresidir? diye! Hoca'da hazır cevap, "eşeğimin arka sağ ayağının bastığı yerdir" der. Aman Hoca nereden biliyorsun? Derler. Hoca yine hazır cevapçıdır ve, "İNANMIYORSANIZ ÖLÇÜN, BAKIN" der!

İnsanların bu tarihleri başka türlü hesaplama ve öğrenme imkanı olmadığına göre, işte yukardaki hesaplamalarda gerek Jeologların dediklerine, gerekse Teberi gibi tarihçilerin dediklerine göre Nasreddin Hoca'nın dediği gibi, varsayım bildirimini olarak kabul etmek durumundayız. Bu böyle bilinmeli.

Şimdilerde yine uydurukçu kıyâmet tellaları TV'lerde yuvarlayıp duruyorlar. Yahu kardeşim, kıyâmet Allah'ın işi. Sana ne! Sen işine bak. İlimle, üretimle uğraş. İnsanlara faydalı birşeyler yap. Allahtan kork! Sana ne Mehdi'den, şundan, bundan. Sen hayatında ne yaptın? Şimdi şu anda sen ne yapabiliyorsun, onu en iyi yapmaya gayret et. Gelecek olanı Allah'a bırak. Boş konuşuyorsun!

Biz dönelim yine Hz. Adem'e. Hz. Adem'in 3000 yıl Cennet'te kaldığı, 1000 yıl da Dünya'da yaşadığı tahmin edilir. Hz. Adem' vefaatt ettiğinde neslinin 40.000 kişiye ulaştığı söylenir. Hz Adem den günümüze kadar 124000 peygamber geldiği söylenir. Kur'an'da 28 kadarının ismi zikredilir. Bunlardan pek azına kitap verildiği hakkında Kur'an'da bilgiler vardır. (İncil Hz. İsa A.S.'a, Tevrat Musa A.S.'a, Zebur Davut AS'a ve Kur'an'da Hz. Muhammed A.S.'a) Diğerleri küçük kabile ve topluluklara gelmiş peygamberler olduğu bildirilir.

Hz. Adem'e Allah tarafından bütün cisimlerin adları, neyi nasıl yapıp yapmayacağı vs. öğretildi. (Bakara 31). Adem giyinmeyi, kuşanmayı, ziraat ve avcılığı, okuma ve yazmayı, madenleri işlemesini. Yani insanlara temel lüzumlu olan her şeyi biliyordu. Bina yapmasını biliyordu ve Allah ona Dünya'daki ilk bina olan

Beytim (ibadet edilecek yer anlamındaki) dediği KÂBE'Yİ meleklerin yardımını ile birlikte yapmayı bile öğretmişti.

Oğullarından Kabil'in Habil'i öldürmesi ile ilk ölüm ve katillik olayı ortaya gelmişti. Bu da zaten Allah'ın böyle taktir etmesi idi. Merak eden hikayesini Peygamberler Tarihi'nden okur. İnsanı mezara gömme de bu öldürme olayı ile, o zaman başladı! Karganın biri birini öldürmüş, ölüsünü ayakları ile eşelediği toprağa gömdüğünü gören Kabil, Habil'i, karganın yaptığı gibi yaparak toprağa gömmüş. Mezar olayı öyle başlamış diye zikredilir.

Hız. Adem' in bu Dünya'ya atılınca, önce Seylan'a, Hindistan'ın Serendib'e indiği konusunda bütün kaynaklar mütabıktır.

Hız.Havva'nın da Kâbe'ye-Mekke'ye indiği yazılır. Bilindiği gibi Cennetten atıldılar ve uzun yalvarış ve tövbenin sonunda, Mekke'ye 35 km.kadar uzaklıktaki bir arazi ve dağlık olan "Arafat'ta" buluşturularak affedildiler. Onun için Arafat hacda af yeridir. Allah öyle emretmiştir ve biz öyle inanırız. Onun içinde Arafat' ta Vakfaya (duaya) durur yalvarırız.

Hıristiyan tarihçilere göre Hız. Adem'le,Hız. Nuh'un arası 2256 yıldır. Hız. Adem 6 gün süren hastalıktan sonra vefaatt etti. Oğlu Şid A.S. Namazını kıldırdı.(Teberi' ye göre) Hız: Nuh ile Hız. İbrahim'e kadar geçen süre 1079 yıldır. Yine Teberi'ye göre Hız. İbrahim'le Hız. Musa'nın arası 565 yıl, Hız. Musa'dan Hız. Süleyman'a kadar geçen süre 536 yıldır. Süleyman'dan İskender'e 796 yıl, İskender'den Hız. İsa'ya kadar ise 369 yıldır. Hız. İsa'dan Hız. Muhammed A.S.'a kadar da 570 yıl geçmiştir. Teberi tarihi büyük peygamberler arasını böyle zamanlama ile yazar. Tam doğrusunu yine diyorum ki Allah bilir. İşte Hız. Adem 'in hikayesi ve nesli böyle devamedegelmiştir. Yine söylüyorum yukarıdaki tarihleri fazla dikkate almayın.Çünkü kesin bilinmiyor.

M.Ö. 5000/4000 Sümer'ler Mezopotamya'da ilk tarih sahnesindeler. (Mezopotamya,Türkiye'nin güney doğusunda,

Dicle ile Fırat nehirlerinin Irak'taki iki ara meydana getirerek, birleştigi kısmın adı. Birleştigi yere de Şattülarp denir ve Basra körfezine dökülürler.) Mısır takviminin başlaması ve Sümerlerin çivi yazısını icat etmeleri ile bilinen ilk tarihin başlaması. Tarih yazının baulunması ile başlar denir. O halde tarihin kesin bildiği zaman 8 -10 bin yıllık zamandır. Ondan öncesi devirler, kazılar vs ile tahmini bilinmektedir. Şu andaki çalışmalar bu sürenin tahmini 8 - 10 bin yıl gibi geriye gittiğini göstermektedir.

Tarihin bundan sonraki zamanlarında Sümer, Mısır, Çin ve eski Yunan uygarlıkları, daha sonraları Elam ve Akad uygarlıkları, Türk ve Pers (İran) uygarlıkları, Roma ve Amerika'daki Olmek uygarlıkları gibi yakın tarihe doğru gelen uygarlıkları zaten tarih kitaplarından tanırız.

Bizim konumuz içersine girmesi gerekli olan, biraz dinler bölümüne geçelim. Hz. İsa A.S.' in doğumunu tarih yazanlar milad, yani "0" yılı olarak kabul etmişler demiştik. İsa'dan önceki zamana yukarıda da belirttiğimiz gibi İsa'dan önce (M. Ö.) olarak işaretlemiş, İsa'dan sonraki zamana da (M. S.) demişler. Ancak M. S. işaretini İsa'dan sonraki zaman için ilk yıllarda tarihlerin başına yazmışlar. Sonraları yazmamışlar. Biz de bunu birkere daha belirtelim.

Hıristiyan din tarihçisi Waller'e göre, Hz. İsa'nın gerçek doğum tarihi şimdiki kabul edilen "0" değil "4" tür. Yani hesapta dört yıl sapma vardır. Waller'e göre Hz. Yahya ve Hz. Zekerya, Hz. İsa ile aynı zamanı yaşadılar. Üç Peygamber Beytül Makdis denen yerde, bugünkü Kudüs te yaşamışlardır. Hz İsa'nın peygamber olduğunu duyan museviler ona inanmadılar ve onu öldürmek istediler. Hz. Meryem kısa sürede oradan göç etti ve kayboldu. Verilere göre bizim İzmir- Selçuk'taki meşhur Meryemana Kilisesi diye bilinen yerde yaşadı, saklandılar. (Onun içindir ki bütün dünya Hıristiyan'ları o Meryemana denen Selçuk'taki o dağdaki kiliseye gelir, HACI olurlar. Ben bizzat orada, onların hac ayınlarına şahit oldum.) Hz.İsa'yı öldürmeye gelen kükremiş Museviler de, bir ağacın kovuğuna saklanmış olan Hz. Zekeriya

mübareği, ağacı testereyle keserek, ağacın kovuğunda şehit ettiler. Peygamber'lerinden bazılarını öldüren İsrailoğullarını Kur'an'da Allah C.C. lânetlemiştir. Onun için İsraililer Kur'an'a çok düşmandırlar! İşte kızgın halk aslında İsa'yı öldürecek, bulamayınca, Zekeriya A.S.'ı öldürdü. Daha sonraları Hz. İsa A.S. 30 yaşlarına gelince tekrar Beytül Maktis'e dönü. Orada Hıristiyanlığı yaymaya başladı. Kendisine 12 kişi iman etti. Bunlara Havariler denir. Ancak bunlardan Hz. İsa'ya çok benzeyen Yehuda Hz. İsa'nın saklandığı yeri ihbar etti. Askerlerin o yeri baskınında da Hz. İsa orada değildi. Yehuda benden bilmesinler diye de gidip mağraya oturmuştu. Waller'e göre İsa'yı bir iki kere görmüş birisi tam da kendisine benzeyen Yehuda için "işte O İsa" demesi ile Yehuda yakalandı ve Hz. İsa sanılarak İsa'nın yerine çarmıha gerilerek öldürüldü. Değişik te anlatılır! Doğrusunu Allah bilir .

Hız. İsa'yı da belirlenen bir süre sonra Yüce Mevlâ katına aldı. Nasıl aldı? Ölümü ne şekilde oldu? Aynen babasız Dünya'ya geldiği mucize gibi, ölümü de Rabbimizin bir mucizesi şeklinde oldu. Yüce Allah Kur'an'da, O'nu katımıza yükselttik diyor. Nasıl oldu Allah bilir. Bize İslâm'da aşağı yukarı böyle haber verir. Kur'an'da bahsedilen ve sinema filmlerinde gördüğümüz Ashab'ı Kef'in yeniden hayata dönmeleri ve Dakyanus devri de bu sıralara rastlar. (M. S. 35).

Hız. Meryem'in daha sonra Josef isminde birisi ile evlendiği ve Hız. İsa'nın anabir, bacılarının ve kardeşlerinin olduğu, onların da bu ilk yıllarda saklanarak yaşadıkları din tarihi kitaplarında vardır. Yeri gelmişken onu da belirtelim, bilmeyene, bilgi olsun istedim.

ŞAŞIRTAN İTTİFAK

Burada bir gerçeğe dikkatinizi çekmek istyorum: Dünya'daki Hıristiyan'lar Hz. İsa'nın Şeriatı'na, yani O'nun getirdiği inanç ilkeleri dedikleri ilkelere inanırlar. Bugün de böyledir. Dünyada 2 milyar kadar da Hıristiyan vardır. Dünya'nın çok güçlü askerî donanımına sahip, siyasi ve ekonomik bakımdan çok güçlü devletleridir bunlar. Amerika, İngiltere, Almanya, Fransa, Rusya vs.

Bunların peygamberlerini öldüren, Hıristiyan'lara uzun yıllar eziyetler eden herkesin bildiği gibi Yahudiler (Museviler) dir. Yani bugünkü İsraililer dir. Hıristiyan'lar, bunu bildikleri halde Dünya'da toplam 13 milyon kadar olan bir avuç Yahudi'den felaket şekilde çekinirler, korkarlar. Bakın sayılarını da , nerede yaşadıklarını da verelim. 5,7 milyon Amerika'da, 5,02 Milyon İsrail'de, 519 bin Fransa'da, 364 bin Kanada'da, 373 bin beşyüz İngiltere'de, Rusya'da 265 bin, Arjantin, 195 bin, 103 bin Almanya, 100 bin Ukrayna, 99 bin Avusturalya, 97 bin Brezilya, 78 bin Güney Afrika, 51 bin Macaristan, 40 bin Meksiko, 31 bin Belçika, 29 bin İtalya, 28 bin Hollanda, 25 bin İran, 24 bin Beyaz Rusya, 18 bin İsviçre, 25 bin Türkiye, 9 bin Avusturya . 2002 yılı verileri toplam işte bu kadar. Buna bir türlü akıl erdiremezsiniz. Neymiş Amerika' da, Avrupa' daki zenginler ve devlet yönetimindekilerin çoğu musevi imiş. Pekiyi ama batılılar, hani medeni insanlardı? Hani koskoca Papa'ları var! Nasıl oluyorda metaya (paraya) kölelik yapıyorlar?

Demokrasiye dayalı, hür yönetiliyorlardı? İnançlarında bağımsızlardı? İnsan haklarına saygılıydılar? Öyleyse neden onları bu veriler yönetmiyor da para yönetiyor? Öyleyse bu materyalist bir inanç değil mi? Bu kadar Hıristiyan, Yahudiler'den eziyet çekiyorlar, müslümanların tepesine binmeye çalışıyorlar. Bunu nasıl yorumlayacaksınız? Bu bilinen bir hakikat mı? Evet. Öyleyse Kur'an'a dön bak, ayet ne diyor?

“İman etmeyenler birbirlerinin dostudur.” Gördün mü? Bir tarafta küfür, diğer tarafta İslâm îmânı. İkisi, Kur’an’ın dediği gibi ap açık ve yan yana durmuyor, duramaz da! Ne dersin???

Hep problemleri gitmiyormu ? Musevi’yi koruyor, seni eziyor.İsrail’i koruyor, Filistin’i eziyor! Hayret ki hayret! Suçu ne? Müslüman olmak.Hem de adamların kendi yurtlarında.Buyur ?

Batı; hıristiyanlar ve yahudiler, Dünya’nın pek çok yerindeki müslümanları köle gibi kullanıyorlar, ülkelerini sömürüyorlar, onların inanç kutsallarına hakaret ediyorlar. Buna siyasi ve askeri karşı koyamayan müslümanlar birgün geliyor, patlama noktasında küçük teşkilatlar halinde ortaya çıkıyor ve güçlerinin üstünde terör olayları yapıyorlar. Buna bilerek ve isteyerek zemin hazırlayan batı da hemen bağırma başlıyor. İslâmi terör. Ne islâmi terörü be .Senin hazırladığın insan haklarına, adalete uymayan eylemlerinin sonucu. Sanki bunu bilmiyorlarm? Benden çok daha iyi biliyorlar. Ama gemiyi böyle yürütüyorlar. İşte Türkiye’nin buna ciddi olarak karşı koyma siyasetini de bir türlü Hazmedemiyorlar. Ama Erdoğan bu planları yutmuyor, Yutmaya Devam etmeyecek.İnşallah. Bu kötü düşünceler düzelecek.

Batı ,terörü kendi ekıyor,kendi büyütüyor , sonucundan da kendi yeni planlamalar üretiyor. Hiç kimse unutmamalı, herkesin bir plânı vardır, ancak Allah’ın da bir plânının olduğunu herkes bilmeli. Kur’an böyle der.

Son yirmi yılda batının adaletsiz oyunları ile Müslüman ülkelerde katlettiği insan sayısı ne yazıkki altı milyonu aşmıştır.

Şimdi İSLÂM TARİHİ:

ÇÖLE İNEN NUR (Hz. Muhammed SAS)

Rahmetullah Necip Fazıl Kısakürek “Üstat” mübarek Peygamberimizin hayatını yazdığı kitabının adını böyle koymuştu. Ben de onun ruhanî izni ile İslâm’a girerken O’ nun koyduğu başlık la girmek istedim. Rabbim geçmişlerimize rahmet eylesin.

Biz gelelim ANA KONUMUZ olan İslâm’ın doğuşundan bu güne kısa bir tarihi gezinti yapalım. Yani Çöle inen NUR’u tanıyalım. Hz. Muhammed A.S. Suidi Arabistan’ın Mekke şehrinde doğdu. **Çöle nur işte orada ve de O’nun doğumu ile indi.** O’nun doğumu ile Yüce Mevlâ’mızın indirdiği İlâhî dinlerin de sonuncusu vücut buluyor ve insanlığın kıyamete kadar aydınlanacağı son din ve son kitap **Kur’an** geliyordu.

Hz. İbrahim’in ve Hz. Hacer’in bir hesaptan 29. göbekten torunu Dünya’yı nurlandırıyor.

Bilindiği üzere Hz. Peygamber S.A.S. (Muhammed) Mekke’nin Kureş Kabilesinden (Mekke’yi o yıllarda yöneten kabile) Abdulmuttalib’in torunu, Abdullah’ın oğludur. Mübarek babası

Abdullah, peygamberimiz daha annesinin (Hz. Amine'nin) karnında 6 aylık iken gittiği bir ticaret kervanında Medine yakınlarında vefaata etmiştir. Muhammed A.S. ay yılı hesabı ile, yani senesi 355 gün olan (Ay dünyanın etrafını 355 günde döner) ve Araplar'ca böyle ve hâlâ kullanılan o takvim hesabıyla 63 yıl yaşamıştır.

Hz. Muhammed (SAS) Miladi 20 nisan 571 yılında doğmuştur. Şairin dilinden bakalım bu gece için neler dökülmüş:

----- O doğdu -----

Dertliler her derdine buldu derman bu gece,
Rahmet-i Rahman ile doldu Cihan bu gece...

Bu ne semavî koşu, melekler indi yere,
Doğdu Âlemlere rahmet, ulu Sultan bu gece.

Gökler tül tül açıldı, rahmet denizi taşıtı,
Âlem nura gark oldu, yandı, yânan bu gece...

Evet, 8 haziran (12 Rabiülevvel) 632 yılında da vefaata etmiştir. Buna göre 61 yıl yaşamıştır. Bazı insanlardan duyarsınız Peygamberimizin 63 yaşında vefaata ettiğini. Ancak bu yukarıda yazdığım ay yılı hesabıdır ve ağızdan ağıza söylenegelmiştir. Zaman zanam okullarda öğrencilerimden de "hocam bu yanlış" diyenler olurdu. Farklılığı anlatırdım.

Hız. Muhammed Mekke'de doğdu. Doğduğu ev şu anda Restore edilmiş ve Kâbe'nin hemen yanında İslâm kütüphanesi olarak kullanılıyor. Doğduğu yerin tepesine bir kubbemsi çıkıntı yapılmış. Ben de nasip oldu, hac ziyaretimde gördüm. İçine malesef giremedik. İçersini hac zamanı açmıyorlar. Arapların bazı tuhaf halleri var da! Neyse oralara girmeyelim.

Hız. Muhammed doğmadan, annesi kendisine hamile iken, babası Abdullah öldü. Yetim doğdu. Altı yaşında iken de, Annesi Hız. Amine'yi kaybetti. Ne yazık ki, onlar İslâm'la şereflenemediler, ama Dünya'yı şereflendirerek göçtüler. Rabbimin rahmeti bol, Onlara rahmet eylesin. Muhammed hem öksüz, hem yetim kaldı. Dedesi Abdulmuttalip yanına aldı. 9 yaşına geldiğinde de dedesini kaybeden Muhammed'i, ölümünden önce dedesi amcası Ebu Talb'e emanet etti. Mübarek Peygamberimiz 25 yaşına kadar da amcası Ebu Talib'in yanında yetişti.

Deve kervanları ile Şam ve civvarına ticaret yolculuğuna katılması. Busra'lı rahip "Bahira'nın" peygamberimizin peygamberlik nübüvetine (işareti) ilişkin ilk keşfi. Yıl 583. Peygamberimiz o zaman 12 yaşında. Kıssasını (hikayesini) hocalardan camilerde dinlemiş olmalısınız. Meraklıları Peygamberimizin Hayatı'ndan açıp , okusunlar.

İşte bu serüvenlerin ardından 25 yaşında Hız. Hatice ile evlendi. Herkesin sevip, beğendiği, dürüst bir insan olarak yaşaması, insanları ona çok bağladı. 40 yaşında kendisine peygamberlik geldi. Hira Dağı'nda Vahy'in ilk gelişi ile " İkra bismikellezine hâlâk" OKU emri ile gelen ilk ayetle başlayan KUR'AN kendisine nazil olmaya bağladı. İlk inanan insanlarda Hız. Hatice, Hız. Ebubekir, Hız. Ali, Hız. Zeyd mübarekler olmuşlardır.

Tabii ki her peygamberin mücadelesi gibi, Peygamberimize inanmayanlarla da uzun süren mücadeleri olmuş.Savaşlar olmuş. Mübarek Mekke'den göç(Hicret) etmek zorunda kalmış,

ancak Yüce Mevlâ'nın vaadi yerine gelecektir ve gelmiştir, İslâm Dünya'yı şereflendirmiştir.

Bize Mevlâ'mızın dosdoğru yolunu, bu yolun km. taşlarını, yaşamın her devresinin eğrisini ve doğrusunu bizzt yaşayarak gösteren, ardından Rabbimizin bize gönderdiği dinin ÖZ kaynağı olan Kur'an-ı Kerim'i bırkarak, bu dünya dan göçen ve "Ümmeti" diye miracında bizleri talep eden yüce peygamberimiz, Efendimiz Hz. Muhammed'e salât ve selâm ederek, Mevlâmdan'da şefaatine nail olmamızı dileyerek bu bölümü kapatıyorum. Bu konuda yazılmış pek çok kaynak var. Okuyun lütfen.

Ne diyor mübarek Hz.Ali : Kitaplar bilgilerin bahçesidir !

Âlemlere Rahmet olarak gelen sevgili Peygamberimiz Hz. Muhammed Mustafa S.A.S., Yüce Mevlâmız tarafından insanlığın kurtuluşa nasıl ereceğinin reçetesi olan KUR'AN-I KERİM'İ biz inanalara kurtuluş meşalesi olarak, hayatında da Kur'an-ı yaşayarak dünyasını değiştirmiştir. Yüce Allah bizleri O nun şefaatine nâil eylesin. Bizleri Onun bıraktığı nurlu yolu kirlletmeden yürüyen kullardan eylesin. Günahlarından tövbe eden ve bağışlanan kullarından eylesin.

O'nun hayatını okumanızı, henüz okumamış olan Müslüman kardeşime önemle tavsiye ederim. Okuyun, bakın yaşantınızda ne değişiklikler olacak!

KRONOLOJİK OLARAK İSLÂM TARİHİNDE KISA BİR GEZİNTİ YAPALIM (571 den 1923 e kadar,kısa-kısa)

571 Hz. Muhammed'in doğumu.

Yemen Sultanı Ebrehe Kâbeyi yıkmak üzere fil ordusu ile yıkmaya kalkışması. (Elemtere Suresi bu olayı anlatır.)

576 Hz. Amine' nin vefaati.

583 Peygamberimizin Şam ziyareti.

588 Peygamberimizin Yemen ziyareti.

596 Hz. Hatice ile Pey. Evlenmesi.

605 – 608 Peygamberimizin Kâbe hakimliği. Kâbe'nin tamiri ve Hacerül Esved in yerine konması olayı. Her kabile biz koyacağız derken, savaşacakları bir sırada, Hz. Peygamber'in(o zaman peygamber değil) O mübarek taşı bir çarşafın ortasına koyması ve her kableden bir kişinin de birer ucundan tutması ile bütün kabileler birlikte koymuş gibi olmaları, bu akıllı ve adaletli hali ile gönülleri fethetmesi olayı. Kendisine "Muhammedül Emin" denmesi. (Güvenilir insan.)

610 İslâm'da ilk Vahyin gelmesi ve tebliğ hareketinin başlaması.
Hz. Peygamber'e Peygamber'liğin verildiğinin bildirilmesi.

613 İslâm'ın açıktan tebliğe başlanması.

615 Habeşistan'a ilk hicret. Mekke müşriklerinin her türlü kötü işkencelerinden dolayı bazı müslümanlar, korunmak için belli bir süre Hebeşistan'a göçtüler.

616 Hz. Ömer müslüman oldu.

619 Hz. Hatice 65 yaşında, Peygamberimizin amcası, koruyucusu, vasisi olan amcası Ebu Talip 87 yaşında iken üç gün ara ile vefaatt ettiler. Peygamber evinin en hüzünlü zamanı.

622 HİCRET, Hz. Muhammed A.S.'ın Mekke'den Medine'ye göçü. (16-23/7/622) İlk İslâm Devleti bundan dolayı bu gün (16 Temmuz) kurulmuş kabul edilir ve müslümanlar bu günü hicri takvim olarak kullanır. Medine'de ilk mescidin (Kuba Mescidi) yapılması, İlk Cuma namazının kılınması, ilk ezanın okunması ve Mescidi Nebevi'nin inşaatına başlanması ve Hz. Ayşe ile nikahı hep bu yıl içerisinde ceryen eden olaylardır.

623 Namazdaki kıblenin Kûdüs'deki Mescidil Aksa'dan, yön olarak Mescidil Haram olan Mekke'ye, Kâbe'ye çevrilmesi. Ezanın okunma usulünün konması. İlk Oruç emri!

624 Bedir Savaşı. 625 Uhud Savaşı ve Hz. Hamza'nın şehâdeti. 627 Hendek Savaşı. 628 Heyber Savaşı. 629 Müslümanların ilk Bizans ordusu ile karşılaşmaları. 3000 kişi ile 40000 kişilik Bizans ordusunu dağıtması.

630 MEKKE'NİN FETHİ. İslâm'ın rahat yayılmaya başlaması. Kâbenin putlardan temizlenip ibadete açılması, Hz. Ebubekir in ilk hac emri tayin edilmesi ve Hac'cın hazırlığı.

631 Bütün Arap Yarımadası'nın Hz. Peygamber S.A.S.'in yönetiminin altına girmesi.

632 Hz. Muhammed (S.A.S.)'in ilk ve son haccı. Veda Haccı. 8 haziran (12 Rabiülevvel) da vefaati.

Sevgili Peygamberimiz A.S.'ın bakın bu Dünya'yı terkedeceğini anladığı zaman İNSANLIĞA ilk ve son haccında (ki, mübarek hac emri geldikten sonra birtek hac yapabilmiştir) verdiği demecini iyi dinleyelim. Bu Vedâ hutbesi dediğimiz demeç bile bugün insanlığın uygulamaya çabaladığı ana konulardır.

Arafat Meydanı'nda, "Kusva" isimli devenin üzerinde, yüzünü aşkın sahabî cemaatin huzurunda ve hiç bir fâniye (doğup-ölen) nasip olmamış hitabını şöyledir: (Zilhicce Ayı'nın 9 u, 632 yılı)

VEDÂ HUTBESİ

Ey İnsanlar!

Sözümü iyi dinleyiniz ! Bilmiyorum, belki bu seneden sonra sizinle burada ebedi olarak bir daha birleşemeyeceğim.

İnsanlar!

Bu günleriniz nasıl mukaddes bir gün ise, bu aylarınız nasıl mukaddes bir ay ise, bu şehriniz –Mekke- nasıl mübarek bir şehir ise, canlarınız, mallarınız, namuslarınız da öyle mukaddestir, her türlü tecavüzden korunmuştur !...(tecavüz yasaktır demek)

Ashabım!..

Yarın Rabbinize kavuşacaksınız ve bugünkü her hâl ve hareketlerinizden sorulacaksınız. Sakın benden sonra eski sapıklıklarınıza dönüp de birbirinizin boynunu vurmuyunuz!...

Bu vasiyetimi burada bulunanlar , bulunmayanlara bildirsın! Olabilir ki,bildirilen kimse,(aktardığınız kimse) burada bulunup ta işitenden daha iyi anlayarak muafaza etmiş olabilir!.....

Ashabım!..Kimin yanında bir emanet varsa onu sahibine versin. Faizin her çeşidi kaldırılmıştır, ayağımın altındadır... Lâkin borcunuzun aslını vermek gerekir.

Ne zulmediniz,ne de zulme uğrayınız.Allah'ın emirleriyle faizcilik artık yasaktır.İlk kaldırdığım faiz de Abdulmuttalib'in torunu , amcam Abbas'ın faizidir !.

Ashabım!..

Câhiliye devrinde güdülen kan dâvaları da tamamen kaldırılmıştır.Kaldırdığım ilk kan dâvası da Abdulmuttalib'in torunu (amcazâdem) Rabia'nın dâvasıdır.

İnsanlar! ...

Bugün Şeytan sizin şu topraklarınızda yeniden tesir ve hâkimiyetini kurmak gücünü ebedî surette kaybetmiştir. Fakat siz, bu kaldırdığım şeyler dışında , küçük gördüğünüz işlerde ona uyarsanız bu da onu memnun edecektir. Dininizi korumak için bunlardan da sakının.

İnsanlar!...

Kadınların haklarını gözetmenizi ve bu hususta Allah'tan korkmanızı tavsiye ederim. Siz kadınları Allah emaneti olarak aldınız ,onların namuslarını ve iffetlerini Allah adına söz vererek helâl edindiniz. Sizin kadınlar üzerinde hakkınız, onlarında sizin üzerinizde hakları vardır.

Sizin kadınlar üzerindeki haklarınız, onların aile yuvasını, sizin hoşlanmadığınız hiç kimseye çığnetmemeleridir.Eğer razı olmadığınız her hangi bir kimseyi aile yuvanıza alırsa, onları hafifçe dövüp sakındırabilirsiniz. Kadınların da sizin üzerinizdeki hakları, meşru bir şekilde her türlü yiyim ve giyimini temin etmenizdir.

Mü'minler!

Size bir emanet bırakıyorum ki , ona sarıldıkça yolunuzu şaşırırmazsınız. O emanet Allah Kitabı KUR'AN'dır.....

Mü'minler!...

Sözümü iyi dinleyiniz ve iyi belleğiniz! Müslüman Müslüman'ın kardeşidir, böylece bütün müslümanlar kardeştir. Din kardeşinize ait olan herhangi bir hakka tecavüz,başkasına helâl değildir. Meğer ki , gönül hoşnutluğu ile kendisi vermiş olsun.

Ashabım!..

Kendinize zulmetmeyiniz. Kendinizin de üzerinizde hakkınız vardır.

İnsanlar!...

Cenab-ı Hak her hak sahibine hakkını Kur'an'da vermiştir.Vârise vasiyet etmeye lüzum yoktur. Çocuk kimin döşeğinde doğmuşsa ona aittir. Zina eden için mahrumiyet vardır.Babasından başkasına soy idda eden soysuz, yahut efendisinden başkasına intisaba kalkışan nankör, Allah'ın gazabına, meleklerin lânetine ve bütün Müslümanların ilencine olsun... Cenab-i Hak bu gibi insanların ne tövbelerini, nede adâlet ve şهادetlerini kabul eder.

İnsanlar!

Rabbiniz birdir.

Babanız da birdir,hepiniz Âdem'in çocuklarısınız. Âdem ise topraktandır.Yâni topraktan yaratılmıştır. Allah yanında en kıymetli olanınız,O'na en çok saygı göstereniniz dir.Arab'ın Arap olmayana ,Allah'a saygı göstermesinden başka bir üstünlüğü (ve fazlı) yoktur.

(İki Cihanın Saadet Güneşi Rasûlullah ,gözleriyle insan yığınlarını söyle bir taradı ve:)

“Yarın beni sizden soracakalar ,ne diyeceksiniz?”

(Arafat Meydanındaki yüzbinlik insan denizi uğuldadı :)

“- Allah'ın emirlerini bildirdi,Risâlet vazifesini kemâliyle yaptı diyeceğiz.

(O lâhza Peygamber Efendimizin gözleri semâya doğru kaydı. Sağ elinin başparmağını üç kere kaldırıp indirdiler ve:)

“ Şahid ol Yâ Rab, Şahid ol Yâ Rab, Şahid ol Yâ Rab ! “

Vedâ Hutbesi bile insanlığa Anayasa olarak yeter !

Hz. Ebubekir'le devam edecek olan HİLAFET in başlaması.

İLK BÜYÜK DÖRTÜ HALİFE DEVRİ

Hz. Ebubekir R. A. (632 - 634 hilafet süresi).

Hz.Ebubekir, Peygamberimiz'in en yakın arkadaşı, dostu ve ilk İslâma inanan erkekti. Kızı Hz. Aişe(Ayşe) Peygamberimiz ile evli idi. "Rabbim benim cesedimi öyle büyüt, öyle büyüt ki, cehennemi doldursun. Orada başka hiç bir müslümana yer kalmasın" diyecek kadar gerçek imanlı, müslüman dostu ve bu yüzden de Cennet'le müjdelenen sahabe.

Hz. Ömer R.A. (634 - 644) Kızı Hz. Hafza da Peygamberimizle evliydi.Adaleti meşhur. Onun adâleti meşhurdur.

Hz. Osman R.A. (44 - 656) Peygamberimizin kızı, Rukiye ile evliydi.Çok, çok hayâlî oluşu ile ünlü sahabe!

H. Ali R. A. (656 - 661) Peygamberimizin kızı H. Fatıma ile evliydi. İlmın Kapısı olarak bilinir.

Allah'ın Aslanı, Zülfükar'ın sahibidir. Peygamberimizin nesli onunla H. Fatıma'dan devam etmiştir.

Bu mübarek insanların İslâm a hizmetleri, Peygamberimize yardımları, ancak Yüce Allah'ın özel yaratması sayesindeydi diye değerlendiriyorum. Onlar Peygamber'den sonra gelen en büyük Allah dostu insanlardır. "Dört Büyük Halife" olarak adlandırılırlar. Sağlıklarında iken Cennet'le müjdelenenlerin (Aşere-i Mübeşşere diyoruz onlara) başında gelen isimlerdir. Bu dördün arkasından da H. Talha, H. Zübeyr, H. Abdurrahman bin Avf, H. Sait bin Zeyd, H. Sa'd bin Ebi Vakkas ve Ebu Ubeyde bin El-Cerrah gelir. Sağlıklarında Cennet'le müjdelenenlerdir. Allah onlardan razı olmuştur. Onlar da Allah'tan razı olmuşlardır. Rabbim bizleri de Yüce Peygamberimiz'in ve O mübareklerin şefaathine nail eylesin. Müslümanlar olarak bunu talebederiz.

678: Peygamberimin eşi H. Aişe'nin (R.A.) (Radiallahu Anha diye söylenir) vefatı.

HÜZÜN

Mübarek H. Ali'nin şehadeti ve öncesi harici olayları, müslümanlar arasındaki fitne ve fesatların çoğalması, bu arada Anadolu'nun ortalarına kadar İslâm'ın hakim olmaya başlaması, Mısır ve Şam gibi, Kudüs gibi yerlerin müslümanların emrine girmesi ile hırs ve saltanat art düşünceleri de ortaya çıkmaya başlamış. H. Ali ile Şam valisi Muaviye'nin gerginliği, ardından halifeliğin Şam da Emeviler kabilesi tarafından ilânı ile hiziplenmeler, ayrılıklar ve hatta H. Hüseyin'in Kerbelâ'da başının kesilerek şehit edilmesine kadar varacak adilliklere kadar uzanır. Meraklıları İslâm tarihinden bu devri okuyabilirler. H. Aişe ve H. Ali arasındaki savaşa ve bir sürü hafız sahabe (sahabe, H. Peygamberi bizzat görmüş, inanmış, konuşmuş,

dinlemiş insan demektir.) o savaştaki şehâdeti! Ben bilemiyorum, yazamıyorum. Rabbim hepimizi affetsin.

Şimdiki gireceğimiz bölümde Emeviler, Abbasiler ve Fatimiler gibi İslâm devletlerini yürüten grup adları gelecek. Bunlar İslâm devletleridir. Soyları da boyları da aynı dededen gelen Peygamberimizin soyundanlardır. Neyazık ki, zaman ve taht kavgası bunları birbirlerine düşman hale getirmiştir!

Fatimî halifelerinin soy kütüğü: Kureyş boyundan, Abdulmenef oğlu, Abdulmuttalib oğlu, Hz. Ali oğlu, Hz. Hasan ve Hz. Hüseyin 12 imam Fatimi halifeleri olarak zikredilir.

Abbasi halifelerinin soykütüğü: Kureyş boyundan Abdulmenef oğlu, Haşim oğlu, Abdulmuttalib oğlu, Abbas ve Abbasoğulları halifeleri.

Emevi halifelerinin soy kütüğü: Kureyş boyundan, Abdulmenef oğlu, Abduş Şems oğlu Ümeyye ve Emevi halifeleri.

Bakın, hepsinin dedeleri aynı! Ama ne yazık ki, zaman zaman birbirlerinden, binlerce insanın kellelerini almada hiç acıma göstermemişler. Tarihi okurken şaşar, ağlarım. Bunların bir kısmı da Ehlibeyt! Rabbim iyisini bilendir!!!

EMEVÎ SALTANATI (660 – 750)

Neden Emevi saltanatı diyorum? Çünkü halifelik adı ile de olsa, İslâm'ı da yaymış olsalar, Mısır'dan, Anadolu içlerine, İstanbul'a, Orta Asya ya, İran'a, Hindistan'a kadar da orduları ile gidip fethetselerde ki,fethetmişlerdir. Ehlibeyte yaptıkları ve verdikleri zarar müslümanların gönüllerinde derin yaralar açmıştır. Ondandır dolayı İslâm Tarihi onlardan memnun değildir. Hiç te hoşnut bir aktarım yansıtmaz.Hüzünlüdür.

Meselâ, sadece bir perde açıp, kapatalım: Halife Muaviye ölünce yerine oğlu Yezit geçti. Aslında Mekke ve Medine'de halifeler önceleri seçilerek, müslümanların mütabakatları ile başa getirilirken, Emeviler ile bu saltanata dönüştü ve babadan oğula geçmeye başladı. İşte Muaviye Hz. Ali'ye düşmanlık besledi, oğlu Yezit'te Hz. Hüseyin'e. Abbasi kabilesine, Mekke ve Medine'ye kızgındı. Çünkü onlar zamanla Hz.Ali ve Ehli Beyt tarafını tutmuşlardı.Nede olsa ayrı kabile idiler.O zamanlarda kabilecilik çok önemi idi.Bunu da hesâba katmak gerekli.

Kerbela olayı kendi başına bir konu. Ancak çok az yazacağım. Hz. Hüseyin'in yolda oluşunu, bir davete gittiğini öğrenen Yezit, komutanına emir verdi. "Yanına güçlü bir donanım ve ordu denecek bir güçle git Hüseyin'in ya dirisini veya kellesini bana getir" emrini verdi. (Yetmiş kişi kadar olan bir kervan durumundaki Hz. Hüseyin ki bu, Hz. Muhammed S.A.S. nin torunu.) Hz.Hüseyin'inKervanının etrafını çevirdiler. Onları günlerce aç, susuz bıraktılar, o çölde. Sonra da saldırdılar. Onlar da aslanlar gibi çarpıştılar ama ne yazık ki o kadar güçle başa çıkmaları mümkün değildi ve İslâm Tarihi'nin en utanç verici durumlarından birisi orada yaşandı. (10 ekim 680) Mübareğin başını kestiler ve top gibi onunla oynadılar. Bu yara içimizde hep kanadı, durdu.

682: Ardından hızını ve hincını alamayan Yezit, ordusu ile Hz. Hüseyin'i ve Ali'yi destekleyen Medine yi yağmaladı. Halkına en kötü muamelelerde bulundu. O da yetmedi, hincını alamayan Yezit Mekke'i Mükerrreme'yi muhasaraya alarak, mancılıkla Kâbe'yi yıkmaya kalktı. İşte bunlar ve benzerleri ile tarih onları affetmedi, affetmeyecekte. Ama herşeyin sahibi olan yüce Mevlâm ne der? Bilemeyiz.

692: "Haccacı Zâlim" (zâlim Haccac) denen, Emevilerin Irak genel valisi olan Haccac'ın Hicaz'ı yani, Mekke-Medine'yi zaptetmesi. (Zâlim Haccac, çok kan dökmüş, acımasız, Kur'an-ı da çok iyi bilen, hatta harekelenmesine bile katkıda bulunacak kadar bir âlim, ama tutmaz zâlimlerin başında gelen biri idi. (doğumu 661, ölümü 712) Hikayelerini duymuşsunuzdur diye yazdım.

693: Halife Abdulmelik adına ilk defa müslümanlar tarafından altın para basılması.

705 - 715: Kuteybe komutasındaki müslüman ordularının batı Türkistan'ı tamamen ele geçirmesi ve İslâm'ın Türk illerine yayılmaya başlaması. Takibi yıllar Semerkant,Buhara ve Kaşgar'a yaklaşarak Çin'e kadar akınlar sürecektir. Asya'da İslâm'ın yayılma yılları bundan sonra devam edecektir. Bu yıllar aynı zamanda kuzey Afrika'nın da (Fas, Tunus, Cezayir gibi) fethedildiği ve İslâm'la tanıştığı yıllardır.

705 Şam'da Emevî camii ve İLK MİNARE nin inşaaası (705 - 715).

711: Müslümanlar'ın Tarık b. Ziyad tarafından İspanya'ya geçişleri ve Endülüs Emevî Devletinin ortaya çıkması. 1400'lü yıllara kadar İspanya'da parçalanmış olmasına rağmen,Endülüs İslâm Medeniyeti'nin orada sürmesi! Ne yazık ki sonu acı bitmiştir.İlgilenen açıp okusun! Son çığlıklarına dayanamayan, ama önceleri ihmal davranan Osmanlı Devleti 1487'de Kemal

Reis komutasında bir donanma göndermiş, ancak o donanma da Endülüs'ten canlarını kurtarmak isteyenleri tahliye edebilmiştir.

Yahudileri de alıp Osmanlı topraklarına getirmiştir. Onun içindir ki bazan İsraili Yahudiler'den bu konuda yalancıkdan da olsa bir övgü, bir teşekkür duyarız.Yani Hıristiyan zulmü sadece Endülüs Emevilerine değil, Yahudiler'e de aynen uygulanmıştır. Halbu ki Endülüs Emevilerinin İspanya'ya hakim oldukları devirlerde Endülüs'te, zamanının dünyasında en yüksek medeniyeti yaşanmıştır. Hıristiyan'lar gıpte etmişler, ancak kin beslemekten başka birşey düşünmemişlerdir. Fırsatını bulunca da Avrupa'lılar İspanya'dan, jilette kazır gibi müslümanları kazıyıp sürmüşler. Daha öncelerinden başlayarak ve kalanları da, Dünya'da eşine az rastlanır işkencelerle öldürmüşlerdir.

Hâlâ İspanya'da Granada da işkence müzeleri vardır!!! Gidip gelenlerden canlı olarak dinledim. Tabii İspanya'ya giden Emevî'lerin, Abbasi'lerin iktidara gelemleri ile, Abbasi'lere yaptıkları eziyetten korkarak giden emevi komutan ve ordular olduğunu yazar bazı tarihler. Doğrusunu yine Allah bilir. Bir ihtişamlı, ancak, sonu trajedik biten "Endülüs Açılıyor" filminde olduğu gibi, bir İslâm medeniyetini de kısaca hatırlatayım istedim.

722: İstanbul 4. kez (ilki 674 te) olmak üzere müslümanlar tarafından kuşatılmış, fakat alınamamıştır. Eyüp semtinin adının verildiği, peygamberimizin evinde misafir olduğu, adına Eyüp Camii yapılan Hz: Eyüp'ta, işte ilk kuşatmaya katılmış ve şehid olmuştur. Mezarı da, Fatih Sultan Mehmet zamanında tesbit edilip, kabri ve yanına da camiisi inşaa edilmiştir (hatırlatalım).

ABBÂSİLER DÖNEMİ (750 - 1258)

Zab Suyu kenarında Emevî'lerin Abbasî'lere yenilmesi sonunda, Hilafet ve hükümet Abbasî'lere, yani Mekke Medine kabilelerine geçti. Böylece baskılı saltanatlık devri de sona erdi.

767: Hanefi Mezhebinin kurucusu İMAM-I ÂZÂM EBU HANİFENİN (Numan b. Sabit) vefatı. (Peygamberimizden 135 yıl sonra yaşayarak vefat etmiştir!)

775 - 785: Oğuz Türklerinin İslâma girme süreci.

780: Sıfır sayısını bulan ve ilk cebir kitabını yazan Harzemi'nin doğumu (ölümü 850).

782: Müslümanlar İstanbul'un Galata yakasına sahip oldular ve Bizansı haraca bağladılar. (Bir nevi savaş vergisi-tazmînati.)

783: Halife Mehdi Kâbe'yi yeniden tamir ettirdi ve etrafında ciddi düzenlemeler yaptırdı. Kâbeyi ilk örtü ile örttüren halife oldu.

785: Med Cezir olayını (Suların denizlerde yükselip, belli zamanlarda geriye çekilmesi olayı) açıklayan Cafer b. Muhammed b. El Belhi El Maşer'in doğumu (vefatı 886).

786: Harun Reşit'in Bağdat'ta hilafeti (786 - 809). Artık bu yıllarda Arap yarımadası, Kuzey Afrika, Orta Asya'nın büyük bölümü ve hatta Çin'e, İspanya'ya kadar İslâm yayılma devresine girmiştir. Arap, Fars (İran) Türk, Mısır ve hatta Bizans'ın yoğurulması ile ve İslâm'ın çimentosu ile birleştirilerek sağlam bir İslâm Medeniyeti ortaya çıkmaya başlamıştır denebilir. İşte hikayesini dinlediğimiz Harun Reşidin ağabeyi, Pehlüldane diye bilinen ve "Anladım ki ak koyun ak bacağından, kara koyun kara bacağından asılıyormuş" sözünün sahibi olan Zat'ın zamanı.

Hikayesini bilmeyenlere kısaca anlatalım. Pehlül hak ve hukuktan çok korkan ve çekinen biri. Kendisi halife olması gerekirken vaz geçmiş, haksızlık yapabileceği korkusu ile. Kardeşi Harun Halife olmuş.

Biliyorsunuz, o zamanlar Halife hem devlet, hem de din başkanı. Her şey ona bağlı. Pehlüldane Hz.'leri hassas insan. Allah'tan çok korkan, hata yapmamaya çalışan, Allah dostu. Harun Reşit'in bazı kararlarını sert ve acımasız görür üzüldür, hiç yüzü gülmez, hep mahsun gezermiş. Bir gün bakmışlar ki Pehlül gülüp, neşeleniyor. Hemen koşmuşlar Harun'a haber vermişler. "Kardeşiniz gülüyor. Müjdeler olsun diye." Harun gidip Pehlül'ü bulmuş. Sormuş. Şükürler olsun bak gülüyorsun. Nedir seni böyle neşelendiren deyince; Pehlül'de "bugün kasabın önünde oturuyordum, baktım kasap ak koyunu ak bacağından, kara koyunu da kara bacağından asarak yüzüyor. O zaman aklım başıma geldi ve dedim ki kardeşim Harun'un yaptığı sertlik ve kötü muameleden ben sorumlu değilim. Bak herkes kendi bacağından asılıyor dedim. Artık senin yaptığın fazla sertliklere üzülmeceğim" demiş. Aslında yine de bu vesile ile kardeşine "yumşak ol" mesajını vermek istemiş. İşte, bize kadar ulaşan hikayenin kıssası böyle. Biraz dinlenip, düşünelim istedim.

805: Ankara ve Kıbrıs'ın kesin İslâm hakimiyetine girmesi.

820: Fas'ta İmam ŞAFİ'nin vefaati (doğumu 767). Kuzey Afrika'nın genelde Şafî mezhebinden olması, İmam Şafî'nin o bölgede yaşaması ve fetvalarının oralarda kolay yayılmasındandır denebilir.

869: Kütübü Sitte arasında yer alan ve 6 büyük hadis kitabı arasında yer alan ve onun Musaniffi (tanzim ve düzenleyicisi yazarı) olan, "El Cemi el Salih" 'in yazarı İMAM-I BUHARİ'nin vefaati (doğumu 810).

889: Din âlimi, Uyan-ul Ahbar'ın yazarı (İbni Kutebye'nin), Hadis âlimi MÜSLÜM' ün vefaati (doğumu 828).

DİKKAT! Bakın bizim güvenilir hadis kitapları olan, Sünnetleri ve Hadis'leri güvenilir olarak bilinen Buhari ve Müslüm Peygamberimizden 150- 200 sene kadar sonra yaşamış insanlar. O halde hiç bir şey Kur'an kadar güvenilir olamaz!

893: "Sahihi Termedi'nin" musannifi, (tasnifçisi, yazarı) İMAM MUHAMMED'İN VEFAATI (doğumu 827). İmam'ı Azam'ın öğrencisi. Hadis Âlimi.

ÖNEMLİ NOT : Dikkat edilecek olursa, Hicreti'n ikinci asrının sonu ve üçüncü asrı olarak bilinen zaman içerisinde, İslâm'ın geniş alanlara yayılması, yeni medeniyet ve kültürlerle tanışması, Kur'an'ın da o zamanlarda henüz diğer dillere çevrilmemiş olması hesaba katılacak olur ve birde o devrin ulaşım, iletişim imkanları, yazılı ilim ve bilim malzemelerinin de, ne kadar kıtlığı dikkate alınacak olursa, işte o zamanki olaylar ve durumlar karşısında, İMAMLARIN ve HADİSCİLERİN ortaya çıkmaları, yeni durumlara uyum sağlayacak araştırma yapmalarını, ben bu zamanların gerekli ve acil ihtiyacı olarak değerlendiriyorum. Bundan dolayıdır ki, gerek mezhep imamları, gerekse hadisçiler, genelde bu devrede daha ön plândalar. Ama bu gün Kur'an'ın her kelimesinin anlamı bile, sayfalarca, şükürler olsun tefsir edilebiliyor. Bol yayın hayatı var. Herkes her istediği bilgiye ulaşabiliyor. Yeter ki arzu etsin. Hele hele son zamanlarda internet aracılığı ile Mübarek Kur'an her dilde cebinizde. Yeterki siz onu yaşamak isteyin. Açın, size hemen yol göstereyim. Demiyormu Rabbim Kur'an için: "Bu yol benim dosdoğru yolum" diye!

Bugün gerçekten çok değerli âlimlerimiz var. İsteyenin başından dökecek kadar bilgi hazırlamış ulemâlarımız var. Yeterki isteyen sâmimiyetle arzu etsin. Öküzün altında buzağı aranmasın yeter.

Ciltler dolusu Kur'an tefsirleri, Mübarek'lerin hayatları, ciltler dolusu hadis kitapları ve ilmihaller var... Yeter ki sen sâimimi ol! Nîmet çok,çok bol.

910: Tunus'ta, El Mehdiye denilen bölgede Ubeydullah tarafından FATİMÎ Devleti, Hilafet sistemine göre kuruldu.Tarihte ilk defa kılıç zoruyla Şafi'liği yayan bir Arakp kabilesidir. Kuzey Afrika'daki bütün Müslüman'ları şafileştirmişlerdir.Bu Fatimiler'in Hz. Fatıma soyu ve Hz. Ali İmam Fatimilerle bir ilgisi yoktur. Bunu açıklamam lâzım. Kurucusu Ubeydullah 934'te Tunus'ta öldü. Bu devlet 1171'e kadar yaşadı ve sonra yıkıldı. "Bu devletin özelliği, buraya alışımın sebebi, Fatimi halifelerinden bazılarının ve kurucusunun, İSLÂM'I YÜCELTMEK adına birçok hadis uydurmuş olmalarıdır." Hatta sonradan,yaşalınıp, yatağa düşüp ve ölümü bekelirken, ağlayarak pişmanlık duyduklarını, vezirleri ile paylaştıkları bizlere kadar nakladilmesidir. Yanlış aktarılmış sa da Rabbim hepimizi affetsin. Haa sadece onlar mı? Tabii ki başkalarıda. Hâlâ bugün bile bu uydurma hadisler temizlenmekte zorlanılmaktadır. İslâm Dünyasında Kur'an'a bile ters düşen, ancak cahil insanlar tarafından alınıp-satılan,yâni çeşitli şekillerde kullanılan hadislerin olduğu herkesin malûmudur. Türk Diyanetinin bildiğim kadarıyla, bu konuda 20 yıla varan bir çalışması vardır, sahte hadisleri temizleme. Eski Diyanet işleri Başkanı M. N. Yılmaz'dan TV'de bizzat dinlemiştim. Hâlâ bir neticeye varılamadı. Sonucu bekleniyor.

969: Kahire şehrinin kuruluşu.

973: Kahire'de el EZHAR camii ve külliyesinin 23 yıl süren yapımı. Bugünkü el Ezher İslâm Ünivrsitesinin kuruluşu. O zamanlar Külliye şeklinde yapılmış.(Külliye; her türlü ihtiyacı da beraber inşa edilmiş kurum veya kuruluş.Okulu, camiisi , hamamı, terzisi, fırını, aş hanesi,çamaşır hanesi vs.gibi) Bilindiği gibi burası aynı zamanda Şafi mezhebinin eğitim merkez olmuştur. Meşhurdur!

994: Tarihte bilinen ilk kanser ameliyatını yapan (990 yıllarında) İran'lı müslüman cerrah Ali ib. Abbas'ın vefaati.

997: Gazneliler Devleti (Ortaasya'da bir Türk Devleti) tahtına geçen Gazneli Mahmud'un İslâm'ı Hindistan içlerine ve bütün Türk illerine yayma çabaları. İslâm'ın doğuda iyice yayılması.

1012: Fatimi Halifesi Hâkim Hıristiyan'ları Kudüs'ten çıkardı, sürdü.

1024: İlk Haçlı orduları İstanbul'u yağmaladı. (1025 bugünkü kullanılan müzik notalarının bulunması. Bir bilgi olsun diye yazdım.)

1040: İslâm'a büyük hizmetleri bulunan SELÇUKLU DEVLETİ'nin Tuğrul Bey tarafından İsfahan ve Nişabur'da kurulması. Selçulu'lar daha sonra, Orta Asya içlerine, Suriye ve Anadolu içlerine kadar genişleyecektir. Anadolu'daki Anadolu Selçukluların dan sonra da Osmanlı Devleti kurulacaktır.

1069: Yusuf Has Hacib, "Kutadogu Bilig"i yazdı. İslâmlığın etkisi altında yazılan 6500 beyitlik aruz vezni (şiiir) ile yazılmış, 73 bölüme ayrılan bir TÜRK eseridir. Bu bir İLK TÜRKÇE ESER dir. Şair insandaki "adalet", "akıl", "kanaat", ve "devlet" meziyetlerini ele alarak kişileştirmiştir.

1071: 26 Ağustos Cuma günü, Cuma namazı sonrasında, Türkler'e Anadolu'nun kapılarının açılmasını sağlayan, Selçuklu Sultanı büyük Türk ALPASLAN'ın atının üzerinden askerine hitabı ile başlayan Türk-Bizans savaşının,"Malazgirt Meydan Muharebesi"nin, Türkler'in zaferi ile sona ermesi. Romen Diojen'in yenilgisi sonunda Müslüman Türkler'e Anadolu Kapıları'nın açılması. Türk'lerin akın, akın gelerek, Anadolu içlerine yerleşmeye başlaması.

Anadolu'nun uzun bir süre alacak olan Türk'leştirme ve Müslüman'laştırma çabalarının sürmeye başlaması. Bu yılları takipeden on yıllarda, Anadolu'da Evliya kişilerin çabaları göze

çarpar. Taptukemre'ler, Yunus Emre'ler, Hacibektaş Veli'ler, Mevlâna'lar, Ahmet Yesevi'nin Alperen'leri vs. Anadolu'da gerçek bir İslâm'ı yaşama ve yaşatması devresi görülür. Bizi, biz yapan ustaların çalışmalarıdır bunlar. Anadolu'nun büyük islâm mimarları.

“TÜRK-İSLÂM BAYRAĞI'NIN GÖNDERE (bayrak direğine) ÇEKİLDİĞİ DEVİRLERDİR BU YILLAR”

Gençler, ülkenizden uzakta da olsanız, pasaportunuz başka bir ülkeden verilmiş te olsa, damarlarınızdaki kanı ve inancınızdaki ruhu değiştiremezsiniz. O halde kendinizi bilin ve unutmayın. Biz Türk'üz ve Müslüman'ız. O halde iyi bir insan olmalıyız. Bu iki değerimiz de bizden bunu ister...

İyi bir Müslüman nasıl olunur? İyi bir Türk nasıl olunur?

İyi bir Müslüman, Kur'an'ın dediklerine uymakla olur. Onun için Kur'an-ı kendi dilinde oku ki ne yapıp, neyi yapmayacağını bilesin. Sadece oruç, namaz İslâm değildir. Her hal ve hareketin İslâmii olmalıdır. Peygamberimizi iyi öğrenmen de şarttır. Onun yaşantısı bizim örnek alacağımız yaşam şekli olmalıdır. Ne kadar? Becerebildiğimiz kadar, başarabildiğimiz kadar. Allah'ın dosdoğru yolunu yukarıda Kur'an'dan yazdık.

İyi bir Türk te: Mert, yiğit, sözüne sadık, misafirperver, düşküne yardım eden, büyüklerini sayan, küçüklerini seven ve koruyan, çalışkan, milletine bağlı, vatani ve milleti uğruna ölmeye her an hazır ve kahramanlıktan gurur duyan insan demektir. Bunlar Türkler'in özellikleridir. En çok ta aklını iyi kullanan olmalıdır. Bakın bunlar İslâm'ın da emirleridir! Velhasılı, İYİ İNSAN OLMAK bizim hedefimiz olmalıdır. Alla' ta bunu istiyor, iyi kulları da.

Onun için Malazgirt Savaşı çok önemli ve bilinmeli! Alpaslan'ın Cuma namazını ordusuna kıldırıp, atının üzerine çıkarak, “Yiğitlerim, kahramanlarım, Kelâmetullahı yaymak, gazi ve şehit

olmak isteyen, Allah'ın âdaletini emanet olarak taşıyacak yiğitler benimle gelsin. Korkaklar, çıkarıcılar serbesttir, kimse onlara karışmayacak, isteyen kadınının yanına geri dönebilir. Ya Allah!" diyerek atını Bizans ordusunun üzerine sürmesi! İkiyüzbin kişilik Bizans ordusunu, kırkbin kişi ile darma duman etmesi Hakkın bir lutfudur! O halde biz Müslüman Türkler, bin yıdır Anadolu'da varız ve inşallah hep var olacağız. Her nesilin görevi bu emaneti gelecek nesline aktarması ve var olabilmek çaba ve çalışmasını görev bilmesidir.

1072 - 1074: Kaşgarlı Mahmud'un meşhur "Divanü Lügat-il Türk"ü yazması. Bu divan, Türk dilinin Arap'lara öğretilmesi için yazılmış, o zamanın ansiklopedisidir. Çünkü doğuya ilerleyen arapların Türkçe'yi bilmeleri gereklidir de ondan. O devirde böyle bir divan henüz yoktu.

1090: Müslüman denizcilerin pusulayı kullanmaya başlamaları.

1096: Haçlı seferlerinin başlaması. Bu savaşlar Müslümanlarla, daha doğrusu, Anadolu Selçuklu Sultanlarının karşı koyması ile Hıristiyan Avrupa'lılar arasında olmuştur. Çok kanlı din savaşları yapıldı. Hıristiyan'lar son seferde Kudüs'ü alabildiler. Diğer seferlerde, hep yenildiler ve darmadağın olarak, yok olup gittiler. Bu savaşlar toplam 174 yıl ve ara, ara sürdü. Meraklıları Selçuklular zamanını Türk tarihinden okusunlar. (Haçlı seferleri bölümünü.)

1116: Hoca Ahmet Yesevi'nin Türkistan'da vefaati. O büyük Allah ve Peygamber dostu, "Ben Peygamber'imden daha fazla bu Dünya yüzünü görmem" diyerek, 63 yaşından sonra bir o kadarda toprağın altına kazdırdığı bir nevi tünel konutta yaşamış ve irşâdını (aydınlatmasını, dersler verme) oradan sürdürmüş bir Mevlâ dostudur. Bugünün Avrupa'sında da Hoca Ahmet Yesevi dernekleri adı altında, Genel Merkezleri ile berber TÜRKLER ve Müslümanlar için güzel çalışmalar yapan kuruluşlar var. İslâm'da hür düşünce gerçekten onlar arasında bazıları gibi daha rahattır. (ATİB)

Kadri tarikatını Kuran Şeyh Abdul Kadir Geyrani 'nin vefaati. (D. 1077)

1170 - 1193: Selahaddin Eyyubi'nin (Büyük komutan ve devlet adamı) Eyyubi Devletini kurup, yaşatması. Hıristiyan'lardan birçok Ortadoğu topraklarını ve şehirlerini geri alması. İslâm Ordularının kahramanlık yazdıkları ikinci devreler. (S.E.Doğ. 1138, öl. 1193.)

1208: Nasreddin Hoca'nın doğumu. Vefaati: 1284. Dünya yı güldüren ve gülerken düşündüren büyük mutasaffıf. Her türkün beyinde kendisinden bir fıkra nakşolan insan!

1209: Hacı Bektaş Veli'nin doğumu. Vefaati 1270. Bu yıllarda Anadolu, Ön Asya, Kuzay Afrika gibi yerlerde Müslümanlar'la, diğer inanç grubu devletlerin pek çok savaşları olmuş. İslâm gittikçe yayılmaya başlamış. Bu arada Türkler de akın akın Anadoluya gelip, yerleşmeye başlamışlar. Türklerin topluca İslâmiyeti kabulünden sonra İslâm'ın kılıcı olmuşlar. Bütün din savaşlarında en başı çekmişler ve ölenler şehit, kalanlar gazi olmuşlar. Dünya'ya şan vermişler. Bunların en büyüğü de Selçuklu'lar ve Osmanlı'lar olmuştur. Bu arada defalarca Kahire, şam, Kudüs gibi İslâm şehirleri Hıristiyan'ların eline geçmiş ve geri alınmıştır. Bu yıllara rastlayan zamanlarda gerek Müslümanlar, gerekse Hıristiyanlar da ilmi çalışmalara hız verilmiş, birçok İslâm ve Hıristiyan Üniversiteleri kurulmuş.(O devirlerde galiba ilmin kıymeti iyice anlaşılmış olmalı ki , ilme çok önem verilmiş.)

1255 - 1269 yılları arasında ilk seyyah olarak bilinen Marko Polo'nun Avrupa'dan Çin'e seyahati. İslâm'ın medeniyetini Avrupa'ya anlatan adam. (doğumu1254; ölümü 1324.)

1257: Tarihte ilk kez müslümanlar Endülüs'te bir şehrin kuşatılmasında barutu kullandılar. Bu zamana kadar

müslümanlar toplu ölümlere yol açacak savaş tekniklerini kullanmamışlardır. Taaki mecbur kalınmadıkça.Çünkü ,İslâm katliamı reddeder.

1258: Abbasi Hilafetinin sonu. Bağdat'ın Hulagu tarafından işgali. Abbasi halifesi aile efradı ile Habeşistan'a göç etmesi. Halifeliğin sembolik olarak devamı. (Bu durum, ne yazık ki Yavuz Sultan Selim'e kadar devam edecek daha sonra Yavuz'la Osmanlı'ya törenle devredilecek. Sırası gelince işleyeceğiz.)

1289: Osman oğulları uç beyi olan Osman Bey'in Domaniç ve İnegöl tekfurları ile savaşı ve müslüman Türkler'in bu başarısı üzerine bu bölgede Osman Bey'e Selçuklu Sultanı tarafından uç beyliği verilmesi.

1298: Yunus Emre'nin Anadolu'yu dolaştığı yıllar. (doğumu ?; ölümü 1320 veya 1321.) Tam bilinmiyor. Sakarya dolaylarında doğmuş bir Türkmen köylüsü olduğu sanılıyor. Anadolunun pek çok yerini gezdiği, Çukurova civarında öldüğü sanılır. Birkaç yerde mezarı vardır denilir ve sahiplenilir. Bizim için önemli olan, iyi bir Allah dostu oluşudur. Bizlere aktardıklarıdır.

“ Eğer bir kalp kırdın ise,
O kıldığın namaz değil.
Yetmiş iki millet dahi,
Elin yüzün yumaz değil.”

İslâm'ın insana, kalbe geldiğini, kalbin Allah katında ne kadar kıymetli olduğunu, zaten Kur'an'ın da kalbe hitabettiğini, onu kırmamanın Allah'ı kırmak olacağını bu dizelerinde kısaca bize aktaran gönül adamı, Allah aşığı, her Anadolu müslümanının gönlündeki Yunus! Bugün ne yazıkki bir sürü gösteriş ibadeti yaparak, insanları kuru odunlar gibi çatır, çatır kıran müslümana, taa o zamanlardan haykıran Yunus Emre! Allah sana rahmet eylesin.

Bakın Koca Yunus hoşgörüyü nasıl anlatıyor:

“ Elif okuduk ötürü,
Pazar eyledik götürü.
Yaratılını hoş gördük
Yaratan’dan ötürü.”

Buyurun!.. Sen komşuna, yanındakilere hoş bakabiliyor musun?
Ben sevmiyorum ama, Allah yaratmış diye hoş bakabiliyor
musun? Ne dersin?

“Gelin canlar bir olalım,
Birlikte karar kılalım,
Sevlim, sevilelim,
Bu dünya kimseye kalmaz.”

(İslâm’ın birlik ve sevgi olduğunu anlayan ve haykıran Yunus....)

“Acep şu yerde varmola,
Şöyle garip bencileyin.
Bağrı başlı, gözü yaşlı,
Şöyle garip bencileyin.

Bir garip ölmüş diyeler,
Üç günden sonra duyalar.
Soğuk su ile yuyalar,
Şöyle garip bencileyin.
Meğer ki gökte yıldızım, ola garip bencileyin!
(Avrupa’daki Bizler gibi!)

1299: OSMANLI DEVLETİ’nin kuruluşu. (Beylik olarak)

1308: Konya'da Selçuklu Sultanlığı'nın sona ermesi. İslâm'ın artık Selçuklular'dan sonra Osmanlılar tarafından Anadolu ya ve Trakya'ya yayılma döneminin başlaması.

1332- İslâm âlimi İbni Hadun'un doğumu (vefâtı 1406).

1354- Osmanlı'nın Avrupaya (Rumeliye) geçişi.

1429- Mutasavvıf Hacı Bayram Velî'nin vefatı.

1453- Ortaçağın bitimi, Yeniçağ'ın başlaması.

FATİH SULTAN MEHMET'İN İSTANBUL'U 29 Mayıs'taki fethi ile, Çağ kapatan, çağ açan 21 yaşındaki Cesur Türk! Bu fetihle Bizans İmparatorluğu bitmiş, "Kostantiopol" İstanbul olmuş ve Osmanlılar tarafından fethedilmiş, İslâm bir kat daha güçlenmiştir. Artık Müslüman orduların önüne çıkacak güç yok gibidir. Ayasofya kilisesi camiye tebdil edilmiş. İstanbul Türkler'in ve Müslümanların olmuştur. Bunun tarihte çok büyük bir önemi vardır. Bugün bile Dünya'nın gözü İstanbul'dadır! Gözümüz gibi sahiplenmeliyiz!

1489: Mimar Sinan'ın doğumu. (Ölümü 1588) İslâm'a ölümsüz ve büyük birçok eser kazandıran büyük mimar! Edirne'deki Selimiye Camii, İstanbul'aki Süleymaniye Camii ve ondan bahseden tarihte: 73 camii, 49 mescit (küçük camii), 50 medrese (okul) 7 kütüphane, 7 köprü, 27 saray, 6 hastane, 7 su kemeri, 17 yoksullar için aş evi, 18 kervansaray, 5 yiyecek deposu, 31 hamam, 18 türbe (üstü kapalı mezar). Toplam 315 eser yapmıştır. Seceresinde bunlar vardır. Bu Dehâ Mimar, bugün bile Dünya'daki büyük mimarların hayranlıkla eserlerini izledikleri bir büyük İslâm sanatkarı idi. Kayseri'nin Ağarnas Köyü'nden. Allah rahmet eylesin. Bırakın biraz onunla ben de övüneyim! Benim de hemşehrim oluyor. Bakın güzel olan her şeyle herkes övünmek istiyor. Öyleyse hayatımızda güzel olanları yapmaya gayret edelim ki, başta kendimiz kendimizle övünelim. Allah'ın huzuruna da korkusuz gitmeye cesaretimiz olsun. Tabii bu övünmek, böbürlenmek anlamında olmamalı. Başarı ve güzel

işin hak edilen mükafâtı şeklinde düşünölmelidir. Yoksa Allah böbürleneni sevmez. Bunu da kesin bilmeliyiz!

1513- Piri Reis'in ilk ÜNLÜ DÜNYA HARİTASI nı yapması (ölümü 1554).

1514-1517: Yavuz Sultan Selim'in İran, Suriye, Mısır ve Hicaz bölgelerini Osmanlı topraklarına katması. Mekke ve Medine kutsal topraklar olan, Hicaz bölgesinin Osmanlı topraklarına katılması ile 500 yıl sürecek İslâm tarihine en büyük damgayı vuracak ve koruyuculuğunu, hizmetçiliğini yapacağı İslâm'ın Halifeliğinin de törenle son Abbasi halifesinden, ilk Osmanlı Halifesi ünvanının nasip oladığı YAVUZ SULTAN SELİM HAN'a geçmesi. İşte bu tarihten sonra İSLÂM TARİHİ artık Türkler'in ismiyle beraber anılacaktır.

1520-1569 KÂNUNİ SULTAN SÜLEYMAN DEVRİ. Şanlı devir. (Hani yukarıda bahsettiğim Hürrem Sultan olaylı devir.)

1530: Roma'da ilk kez bastırılan Kur'an- ı Kerim, Papa 7. Clement tarafından yakıldı.

Burada İslâm tarihiyle ilgili bölümü kapatmak istiyorum. Bundan sonraki bölümler bir şekilde yakın tarih sayıldığı için, birçoğumuzun okullarda okuduğu bölümlerde az veya çok gördüğümüz tarihtir. Zaten kitabı arka bölümüne de Türk ve İslâm Tarihleri'nin kronolojik yerleştirmesini koyacağım. Bazı merak konusu olan kısımlara oradan bakma imkanımız olacak. Onun için sizleri fazla tarihli konularla boğmak istemiyorum. Çok yüzeysel bir kaç tarihle kapatıyorum.

O Halde şöyle kısaca geriye dönüp özetleyecek olursak, (Genel olarak Hicaz bölgesi ve Anadolu ağırlıklı İslâm tarihi özetini) İslâm din olarak, Hz. Muhammed'e (S.A.S.) 610' da geldi. Peygamberimizin vefatı 632. Dört büyük halife devri 632 - 661.

Sonrasında Emeviler devri 660 - 750. Abbasiler devri 750 - 1258. Ardından sahnede Selçuklular sahnede. 1040 - 1308.

1300 - 1900 yılları arasında İSLÂM'IN BAYRAKTARI olan OSMANLILAR dönemi!

Bu arada arka kronolojide de görüleceği gibi, Fatimiler, Irak ve Suriye Selçukluları, Anadolu Selçukluları'nın ardından Osmanlılara hilafetin geçişi ile, altı yüz yıl sürecek ve de hatta, hâlâ İslâm'ın bayraktarı durumunda olan Türkler sahnede olacaklardır.

1914 - 1918 Birinci DÜNYA SAVAŞI . Dengeler değişecek. İslâm devletleri ve de Osmanlı parçalanacak. Yeni yeni müstemleke (Sömürge) İslâm devletleri ortaya çıkacak. Avrupa'lılar ve Amerika bu savaşın galipleri olacaklar. İslâm Tarihindeki eski şaşalı dönem artık yerini hüzüne ve suskunluğa bırakacak. Suudi Arabistan, Irak, Suriye, Ürdün, Lübnan, Filistin, Mısır, Fas, Tunus, Cezayir, T.C. gibi daha bir çok müstakil devletler ortaya çıkacak. Tabii ki bunlar batılıların da isteği doğrultusunda olacak. Aradan bunca zaman geçmesine rağmen hâlâ bunların bir çoğu batılıların istekleri doğrultusunda hareket ettirilmektedir.Ama patlak vereceği günleri de görür gibiyim. Görünürde bağımsız olsalarda, malesef çeşitli şekillerde batının ellerinden yakalarını kurtaramamışlardır. Bu konuda yine en bağımsız ve güçlü durumda olan Türkiye'dir diyebiliriz. Artık bunun acısını çeken ve aklı başına gelmeye başlayan İslâm âleminde geçte olsa bir birliktelik yavaş yavaş göze çarpıyor. İnşallah netice daha iyi olur. Ekonomik olarak güçlenmedikçe bağımsızlık hayaldir. Bunun için çalışılmalıdır! Ben bunu bilirim ve bunu söylerim!

1918- 1922: Türk İslâm devleti olan OSMANLI'da Türk İstiklal savaşı. Diğer adıyla KURTULUŞ SAVAŞI. Bu savaş çok çetin geçmiştir. Anadolu'nun dörtbir yanını işgal eden yedi devletle, Türkler'in savaşıdır bu.

Türk İstiklâl savaşı, aynı zamanda bir bakıma İslâm - Hıristiyan savaşdır da denebilir. Çünkü İslâm'ın başını çeken Osmanlı Türkü'nü tarih sahnesinden silmek ve hatta İslâm'ı beceribildikleri yerlerden kazıyıp, çıkarmaktı amaç!! Tıpkı İspanya'daki Endülüs Emevileri'ne yaptıkları gibi. Orada nasıl 7 yüz yıllık devrinin en yüksek medeniyeti olan Endülüslü Müslümanları nasıl jiletle kazıdılarsa, Anadolu'dan da Müslüman Türkler'i jiletle kazıma savaşı idi bu. Yakın tarih olduğu için, amaçlarının içi de, dışı da tamamen biliniyor.

Ey Türk İslâm gençliği! Bunu beyninizin bir köşesine kazıyarak muafaza edin! Eğer fırsat bulurlarsa ve de sen uyuklarsan, yani çalışmaz, yani inanançlarını iyi korumazsan, yani birlik ve beraberliğine sahip olmazsan, yani müslümanlarla her türlü durumda, imkanlar dahilinde dayanışma içersinde olmazsan, yani gelişen ve değişen ilim ve tekniğe özen göstermezsen, yani Kur'an'ın söylediği AKIL SAHİBİ olmazsan, aynen o kötü durumları, Endülüsdekilerin başına gelenleri beklemen, sende kaderin OLABİLİR!

O zamanların, yani 1900 lü yılların gafına düşen Araplar, bir alçak İngiliz LAVRENZ in kışkırtmalarına kapılıp, (filimleri vardır, hatırlarsınız) koca Hilafet'in parçalanmasına ve yok olmasına akılsız hareket etmeleri sonucu sebep olan büyük unsur olmuşlardır. Bugün bile hâlâ o yılların acısı bütün ön Asya dediğimiz bölgeyi kasıp kavurmaktadır. Irak, Suriye, Lübnan, Suud, Yemen Ürdün, Filistin İsrail vs. ve hatta Mısır'ın, kuzey Afrika'nın yanında Türkiye gibi birçok müslüman ülkeyi de etkisinde sürükleyip durmaktadır. Bu gün o dayanışmayı ve birlikteliği kurmak çok zor! Ama bu konuda askari seviyede bile olsa; Cumhurbaşkanımız Sayın Abdullah Gül ve Başbakanımız Sayın R.Tayyip Erdoğan Hükümeti'nin çalışmaları taktire şayan. İnşallah başarılı olurlar. Bir şekilde başlamalı. Birileri muhakkak bir yerden başlamalı idi ! İnşallah birlik ve dayanışma ruhu tesis edilir.

Bakın sizlere o yıllardan, dayanışma amaçlı, müslüman kardeşliği amaçlı tarihi , acıklı bir örnek vereyim. İYİ DİNLE!
Biliyorsunuz Halifelik makamı Birinci Dünya Savaşı yıllarında (1517/1924) Osmanlı devletinde idi. Yani tüm Müslümanlar'ın maanen bağlı olduğu halifelik makamı Osmanlı'larda ve aynı zamanda da bu kişi Osmanlı Padişahı idi. İşte 1. Dünya savaşı sonlarına yakın, Hilafetin DURUMUNUN ZAYIFLADIĞINI, HİRİSTİYANLARIN Anadolu'yu ve Müslümanlar'ı yok etmek için var gücüyle Çanakkale'ye yüklediklerini, onlara yardım edilmesi gereğini, müslüman dayanışmasının zamanı olduğunu PAKİSAN'ın bir şehir meydanında anlatan (başka müslüman ülkelerde de olduğu gibi) MEŞHUR Pakistan'lı Âlim MUHAMMED İKBAL'ın bu yardım çağırısına; kalabalığın arasından yarı çıplak çocuğunu havaya kaldıran bir kadının sesi duyulur: **“Benim yardım edecek maddi gücüm yok! Allah rızası için bu çocuğu alan yokmu? Satıp, parasını Halife'ye, o müslüman kardeşlerime yollamak istiyorum!”** diye feryadını , o meydandakiler ve daha sonraki bu olayı dinleyenler göz yaşlarını tutamayacaklardır. Aynen yazarken bugün bile benim gibi! İşte İslâm kardeşliği bu olmalı! Burada , o hakiki iman kardeşi kadından sonra söz bende bitti! Allah O'na rahmet eylesin. Amin. Bizleri de O'nun gibi gerçek iman kardeşliğini özümliyenlerden eylesin.

GERÇEK BİR AVRUPA'LI DOSTUN VAR MI? Varsa ne mutlu sana!

Yarım asırdır Avrupa'da yaşıyor, onlara hizmet ediyoruz. Yani onların bir türlü hizmetçiliğini yapıyoruz. Pek çok şeylerimizden de tavizler verdik.Onlarla içiçeyiz. Avrupa'daki bizlerden durumu daha iyi bilen mi var? Kaç tane Alman, Fransız, İngiliz nerede yaşıyorsanız! Onlardan, evine gidip geldiğiniz, hafta sonları bir araya geldiğiniz, oturup yemek pişirdiğiniz ve birlikte yediğiniz bir Avrupa'lı dostunuz veya dost aile komşunuz varmı? Bu

Dünya'dan - ahiretten sohbet ettiğiniz komşunuz veya arkadaşınız, başınız sıkışınca koşup yardım isteyeceğiniz, iyi veya kötü sırlarınızı paylaşacağınız, hatta 30 yıldır birlikte çalıştığınız iş arkadaşınız, hatta on yıllar birlikte okuduğunuz, üniversitelisi de dahil olmak üzere KAÇ arkadaşınız, dostunuz var? Çok az istisnalar hariç, YOK! Neden yok? Olmuyor da ondan.

Niye olmuyor?

Ben kendimden örnek vereyim. Bu kadar yıldır Almanya'dayım. Öğretmen olarak, devlet memuru olarak çalıştım. Onların işlerini de ellerinden almadım. Yani ben görev yapıyorum diye bir Alman öğretmen işsiz kalmadı. Çünkü Türk çocuklarına resmi okullarda Türkçe Dersleri okuttum. Çocuklarım da Üniversiteler bitirdiler. Alman dilini Almanların çoğundan daha iyi kullanan çocuklarım var. Kazancı, eğitim seviyesi de iyi bir aileyiz. Onların pek çoğundan daha düzenli, daha modern yaşıyoruz. Daha güzel arabalara biniyor, daha güzel giyiniyoruz ve daha iyi evlerde oturuyoruz. Davranışlarımız, hal ve hareketlerimiz de gerçekten her kesim tarafından da beğenilir. Bunu biliyoruz. Ben şahsen 260'ın üzerinde öğretmen, dört kazada 12 müdürle beraber 25 yıl çalıştım. Şimdi soruyorum neden benim dahi gerçekten bir işçi vatandaşım kadar sâmimi olduğum bir Alman arkadaşım yok? Çocuklarım için de aynısını söylesem yanlış olmaz. Onların da en küçüğü otuz, en büyüğü şu anda kırka dayandı? Herkes kendi kendine düşünsün. Tabii istisnalar kaideyi bozmaz. Çok cüzi azınlık olabilir. Onun da dercesi sorulur! Bakın bakın! Ne Avrupa'lı, ne de bir başkası bana boşuna kızmasın. Olmaz! Olmadı! İşte olmuyor da. Neden mi? Aramızda ne olursa olsun, bir ayrı din ve kültür farkı var!

Bakın bu sızlanmayı dile getiren şairin kahrını dinleyelim.

KOLLEGE (Arkadaş)

Bando müziğiyle karşılamıştın,
Niye böyle oldu sonu Kollege?
Hoş geldin deyişin, karşılayışın,
Mazide kalan bir anı Kollege!

Hakkı geri almak vahim bir olay,
Yaptığın düpedüz bizimle alay...
“Hukuk Devletiyiz” demesi kolay,
Bu mu hukuk, nerde, hani kollege?

“Sevgi” diyorsunuz, nasıl sevmek bu?
Açık açık, medenice kovmak bu.
Üzüm yemek değil, bağcı dövmek bu,
Her yer tuzak, engel, mâni Kollege!

Vicdanına danış, doğruyu söyle,
Kem-küm edip sözü çevirme böyle.
Kimin “emeğiyle”büyüdün söyle ?..
Ne çabuk unuttun dünü Kollege !

Yıllarca çalışmış, sürünür leşi,
Şimdi iş bulmazsa sürgün bu kişi.
Nasıl bulacağız “yok” olan işi?
Anlamak çok çetin, seni Kollege

Ve bunu anlamanın temeli bakın taa Hz. İbrahim’e dayanıyor.
Nasıl mı? Hz. İbrahimi’in çocuğu olmadığı için, hanımı Sara Hz.
İbrahim’in bir cariyesi ile evlenmesine izin verdi. Gaye

İbrahim'den neslin devam etmesi idi. Hacer adlı bir cariye (hizmetçi) Hz. İbrahime nikahladılar. Ondan İsmail adlı bir oğlu oldu. Hz. İbrahim çocuğu çok seviyor ve hep kucağında tutuyordu. Sara buna sinirleniyor, çıldırıyor bundan dolayı da Hacer'e çok eziyetler ediyordu. Hz. İbrahim ve kavmi, Urfa, Şam Filistin ve Kenan Eli, yani Arap yarınadasının Irak tarafında bir bölgede yaşıyorlardı. Üstelik Hz. Hacer genç idi. Bu durum Hz. Sara yı kıskançlık krizlerine sokuyordu.

Bir gün Hz. İbrahim'e dayattı. Bu hizmetçiyi de, çocuğunu da başka bir memlekete götür, buradan, gözümün önünden kaybet dedi. Sara'nın kabilesi de İbrahim'e bastırdı. Tabii o zamanların örf ve adetleri öyle idi. Hz. İbrahim bir Peygamber. Kavmi arasınca huzursuzluklar başladı, fitne ve fesatlar ortalığı karıştırmaya, şeytan da yalın kılıç dolaşmaya başlayınca, görünürde yok ama, kapı ardında ortalık toz dumandı!

HZ. İBRAHİM KAABE'DE

İşte bu arada Cebrail AS. Geliyor ve Hz. İbrahim'e Hacer ve İsmail'i alıp, Mekke'ye, Kâbe'nin yanına götürüp, bırakıp, yanlarına bir miktar galiba yiyecek ve içecek bırakması, Allah'ın böyle istediğini bildiriyor. Bizzat Cebrail onlara yol gösteriyor. Hz. İbrahim bir baba ve bir koca için çok zor olan bu emri, harfiyyen yerine getiriyor. Develerle uzun süren bir yolculuktan sonra Kâbe'ye varıyorlar. Hemen Kâbe'nin yanına emredilen yere (Sefa ve Merve tepeleri denen ve İslâm'da hacıların say yaptıkları yer.) Hz. Hacer'le, Hz. İsmail'i bir ağacın altına bırakıyor. Emredildiği gibi geri Filistin'e dönüyor. Bırakırken Hz. Hacer soruyor: “ Ya İbrahim bizi bu ıssız yerde kime emanet ediyor da bırakıp, gidiyorsun?” Hz. İbrahim: “Yüce Rabbim böyle istedi, sizi O'na emenet ediyorum” diyerek hüzün dolu bir vaziyette geri

dönüyor. Olay çok uzun ve çok acıklı. (Yazarken bile ağlıyorum. Rabbim o yerleri gidip, görmeyi ve onların sünnetini yaşamayı bana da nasip etti. (Elhamdülillah!)

O devirlerde Kâbe bazı bedevi kabilelerinin de kervanlarla, hem gelip ticaret yaptıkları, hem de eski inançlardan da kalmave zaman zaman gelip putlara taptıkları ibadet ettikleri, bilinen bir yerdi. Çünkü Allah Hz. Adem ve Hz. Havva'yı da Kâbeye 35 km. kadar uzaklıktaki, Arafat denen bir yüksekçe tepede ve bölgede bu Dünya'da buluşturmuş ve onları, orada Cennet'teki hatalarından (yasak meyveyi yeme hatası) dolayı, tövbe ettikleri için BAĞIŞLAMIŞTI.(Allah C.C. Adem'le Havva'yı yaratıp, Cennet'te istediğinizi yeyin ,için ama Şu meyveyi yemeyin diye yasak koymuştu. Hz: Havva'yı Şeytan kandırdı ,o meyveden yedirdi. Havva da Hz. Âdm'e rica edip , zorlayarak”bir ye de bak”diyerek O'na da yedirdi. Allah'ta onları cezalandırdı ve bu Dünya'ya attı.Sora da duları sonunda bağışladı.) İşte bizler de hacca gider, Allah'tan bizleri de bağışlaması için Arafatta tövbe ve dua ederiz. (Ben de orada af diledim, dua ettim çok şükür) Bu haccın üç farzından biridir. (Haccın farzları: İhrama girmek, Arafat'ta vakfaya durmak,(tövbe ve dua etmek) ve Kabe'yi tavaf etmek.(Etrafında dönerek ibadet)

Kâbe'yi Allah ilk Beyt,(ibadet hane) ilk yapı olarak bu Dünya'da ve Hacerül Esved denen o mübarek taşı da (Müslümanlar iyi bilir.) Meleklerle cennetten getirtmiş ve meleklerle Hz. Adem'e deınşaa ettirmiştir. O zamandan ki, ne zaman olduğunu bilmediğimiz bir devir o. İşte O beyt zaman zaman bir türlü tavaf ediliyormuş ki, etraftaki araplar oraya gelir, hem ziyaret, hem ticaret yaparlarmış. Daha sonra işte bu gelip giden ve oranın halkı ile,Yüce Allah, Hz. Hacer ve Hz. İsmail'i orada nasiplendirmiş, Hz.İsmail'in bebekken ve ağlarken ayağını teptiği yerden Zemzem suyunu fıskırtmış.Binlerce yıldır o çölün ortasına eksilmeden buz gibi akar durur. Daha sonra Hz. İbrahim yine defalarca gelip gidecek, geri gelecek, İsmail büyüyecek. Kurban olayı, şeytanın gözünü kör etme ve taşlama oalyarı vs. cereyan edecek. Hz İsmail de babasının dini üzere oradaki insanları

uyaracak, İsmail'de peygamberlik verilecek. İşte Hz. Muhammed S.A.S. de onun soyundan gelecek. (Dinler tarihi ve Kur'an böyle bildirir.)

Aradan bir zaman geçecek, Hz. İbrahim 100 yaşında ve Hz. Sara' da 99 yaşında iken Allah'ın daha önceki İbrahime verdiği söz ve mucize gerçekleşecek ve Hz.Sara'dan Hz. İshak Dünya'ya gelecek. Arzu edenler bu konuyu Peygamberler tarihinden uzun uzun okuyabilirler.

Şimdi gelem püf noktasına!

Hz. İshak' ın soyundan; Hz. Musa ve Hz. İsa A.S.'lar gelecekler. Yani Yahudiler ve Hıristiyan'ların Peygamber'lerinin SOYU Hz. İshak'tan geldiği için, onlar hep birbirlerine karşı gibi de görünseler , dış âleme karşı birbirlerini desteklerler. Hz. İsmail'in soyundan da Hz. Yakup, Hz. Yusuf ve sonradan da 19. göbekten Hz. İbrahim'in torunu olan ve de tabiatıyla yaşadıkları bölge, toplum icabı Arap olan Hz. MUHAMMED (A.S.) gelmiştir.

İşte Hıristiyan ve Yahudilerin içlerinde bir türlü hazmedemedikleri ve pek açığa da vuramadıkları,SOY VE BOY kardeşliği hastalıklarından dolayı “Vay bir cariyeden (Hz. Hacer) nasıl bir peygamber ve sülalesinden de Hz. Muhammed gibi bir Peygamber gelirmiş? Biz bunu ne kabul ederiz, nede inanırız” düşünce ve mantığı ile büyük nineleri Hz. Sara'nın Hz.Hacer'e kinlendiği gibi, müslümanlara gizli ve açık düşmanlıklarını sürdürürler.Gerçi bunlar Yüce Allah tarafından senaryolanmış geçmişlerdir. İşte bu âlem, yani Hıristiyan ve Yahudi milletler, Müslüman âleme hep karşı olmuştur. Malesef olmaya da devam ediyor ve edecektir. İşin püf noktası tarihi bir inceleme ve akıl sahibi olan herkesin rahatlıkla anlayacağı kadar basit. Yoksa neden Hıristiyan'lar Hz. İsa'yı çarmıha gerdiklerini bildikleri İsrail'le (Yahudilerle) hep kol kola olsunlar? Akıl var mantık var! İnşallah ümit edilir ki bu dinler arasındaki husumet, kötü boyutlara varmaz da, akliselim (sağduyu, doğru düşünce) galip

gelir! 1985 yıllarında dünyada yapılan DİNLER ARASI DİYALOG toplantılarında Hıristiyan ve Yahudilerin, İslâm karşısında biraz yumşamaya, “İslâma din ve Muhammad’e de peygamber demenin kendilerini Hıristiyan’lıktan ve Musevilikten çıkarmayacağını” papazlar ve hahamların toplantı sonunda deklara etmeleri 1400 yıllık sürede bir ilk yaşanmıştır. Bunlar insanlık adına iyi gelişmelerdir. Vatikan henüz kesin bir resmi açıklama hâlâ yapmamıştır. Ancak iyi gelişme beklentisi ve tartışması vardır. Bunları Hollanda İslam Üniv. Prof. Dr. Ahmet Akkgündüz’ün TV’deki okuduğu toplantı deklarasyonundaki kitaptan okurken seyrettim ve dinledim. İnşallah iyi neticelere gidilir. İşte Avrupa’daki müslümanlara da tutum ve davranış, zihniyet, bakış farklılığı da yukarıdaki hadisenini din adına işlendiği ve farkında olanların olmayanları bile etkilediği şuurlu düşüncenin neticesidir kanatındeyim! Esas gerçeği de bakın, Rabbim bildiriyor. Dinle! Yukardaki tesbitimde yanılmıyorum sanırım.

Bakara Suresi 120. ayeti aç, oku! Yüce Mevlâ ne diyor. Ben yine de yazayım. Belki zahmet çekmeye alışmamışlar olursa zahmetsiz okusunlar.

“SEN ONLARIN DİNİNE UYMADIĞIÇA, YAHUDİLER DE, HİRİSTİYANLAR DA SENDEN ASLA HOŞNUT OLMAZLAR. Allah’ın hidayeti asıl hidayetin ta kendisidir de. Sana gelen ilimden (Kur’an’dan) sonra, onların keyfine uyacak olursan, andolsun ki, senin için Allah tarafından ne bir YAR, ne de bir YARDIMCI bulunur.”

Al kardeşim! Sen nasıl düşünürsün beni ilgilendirmiyor. Ben sana Kur’an-ı konuşturuyorum.

Ben bir Avrupa’lı düşmanı falan değilim haa! Kimse yanlış yorumlamasın. Ben din kışkırtıcılığı falan da yapmıyorum. Herkes aklını başına alsın. Ben aynen Peygamberimizin Medine’de yaptığı gibi, Osmanlı dedelerimizin Osmanlı

Devleti'nde yaptığı gibi, herkes inandığı şekilde yaşamakta hür, kimse kimseye baskı yapmadan, uyum içerisinde, herkes kendi şeriatı içerisinde yaşasın istiyorum. Sapla samanı birileri karıştırmaya, zavallı Müslümanları da buna alet etmeye uğraşmasınlar istiyorum, o kadar. Birileri çıkıyor, İslâmı teröristler sözünün, bu diyaloglarla kaybolacağını, Hıristiyan'larla böyle daha uyumlu yaşayacağımızdan falan bahsediyor. Herkes aklını başına almalı. İslâm'da TERÖR YOKTUR. Terör Allah'ın yasakladığı bir fiildir. Müslüman terör yapacak, suçlu, suçsuz maasum insanları öldürecek, bunu da din adına yaptım diye cennet bekliyecek. Böyle saçmalıklarla ancak cehenneme gidebilir. Olmaz! Bu; dini bilmeyenlerin uydurmasıdır.

Ancak bu yaşamda sınırların, sevginin ne kadar ölçü içerisinde olabileceğinin hem dini, hemde canlı örneğini veriyorum o kadar. Yoksa haydin birbirinizi tepikleyin falan dediğim yok. Uyum içerisinde, kimse kimseye zorlamadan insan gibi yaşasın. Ancak sınırların ne olduğu da açık görülsün demek istiyorum. Hepsisi bu! Dinler arası diyalog, miyalog! Uyum! Bunlar senin dinini kabul etmiyor ki, neyle diyalog kuruyorsun? "KUL YA EYYUHEL KAFİRUN SURESİNİ AÇ OKU"! Nasıl diyalog kuracaksın, benim aklım pek basmıyor! (Hani Almanya da yabancılar meclisleri var. Belediye meclislerinin gölgesinde! Seçim yapıp yabancılardan da bir grup seçeceksiniz, göstermelik, bu insanlara demokratik hak diye yutturmaca yapacaksınız. Ancak bu meclis diye adlandırdığınız adamların belediye meclisinde bir tek parmak kaldırma ve oylama hakkı olmayacak! Bu ne saçma hal! Buna kargalar güler. Bu asırda elli yıldır belediyeye vergi, suparası, çöp parası temizlik vs. parasını birlikte oturduğun Alman'la eşit öde, ama bir semte park istiyoruz desen, yapılacak oylamada belediye meclisinde "Sus sen sadece seyret, dinle. Senin buna evet veya hayır deme hakkın yok de" Bunun adı da aynen yukarıdaki fasıl gibi Yabancılar meclisi olsun! Yahu bu kadar adamı neden seçtiyorsunuz öyleyse? İşte sana haklar mı vs. konusunda bir başka göz boyama! Aklını nasıl kullanırsın gençlik? Sıra sana geliyor. Akıllı ve dirençli ol. Birinci nesil gibi

“ja, ja – nein, nein“ demeni de zaten ben beklemiyorum. Haklarınızı da söke söke alın,bilinçli olun!)

Bizim ülkemizde diğer din mensupları hangi hakka sahipse, sizle de bunlardan aynı haklarınızı isteyin. Alın. Diğer kültürel haklarınızı da! Kişiliğinizin aslı olun, onların istediği gibi fotokopi olmayın!

Bakın size bir ayet daha vereyim, ama bu sefer açın kendiniz okuyun. Kimin hangi yola nasıl gideceği ile ilgili! Tam da bir üstteki konu ile bire bir bağlantılı.Ey Müslüman, bu senin görevin. Yine Bakara Suresi 256. ayet. Aç kardeşim, oku! Bak bu yolu nasıl gideceğiyin işaret levhalarını görürsün. Aç, aç, oku.

Gelin bu BakaraS. 256 yı Türkçe açıklayarak yazalım.Belki arama ve bakma imkanı olmayanlar veya erinenler için .”Lâ ikrâhe fid dini kadtebeyener rüşdü minel ğayy” diye başlayıp, devam eden ayetin Türkçe’si:

“DİNDE ZORLAMA YOKTUR. ÇÜNKÜ DOĞRULUK,SAPIKLIKTAN AYRILMIŞTIR.(Nasıl?: Kur’an-ın emir ve yasakları ile.) O HALDE HER KİM TÂĞUTU (Şeytanı, kötülüğü) REDDEDİP ALLAH'A İNANIRSA, (Kur’an - İslam’daki dosdoğru yolu tutar, güzel işler yaparsa!) KOPMAYAN SAĞLAM BİR KULPA YAPIŞMIŞTIR. ALLAH İŞİTEN VE BİLENDİR.”

Bakın Yüce Mevlâmız hep atıf yaptığım YÜCE KUR’AN ında “Andosun , size içersinde öğüt alacağınız bir kitap indirdik.Hâlâ akıllanmaz mısınız?” Enbiya Suresi ayet 10.

Gel be birader öğüdü ondan al ve ne yapayım , kaderim böyleymiş deme, demeyelim.

O halde herkes kendi yolunda, başkasına zarar vermeden, itip kakmadan yürümeli, Yüce Mevlâ’mızın “Ben sizleri ayrı ayrı

milletler olarak yarattım ki tanışıp, anlaşasınız diye” emrine uyarak yaşamımızı sürdüreceğiz. Temennimiz odur ki, ileride Avrupa’nın göbeğinde, Bosna’da 21. yüzyılda yaşananlar gibi inşallah bir durum ortaya çıkmasın! Bakın Birsürü İslâm Devletlerinin gözleri önünde yaşanan soykırım vahşetini Filistin de. Acaba KADERİMİZİ Mİ YAŞIYORUZ

KADER Mİ?

Buralarda yaşamak muhakkak ki burada, yani Avrupa’da veya yurtdışında yerleşen Türklerin kaderi olmalı! Ben buna biraz da böyle inanmak istiyorum! Yoksa 600 yıl Dünya’nın bir bölümüne hükmetmiş diye övündüğümüz Osmanlı’nın çocuklarının buralarda işçi olarak işi ne? Bakın Üstat Necip Fazıl Kısakürek rahmetullah ki, ÇÖLE İNEN NUR un, yani Peygamberimizin hayatının o isimle yazarı, büyük şair. Kader konusunda bir yerde ne diyor:

*“Kader, Beyazın üstüne beyaz kâlemlle yazılmış bir yazı,
Gel ayır, ayırabilirsen beyazdan, beyazı!”*

Gel sen de bana cevap ver bakalım! Benim ve neslimin kaderim miydi buralarda kalmak? KAYBOLMAK?! Acaba buralara gelmemizdeki kader, hür irade, ekonomi ve tedbirle değişebilir miydi?! Bu da ayrıca bir kitap yazacak kadar gerklı konu. Neden mi? Niye Amerikalı’lar, Kanadalı’lar, Avusturalya’lılar, Japonlar işçi olarak burda yok? Biz niye buradayız? Buralarda kaldık! Var mı cevap verecek birisi? Kuru kahramanlık satanlar.Cevap verin.

Ey Devlet Baba! Bizi buralara yokluk var diye gönderen Devlet Baba! Bu insanına hiç sahip çıkmadın, hâlâ da sahip

değilsin! Vatan hasreti çeken, Bayramlarında gözyaşları döken, otobanlarda türk plakalı bir kamyon görse, içi dolup, korna çalan ve ağlayan bizlerden haberin var mı? Bazılarımızın anasının babasının cenazesinde bile bulunamayan perişan bizler! Çifte vergi ödeyen, neslinin ne olacağını bilemeyen, askerliği problem olan bizler, pasaport kuyrukları çeken, seçemeyen ve seçilemeyen bizler, sizlerden öbür dünyada davacıyız. Bunu bilirsiniz.Bu ülkeyi yokluk içersinde kuran ve Rabbimin izni ile yok olmaktan kurtaran büyük deha devlet adamı, eşsiz asker,(Allah ona rahmet eylesin.) Mustafa Kemal ATATÜRK , halkını, devlet yönetenlere böyle mi emanet etti?

Bir Türk Dünya'ya bedeldir. Ne mutlu Türküm diyene. Türk Milleti asildir.Türk Öğün çalış, güven. Bu millet birbirine etle kemik gibidir, derken ve bunun gibi, bu milletin özelliklerini sayarken, Dinimiz için de “İslâm en son ve en gelişmiş ve en güzel dindir, halkımız bu dini kendi dilinde anlayıp kavramalı ve ona göre yaşmalıdır”derken,Kur'an ı parasız zamanda paralar vererek Türkçe'ye çevirtirken, bir gün gelecek senin bu insanalarını,gurbetlere hazırlıksız başı boş salıverecekler bu milletin gariban parçasını, bu gün kalkıp ta görse aceba nasıl feryad ederdi? Bizleri o zamanlar salıverler! Gerçek Atatürk'ü ciddi tanıyanlar , onun milletine düşkünlüğünü tarihten çok iyi bilir! Sizler yatarken hiç bizleri hatırlıyormusunuz, içiniz hiç mi “ cız” etmiyor?.... Övünüp durduğumuz Osmanlı torunları!

Daha neler var ama, neyseki bizdeki konu başka! Çarpıldıkça çarpılıyor,kendi yakınlarımızın bile gözden irak gönülden iraklıklarına kader zavallıları oluyoruz. Ancak Allah 'ın her şeyi görüp bildiğine inanarak, sabrımızla kaderimizi yaşamaya devam ediyoruz. Vatan sağolsun.

CEHENNEMCİLER

Biz gelelim tekrar ilk ana konumuzla, İslâm'ın Cüppesi ile ilgili bölüme birşeyler eklemek aklıma geldi. Ne demiştik: Eğer gerçek İslâm'ı yaşamak istiyorsak, önce doğruları Kur'an'dan öğrenip, sonra da doğru uygulamaya gayret göstermekti. Zaten zamanında gerçek yaşayabiliyor olsaydık, buralarda olmazdık!

Dünya'da yedi milyara yakın insan var. Bunun birbuçuk milyar kadarı müslüman. Bunun içersinden de yarısı Allah'ın yolunda gayret gösterse ve de gösteriyorsa, Allah'ın cennetine kim girecek? Cennet boş mu kalacak? Rabbim neye yarattı orayı?

Hindu, Brahman, Konfüçyüs, Şinto, Hıristiyan, Yahudi, Putperest, Ateşperest, Ateist vs. Bunların toplamı neredeyse altı milyara yakın. Bir de Allah'ı dinlemeyen müslümanım diyen de var! Peki bunlar cehenneme gidecekse, ya cennete kimler gidecek? Orası boş mu kalacak?

Ey, Müslüman'ı durmadan katran kazanları ve Cehennem'le korkutup, hareket edemez korkulara kaptıran, durmadan Cehennem satan bazı hocalar! Müslüman evel Allah Cennet'e gidecek. Cennete. Ama birileri doğrudan, birileri birkaç tokatın ardından, birileri de hak ettiği eziyetin ardından. Ama mukakkak Müslümanın durağı Cennet olacak! Kur'an böyle söylüyor. Aç Kur'an-ı Leyl Suresi'ni ve de 14-17. ayetleri şöyle bir dikkatle oku. Sayfa 597. Bak ne söylüyor. Aç! Herkes açsın! Birileri öcü göstererek cemaatin tepesinden insinler. Biraz da Cennet göster be adam! Niye yolu kapatıyorsun. Cennet müslüman için yaratıldı. Yoksa cemaatin sana itaat etmemesinden mi korkuyorsun da cimrileşiyorsun? Cemaat senden korkmasın, seni sevsin. İşte o zaman sende onlarla Cennet'te olursun inşallah. Cennet yerle gök kadar geniş, hepimize yeter.

Bütün ilim ve irfan sahibi hocalarımızın gayretlerini kutluyor, Rabbimden onları her iki cihan da mutlu ve mesut eylesin diliyorum, hürmet ve saygılarımı sunuyorum. Onlar Peygamber makamını işgal ediyorlar. O'nun "ayağının tozuna sürsem yüzümü" diyen Hz. Mevlâna gibi, bizler de tozuna hasretken, makamını işgal eden insanlara saygısızlığımız nasıl olur? Ama, kimin nerede olduğunu bilmesi de çok önemli değil mi? Bu dine Allah'ın rızası için hizmet eden, irşad eden ve gelmiş geçmiş tüm İslâm büyüklerine de Yüce Rab'bimden mağfiret (af) diliyorum. Cühelaların da bu kitaptan ders çıkarmalarını temenni ediyorum. Affı Allah'tan dileyenler. Kendilerini yetiştirme ve düzeltme gayretine girişecekler. O da onların sorunu! Rabbim onları da yukarıdaki dua ettiklerimizden kılsın inşaallah! Her meslekte becerikliler ve beceriksizler vardır.Hele benlik hastaları! Nefsine esir olanlar! Allah korusun. Hiç kimse kutsal, eleştirilemez değildir! Ancak Allah ve Peygamberler hariç!

BİTİRİRKEN

Başladık, harmanladık ve herşeyin, aynı zamanda her hayatın, ömrün de, bir sonu ve sonucu olduğu gibi, biz de bu harmanlamada sonuç olarak şunları sıralayarak, perdeyi kapatalım.

1. İnsan, öncelikle yapabildiği kadar iyi bir tahsil yapmalı! (İlim, ilim yine ilim!) Veya okuyarak kendini geliştirmeli.
2. Kişilik sahibi (onurlu), dürüst yetişmeli! (yalan ve yağcılık en kötü huy!)
3. İncancının özünü iyi öğrenmeli, ibadetinde ve hayatında bunları uygulayarak yaşamalı, en azından yaşamaya gayret etmeli.
4. Geçmişini öğrenerek, geleceğine doğru yön verebilmeli.
5. Eleştirileri inceleyen, yanlışlardan dönmesini bilen karakteri benimsemeli!
6. Yaşamının öz değerlerini ve incancını başkalarına havale etmemeli!
7. İnançlara, gelenek ve göreneklere, büyüklere saygılı olmalı. Kendi yapmasa da.
8. Kişi haddini bilmeli, haddi aşanları da önce ikaz etmeli, sonra düzelmezse onu terketmeli. Yalnız bırakmalı! Toplumlarda bu çok önemli! (Haddini bilmeyeni etmeli tektir, tektirle uslanmayanın hakkı kötektir.) Maddi ve manevi servetini doğru ve faydalı yollarda kullanmalı.
9. İntikam hırsı taşımamalı, affedici olmalı! Sabır hazinesinin kapısı hep açık olmalı!
10. **Yetişmekte olan nesile doğru yolu göterecek, her kademedede gerçek kılavuzlar bulmalı ve hazırlamalı!**
Prof. Abalı bakın ne diyor: “Öğretmen iyi bir

bahçivandır, çünkü onun eseri insandır.” İnsan yetiştirenlerin de, iyi yetişmeleri gerekli! Çırpınışım ondan! Anlatmaya çalıştığımın özeti de bu! Yoksa toplum da, cemaatler de ham kalır!

11. Birlik ve beraberliğin ne kadar önemli olduğu her durumda öne çıkarılmalı! Ancak, yanlışlarda birlik ve beraberliklerden şiddetle kaçınmalı!!!!

13. Ben Türk’üm ve Müslümanım diyorsan;gerçek bir müslüman aile ve aile düzeninde yaşamaya en azami gayreti göstermeli.

14. Allah’ın emrettiği İbadetlerini muhakkak yapmalı.Geçmişte yapamadıklarına da tövbe etmeli ve hemen ibadetlerine başlamalı.

15. Değişik kültür kalıntılarının, cahil cühelanın, hikayecilerin bizlere yüklediği ve altından bir türlü kalkamadığımız şu uyduruklardan kurtulmalı. Cüppeleri çıkarmalı, kabuğu soymalı ve özü yaşama çabasına düşmeliyiz ki, kurtuluşun yolunda olduğumuzdan emin olalım. DİNİ SEVDİRELİM.

Nefret ettirmeyelim. Gerçek din olan Allah’ın ve

Peygamber (A. S.) ın halis yolundan sapmadan! Hülasa

“ben müslümanım diyen için,”insanî ve İslâmî bir yaşamın hayata geçemsi için her türlü çaba taktir edilmelidir!

İnsanlık ölçüleri dediğimiz ölçüler daima elde tutulmalı, gönül dediğimiz nazlı çiçeklere güzellikler verilecek davranışlar sergilenmeye herkes gayret göstermelidir. Unutmamalı ki, çiçekler su ile açar, gönüller söz ile açar! **Yüce Mevlâ ne diyor?**

“İNSANLARA SÖZÜN GÜZELİNİ SÖYLEYİN!..“

GURBETTEKİ GENÇLERİMİZE TAVSİYELERİM:

-Perdeyi kapatırken-

Değerli gençler ! Değerli okuyucularım ;

Bu gurbet ellerde yaşamak zorunda bırakılan gençler ! Kitabın içersinde de biraz bahsettim. Bizlerin de, ne yazık ki kaderi, Vatanımız'dan uzakta, buralarda yaşamakmış. Ne diyelim. Hani derler ya"kader utansın". Biz de ne diyelim 600 yıllık İmparatorluğun torunları, bizlerin buralarda içi boş, ayakta durmaya çalışan, onun için bütün zorluklara göğüs germeye uğraşan insanlar olarak bizleri buralara , "saldım çayıra, Mevlâm kayıra" diye gönderenler, ve hâlâ doğru dürüst sahip çıkamayanlar utansın. Kahrımızdan başka elimizden birşey gelmiyor.

İnsanlar ellerindekini kaybetmeden onun ne derece kıymetli şey olduğunu bilemezler. Anasını, babasını , kardeşini, sevdiğini, sağlığını, hürriyetini, varlığını, vatanını ve dini kaybetmeyenler inanın onların kıymetini pek farkedemezler. Duyarlar, dinlerler ve öyledir derlerde, ancak kendisi yaşarsa ne derece acı olduğunu o zaman anlarlar. Eğer bu değerlerine zamanında kıymet vermemişse, işte o zaman onlara daha da acı verir.

Bu memleketteki binalar, fabrikalar, tarlalar, bağlar bahçeler, mağazalar, iş yerleri, villalar, yani aklınıza gelecek dededen toruna kalan hiç bir mirasınız yok. Avrupa'daki Avrupa'lı gencin istikbali ile, kendinin ekonomik istikbalini nasıl kıyaslamaya kalkar ve onlarla yarışır da, sonra da hüsrana uğrarsın. Unutma bizler buralara tahta bavullarla geldik. Ötekilerinin bu ülkede her şeyleri dedelerinden kalma! Siz torunlarımıza bakalım birşeyler bırakabilecek misiniz?

Bakın sizler, Avrupalı gençlerle, hayat yarışana ne kadar dezavantajlı başlamak zorundasınız? Allah kolaylık versin. Ama isterseniz “Ege Türk” gibi de Dünya markası olabilirsiniz ! Korkmayın. Egetürt'te sizler gibi başladı! Yani “sıfır”dan.Bugün Dünya'ca ünlü et mamülleri markası oldu.

Sizler, (gençler) dinizi, dilinizi ana-babalarınızdan alabildiğiniz kadar öğrendiniz. Onlar ne kadar biliyordu da verebildiyse okadar öğrenebildiniz. Çünkü yabancı bir toplumda doğdunuz veya Vatan'da doğduysanız da burada büyüdünüz.Eğitiminiz yabancı bir ülkede oldu. Bu ülkelerin dilini, gelenek ve göreneklerini öğrendiniz. Bu kültürlerin içersinde yetiştiniz. Caddelerdeki levhalar Türkçe değildi. Minarelerde ezan sesi duymadınız. Caddeden giden bir cenazeyi görüp , büyüklerinize ayağa kalkıp,ona yardım etmediniz veya ardından bir Fatiha okumadınız. Çünkü yoktu ki! Türkiye'deki gibi Pazar günleri bir sünnet düğünü konvoyunu davullu ,zurnalı caddeden geçerken seyretmediniz. Bayramlarda kurbanlık kınalı koçları kapınızın önünde görmediniz. Asker uğurlayan davul, zurnanın önünde halay çekmediniz, asker uğurlamadınız. Milli bayramlarımızda takların altından geçip, süslü bayram şenliklerini hiç görmediniz. Ne diyeyim ki ben size. Lastik sapanlarla kuş avlamadınız. Dedelerinizin bağınyı , bahçesini hiç bilmediniz. Derelerde çimmediniz,harmanlarda bilye çelik çomak oynamadınız, döğen sürenleri hiç tanımadınız. Elinizin ve yakın akrabalarınızın çocukları ile bayramlarda, seyranlarda hiç birlikte olamadınız, onlarla misket oynayamadınız. Hatta onların bir çoğunun adlarını bile bilmiyor, tanımıyorsunuz. Bir makina parçası gibi büyüdünüz buralarda. İnanın bu satırları yazarken sizlere vermediklerimizden, VEREMEDİKLERİMİZDEN dolayı göz yaşlarımı tutamıyorum. Ne kadar çok şeylerden mahrum büyümüşsünüz meğer, bizler bile bunu sonradan fark ettik.

İşte bunlardan dolayı KADER UTANSIN diyorum. Sizleri buralara atan sebepler utansın diyorum.

Ama herşeye rağmen hayat devam ediyor. Bizler de devam eden hayata kolaylıklar getirmenin yollarını aramak zorundayız. Zorlukların arasındaki bu hayatın, zorları kolaylaştırmanın ön gördüğü yolları bilmek ve bulmak zorundayız. İşte sizler için de bu yollardan rahat gidebilmenin, daha önce gidenlerin,önden gidenlerin tecrübelerinden ve öğütlerinden yol işaretleri olarak vermek istiyorum. Tabii ki tutmak isteyenlere.

Öğütlerimi madde madde sıralamak istiyorum. Her virajda bir düşünün. Biraz bekleyin. Sonra tekrar gaza basın. Ama gözünüz hep yolda olsun. Yâni aklınızı kullanmada, ihmal davranmayın !

1- Her şeyden önce, ana- babalarınızın sözünü tutun. Onlar sizin daima iyi olmanızı arzularlar. Onların yanlış yönlendirmeleri olursa ki, bazı konularda akılları ermezse,onları ikna ederek hareket edin.Çünkü hayatta ilk dayanağınız onlardır.Onlar olmasa siz hemen yıkılırsınız. Uzaklarda bile olsalar, onların varlığının verdiği manevi destek bile, sizlerin birinci güç kaynağınızdır.Bu Yüce Allah'ın yaratış fitratıdır. Onlara saygıda kusur etmeyin! Yanarsınız.Hele hele de annelere çok dikkat edin! Onlar sizin canınız, kanınız, siz onların bir parçasısınız. Unutmayın.

2- İyi bir tahsil yapmaya gayret edin. Muhakkak yüksek tahsil yapmanın gayreti içersinde olun. Yarım insan kalmayın. Unutmayın akli tam çalışan insan, (istisnalar hariç) iyi bit tahsil yapmış insandır. Bu ilmi bir neticedir.İlim yaptıkça aklın kilitli kapıları birer birer açılır.Akıl herkeste vardır. Ancak, onu işler hale getiren ve kilitleri onun eline veren tahsil, yani ilimdir. Dinimizde “İkra” oku diye başlar. Şöyle bir kez düşünün. Dünyadaki bütün devlet yönetenler, toplumları yönetenler, yüksek görevlerde bulunanların tamamı yüksek tahsil yapmış insanlardır. Hiç çoban Memed Ağadan , işçi Hasan Efendi'den veya tahsilsiz babadan kalma, zengin, bir Ali Efendi'den devlet başkanı, başbakan vs. gördünüz mü? Hayır! O halde otoyol

denen yollarda , demekki sadece HIZLI motorlu taşıtların gitmesine izin var. Traktör,kağrı, at arabası, yaya ve ineklerin bu yollarda gitmesine izin yok. Hakim, savcı, avukat, doktor, mühendis, öğretmen ve mimar gibi meslek grubu ve toplumların en gözde ihtiyaçlarını bakın yüksek tahsil sahibi insanlar karşılıyor. Hem rahat yaşıyorlar, hem de geçinecekleri paraları rahat ve yeterli kazanıyorlar. İnsanlardan da saygınlık görüyorlar. O halde unutmayın asrların geçer akçesi, iyi bir eğitim almamış. İşe yarayanı da diplomalı olmamış.

Olmuyor diye bir şey yok. Kişi beynine hangi alanda zevk almayı öğretirse,beyin de ona göre çalışıyor. Gençlerin çoğunluğu,akıl ve mantık ölçüleri ile değil de,daha çok hisleri ile hareket ettiği için, arzu edilen hedefe de maalesef ulaşamıyorlar. Onun için gençlik tecrübeli insanlara muhakkak kulak asmalı.

Hiç bir yerde kırk yıllık kasaba, gel şu hastayı ameliyat et, sen iyi bıçak kullanırsın dendiğini duydunuz mu? Okuyup Doktor olmadan insan kesemezsin. İstediyin kadar iyi bıçak kullan! Öyleyse?

Eğer iyi bir tahsil yapamadıysan, iyi bir meslek öğrenmelisin. Avrupalı gençle senin ekonomik yarıştaki yerini yukarıda anlattım. Sen yarışta daha engebeli atlambaçlardan geçmek zorundasın. Dedenin dükkanları, fabrikaları, tarlaları, evleri sana miras kalmadı. Öyleyse sen, ondan daha fazla koşmalısın ki koşanlardan geri kalmaya ve yarışta şişenlerden olmayasın. Unutma, bir emeklilik zamanın gelecek ,beş on kuruşluk emeklilik parasıyla onun bunun eline bakar kalırsın. Geçen perişan gençliğine de yanar durursun, ama treni çoktaaan kaçırmış olursun. Çalış, çalış, çalış. Başarmak için bir kere, bir kere, bir kere daha çalış. Ben de anlından öpeyim.Sevenlerinde.Allah'ta!

3- Dünya'nın neresinde olursanız olun, muhakkak ÖRGÜTLENİN! Örgütlü hareket, birlik ve beraberlik getirir. Onda huzur vardır. Din de ilim de buna işaret etmektedir. Bizler madem ki gurbette yaşamak zorunda kalanlarız, o halde örgütlü olmak,

en akıllı olmaktır. Gerek toplumsal değerlerden yararlanmak, gerekse topluma faydalı olmak bakımından, her meselede güç birliği yapabilmek bakımından, her hangi bir örgütün içerisinde yer almalıyız. İnancımıza ve düşüncelerimize uygun olanının ! Tecrübeler de bunun açık örnekleri ile doludur. Düğünün, bayramın, cenazen, uğradığın veya uğrayacağın haksızlıklar, bir ihtiyacının giderilmesi, başına gelecek bir işte ilk koşacağın yer hep oralar olmalı. Çünkü amcan ,dayın, teyzen halan veya diğer akrabaların veya devletin gurbet elde, hemen yanında değil ki !

Buralarda da gençlik teşkilatları kurun. Seçtiğiniz yöneticilere itaat edin. Dernek yönetimleri ile dayanışma içerisinde olacağınız gibi, başka kuruluş ve örgütlerle de devamlı dirsek temasında, yani ilişkiler ve yardımlaşmalar içerisinde olun. Diyalog ve kontaklarınız hep canlı ve samimi olsun. Her türlü fikir, siyasi, ve iştimai (toplumsal) derneklerle temaslarınız olsun. Unutmayın ki, o insanların hepsi bizim milletimizin birer ferdi, ve de dedelerimiz omuz omuza vererek vatanımızı hepimize bırakmışlardır. Görüş ve düşünüşü başka olanlar da olsa, yine de imkanlar ölçüsünde uzak akrabalar gibi de olsa temasınızı kesmeyin. Zaman gelir biriniz diğeriniz için PANZEHİR, yani zehiri öldürecek zehir olabilirsiniz.Yeter ki, hâin olmasınlar! Bunlar hayatta hep olagelmiş durumlardır. İnsanlar kendi ülkelerinde bu falliyetleri parti görüşleri içerisinde üyeler olarak, oy vererek dileklerde bulunurlar. Gurbette bunu ancak teşkilatlar ve ana çatı teşkilatlarla ve diğerleri ile birlikte güç birliği içerisinde olurlarsa becerirler. Yoksa parça parça lokmalar olmaktan kurtulamazlar.Gençler bu konuda eski teşkilatçılardan yararlanın. Onları bulunca dinleyin. Sorun ve yeni yöntemler geliştirin ki bu ülkelerde verilmeyen haklarınızı alabilesiniz. Hem Türkiye'ye hem buraya sesiniz duyulsun. Amaca ulaşabilesiniz. Eskilerin "ja, ja- nein,nein "devirlerini unutun.Kendinize gelecek kurmaya gayret edin. Bana ne cilik kimseye birşey kazandırmaz. Sana ne kadar ihtiyaç varsa, ne kadar becerebiliyorsan o kadar orada ol, yeter. Genelde hanımlar bu işe hep karşı olurlar,eşlerine de mani olurlar ama, olumsuzluklardan da şikayetçi olurlar. Be

kızıcağızım, bizim problemlerimizi aydan birileri mi gelipte çözecek? Sende bir taş kaldırırsan da sonuçtan herhes mutlu olsa olmaz mı? Haa, lüzumsuzluklarda yarışın da demek istemiyorum.. Her şey haddince olmalı.

Hatta, birileriniz geleceğin siyasetine hazırlanın. Gelecekte vekil, bakan, hatta başbakan bile olabilirsiniz. Neden olmasın? Sanki Dünya'da örnekleri yok mu? Baksana Barak Obama'ya ! Bizim Cem Özdemir gibi örneklerle. İnsan isterse her şeyi başarır.

4- Birbirinizi sevin ve sayın. Dostluk ve kırgınlıklarınızda haddi aşmayın. Bugünkü dostla yarın kırgın, kırgın ile de dost olabilirsiniz. Kırgınlıkların aradan kalkmasına diğerleri imkanlar ortaya getirsin ve kaldırma gayretini kollasınlar. Ben şahsen bu kadar yaşamımda belki toplasanız gerçekten kırgın olduğum insan sayısı,tabii ki tanıdığım insanlar arasında, inanın bir elin parmak sayısını bulmaz. Neden ? Ölçülere dikkat etmeye çalışırım. Hatalıysam özürü dilemesini bilirim. İnsanlık ölçüleri zayıf olan insanlara da, bazen sabreder, bazen de hiç yakınlık kurmam. Ama düşmanlık ta beslemem. Her insanın iyi ve kötü yönleri vardır. Bunu fark edip, hep iyi yönlerini kullanabilmeyi becerebilerseniz, farkına vardiirmeden, o insanın da iyi yönlerini çalıştırarak, güzel olan yönlerini geliştirmiş olursunuz..O halde iyiliğe hiç kimsenin gücü yetmez. Ne diyor dinimiz: “İyiliği emredin, kötülükten vazgeçirmeye çalışın” demiyor mu? O halde İyi insan olmaya, iyilerle beraber olmaya gayret edin. Yardımlaşma ve dayanışma hem İslâm'ın, hem insanlığın emridir. Ölçüleri kaçırmadan bu fiili yapma gayretiniz hep canlı olsun. Yaptığınız iyilikleri de başa kakanlardan kattiyen olmayın. Hem günah, hem ayıp. Birbirinizin asalağı olmayın. Keneler en adi yaratıklardır. Hep başkalarının kanlarını emerek geçinirler. Siz ne onlardan olun, ne de onlardan olanlara yardımcı olun ! Allah'ın affına girmeyecek olanlar unutmayın işte onlardır. Yani hak yiyenler.

5- İyi bir aile yapısı oluşturmaya gayret edin. Ailesiz ve ailesi zayıf insanlar hiç bir zaman hayatta başarılı olamaz ve huzurlu

yaşayamazlar. Bizim amacımız bu dünyada huzur, ondan dolayı da ahirette huzur ise, önce iyi bir aile yapısını oluşturma ve güzel bir şekilde yaşam sürdürme gayretimiz olmalıdır. Evlenmek için ne acale edin, ne de geç kalın. Her ikisinin de mahsurları çoğu kez hezenler gibi ortada yatıyor, görüyor, şahit oluyoruz. Benim tecrübe ve tavsiyem yaş olarak en ideali 22-26 yaşlar arası evliliklerdir. Bunu 28- 30 ada çekebilirsiniz ama tam idaal olmaz.

Evlilikte de, mümkün olduğu kadar denklik aramakta fayda var. İnanç, anlayış, tahsil ve en önemlisi de birbirini gerçekten sevebilen iki kalbin olması. Bunun hissedilmesi. Aman canım evlilik olsunda sonra herşey iyi olur safdiliğine kapılmayın. Evlilik oyuncak değil. Son pişmanlık ta para etmez. Bütün yaşantınız hiç beklemediğiniz şekillere dönebilir. Çok mutlu olabileceğiniz gibi, bedbaht ta olabilirsiniz. Onun için her pehlivanı bakın kendi kilosunda başka bir pehlivanla güreştirirler. Burada huya, suya, soya dikkat etmeli. Haa, genç ile de, ben bunu diyorsa , onada şiddetle karşı çıkılmamalı. Tavsiyelerden sonra yine de “**kavak çiçeği**” diyorsa hayat hevesini boğazında koymamalı. Onun dediğine de saygı göstermeli. Sonucundan kendisi mesul. Mutlu olur, mutsuz olur. **O da onun kaderi olur.** Bazen gençlere söz anlatmakta zorlanıyoruz. Gençler anlıyorsunuz değil mi? Gelecek hayat sizin hayatınız.Bunları ailelerinizle birlikte konuşup,iyi karar verin!

İkinin üzerinde çocuk yapmamaya gayret edin. Bu asırda çocuk büyütme demiyorum, YETİŞTİRMEK diyorum, çok mu çok zor! Onu câmianın iyi bir ferdi yapmak. Hem madden, hem manen yorucudur. Kolay değil, öyle istenen kıvamda insan yetiştirmek.

Maddi imkanlarınızı da iyi kullanın. Borçtan mümkün olduğunca kaçının. Gerekliyse da aşırı borçlanmayın. Hayatınız hep acılı geçer. Hava atacak şeylerden, lüks eşya ve araba vs.ler den, bütçeniz nisbetinde yaralanın. Falanın var benim niye yok dedikleriniz var ya! İşte sizi sonunda perişan edecek

kıskançlıklardır. Sakın bu duygulara kapılmayın. Gayretli olun, ama kıskanç olmayın.

6- Türk ve müslüman gençler olduğunuzu her zaman hatırlınızda tutun. Yapacağınız kötü bir harekette Allah'ın bizim yanımızda olduğunu , hiç kimse olmasa bile unutmayın. Allah'tan korkun ve sabırlı insanlar olmaya gayret edin. İçki, kumar ve kötü ahlak gibi hayasızlıklardan önce Allah korkusu ile uzak durun. Aman ha aman! Bu çağın gençlerinin bazılarının kullandığı uyuşturucuları, değil kullanmak, kullananları yanınıza bile oturtmayın. Bunun da size felaket getireceğini aklınızdan çıkarmayın. Kısa sürelik zevkler için geleceğinizi ve hatta hayatınızı tehlikelere atmayın. O istediğinizin karşıtı olan helâller var. Onlarla tatmin olun. Hem Allah sizi sevsin, hem insanlar. Hem de kendi kendinizi mutlu yaşatın.

7- YALANDAN UZAK DURUN. Yalanı söyleme, hayattan korkma. Dünyanın ve ahiretin en mutlu insanlarından biri sen olursun. Başka söze gerek yok.İki Dünya'nın da düşmanıdır yalan!

8- Sabah kalktın, işine veya gideceğin yere gitmeden zaten elini yüzünü yığkıyorsun. Gel bunu abdeste çevir. Hemen iki rekat namaz kıl öyle git. Ayetelkürsüyü (Bakara 255. ayet) muhakkak öğren ve evinden çıkarken oku.Ardın da Felak ve Nâs Surelerini . Rabbim yar ve yardımcın olacaktır inşallah. Peygamberimiz'de böyle yapmamızı istiyor. Ne olur, cumaları hiç olmazsa kıl ve unutma namaza başladığın an , bilki Allah sana ve ailene sevgi kapılarını açacaktır. Cehennem ateşinden de uzaklaşacaksın. Çünkü beş vakit Allah'la sözleşme yapacaksın demektir. Allah la dost ve dostluk sözleşmesidir bu. UNUTMA! Dosttan, dosta fayda gelir!

9-Büyüklerine saygılı, küçüklerine sevgili ol.Kaba gücünü mecbur kalmadıkça kullanma. Unutma ki, kaba güç eşekte de var. Yoksula, acize, senden yardım isteyene ölçüler dahilinde ,

yapabileceğin kadar yardım et.Nutuklara, gaza, pompaya gelme. Her konuda olduğu gibi, yardım konusunda da aşırı gitme. Kızgınlıklarında sabırlı olmaya çalış. Sonuçta sen kazançlı çıkarsın.

10- Evini ,aileni ihmal etme. **İşine, aşına ve eşine** çok dikkatli ol.Bunlara sapasağlam sarıl. Bunlardan hangisini zayıflatırsan, bil ki, hepsi birden zayıflar! Üçünü de dengeli götürmesini becermelisin. Ataların bir sözü vardır: “Mesleğine hor bakan, ekmeğine zor bakar”derler. Ekmeğine zor bakanında evinde mutluluk rüzgarları fısıldamaz olur. Eşine de iyi dikkat et.Onu ihmâl etme.Aşağılama, ama tepene de çıkartma! Derler ya “aklını başına al!”Hah işte öyle. Hatta aklını başından hiç indirme daha iyi. Değilmi ?

Giyim kuşamına dikkat et. Gençsen genç gibi yaşlıysan yaşlı gibi, ama adam gibi giyin. Kılık kıyafetinle de etrafındakiler sana bakınca bir değer versin. Çapulcu gibi kendini bırakmış, hem kendine , hem insanlara saygısız giyinirsen , etrafındakilere de gülünç olursun. Hatta Avrupa’lı demesin ki ”nereden geldi şu müslümanlar, Türk’ler toplumun yapısını da bozdular” gibi sızlanmasın, bilakis imrensin. Giyindiğinizi, soyunduğunuzu yakıştırın. Çarşıda pazarda öyle güzel giyinmiş kızlarımız, genç hanımlarımız, delikanlılarımız ver ki, gerçekten aferin diyorum. Hem kişiliğiniz, davranışlarınız, kılık kıyafetinizle başka insanları da etkileyin. Size insan olarak, müslüman ve Türk olarak göz algılaması ile de değer versinler. Nasreddin Hoca’ nın “ye kürküm ye” hikayesini unutmayın! Yaşlılar biraz bu hali zor beceriyorlar, güzel giyinenlerde var ama, bazan hakikatten giyiminden utandığımız bizim insanlarımız da oluyor. Kim bu? Türk, Müslüman diye bakıyorlar, hatta alaylı bakışlar insanı utandırıyor. Mensubu olduğu milleti de alaya aldırıyor. Bakın böyle birisi için bir kaç yıl önce yazdığım bir şiirimi sizinle de paylaşmak isterim.

(Bu şiir “Kan Deli Akarken” adlı şiir kitabımda da vardır.)

YAPIKLI, ENTARİLİ VE TERLİKLİ KADINA

İnsan özündendir güzel giyinmek,
Peygamber sözündendir güzel giyinmek.
Ben Anadolu'lu, Müslüman'ım diyerek,
Cahilliğin rezil etmiş herşeyi .

Paçavra gibi yerde sürünen bir kılık,
Sanmaki İslâma göre bu bir haklılık.
Görgüden, bilgiden tam bir aksaklık,
Cahilliğin rezil etmiş her şeyi .

Bir Müslüman kadın, bir Türk kadını,
Bilmek gerek görünümün tadını.
Şapşal ettin şu milletin adını,
Cahilliğin rezil etmiş herşeyi .

Şehirdeki kılığından utandım.
Avrupa da şu haline ben yandım.
Bir Türk görse, oğlun görse utanır,
Türk kadını değil, dilenci sandım .

İnsan gibi giyin, bir Türk gibi ol,
Alkış al, taktir al bol bol.
Senin yanlışına bırak kızayım,
Kırk yıldır giyinemedinse, ben ne yazayım? M. Köklü

Peygamberimiz: “Cuma namazına, yani toplumun içersine giderken en güzel elbiselerinizi giyinin.” diyor. Ne demek bu ? İnsan topluluğuna çıkarken güzel giyinin demek değil mi? Yukarıdaki şiiri yazdığım kadının resmini mümkün olsa sizlere göstermek isterdim. Ne yazıkki yok. Ama hâlâ beynimde. Böylelerine çok rastlamıyor değilim diyebilirim. Siz onlardan olmayın. Aynı şekilde erkekler de var!

11- Her durumda metin ol . Metanetini kaybetme. Kendine güvenini yitirme. Hatta gencecik bile olsan.

“ Ben başarırım” de .Yapacağım de ve uğraş. Unutma cesaret ve niyet başarının daha baştan yarısı sayılır. Korkak olma !

Bakın bu konudaki meşhur şiiirlerden birinin bir kıtasını yazayım size:

“Yüzüne çarpmak gerek zamanenin fendini,
Göster,
Kabaran sular nasıl yıkar bendini.
Çocuk görme, hor görme delikenlım kendini,
Şu kırık abîdeyi yükseltecek baştasın,
Fatih’in İstanbul’u fethettiği yaştasın.”

Demiyor mu Arif Nihat Asya , Fetih Marşında?

Öyleyse, ben de diyorum ki; miskinler tekkesinde oturur gibi oturup kalma! Kalk! Silkin ve hayatın boşluğuyla arkadaş olma. Cesur ol ! Yiğit ve çalışkan ol. İşte o zaman nimet bol bol .

Hiçbir sorundan ve problemden korkma, ancak ; soruna çözüm yolları aramaya geç kalmaktan kork!

Bunları yaparsan, benim de bazen yapamadıklarımın duyduğum pişmanlıklar seninle arkadaş olmaz!

Bahtınız açık olsun, gurbetçi kader dostlarım!...

EKLER

- 1- Konularla bağlantılı şiirler.
- 2- İslâm Devletleri
- 3- Türk Devletleri
- 4- Bugünkü İslâm ülkeleri
- 5- 1900-2010 Türkiye
- 6- Cumhurbaşkanlarımız
- 7- İslâm'ın yaşadığı corafyalarla ilgi haritalar
- 8- Namaz tesbihatı
- 9- Namazla ilgili ilave bölüm

EK 1 KONULARLA BAĞLANTILI ŞİİRLER

Bu bölümde müslüman cemaatin çok sevdiği ve beğenisini toplamış olan bir kaç şiir koymamı istediler. Benim de çok beğendiğim ve hac zamanı cemaatlere okuduğum bu duyguları sizlerle de paylaşmak istedim. Bu şiirler Cengiz Numanoğlu kardeşimizin kâleminden ve kalbinden çıkmıştır. Allah Ondan razı olsun.

(Hacı adayları Hacca giderken)

EY BEYTULLAH YOLCUSU

*Ey Beytullah yocusu, ey fazilet zengini,
Meleklerle vermedi Rabbim senin dengini.
Ah! Bir görsen yüzünün o nurâni rengini,*

*Ne mutlu ki, en karlı ticaret şimdi senin,
Karşılığı yüzbindir, Kâbe'de bir secdenin.*

*Ey beytullah yocusu, ey davetli misafir,
Nebîler sana yoldaş, peygamberler müzahir,
Darlık yüzü yok artık, sana dünya ve âhir,*

*Arafat müjdesinden şüpheye düşme sakın,
Yeniden doğmuş gibi olacağın gün yakın.*

*Bekliyor Şimdi seni bir sabır imtihanı,
Önce kendi içinde saklanan nefsi tanı.
Öfke ve isyan ile sevindirme Şeytanı!*

*Kazanmak istiyorsan Mina'daki savaşı,
İbrahim (A.S.) gibi fırlat elindeki her taşı!*

*Yakında giyeceksin beyaz ihramlarını,
Çözeceksin ölümün, ölümsüz sırlarını.
Biraktın gidiyorsun işte bütün varını,*

*Sana hüznün vermesin çoluk, çocuk ve eşin,
Beytullah'ta bekliyor milyonlarca kardeşin.*

*Kâbe'yi ilk gördüğün o muhteşem anda sen!
Nasıl bir vecd içinde ürpereceksin, bilsen!
Ne tende can kalacak, ne dünyada bir hissen,*

*Untma ki, MAKBÛLDÛR O ANDA TÛM DİLEKLER !
Etrafında pervane misalidir melekler!*

*Kalkınca gözlerinden asırların perdesi,
Bir yanda çınlayacak Bilal'in (R.A.) yanık sesi.
Bir yanda sahabenin meleklerle secdesi,*

*Rasulü (S.A.S.) göreceksin mihrabında Kâbe'nin,
Şahidi olacaksın daha nice sahnenin.*

*Hâcer'i (R.A.) göreceksin koştururken Merve'de,
İbrahim (A.S.) insanlara haccı haber vermede,
Adem'i (A.S.) göreceksin o Cebel'i Rahme'de!*

*Açtıkça göreceksin o gönül gözlerini,
Arafat kumlarında Peygamber izlerini.*

*Ey beytullah yolcusu,tevvekül abidesi,
Söküp attın içinden, artık hava, hevesi,
Şimdi zikrullah diyor bedenin her nefesi!*

*Var git artık rehberin, ilahi Kelâm olsun,
Gurbet elden sılaya binlece selâm olsun....
(Üstadın eline diline sağlık.)*

(Medine'de)

HAC

**HAC İBADETİ, BANA GÖRE, YÜCE MEVLÂ
İLE O'NUN BEYTİNDE (ibadet edilen kutlu
mekanda) KUL İLE RABBİNİN SÖZLEŞMESİ
DİR.**

**BUNDAN DOLAYI DA GENÇ YAŞTA GİDİP,
BU SÖZLEŞMENİN FARKINA ERKEN VARIP,
KURTULUŞ YOLUNA GİRMEDE , PİŞMAN
LIKLARA DÜŞAR OLMAMAK, MÜSLÜMANI
SEVİNDİRİR KANAATİNDEYİM.**

M.K

,

Alana ögüt !

**Yolunu sapıtana nasihat acı gelir,
Doğruyu söyledikçe, hep ona sancı gelir,
Dolaşır şaşkın yolda, önüne hancı gelir,
Düşündükçe sonunda ondan utancı gelir.**

**Allah neden göndermiş, O güzeli alana,
Sapıtınca yolunu sarıl onun yoluna,
Gerçekle uyduruğu farkedemez bu ahmak,
Ben de yaşadım onu, istersen başıma kak.**

**Mutluluğa çare mi, Hak yolunda varımış,
Mutsuz olan insana, koca dünya darımış,
Affet beni sen Yarab, duymamak zarar imiş,
Ellerini kaldırıp, ağlamak ne zor imiş.**

**Yarab! Çevirme artık sana dönen elimi,
Tutamam ben ayakta cansız olan belimi,
Geç te osa anladım, çevirdim ben dilimi,
Yüce Mevlâm anlarsın sen,Şu perişan halimi! Affet.**

(Kan Deli Akarken adlı şiir kitabımdan. Muzaffer Köklü)

HACDAKİ GİZEMLER

**Ben de gördüm , şükür olsun Rabbime
Bilen anlar , oradaki haline
Yaratan'ı dolamışsa diline
Kazancını her an alır eline.**

**Haydi gencim, geç kalma git Oraya
Lebbeyk diye el salla sen sılaya
Her mü'min atlansın, kalmasın yaya
Sen de sahip ol ,dağıtılan o paya.**

Muzaffer Köklü

YA RASULALLAH !

Bir zamanlar hevalarla doluydum,

*Rabb'in bir günahkar, gafil kuluydum.
Bir seher rüyamda çağrını duydum,
Koştum geldim sana ya Rasulallah.*

*Mânâ gözlerimle Kur'an'a daldım,
Daldıkça hidayet rızkımı aldım,
Nefs'i emmareyi taşlara çaldım,
Koştum geldim sana ya Rasulallah.*

*Ravzanda kırk vakit vecde dalmaya,
Cennet'i Â'lâ'da komşun olmaya,
Şefaath müjdemden elden almaya,
Koştum geldim sana ya Rasulallah*

*Mescidini kalp gözüyle görmeye,
Mimberine mahcup yüzüm sürmeye,
Kabr'i Saadet'inden güller dermeye,
Koştum geldim sana ya Rasulallah....*

*Feyzinden aldığım yüce ilhamla,
Nur oldu, gözümde akan her damla,
Dilimde binlerce Salât selâmla,
Koştum geldim sana ya Rasulallah...*

----- 0 -----

BEYTULLAH'TA BEN... (Hac'dan sonra)

*Bir sancak altında kaç milyon insan,
Ne tenleri benzer, ne dilde lisan.
Olmuşlar tek yürek, tek bedende can,
İnsanlığı gördüm Beytullah'ta ben...*

*Sinelerde alev, ne kül, ne duman,
Dillerde bir soru, Vuslat ne zaman?
Cehennem söndürür böylesi îman,
Aşk ne imiş gördüm Beytullah'ta ben...*

*Rabbinin o davetli misafirleri,
Doldurmuş Mekke'de her karış yeri.
Dillerinden dinmez, lebbeyk sesleri,
Arşa yollar gördüm Beytullah'ta ben..*

*Yedi bağın gülü aynı destede,
Yetmiş iki millet aynı listede.
Kaç milyon amiin der, aynı bestede?
Tehvitle haşroldum Beytullah'ta ben....*

*Okyanuslar aşmış gelmiş nicesi,
Aç, susuz, uykusuz gündüz- gecesi.
Her nefes dilinde Kur'an hecesi,
Sevdalılar gördüm Beytullah'ta ben...*

*Bir damla misali kapılmış sele,
Zengin, fakir, paşa, nefer el ele,
Yan yana secdede sultanla köle,
Mahşerle tanıştım Beytullah'ta ben...*

*Kimi ayağında yarım çarığı,
Kaç yerinden kanar topuk yarığı,
Meğer ki kefenmiş başta sarığı,
Ne aşıklar gördüm Beytullah'ta ben...*

*Bir zerre gözü yok dünya aşında,
Ahir rızkın arar, harman başında,
Rabbin nazarını Kâbe taşında,
Gören gözler gördüm Beytullah'ta ben...*

*Bir sevda seli var Sefa-Merve'de,
Damlalar köpürmüş Vecde girmede,
Nice peygamberler, nice zirvede,
Durup bakan gördüm Beytullah'ta ben..*

*İbrahim makamı, sultan sofrası,
Sunulur herkese bir kevser tası,
Bir cennet şöleni perde arkası,
Ne sahneler gördüm Beytullah'ta ben..*

*Durdum da tavafı seyrettim hayran,
Gördüğüm bir kâinat misali devran,
Hangisi melektir, hangisi insan,
Şaşırdım çok zaman Beytullah'ta ben...*

*Yaş desem, yaş değil gözlerden akan,
Bir sel ki, günahlar bendini yıkan,
Kâbe göklerinde semaya çıkan,
Merdivenler gördüm Beytullah'ta ben...*

*Bir mana sarayı Mescid'i Haram,
O ne ince nakış, o ne ihtişam?
Her kalbe Muhammed Aleyhisselâm,
Bir taht kurmuş gördüm Beytullah'ta ben...*

*Bir zaman derdim ki, ya Rabbi neden?
Bir daha istiyor bir kere giden,
Meğer bilmezmiş ,insan gitmeden,
Aldım cevabımı Beytullah'ta ben...*

*Gördüm ki bu dünya bir oyalama,
Hâlîme bakıpta, mutluyum sanma,
Bedenim Kâbe'den uzakta amma!
GÖNLÜMÜ bıraktım Beytullah'ta ben!*

Allah gönlüne dilediğin gibi versin Cengiz Numanoğlu.

Selâm sana! M.K

EK 2

Türk ve İslâm tarihiyle ilgili Kronolojik bilgiler

İSLÂM DEVLETLERİ

Kurtulus ve yıkılışı	Devletin adı (ikinci adı ya da hakim olduğu coğrafya ve merkezi)	Yerini terkettiği devlet
632 - 661	Dört Halife (Helefayi Raşidîn)	[Emevîler]
661 - 750	Emevî Halifeleri	[Abbasîler]
665 - 1349	Bavendiler (Taberistan; İslamı kabul: 841)	[İlhanlılar]
750 - 1258	Abbasî Halifeleri	[Selçuklular]
752 - 1624	Amman İmamları ve Seyyidleri (Maskat Sultanları)	[BeniYa'rub]
756 - 1031	Endülüs Emevîleri (Kurtuba)	[Tavaif-iMülşik]
788 - 985	İdrisîler (Mağrib)	[EndülüsEmevîleri]
800 - 909	Aglebîler (Tunus)	[Aglebîler]
819 - 1021	Beni Ziyad (Yemen: Zebîd)	[BeniNecah]
821 - 873	Beni Tahir (Horasan)	[Saffarîler]
825 - 898	Beni Dulaf (Acliyyun, İran)	[Abbasîler]
861 - 997	Beni Yafur (Yemen: Sana ve Canad)	[?]
864 - 928	Alevîler (Taberistan)	[Samanoğulları,Ziyarîler]
865 - 961	Beni Uhayzir (Mekke ve Yemame)	[Karmatlar]
868 - 905	Tulunoğulları (Mısır)	[Abbasîler]
868 - 908	Saffarîler (İran)	[Samanoğulları]

874 - 999	Samanoğulları (Maveraünnehir ve İran)	[Türkistan Hanları veGaznelililer]
879 - 930 ?	Beni Sac (İran Azerbaycan'ı)	[Abbasîler]
893 - 1300 ?	Beni Ressi İmamları (beni Tabataba) (Yemen)	[Zeydîİmamları]
899 - 977 ?	Karmatlar (Bahreyn)	[Abbasîler]
909 - 1171	Fatmîler (Tunus, Mısır, Suriye)	[Eyyübîler]
928 - 1077	Ziyarîler (Taberistan, Orta İran)	[İsmailîler, Haşîşîler]
929 - 991	Beni Hamdan (Musul)	[Büveyhoğulları]
932 - 1056	Büveyhoğulları (Güney İran ve Irak)	[Kakveyliler Gazneliler ve Selçuklular]
932 - 1212 ?	İlek Hanlar (Türkistan Hakanları)	[BatıTürkistan]
935 - 969	İhşitlar (Mısır)	[KaraHatalar]
944 - 1015	Beni Hamdan (Haleb)	[Fatimîler]
948 - 1071	Beni Kelb (Sicilya)	[Normanlar]
949 - 984	Beni Şahin (Şat-tul-Arab çevresinde büyük batıklıklar: Batayih)	[Büveyhoğulları]
951 - 1174	Beni Şeddad	[HorasanSelçukluları]
959 - 1015	Beni Hasanveyh (Batı, Orta İran)	[Büveyhoğulları]
962 - 1183	Gazneliler (Afganistan ve Pencap)	[Gurlular]
962 - 1453	Beni Padiuspan (İran)	[Safevîler]
966 - 1096	Beni Falayta (Mekke Şerifleri, Havaşim, Süleymaniler)	[BeniKatade]
972 - 1148	Beni Zeyrî (Tunus, Kayrevan)	[Normanlar,Muvahhidler]
990 - 1096	Beni Mervan (Amid)	[HorasanSelçukluları]
996 - 1096	Beni Ukayl (Musul)	[HorasanSelçukluları]
1007 - 1051	Beni Kakveyh (Batı, Orta İran)	[Selçuklular]
1007 - 1152	Beni Kammade (Cezayir)	[Muvahhidler]
1009 - 1085	Beni Zünnun (Tuleytula)	[İspanyollar]
1012 - 1150	Beni Mezyed (Hille)	[Zengiler]
1016 - 1057	Hammudîler (Malaga)	[Muvahhidler]
1017 - 1075	Denia Melikleri	[Hudlular]
1019 - 1141	Tüçibîler ve Hudlular (Zargoza)	[İspanyollar]
1021 - 1096	Amirliler (Valansiya)	[İspanyollarMurabıtlar]
1021 - 1159	Beni Necah (Yemen: Zebid)	[BeniMehdi]

1022 - 1230	Mayorka Melikleri	[Muvahhidler]
1023 - 1079	Beni Mirdas (Haleb)	[BeniUkayl]
1023 - 1091	Abbadîler (İşbiliye)	[Murabıtlar,Aragınlular]
1025 - 1092	Albunte (Alpuente) Melikleri (Kasımoğulları)	[Murabıtlar,Muvahhidler]
1027 - 1094	Eftasî'ler (Badajoz)	[Murabıtlar]
1031 - 1068	Beni Cehver (Kurtuba)	[Abbasîler]
1037 - 1098	Beni Suley (Yemen: Sana)	[SanaHammanîler]
1039 - 1058	Hammudîler (Algeciras)	[Abbasîler]
1039 - 1090	Tartuşa (Melikleri)	[Hudlular]
1040 - 1157	Horasan Selçukluları (Büyük Selçuklu İmparatorluğu)	[Harzemşahlar]
1041 - 1091	Sumdihliler (Almeria)	[Burabıtlar]
1041 - 1187	Kirman Selçukluları	[OğuzTürkmenleri]
1052 - 1147	Murabıtlar (Fas, Cezayir, Endülüs)	[Murabıtlar]
1056 - 1289 ?	Şebankâre Atabekleri	[Muzafferiler]
1071 - 1174	Danışmendîler (Sivas Kolu)	[AnadoluSelçukluları]
1071 - 1201	Saltukoğulları (Erzurum)	[AnadoluSelçukluları]
1071 - 1252	Mengüçoğulları (Erzincan, Kemah, Divrik)	[AnadoluSelçukluları]
1077 - 1231	Harzemşahlar	[Moğollar]
1077 - 1308	Anadolu Selçukluları (Konya)	[Moğollar, Beylikler,Osmanlılar]
1083 - 1200 ?	Beni Zureyn (Aden)	[Eyyubiler]
1090 - 1256	Haşîşîler (İsmailîler, Alamut)	[Moğollar]
1094 - 1117	Suriye Selçukluları	[Burlular ve Artukoğulları]
1097 - 1183	İnal oğulları (Diyarbakir)	[Eyyubiler]
1098 - 1173	Beni Hamdan (Yemen: Sana)	[Eyyubiler]
1100 - 1207	Ermensahlar (Ahlat)	[Eyyubiler]
1101 - 1231	Artukoğulları (Hasankeyf ve Amid Sokmanlar tabakası)	[Eyyubiler]
1104 - 1154	Şam Atabekleri (Burlular)	[Zengiler]
1108 - 1408	Mardin Artukluları (İlgazi'ler tabakası)	[KaraKoyunlular]
1117 - 1194	Irak Selçukluları (Bağdat)	[Harzemşahlar]
1127 - 1262	Musul Atabekleri (Zengiler)	[Moğollar]
1130 - 1269	Muvahhidler (Beni Hafs, Zeyd, Beni Merîn)	[Afrika veEndülüs]

1136 - 1225	İldenizliler (Azerbaycan Atabekleri)	[Harzemşahlar]
1142 - 1177	Danişmendliler (Malatya kolu)	[AnadoluSelçukluları]
1144 - 1233	Erbil Atabekleri (Beytekinliler)	[Abbasîler,Moğollar]
1145 - 1170	Mürsiye Melikleri (Endülüs)	[Muvahhidler]
1146 - 1181	Haleb Atabekleri	[Sencar Atabekleri,Eyyubiler]
1146 - 1225	Azerbaycan Atabekleri (İldeniz oğulları)	[Harzemşahlar]
1147 - 1286	Salgurlar (Faris Atabekleri)	[İlhanlılar]
1148 - 1215	Gurlular(Afganistan ve Hindistan'da)	[Harzemşahlar, Delhi Sultanları]
1148 - 1424	Hazaraspîler (Luristan-ı Büzürk Atabekleri)	[Timurlular]
1154 - 1406	Beni Hebbah İmamları (Uman)	[Seçimle gelenİmamlar]
1155 - 1551	Şirvanşahlar (Azerbaycan, Kafkasya, Demirkapı)	[Osmanlılar, İran]
1159 - 1173	Beni Mehdi (Yemen; Zebid)	[Eyyubiler]
1170 - 1220	Sencar Atabekler	[MiyafarkinEyyubileri]
1174 - 1229	Eyyubîler (Yemen)	[BeniResul]
1174 - 1252	Eyyubîler (Mısır)	[MısırKölemenleri]
1178 - 1262	Eyyubîler (Hums)	[MısırKölemenleri]
1178 - 1270	Eyyubîler (Balbek)	[Moğollar]
1178 - 1341	Eyyubîler (Hama)	[MısırKölemenleri]
1180 - 1220	Cezire Atabekleri	[Eyyubiler]
1185 - 1233	Harput Artukluları	[AnadoluSelçukluları]
1188 - 1263	Eyyubîler (Gerek)	[MısırKölemenleri]
1193 - 1260	Eyyubîler (Haleb)	[Moğollar]
1193 - 1260	Eyyubîler (Şam)	[Moğollar]
1194 - 1274	Yezd Atabekleri	[İlhanlılar]
1195 - 1470	Beni Merîn (Fas)	[BenVattas]
1195 - 1596	Hurşid oğulları (Luristan-ı Küçük Atabekleri)	[Safevîler]
1200 - 1260	Eyyubîler (Miyafarkin)	[Moğollar]
1201 - 1916	Beni Katâde (Mekke Şerifleri)	[1516 - 1519 Osmanlılar]
1202 - 1516	Bengale Vali ve Melikleri a) Valiler (1202 - 1338) b) Melikler (1338 - 1576)	[Türk Moğolİmparatorluğu]
1203 - 1320	Çobanlılar (Kastamonu Beyleri)	[İsfendiyarlılar]
1206 - 1555	Delhi Sultanları (Hindistan)	

	a) Memlûkler (1206 - 1290)	
	b) Kılçîler (1290 - 1320)	
	c) Tuğruklar (1320 - 1414)	
	ç) Seyyitler (1414 - 1451)	
	d) Lodiler (1451 - 1526)	[Babur]
	e) Afganlılar (1540 - 1555)	[Türk Moğol İmparatorluğu]
1222 - 1303	Kutluk Hanlar	[Muzafferîler]
1223 - 1269	Beni Hûd (Hudlular, Mürsiye)	[İspanyollar]
1224 - 1502	Altınordu Hanları (Deşt-Kıpçak)	[Rusya]
	a) Batı dalı (1224 - 1359) (Batı Kıpçak'ta Gök ordu)	
	b) Orda dalı (1226 - 1396) (Doğu Kıpçak'ta Ak ordu)	
	c) Toka Timur dalı (Kazan, Kasım, Ejderhan ve Kırım Hanlıkları)	
	d) Şıban dalı (Özber, Buhara ve Hive Hanlıkları)	
1224 - 1659	Şıbanlılar (Sibirya)	[Canyan]
1227 - 1370	Çağatay Hanlığı (Maveraünnehir)	[Timurlular]
1228 - 1574	Beni Hafs (Tunus)	[Osmanlılar]
1229 - 1454	Beni Rasul (Yemen)	[Beni Tahir]
1232 - 1492	Nesrîler (Beni Ahmer, Endülüs: Gırnata)	[İspanyollar]
1232 - 1524	Eyyubîler (Hasankeyf)	[Osmanlılar]
1239 - 1554	Beni Zıyan (Beni Abd-ül-Vad) (Cezayir)	[Osmanlılar]
1245 - 1383	Beni Kert (Herat)	[Timurlular]
1250 - 1382	Mısır Kölemenleri (İran Moğolları)	[Birci Memlûkler]?1256
1344	İlhanlılar Kölemenleri (İran Moğolla [Cezayirîler, Muzafferîler, Serbedarîler])	
1256 - 1483	Karamanoğulları (Konya)	[Osmanlılar]
1261 - 1517	Abbâsî Halifeleri (Mısır)	[Osmanlılar]
1277 - 1300	Pervane oğulları (Sinop)	[Gazi Çelebi, Candaroğulları]
1277 - 1368	Denizli Beyleri (Lâdik Beyleri)	[Osmanlılar]
1285 - 1349 ?	Sahib Ata oğulları (Afyon)	[Germiyan oğulları]
1288 - 1326	Eşrefoğulları (Beyşehir)	[Hamiroğulları]

1291 - 1461	Candaroğulları (İsfendiyaroğulları, Kızıl Ahmedliler)	[Osmanlılar]
1299 - 1403	Aydinoğulları (Aydın)	[Osmanlılar]
1299 - 1922	Osmanlılar	[TürkiyeCumhuriyeti]
1300 - 1336	Karasi oğulları (Balıkesir)	[Osmanlılar]
1300 - 1355 ?	Gazi Çelebi (Sinop)	[Osmanlılar]
1300 - 1392	Hamid oğulları (Isparta)	[Karamanoğulları veOsmanlılar]
1300 - 1410	Saruhan oğulları (Manisa)	[Osmanlılar]
1300 - 1425	Menteşeoğulları (Muğla)	[Osmanlılar]
1300 - 1426	Teke oğulları (Antalya)	[Osmanlılar]?
1300 - 1428	Germiyan oğulları (Kütahya)	[Osmanlılar]
1303 - 1357	Beni İncu (İran)	[Muzafferîler]
1313 - 1393	Muzafferîler (İran)	[Timurlular]
1318 - 1344	Çobanlılar (Azerbaycan)	[Beniİncular]
1334 - 1587	Keşmir Melikleri	[Türk Moğolİmparatorluğu]
1335 - 1381	Ertena oğulları (Orta Anadolu)	[Osmanlılar]
1336 - 1411	Celâyirîler (İykânyan) (Irak)	[KaraKoyunlular]
1337 - 1381	Serbedarîler (Horasan)	[Timurlular]
1337 - 1409	Toğa Timurîler (Horasan)	[Timurlular]
1339 - 1521	Dulkadir oğulları (Maraş ve Elbistan)	[Osmanlılar]
1347 - 1526	Behmeniye Melikleri (Gürberkeler)	[İmarahîler, Nisamşahîler, Beridşahîler, Adilşahîler, Kutubşahîler]
1348 - 1758	Çağatay Hanlar (Tuğluk-Timur kolu, Doğu Türkistan)	[Çin]
1359 - 1590	Kârkeyailer (Keylân)	[Safevîler]
1359 - 1596	Seyyitler Kıvamiyye, Mazenderan	[Safevîler]
1370 - 1501	Timurlular (Semerkand)	[Şibanlılar]
1378 – 1608 ?	Ramazanoğulları (Adana)	[Osmanlılar]
1380 – 1469	Kara Koyunlular (Azerbaycan ve Irak)	[AkKoyunlular]
1381 - 1398	Kadı Burhanettin Hükûmeti (Sivas)	[Osmanlılar]
1382 - 1517	Mısır Kölemenleri (Çerkez, Burcî Memlûklar)	[Osmanlılar]
1394 - 1500	Şark Melikleri (Conpur)	[DelhiSultanlığı]
1396 - 1572	Gücerat Melikleri	[Türk Moğolİmparatorluğu]

1399 - 1600	Handeş Melikleri (Farukîler)	[Türk Moğol İmparatorluğu]
1401 - 1530	Malve Melikleri	[Gücerat Melikleri]
1403 - 1425	İzmir oğulları (İzmir)	[Osmanlılar]
1403 - 1508	Akoyunlular, Diyarbekir, Azerbaycan ve İran	[Osmanlılar]
1420 - 1475	Kırım Hanlığı (bağımsız)	[Osmanlılar himayesi]
1428 - 1599	Şibanlılar (Özbekler) Buhara Kolu (1540 - 1557) Semerkand Kolu (1560 - 1578)	[Canlyan]
1445 - 1552	Kazan Hanlığı	[Rusya]
1445 - 1681	Kırım Hanlığı (Oka)	[Rusya]
1454 - 1517	Beni Tahir (Yemen)	[Mısır Memlûkleri, Osmanlılar]
1466 - 1554	Astrahan Hanlığı (Ejderhan)	[Rusya]
1470 - 1550	Beni Vattas (Fas)	[Sadî Şerifleri]
1475 - 1774	Kırım Hanlığı (Osmanlı himayesinde)	[Bağımsız]
1489 - 1686	Adilşahîler (Biçapur)	[Türk Moğol İmparatorluğu]
1491 - 1575	İmadşahîler (Berar)	[Nizamşahîler]
1491 - 1599	Nizamşahîler (Ahmednagar)	[Türk Moğol İmparatorluğu]
1492 - 1609	Berîdşahîler (Bidar)	[Adilşahîler]
1502 -	İran Şahlığı a) Sefevîler (1502 - 1786) b) Afganlar (1722 - 1729) c) Afşarlar (1736 - 1796) d) Zendler (1750 - 1794) e) Kaçarlar (1779 - 1925) f) Pehleviler (1925 -)	
1510 - 1533	Cezayir Türk Sultanlığı	[Osmanlılar]
1511 - 1639	Sadî Şerifleri (Fas)	[Filâî Şerifleri]
1512 - 1687	Kutubşahîler (Kelkende)	[Türk Moğol İmparatorluğu]
1515 - 1921	Hive Hanlığı	[1783'den itibaren Rusya'ya haracebağlı]
1516 - 1916	Mekke Şerifleri (Beni Katâde)	[Osmanlı idaresinde]
1526 - 1858	Türk Moğol İmparatorluğu (Hindistan)	[Büyük Britanya]
1591 - 1962	San'a İmamları (Zeydî İmamları)	[Cumhuriyet]

1538, 1569 tarihlerinde olmak üzere Osmanlılar tarafından iki defa fethedilen Yemen 1636'da bağımsızlığını elde etmiş, 1843'de tekrar feth edilerek bir vilâyet halinde teşkilatlandırılmış ve 1918'de Mondros mütarekesi ile terk olunmuştur.

1599 - 1785	Canyan (Astrahanlılar, Buhara)	[Mangıtlar]
1600 - 1947	Haydarabat Nizamları	[İngiliz-Hindİmparatorluğu]
1624 - 1741	Beni Ya'rub İmamları (Umman)	[Masat Sultanlığı]
1650 - 1887	Bülûcistan Hanları (Kelât)	[İngiliz-Hindİmparatorluğu]
1659 - 1830	Cezayir Ağaları ve Dayıları	[Fransa]
1664 - 1911	Filâli Şerifleri (Fas)	[Fransahimayesi]
1665 - 1881	Tunus Beyliği	[Fransa]
1700 - 1876	Hokand Hanları (Fergana)	[Rusya]
1705 - 1956	Tunus Beyleri (1881 - 1956 Fransa işgali)	[Cumhuriyet]
1711 - 1835	Karamanlılar (Trablusgarp)	[Osmanlılar]
1741 -	Maskat Sultanlığı (Umman: Merkez) (1779'a kadar imam sonra Seyyid; 1873'den beri Maskat)	
1746 - 1926	Necid Sultanlığı	[Hicaz Krallığı ve NecidSultanlığı]
1747 -	Afganistan Krallığı	
1774 - 1783	Kırım Hanlığı (bağımsız)	[Rusya]
1805 - 1914	Mısır Hidivliği (Hidiv ünvanı 1866'da verilmiştir)	[Krallık]
1911 - 1956	Fas Sultanlığı (Fransa himayesinde)	[Bağımsız]
1914 - 1953	Mısır Krallığı	[Cumhuriyet]
1916 - 1926	Hicaz Krallığı	[SuûdiArabistan]
1918 - 1919	Batı Trakya Türk Cumhuriyeti	
1920 - 1957	İran Melikliği (Krallığı)	[Cumhuriyet]
1926 -	Hicaz ve Necid Krallığı (1932'den itibaren Suûdi Arabistan)	
1938 - 1939	Hatay Cumhuriyeti	[Türkiye Cumhuriyetinekatılmıştır]

İSLÂM MEDENİYETLERİ

- 1 – Emeviler (660 - 750) –Abbasiler (750-1258)
- 2 – İspanya Endülüs Emevileri (750 - 1031)
- 3 – Tulunoğulları (868 - 905)
- 4 – Akşitler (935 - 969)
- 5 – Hamdaniler (929)
- 6 – Büveyhoğulları(932)
- 7 – Safariler (868)
- 8 – Tahirler (821)
- 9 – Samanoğulları (874 - 999)
- 10 – Fatımiler (909 - 1171)
- 11 – Murabıtlar ve Muvahhitler (1012 - 1090)
- 12 – Eyyubiler (1174)
- 13 – Zengiler (1127 -1252)
- 14 – Artukoğulları (1101)
- 15 – Selçuklular (1040 - 1308)
- 16 – Atabekler (1104 - 1233)
- 17 – Gazneliler (962 - 1183)
- 18 – Gurlular (Hind) (1148 - 1215)
- 19 – Beni Ahmer (1222 - 1492)
- 20 – Memluklar (1250 - 1517)
- 21 – Kara Koyunlular (1380 - 1469)
- 22 – Ak Koyunlular (1403 - 1508)
- 23 – İlhanlılar (1256 - 1344)

- 24 – Celayirliler (1336 - 1411)
- 25 – Muzafferiler (1313 -1393)
- 26 – Timurlular (1370 - 1502)
- 27 – Anadolu Beylikleri (1299 - 1466)
- 28 – Delhi Sultanları (1206 - 1526)
- 29 – Hind Moğol İmparatorluğu (1526 - 1858)
- 30 – Safeviler (1502 - 1736)
- 31 – Osmanlılar (1520 - 1920)

Ek: 2b

HİLAFETİN KOLLARINDAN BAZILARININ SOY KÜTÜKLERİ

4 HALİFE

- Kureyş boyundan Abdulmenaf oğlu Haşim, oğlu Abdulmuttalib, oğlu Abdullah, oğlu Hz. MUHAMMED (S.A.S).

1 – İlk Halife, Hz. Ebubekir'in (632 - 634) kızı Hz. Aişe, Hz. Peygamber ile evliydi.

2 – İkinci Halife, Hz. Ömer'in (634 - 644) kızı Hz. Hafsa'da Hz. Peygamber ile evliydi.

3 – Üçüncü Halife, Hz. Osman (644 - 656), Hz. Peygamberin kızı, Hz. Rukiye ile evliydi.

4 – Dördüncü Halife, Hz. Ali (656 - 661), Hz. Peygamberin kızı Hz. Fatıma ile evliydi.

12 İMAM VE FATİMİ HALİFELERİN SOY KÜTÜĞÜ

- Kureyş boyundan Abdulmenaf oğlu Haşim, oğlu Abdulmuttalib, oğlu Ebu Talib, oğlu Hz. Ali, oğlu Hz. Hüseyin ve 12 İmam, Fatımi Halifeleri.

ABBASİ HALİFELERİNİN SOY KÜTÜĞÜ- Kureyş boyundan Abdulmenaf oğlu Haşim, oğlu Abdulmuttalib, oğlu Abbas ve Abbasoğulları hilafeti.

EMEVi HALİFELERİNİN SOY KÜTÜĞÜ

- Kureş boyundan Abdulmenaf oğlu Abduş Şems oğlu Ümeyye ve Emevi Halifeleri.

Dikkat edin, hepsinin ata dedeleri bir !

EMEVi HALİFELERİ

SÜFYANİLER

- 1 – Ümeyye b. Harb. Ebu Sufyan b. Muaviye (Muaviye-1) (661 - 680)
- 2 – Yezid (680 - 683)
- 3 – Muaviye-2 (682 - 684)

MERVANLILAR

- 4 – Ümeyye b. Ebul As b. El Hakem b. Mervan (684 - 685)
- 5 – Mervan b. Abdümelik (685 - 705)
- 6 – Abdümelik b. Velid-1 (705 - 715)
- 7 – Abdümelik b. Süleyman (715 - 717)
- 8 – Mervan b. Ömer (717 - 720)
- 9 – Abdümelik b. Yezid-2 (720 - 724)
- 10 – Abdümelik b. Hişam (724 - 743)
- 11 – Yezid b. Velid-2 (743 - 744)
- 12 – Velid (1) b. Yezid-3 (744 - 745)

13 – Velid (1) b. İbrahim (745)

14 – Mervan (1) b. Mehmed b. Mervan-2 (744 - 750)

NOT:

Hz. Hüseyin Kerbela'da şehid edildikten sonra 683 - 692 yılları arasında Abdullah b. Zübeyr Mekke'de Halifeliğini ilan ettikten sonra Haccac tarafından yakalanarak öldürüldü. Abdullah b. Zübeyr bu dönemde Hicaz, Yemen, Irak, İran ve Horasan bölgesinde hüküm sürdü.

ENDÜLÜS EMEVİ HALİFELERİ

1 – 10. Emevi halifesi Hişam oğlu, Muaviye oğlu Abdurrahman-1
(756 - 788)

2 – Hişam-1 (788 - 796)

3 – Hekem-1 (796 - 822)

4 – Abdurrahman-2 (822 - 857)

5 – Mehmed-1 (857 - 886)

6 – Mehmed b. Münzir (886 - 888)

7 – Mehmed b. Abdullah (888 - 913)

8 – Abdullah b. Mehmed b. Abdurrahman-3 (913 - 961)

9 – Abdurrahman b. Hakem-2 (961 - 976)

10 – Hakem b. Hişam (976 - 1009/1010 - 1013)

11 – Abdurrahman b. Abdülcebbar b. Hişam b. Mehmed-2
(1009 - 1010)

12 – Abdurrahman b. Süleyman b. Hakem b. Süleyman
(1009 - 1010/1013 - 1016)

13 – Abdurrahman b. Abdulmelik b. Mehmed b. Abdurrahman-4
(1018)

- 14 – Abdurrahman b. Abdulcebbar b. Hişam b. Abdurrahman-5
(1023 - 1024)
- 15 – Abdurrahman b. Ubeydullah b. Abdurrahman b. Mehmed-3
(1024 - 1025)
- 16 – Abdurrahman (4) b. Hişam-3 (1027 - 1031)

NOT:

1016 - 1018'de Hammudi Ali, 1018 - 1021'de Haşim,
1021 - 1022'de Kasım 1025 - 1027'de Yahya Halife oldu.

12 İMAM (FATİMİ HALİFELERİ)

- 1 – Hz. Ali (656 - 661)
- 2 – İmam Hasan b. Ali (vefatı: 669)
- 3 – İmam Ali Zeynel Abidin b. Hüseyin (vefatı: 712)
- 4 – İmam Muhammed Bakır b. Ali Zeynelabidin'in (vefatı: 731)
- 5 – İmam Caferi Sadık (vefatı: 765)
- 6 – İmam Musa Kâzım b. Cafer (vefatı: 799)
- 7 – İmam Ali el Rıza b. Musa (vefatı: 817)
- 8 – İmam Muhammed Cevad b. Ali (vefatı: 835)
- 9 – İmam Ali El Hadi b. Muhammed (vefatı: 868)
- 10 – İmam Hasan Askeri b. Ali (vefatı: 873)
- 11 – İmam Muhammed Mehdi el Kaim el Müntezar b. Hasan
(879'da Samurra'da kayboldu)

NOT:

- 1 – Hz. Hasan'ın yolunu izleyen İdrisiler 788 - 985 arası hüküm sürdü.
- 2 – Sebiye ve İsmailiye mezhebinin yedi imamından beşi Zeynel-Abidin'den sonra Zeyd'dir. 740'da vefat eden Zeyd'i izleyenlere Zeydî dendi ve Yemen imamları olarak anıldı. Zeydiye'ye göre yedinci İmam

Caferi Sadıktan sonra İsmail-1 dir. Bu grup Mehmed Bakır'ı kabul etmemektedir.

FATİMİ HALİFELERİ

- 1 – Mehdi (909 - 934)
- 2 – Kayyum (934 - 945)
- 3 – Mansur (945 - 953)
- 4 – Muiz (953 - 975)
- 5 – Aziz (975 - 996)
- 6 – El Hakim (996 - 1021)
- 7 – Zahir (1021 - 1036)
- 8 – Mustansır (1036 - 1074)
- 9 – Musta'li (1074 - 1101)
- 10 – Amir (1101 - 1130)
- 11 – Mustansır b. Mehmed b. el Hafız (1130 - 1149)
- 12 – el Hafız b. el Zafır (1149 - 1154)
- 13 – el Hafız b. el Zafır b. el Fayız (1154 - 1160)
- 12 – el Hafız b. Yusuf b. el Azıd (1160 - 1171)

ABBASİ HALİFELERİ (BAĞDAT KOLU) 750 - 1258

- 1 – el Seffah Ebu Abbas Abdullah (750 - 754)
- 2 – el Mansur Ebu Cafer Abdullah (754 - 775)
- 3 – el Mehdi Ebu Abdullah Muhammed (775 - 785)
- 4 – el Hadi Ebu Muhammed Musa (785 - 786)
- 5 – el Reşid Ebu Cafer Harun (Harunurreşid) (786 - 809)
- 6 – Elemin Ebu Musa Muhammed (809 - 813)
- 7 – Elme'mun Ebu Cafer Abdullah (813 - 833)

- 8 – Elmûtasım-billâh Ebu İshak Muhammed (833 - 842)
- 9 – Elvâsik-billâh Ebu Câfer Harun (842 - 847)
- 10 – Elmütevekkil-Alellâh Ebülfadıl Câfer (847 - 861)
- 11 – Elmuntasır-billâh Ebu Câfer Muhammed (861 - 862)
- 12 – Elmüstein-billâh Ebu Câfer Muhammed (861 - 866)
- 13 – Elmu'tez-billâh Ebu Abdullah Muhammed (866 - 869)
- 14 – Elmühtedi-billâh Ebu İshak Muhammed (869 - 870)
- 15 – Elmutemed-alellâh Ebülabbas Ahmed (870 - 892)
- 16 – Elmuktedir-billâh Ebülabbas Ahmed (892 - 902)
- 17 – Elmüktefi-billâh Ebu Muhammed Ali (902 - 908)
- 18 – Elmuktedir-billâh Ebülfadıl Câfer (908 - 932)
- 19 – Elkaahir-billâh Ebu Mansur Muhammed (932 - 934)
- 20 – Elrâzi-billâh Ebulabbas Ahmed (934 - 940)
- 21 – Elmuttki-billâh Ebu İshak İbrahim (940 - 944)
- 22 – Elmüstekfi-billâh Ebulkasım Abdullah (944 - 946)
- 23 – Elmutî-allah Ebulkasım Elfadl (946 - 974)
- 24 – Eltaâyi-billâh Ebu Bekir Abdülkerim (974 - 991)
- 25 – Elkaahir-billâh Ebulabbas Ahmed (991 - 1031)
- 26 – Elkaayim-biemrillâh Ebu Câfer Abdullah (1031 - 1075)
- 27 – Elmuktedî-biemrillâh Ebulabbas Abdullah (1075 - 1094)
- 28 – Elmuztazhir-billâh Ebulabbas Ahmed (1094 - 1118)
- 29 – Elmüsteşid-billâh Ebu Mansur Fadl (1118 - 1135)
- 30 – Elrâşid-billâh Ebu Câfer Mansur (1135 - 1136)
- 31 – Elmuktafî-biemrillâh Ebu Abdullah Muhammed (1136 - 1160)
- 32 – Elmüsteneid-billâh Ebul-Muzaffer Yusuf (1160 - 1170)
- 33 – Elmustazî-biemrillâh Ebu Muhammed el Hasan (1170 - 1180)
- 34 – Elnâsiruddin-allah Ebulabbas Ahmed (1180 - 1225)
- 35 – Ezzâhir-biemrillâh Ebu Nasr Muhammed (1225 - 1226)
- 36 – Elmustansir-billâh Ebu Câfer El-Mansur (1226 - 1242)
- 37 – Elmustâsim-billâh Ebu Ahmed Abdullah (1242 - 1258)

MISIR ABBASİ HALİFELERİ

- 1 – Zahir b. Ahmet Mustansır (36. Bağdat Abbasi Halifesi El Mustansır billah'ın kardeşi) (1261)
- 2 – Hasan b. Hakim (30. Bağdat Abbasi Halifesi, Raşid'in oğlu Hasan, oğlu Ali, oğlu Ebu Bekir, oğlu Hasan, oğlu Hakim'dir) (1261 - 1302)
- 3 – Hakim b. Müstekfi-1 (1302 - 1340)
- 4 – Hakim b. Müstemsik b. Vasık-1 (1340 - 1341)
- 5 – Müstekfi b. Hakim-2 (1341 - 1352)
- 6 – Müstekfi b. Mutadid (1352 - 1362)
- 7 – Musadid b. Mütevekil-1 (1362 - 1377/1377 - 1383/1389 -1406)
- 8 – Müstemsik b. Mustasım b. Mustasım (1377 - 1389)
- 9 – Mustasım b. Vasık-2 (1383 - 1386)
- 10 – Mütevekil b. Mustain (1406 - 1414)
- 11 – Mütevekil b. Mustazıd (1414 - 1441)
- 12 – Mütevekil b. Müstekfi-2 (1441 - 1451)
- 13 – Mütevekil b. Kayyim (1451 - 1455)
- 14 – Mütevekil b. Müstencid (1455 - 1479)
- 15 – Müstain b. Mütevekil-2 (1479 - 1497)
- 16 – Mütevekil b. Müstemsik (1497 - 1509/1516 - 1517)
(2. Dönem oğlu, Mütevekil'e vekaleten)
- 17 – Müstemsik b. Mütevekil-3 (1509 - 1516)

SELÇUKLU SULTANLARI

BÜYÜK SELÇUKLULAR

- 1 – Selçuk oğlu Mikail, oğlu Tuğrul Bey (1040 - 1063)
- 2 – Mikail oğlu Çağrı, oğlu 2. Alpaslan (1063 - 1072)
 - a) Alpaslan oğlu Tutuş, Suriye Selçuklularının ilk emiridir. Çağrı Bey'in 2. oğlu Kavurd Karaaslan ise Kirman Selçuklularının ilk emiridir.
 - b) Selçuk oğlu Arslan, Yoğtu'nun oğlu Kutalmış, oğlu Süleyman ise Anadolu Selçuklularının ilk emiridir. Bu soydan 5. Kılıçarşlan-2'nin oğlu 2. Melik şah ise Erzurum Selçuklularının ilk hükümdarıdır.
 - c) Büyük Selçuklu Sultanları'ndan 7. Sultan Mehmet Tapa'nın oğlu Mahmut ise Irak Selçuklular'ın ilk sultanıdır.
- 3 – Alpaslan oğlu Melikşah-1 (1072 - 1092)
- 4 – Melikşah oğlu Mahmut (1092 - 1093)
- 5 – Melikşah oğlu Berkjaruk (1093 - 1104)
- 6 – Berkjaruk oğlu Melikşah-2 (1104 - 1105)
- 7 – Melikşah-1 oğlu Mehmet Tapa (1105 – 1117)
- 8 – Melikşah-1 oğlu Sancar (1117 - 1157)

SURİYE SELÇUKLULARI

Çağrıoğlu Alparslan, oğlu Melikşah (1072 - 1092). Melikşah, Suriye Selçuklularının atası olmakla birlikte, Tuğrul ve Alpaslan Beylerden sonra Büyük Selçukluların 3. Sultanı sayılmaktadır.

- 1 – Alpaslan oğlu Tutuş (1078 - 1094)
- 2 – Tutuş oğlu Rıdvan (1095 - 1113)
- 3 – Tutuş oğlu Dukak (1098 - 1113)
- 4 – Rıdvan oğlu Alpaslan (1113 -1114)
- 5 – Rıdvan oğlu Sultan Şah (1114 - 1117)

IRAK SELÇUKLULARI

- 1 – Mehmet Tapa oğlu Mahmut (1117 - 1131)
- 2 – Mahmut oğlu Davud (1131 - 1132)
- 3 – Mehmet Tapa oğlu Tuğrul-1 (1132 - 1135)
- 4 – Mehmet Tapa oğlu Mesut (1135 - 1152)
- 5 – Mehmet oğlu Melikşah (1152 - 1153)
- 6 – Mahmut oğlu Mehmet (1153 - 1159)
- 7 – Mehmet Tapa Süleymanşah (1159 - 1161)
- 8 – 1. Tuğrul oğlu Aslanşah (1161 - 1177)
- 9 – Aslanşah oğlu 2. Tuğrul (1177 - 1197)

KIRMAN SELÇUKLULARI

- 1 – Selçuk oğlu Mikail oğlu Çağrı oğlu Kavurd Karaaslan (1041 - 1073)
- 2 – Kavurd oğlu Hüseyn (1074)
- 3 – Kavurd oğlu Kirmanşah (1073 - 1074)
- 4 – Kavurd oğlu Sultanşah (1074 - 1085)
- 5 – Kavurd oğlu Turanşah (1085 - 1097)
- 6 – Turanşah oğlu İranşah (1097 - 1101)
- 7 – Kirmanşah oğlu Arslanşah (1101 - 1142)
- 8 – Arslanşah oğlu Mehmed Melikşah (1142 - 1156)
- 9 – Melikşah oğlu Tuğrulşah (1156 - 1169)
- 10 a) Tuğrulşah oğlu Behramşah (1169 - 1187)
- 10 b) Tuğrulşah oğlu Arslanşah (1169 - 1187)
- 10 c) Tuğrulşah oğlu Turanşah (1169 - 1182)
- 11 – Behramşah oğlu Mehmetşah (1183 - 1186)

ANADOLU SELÇUKLULARI

- 1 – Selçuk oğlu Aslan, Yağbu oğlu kutalmış oğlu Süleyman-1 (1077 - 1086)
- 2 – 1. Süleyman oğlu 1. Kılıçarslan (1092 - 1107)
- 3 – Kılıçarslan oğlu 1. Melikşah (1107 - 1116)
- 4 – Kılıçarslan oğlu 1. Mesud (1116 - 1156)
- 5 – 1. Mesud oğlu 2. Kılıçarslan (1156 - 1192)

ANADOLU SELÇUKLULARININ DEVAMI

NİTELİĞİNDEKİ ERZURUM SELÇUKLULARI

- 6 – 1 – 2. Kılıçarslan oğlu 2. Melikşah (1192)
- 7 – 2 – 2. Kılıçarslan oğlu 1. Keyhüsrev (1192 - 1196/1204 - 1210)
- 8 – 3 – 2. Kılıçarslan oğlu 2. Süleyman (1196 - 1203)
- 9 – 4 – 2. Süleyman oğlu 3. Kılıçarslan (1203 - 1204)
- 10 – 5 – 1. Keyhüsrev oğlu 1. Keykavus (1210 - 1219)
- 11 – 6 – 1. Keyhüsrev oğlu 1. Keykubad (1219 - 1236)
- 12 – 7 – 1. Keyhüsrev oğlu 2. Keyhüsrev (1236 - 1246)
- 13 – A/8 – 2. Keyhüsrev oğlu 2. Keykavus (1246 - 1259)
- 13 – B/9 – 2. Keyhüsrev oğlu 2. Keykubad (1249 - 1257)
- 14 – 10 – 2. Keyhüsrev oğlu 4. Kılıçarslan (1248 - 1264)
- 15 – 11 – 4. Kılıçarslan oğlu 3. Keyhüsrev (1264 - 1283)
- 16 – 12 – 2. Keykavus oğlu 2. Mes'ud (1283 - 1298/1303 - 1308)

OSMANLI SULTANLARI

1 – Osman Gazi (1299 - 1324)

2 – Orhan Gazi (1324 - 1360)

3 – Murat-1 (1360 - 1389)

4 – Beyazıt (1389 - 1402)

5 – Mehmet-1 (1402 - 1413)

6 – Murat-2 (1421 - 1444/1446 - 1451)

7 – Fatih Sultan Mehmet (1444 - 1446/1451 - 1481)

8 – Beyazıt-2 (1481 - 1512)

9- YAVUZ SULTAN SELİM. Mısır'ın son Abbasi Halifesi Müstemsik b.Mütevekkil 3'ten, darbe ile, Halife ünvanını aldı.(Osmanlı'nın ilk Halife olan Padişah'ı, ünvanı da Yavu'a aittir.)

OSMANLI HALİFELERİ (1517 - 1924)

- 1 – 9. Osmanlı Padişahı: Yavuz Sultan Selim (1512 - 1520)
- 2 – Kanunî Sultan Süleyman (1520 - 1566)
- 3 – Sultan 2. Selim (1566 - 1574)
- 4 – Sultan 3. Murat (1574 - 1595)
- 5 – Sultan 3. Mehmet (1595 - 1603)
- 6 – Sultan 2. Osman (1618 - 1622)
- 7 – Sultan 1. Mustafa (1617 - 1618/1622 - 1623)
- 8 – Sultan 2. Osman (1618 - 1622)
- 9 – Sultan 4. Murat (1623 - 1640)
- 10 – Sultan İbrahim (1640 - 1648)
- 11 – Sultan 4. Mehmet (1648 - 1687)
- 12 – Sultan 2. Süleyman (1687 - 1691)
- 13 – Sultan 2. Ahmet (1691 - 1695)
- 14 – Sultan 2. Mustafa (1695 - 1703)
- 15 – Sultan 3. Ahmet (1703 - 1730)
- 16 – Sultan 1. Mahmud (1730 - 1754)
- 17 – Sultan 3. Osman (1754 - 1757)
- 18 – Sultan 3. Mustafa (1757 - 1774)
- 19 – Sultan 1. Abdulhamid (1774 - 1789)
- 20 – Sultan 3. Selim (1789 - 1807)
- 21 – Sultan 4. Mustafa (1807 - 1808)
- 22 – Sultan 2. Mahmut (1808 - 1839)
- 23 – Sultan Abdulmecid (1839 - 1861)

- 24 – Sultan Abdulaziz (1861 - 1876)
- 25 – Sultan 5. Murat (1876 -)
- 26 – Sultan Abdulhamid (1876 - 1909)
- 27 – Sultan 5. Mehmet Reşat (1909 - 1918)
- 28 – Sultan 4. Mehmet Vahidüddin (1918 - 1922)
- 29 – Son Halife Abdülmecid (1922 - 1924)

TARİHTE TÜRK DEVLETLERİ VE İMPARATORLUKLARI (M. Ö. 600 - 1990)

İMPARATORLUKLAR

- 1 – İskit Saka İmparatorluğu (M. Ö. 6. asır - M. S. 2. asır)
- 2 – Büyük Hun İmparatorluğu (M. Ö. 6. asır - M. S. 48)
- 3 – Batı (Avrupa) Hun İmparatorluğu (374 - 469)
- 4 – Akhun (Eftalit) İmparatorluğu (4. asır sonları - 577)
- 5 – Göktürk İmparatorluğu (582 - 630)
- 6 – Doğu Göktürk İmparatorluğu (582 - 630)
- 7 – Batı Göktürk İmparatorluğu (582 - 630)
- 8 – II. Göktürk İmparatorluğu (681 - 744)
- 9 – Uygur İmparatorluğu (744 - 840)
- 10 – Avar İmparatorluğu (6. asır - 805)
- 11 – Hazar İmparatorluğu (7. asır - 965)
- 12 – Büyük Selçuklu İmparatorluğu (1040 - 1157)
- 13 – Harzemşahlar İmparatorluğu (1097 - 1231)
- 14 – Timur İmparatorluğu (1370 - 1405)
- 15 – Babür İmparatorluğu (1526 - 1858)
- 16 – Osmanlı İmparatorluğu (1299 - 1922)

DEVLETLER

- 17 – Kuzey Hun Devleti (48 - 156)
- 18 – Güney Hun Devleti (48 - 216)
- 19 – 1. Chao Hun Devleti (304 - 329)
- 20 – 2. Chao Hun Devleti (328 - 352) (Çin kaynaklarındaki adlar)
- 21 – Hsia Hun Devleti (407 - 431)
- 22 – Kuzey Liang Hun Devleti (401 - 439)
- 23 – Lou-lan Hun Devleti (442 - 460)
- 24 – Tabgaç Devleti (386 - 557)
- 25 – Doğu Tabgaç Devleti (534 - 557)
- 26 – Batı Tabgaç Devleti (534 - 557)
- 27 – Cücen Devleti (390 - 545)
- 28 – Tukyü Devleti (545 - 658)
- 29 – Kuşhan Devleti (4. asır - 5. asır)
- 30 – Turfan Uygur Devleti (911 - 1368)
- 31 – Şato Türk Devleti (907 - 923)
- 32 – Tang Şato Türk Devleti (923 - 936)
- 33 – Tsin Şato Türk Devleti (937 - 946)
- 34 – Kan-Çou Uygur Devleti (905 - 1226)
- 35 – Türgeş Devleti (766 - 1215)
- 36 – Karluk Devleti (766 - 1215)
- 37 – Kırgız Devleti (840 - 1207)
- 38 – Sabar Devleti (5. asır - 7. asır)
- 39 – Onoğur Devleti (5. asır - 6. asır)
- 40 – Tuğurkur Devleti (5. asır - 6. asır)
- 41 – Uturgur Devleti (5. asır - 6. asır)

- 42 – Basaraba Türk Devleti (Romen Devletinin başlangıcı 1330)
- 43 – Karahanlılar Devleti (840 - 1042)
- 44 – Doğu Karahanlı Devleti (1042 - 1211)
- 45 – Batı Karahanlı Devleti (1042 - 1212)
- 46 – Oğuz, Yabgu Devleti (10. asrın ilk yarısı - 1000)
- 47 – Gazneliler Devleti (969 - 1187)
- 48 – Suriye Selçuklu Devleti (1092 - 1117)
- 49 – Kirman Selçuklu Devleti (1157 - 1194)
- 50 – Anadolu Selçuklu Devleti (1157 - 1194)
- 51 – Irak Selçuklu Devleti (1157 - 1194)
- 52 – Eyyubi Devleti (1171 - 1348)
- 53 – Hindistan Türk Devleti (Delhi Türk Sultanlığı) (1206 - 1413)
- 54 – Mısır Türk Devleti (1250 - 1383)
- 55 – Karakoyunlu Devleti (1380 - 1469)
- 56 – Akkoyunlu Devleti (1350 - 1502)
- 57 – Timurlular Devleti (1405 - 1507)

BEYLİKLER

- 58 – Uygur Beyliği (8. asır)
- 59 – Karluk Beyliği (13. asır)
- 60 – Tolunlular Beyliği (868 - 1417)
- 61 – Akşidililer Beyliği (935 - 969)
- 62 – İzmirliiler Beyliği
- 63 – Dilmaçoğulları Beyliği (1085 - 1192)
- 64 – Danişmentli Beyliği (1092 - 1178)
- 65 – Saltuklu Beyliği (1092 - 1202)

- 66 – Sökmenliler Beyliği (1100 - 1207)
- 67 – Artuklu Beyliği (1101 - 1409)
- 68 – Mengüçük Beyliği (1118 - 1183)
- 69 – Erbil Beyliği (1256 - 1483)
- 70 – Çobanoğulları Beyliği (1227 - 1309)
- 71 – İnanç Beyliği (1261 - 1368)
- 72 – Sahip Ata Beyliği (1275 - 1341)
- 73 – Pervane Beyliği (1277 - 1322)
- 74 – Menteşe Beyliği (1280 - 1424)
- 75 – Çandarlı Beyliği (1292 - 1462)
- 76 – Karesi Beyliği (1297 - 1360)
- 77 – Germiyan Beyliği (1300 - 1429)
- 78 – Hamid Beyliği (1301 - 1423)
- 79 – Saruhan Beyliği (1302 - 1410)
- 80 – Aydın Beyliği (1308 - 1426)
- 81 – Teke Beyliği (1321 - 1390)
- 82 – Eratna Beyliği (1335 - 1381)
- 83 – Dulkadir Beyliği (1339 - 1521)
- 84 – Ramazan Beyliği (1352 - 1608)
- 85 – Dobruca Türk Beyliği (1354 - 1417)
- 86 – Kadı Burhanettin Beyliği (1381 - 1398)
- 87 – Eşref Beyliği (1300 - 1326)
- 88 – Berçem Beyliği (12. asır)
- 89 – Yaruklular Beyliği (12. asır)

ATABEYLİKLER

- 90 – Şam Atabeyliği (1117 - 1154)
- 91 – Musul-Halep Atabeyliği (1127 - 1259)
- 92 – Azerbaycan Atabeyliği (1146 - 1225)
- 93 – Fars Atabeyliği (1147 - 1284)

HANLIKLAR

- 94 – Büyük Bulgar Hanlığı (630 - 665)
- 95 – Volga Bulgar Hanlığı (665 - 1391)
- 96 – Tuna Bulgar Hanlığı (681 - 864)
- 97 – Peçenek Hanlığı (860 - 1091)
- 98 – Uz Hanlığı (860 - 1068)
- 99 – Kuman-Kıpçak Hanlığı (9. asır - 13. asır)
- 100 – Özbek Hanlığı (1428 - 1599)
- 101 – Kazan Hanlığı (1437 - 1552)
- 102 – Kırım Hanlığı (1440 - 1475)
- 103 – Kasım Hanlığı (1445 - 1552)
- 104 – Astrahan Hanlığı (1466 - 1554)
- 105 – Hive Hanlığı (1510 - 1520)
- 106 – Sibir Hanlığı (1556 - 1600)
- 107 – Buhara Hanlığı (1599 - 1785)
- 108 – Kaşgar Hanlığı (15. asır - 1877)
- 109 – Hokand Hanlığı (1710 - 1876)
- 110 – Türkmenistan Hanlığı (1860 - 1885)

CUMHURİYETLER

- 111 – Azerbaycan Cumhuriyeti (1918 – 1920 ve2000-)
- 112 – Batı Trakya Türk Cumhuriyeti (ilk kuruluş: 31 Ağustos 1913; ikinci kuruluş: 1915 - 1917; üçüncü kuruluş: 1920 - 1923)
- 113 – Türkiye Cumhuriyeti (1923 -)
- 114 – Hatay Cumhuriyeti (1938 - 1939)
- 115 – Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti (1983 -)
- 116 – Azerbaycan Cumhuriyeti (1990 -)
- 117- Türkmenistan “ ”
- 118- Özbekistan “ ”
- 119- Kırgızistan “ ”
- 120- Tacikistan “ ”
- 121- Kazakistan “ ”

Tabii ki büyük bir çoğunluğu kazak Türklerinden oluşan Kazakistan'da bir Türk Cumhuriyeti sayılır. Bu son altı Türk Asıllı Devletler 1990 daki S.S.C. Birliğinin dağılması neticesi bağımsızlıklarını almışlardır.Ne yazık ki henüz tam bağımsız denemez.

Şu anda Dünya'da 320 milyon civarında insan , Türk Dili konuşan devlet ve topluluklar bulunmaktadır. Bu sayı birleşmiş milletlerin diller ve topluluklar yayınlarından alınmıştır.

Bu demektir ki,Türkler şimdiye kadar tarihte irili ufaklı 121 devlet kurup , meydana getirmişlerdir. Tabii ki bunların pek çoğu şu anda yoktur. Ama bu milletin ne teşkilatçı olduğu ortada. Bu kadar oluşum meydana getirmiş, Dünya'da bir başka millet yoktur. Bu da bizim insanlık medeniyetine ne derce katkıda bulunduğumuzun açık göstergesidir. Eğer bu millet acıma duygusu ve merhametli yaratılmamış olsaydı, sanıyorum ki Dünyan'ın yarısı şimdi bizim veya bizim sömürgeimiz olurdu. Türk Milleti âdildir ve merhametlidir. Tarih bize bu hakikati ayna gibi yansıtıyor.

EK 4

BUGÜNKÜ İSLÂM ÜLKELERİ

Bağımsızlık günü
Başkent

Ülke
Yönetim biçimi

19/08/1919
Kabil

Afganistan
Halk Cumhuriyeti (1979)

15/08/1971
Manama

Bahreyn
Emirlik

26/03/1971
Dakka

Bengladeş
Cumhuriyet

01/08/1960
Porto Novo

Benin (Dehomey)
Halk Cumhuriyeti

02/12/1971
Ebudabi

Birleşik Arap Emirlikleri
Emirlik federasyonu

02/08/1962
Cezayir

Cezayir
Cumhuriyet

27/06/1977
Cibuti

Cibuti
Cumhuriyet

11/08/1960
Cemiha

Çad
Cumhuriyet

17/08/1945
Cakarta

Endonezya
Cumhuriyet

02/03/1956
Rabat

Fas
Anayasal Monarşi

17/08/1760

Gabon

Libreville	Cumhuriyet
18/02/1965 Banzol	Gambiya Cumhuriyet
02/10/1958 Konakri	Gine Cumhuriyet
24/09/1973 Bissav	Yeni Gine Cumhuriyet
03/10/1932 Bağdat	Irak Anayasal monarşi
07/10/1906 Tahran	İran İslâm Cumhuriyeti
01/01/1960 Younde	Kamerun Anayasal Monarşi
06/07/1975 Moroni	Komor Federal İslâm Cumhuriyeti
16/08/1960 Lefkoşa	Kıbrıs Cumhuriyet (KKTC 15/11/'83)
19/06/1961 Kuveyt	Kuveyt Anayasal Monarşi
24/12/1951 Trablus	Libya Cemahiriye (02/03/1977)
26/11/1941 Beyrut	Lübnan Cumhuriyet
26/07/1965 Male	Maldiv Cumhuriyet
31/08/1957 Kualalumpur	Malezya Federal Anayasal Monarşi
02/09/1960 Valetta	Mali Cumhuriyet

28/02/1922
Noakşot

Moritanya
Cumhuriyet

03/11/1960
Niamey

Nijer
Cumhuriyet

01/10/1960
Lagos

Nijerya
Federal Cumhuriyet

14/08/1947
İslamabad

Pakistan
Federal İslâm Cumhuriyeti

20/08/1960
Dakor

Senegal
Cumhuriyet

27/04/1961
Freetown

Sierre Leone
Cumhuriyet

01/07/1960
Mogadişü

Somali
Cumhuriyet

01/01/1956
Hartum

Sudan
Cumhuriyet

17/04/1946
Şam

Suriye
Anayasal Monarşi

23/09/1932
Riyad

Suudi Arabistan
Krallık

09/12/1961
Darusselam

Tanzanya (Darusselam)
Cumhuriyet

20/03/1956
Tunus

Tunus
Cumhuriyet

29/10/1923
Ankara

Türkiye
Laik, Demokratik Cumhuriyet

09/10/1962
Kampala

Uganda
Cumhuriyet

20/12/1951
Maskat

Umman
Krallık

Aralık 1918
San'a

Yemen Arap. Cumhuriyeti
Cumhuriyet

30/11/1967
Aden

Yemen Dem. Cumhuriyeti
Halk Cumhuriyeti

05/08/1960
Ovavadovgov

Yukari Volta
Cumhuriyet

** Bu listeye İslâm Konferansına üye ülkeler alınmıştır.*

SON YÜZYILIN KISA KISA TÜRKİYE TARİHİ OLAYLARI

1900 - 2010

1900- İkinci Abdulhamid'in 25. saltanat yılının kutlanması. Osmanlı'da Kânuni S.Süleyman dan sonra en uzun "33 yıl" tahtta kalan padişah olması bakımından bu kutlama önemlidir.

1901- İlk Nobel ödülleri verilmesi.

1908- İkinci meşrutiyetin ilânı.Bulgaristan'ın Osmanlı'dan ayrılması. Avrupa devletlerinin Afrika'yı kendi aralarında paylaşmaları.

1909- 35. Osmanlı padişahı Mehmet Reşat'ın tahta çıkışı.

1912- Balkan Harbi. Avrupa va Balkanların Osmanlı'ya gizli ittifakı ve 12 adaların İtalyan'lar tarafından işgali. Balkanların yavaş yavaş Osmanlı'dan ayrılışı. Titanik faciası,paraşütle ilk atlayış.

1913- İstanbul'da ilk kız lisesi açıldı. Türkiye'de ilk kez kadınların memuriyet alması.

1914- Birinci Dünya Savaşı'nın başlaması.

Almanlarla ittifak yapılması üzerine ,Alman gemilerinin İstanbul hükümetine sığınması ve Karadeniz'e Türk Bayrağı çekili açılışı ve Rus limanlarını topa tutuşu ile Osmanlı Devleti'nin harbe resmen girmesi. (Bakın bize Alman oyunları ne zamandır var!)

Başarısız ve hüsrana olan Sarıkamış Taarruzu.

Birinci Dünya Savaşı'nın taraflarını belki bilmeyenler vardır düşüncesi ile kısaca yazalım. Bunlar İtilaf Devletleri ve İttifak Devletleri olarak adlandırılır.

Bir tarafta: (İtilaf Devletleri) Almanya, Avusturya, Bulgaristan,İtalya (İtalya savaşın başlaması ile karşı tarafa geçmiştir.) Osmanlı Devleti ve Uzakdoğuda Japonya. Japonlar

ne bize, bizde yani ittifak devletleri olarak onlarla hiç bir yardımlaşma yapamamışız.

Öbür tarafta: (İttifak Devletleri) Fransa, Rusya, İtalya, İngiltere, Yunanistan, Ermenistan ve sonradan da Amerika İtilaf Devletlerini oluşturmuşlardır.

Dört yıl süren savaşın galibi maalesef itilaf devletleri olmuştur. Ondan sonra Anadolu paylaşılmaya başlanmış, ancak M. K. Atatürk ve kahraman dedelerimizin verdiği üçbuçuk yıllık bir Kurtuluş Savaşı sonunda bugünkü ülkemize sahip olabilmışız.Sınırlarımız ve Cumhuriyetimiz de o yıllarda (ilerde tarihleri gelir) kurulmuştur. İşte böyle savaşa girmişiz.

1915- 18 Mart Çanakkale Savaşının patlak vermesi.Boğazı geçmek isteyen düşman gemilerinin komutanları General Liman ve Sanders'in boğazdaki ilerleme hareketına karşılık Osmanlı'nın Fevzi Çakmak Paşa'yı görevlendirmesi. Ancak bu bir intihar savunmadır diye Paşa'nın reddettiği göreve Mustafa Kemal Paşa'nın görevlendirilmesi.Çoğu İst. Üniversitesi öğrencilerinden olan gençlerin , M.Kemâl Paşa'nın “ Sizlere savaşmayı değil, ölmeyi emrediyorum” dediği , o meşhur direniş sonunda ikiyüz elli bin kişi kadar zaiyat vermemiz sonucu düşman Çanakkale'yi geçememiştir. İşte o meşhur destanın kahramanları bu gençlerden oluşuyordu.Bu vatan böyle müdafaa edildi. Kıymetini iyi bilmeliyiz.Bu yıllarda doğuda da Ruslar ilerliyor. Yani yurdumuzun çeşitli yerleri işgal edilmeye başlamış, çarpışmalar devam ediyor.

- İlk kız Üniversitesi de İstanbulda “Güzel Sanatlar Fakültesi “ olarak açıldı.

1916- İngiliz Lavrenz'in ve İngilizler'in kışkırtması ile “Hicaz Osmanlı Valisinin Şerif Hüseyin'in isyanı.” İngilizlerin desteği ile kendisini Hicaz (Mekke ve Medine) Kralı ilân etmesi.İngiliz'ler kendisine Halifelik sözü vermişlerdi. Tabii ki, olamadı.Ama neticede İngilizler, 400 yıl Osmanlı'ya bağlı Araplar'ı, çeşitli

bölgelerde Osmanlı'ya karşı ayaklandırmayı başardı.Araplar,Osmanlı birliklerinin Arap Yarımadasından çekilişi sırasında, çeşitli yerlerde pusular kurarak asker dolu trenleri havaya uçurdular, askerlerimizi katlettiler. Araplar'ın bu nankör davranışları, yabancıların oyunlarına gelmeleri, gördüğümüz gibi, ne yazık ki yüz yıl geçmesine rağmen, hâlâ, batılılar köle gibi böldü ve sömürdüler. Yavaş yavaş akılları başlarına gelmeye başlıyor.Ama,boyunduruktan bir türlü kurtulamıyorlar. Müslüman'ın parçalanması bakın nelere mâl oldu !

- Bu yıl,düşman Çanakkale'den çekilmek zorunda kaldı.

1917- Osmanlı'da Kadınlara ilk “ hekimlik” kanunu çıktı.

-Almanlar'la İngiliz ve Fransız'ların “Passchndaele” adlı çarpışmaları ve sonuçsuz süren şiddetli savaların sürmesi.

- Rusya'da Ekim Devrimi. Çar yıkıldı, Lenin iktidara geldi.

1918- Ruslarla yapılan doğudaki Kars Antlaşması. Kars, Ardahan ve Batum'un geri alınması.

-34 üncü Os. Pad. Abdulhamit Han'ın ölümü. 35. Os. Pad. Mehmet Reşat'ın ölümü. Ve 36. Osmanlı Padişahı Sultan Vahidettin (son Padişah olarak) tahta çıkması.

- Birinci Dünya Savaşının sona ermesi ve MONDOROS MÜTAREKESİ (anlaşması) 30 Ekim. İttifak devletlerinin ne yazık ki savaştan mağlup ayrılmaları ve pek çok toprak kayıpları ve Osmanlı'dan pek çok devletin de böylece ayrılmış olması.

1919- Mustafa Kemâl Paşa'nın,19 Mayıs 1919 da Padişah Vahidettin tarafından, doğu illerinde, Türk - Ermeni çatışmalarına rapor hazırlamak ve kontrol etmek üzere ,deniz yolu ile Samsun'a çıkması.. Aslında işte bu hareketle KURTULUŞ SAVAŞI Başlamış oluyordu. Çünkü ülke her taraftan işgale başlanmıştı. Bu yolculuk aslında bir İngiliz tuzağı idi ancak İngiliz Kemal adlı Türk casusu sayesinde haber, Paşaya ulaştırıldı.

M.Kemal taktikle yol aldı ve İngilizlerin gemiyi batırma planları tutmadı.

- Filistin topraklarında 1974'e kadar sürecek İngiliz Manda Yönetiminin kuruluşu.

-Erzurum ve Sivas Kongreleri'nin yapılması.

1920- 23 Nisan 1920 de ANKARA'da , Büyük Millet Meclisi'nin açılması. İlk Meclis Hükümeti'nin teşkil edilmesi.Kurtuluş Savaşımız bu meclis tarafından yürütülmüş , Meclis başkanlığına ve Başkomutanlığa da Mustafa Kemal Paşa'nın getirilmesi. Bu yıllarda malesef, 621 yıl hüküm sürmüş, zaman zaman Dünya'nın en güçlü devleti olmuş olan OSMANLI İMPARATORLUĞU ve O'nun Padişah'ı İstanbul'da, İngiliz işgalinde kalmış.Kendi başına karak veremez hale gelince de, işte Mustafa Kemal Paşa ve Arkadaşları Anadolu'da Hükümet kurmak durumunda kalmışlardır.Allah'ın izni ile de düşmanları yurdumuzdan kovmuş ve üç yıl sonra da bugünkü sınırlarımız olan T.C . Devletimizi kurmuşlar.

1921- Sakarya Meydan Muharebesi ve zaferimiz.

- Faysal Irak'a, Abdullah'ta Ürdün'e Kral olarak İngilizler tarafından ilân edildi. Yani Osmanlı'dan ayrıldılar.
- İnsülünün bulunuşu !Çok önemli !

25 Mart 1921 T.B.M.M. sinde İSTİKLÂL MARŞIMIZ'IN ayakta alkışlanarak kabul edilmesi. Tamamını buraya yazayım.Belki elinde olmayanlar vardır. Bu vesile ile de Büyük Mütefekkir, imanlı vatan ve millet aşığı, Rahmetullah,büyük insan, İstiklâl

marşımızın yazarı Mehmet Âkif Ersoy'u da anmış olalım. (1873
– 1936)

İSTİKLÂL MARŞI

Korkma! Sönmez bu şafaklarda yüzen al sancak;
Sönmeden yurdumun üstünde tüten en son ocak.
O benim milletimin yıldızıdır , parlayacak ;
O benimdir, o benim milletimindir ancak !

Çatma, kurban olayım çehreni ey nazlı hilâl,
Kahraman ırkıma bir gül,..Ne bu şiddet bu celâl?
Sana olmaz dökülen kanlarımız sonra helâl
Hakkıdır, Hakka tapan , milletimin istiklâl.

Ben ezelden beridir hür yaşadım , hür yaşarım.
Hangi çılgın bana zincir vuracakmış ? Şaşarım !
Kükremiş sel gibiyim , bendimi çiğner, aşarım :
Yırtarım dağları, enginlere sığmam taşarım.

Garbın âfâkuını sarmışsa çelik zırhlı duvar;
Benim iman dolu göksüm gibi serhaddim var.
Ulusun, korkma ! Nasıl böyle bir imânı boğar,
“Medeniyet !” dediğin tek dişi kalmış canavar?

Arkadaş ! Yurduna alçakları uğratma sakın;
Siper et göksünü , dursun bu hayâsızca akın.
Doğacaktır sana vâdettiği günler Hakk'ın....
Kim bilir, belki yarın...belki yarından da yakın.

Bastığın yerleri “toprak !” diyerek geçme tanı !
Düşün altında binlerce kefensiz yatanı.
Sen şehid oğlusun , incitme , yazıktır atanı;
Verme, dünyaları alsanda , bu cennet vatanı.

Kim bu cennet vatanın uğruna olmazki fedâ ?
Şühedâ fıskıracak toprağı sıksan, şühedâ !
Canı, cananı, bütûn varımı alsında Hüdâ,
Etmesin tek vatanımdan beni dünyâda cüdâ.

Ruhumun senden, ilâhî , şudur ancak emeli:
Değmesin ma'bedimin göksüne nâ'merdin eli;
Bu ezanlar-ki şehâdetleri dinin temeli-
Ebedi yurdumun üstünde benim inlemeli.

O zaman vecd ile bin secde eder –varsa-taşım;
Her cârihadan , ilâhi, boşanıp kanlı yaşım,
Fıskırır rûh'-u mücerret gibi yerden na'şım !
O zaman yükselerek Arş'a değer , belki başım.

Dalgalan sen de şafaklar gibi ey şanlı hilâl !
Olsun artık dökülen kanlarımızın hepsi helâl !
Ebediyyen sana yok ,ırkıma yok izmihlâl :
Hakkıdır, hür yaşamış, bayrağımın hürriyet;
Hakkıdır, Hakk'a tapan, milletimin istiklâl.

İstiklâl Marşında geçen bazı keimelerin bugünkü anlamlarında kısaca yazayım ki anlaşılsın:

Celâl : Heybet, korku veren.

İstiklâl: Müstakil, bağımsız.

Bend: Set, baraj.

Garb: Batı.

Serhad: Sınırboyu.

Ulusun: Şiirdeki anlamı; Köpek gibi bağırsın.

Kefensiz yatan: Şehit.

Şühedâ: Şehitler.

Cânan: Sevgili.

Hüdâ: Allah.

Cüdâ: Ayrı, uzak.

İlâhî: Ey Allah'ım.

Emel: İstek, arzu.

Ma'bed: Câmii.

Nâmahraem: Yabancı.

Şehâdetler: Ezanda "Eşhedü...." diye devam edenler.

Vecd: İman coşkunuğu.

Secde: Alnı yere koymak.

Ceriha: Silah yarası.

Ruh'u mücerret: Cisimsiz ruh.

Arş: Göklerin yüce katı.

Na's: Ceset, ölü.

İzmihlâl:Yok olma , dağılma. Sanırım bu kadar kısa açıklama İstiklâl Marşı'mızı kavrayarak okumamıza yardımcı olur.

1922 -30 Ağustos Başkomutanlık Meydan Savaşı. Kurtuluş Savaşımız resmen son düşmanın da yenilmesi ile sona erdi.İşte bu savaşta M.Kemal " Ordular ilk hedefiniz Akdeniz'dir ileri" o meşhur emrini verdiği zamandır. Mısır'ın bağımsızlığını ilân etmesi.

1923 – Lozan Antlaşması- 24 Temmuz.Türk Devleti'nin bu günkü sınırları ile dünyaca tanınması.(Hatay bize 1939 da referandumla katıldı.Bu antlaşmada yoktu.)

- CUMHURİYETİN İLÂNI. 29 Ekim.

1924 – Hilafetin kaldırılması.Son Halife Abdulmecit Efendi'nin yurtdışına çıkarılması ve Halifelik makamının T.B.M.Meclisine devredilmesi.Şeri mahkemelerin kapatılması.

"Burada ben de bu konuda birşeyler söylemek istiyorum. Keşke diyorum; **Halifelik makamı**, Yavuz'la berber Padişahlığın üzerine değil de, ayrıca Ulemâdan (Büyük İslâm âlimlerinden) lâıyık olan birinin üzerine alınsaydı. Yine Osmanlı'nın himayesinde olsaydı.

Hiç olmazsa Osmanlı yıkılınca Hilafet'te , din kurumları da, onun enkazının altında kalmazdı.

Bugün İslâm âleminde bir merkezî otoritesi olurdu diye düşünüyorum, ancak galiba gecikmiş bir düşünce sanırım.”

DİYANET İŞLERİ BAŞKANLIĞI'NIN KURULMASI.Topkapı Sarayının müzeye çevrilmesi.Medreselerin kapatılması. Dört yıl süreli Öğretim yapan İmam Hatip Mekteplerinin açılması.Zaman zaman bu mektepler kapatıldı, açıldı böyle devam edegeldi.

1925-Ankara'da Hukuk Fakültesinin açılması.Tekke ve Zaviyeler kapatıldı.Çeşitli Üniversite ve yüksek okulların açılması. Beynelminel takvim vesaat kabul edildi.(Bugünkü kullanılan)

1926-Türk Medeni kanunu batıdan tercüme edilerek alındı ve kabul edildi. Hicaz bölgesinde Suud Kırallığı ilân edildi.Mekke'de Uluslararası İslâm Konferansı toplandı.

1927- Atatürk'ün meşhur NUTUK'unu 15-20 Ekimde mecliste okuması.

1928- Türkiye'de Latin Alfabesi'nin kabul edilmesi.

1930 – Kadınlara,Türkiye'de belediye meclislerinde seçme ve seçilme hakkının verilmesi.Türk Tarih Kurumunun kurulması.

1932- Türk Dil Kurumunun kurulması.

1934- Türk Kadınına, B.M.Meclisine seçme ve seçilme hakkı verildi.Soyadı kanunu kabul edildi. Herkesin bir soyadı oldu.Önceleri falan oğlu filan diye yazılırdı.Çeşitli fakülteler kuruldu ve tatil günleri Cumartesi ,Pazara çevrildi. Önceleri Cuma günü idi.

1936- M.Akif Ersoy'un vefaati.(D.1873)

1938- 10 Kasım M.K.Atatürk'ün İstanbul'da vefaati. (d.1881)

1939- İKİNCİ DÜNYA SAVAŞININ BAŞLAMASI. Din okullarının tamamının kapatılması. Şeflik Devri diye adlandırılan İsmet İnönü'nün 1950'ye kadar sürecek kapalı rejiminin başlaması. Hatay'ın Türkiye ye bağlanması.

1944- İstanbul Teknik Üniversitesi'nin açılması.

1945- İkinci Dünya Savaşı sona erdi. Almanlar yenildi.Arap Birliği kuruldu. İlk Bilgisayar yapıldı.Birleşmiş Milletler kuruldu. Hiroşima'ya ilk atom bombası atıldı.

1946- Türkiye'de çok partili hayata geçme hazırlıkları ve çalışmaları başladı ve CHP'den istifa ettirilen bir gruba, Demokrat Partisi kurduruldu. Birkaç Üniversite daha açıldı.

1948- Batılıların Kourduduğu İsrail (İsrail bu günkü yerinde yoktu. Batılılar toplanıp onları oraya tahsis ettiler.) ile Araplar arasında ilk savaş Mısır İsrail arasında başladı. B.M.de 10 Aralık İnsan Hakları Evrensel Beyannamesinin kabulü. Okullarda(Türkiye'de) yeniden din dersleri konuldu.Dünya sağlık örgütünün kuruluşu.

1949- Türkiye Avrupa Konseyine üye oldu.Zaten o yıl kurulmuştu.Nato kurulmaya başladı.

1950- Güney- Kuzey Kore Savaşı.Demokrat Partinin iktidara gelişi. CHP bu seçimle iktidarı kaybetti ve bugüne kadar hiçbir zaman da tek başına seçilerek iktidat(HÜKÜMET) olamadı.

1951- Türkiye Nato'ya girdi.İmam Hatiplerin 7 yıllık olarak açılması ve meslek liselerinin oluşturulmaya başlanması.

1954- Köy Enstitülerinin kapatılması ve Öğretmen Okulları'nın açılması.

1957- Avrupa Birliği denen bu günkü kuruluşun ilki olan Avrupa Ekonomik Topluluğu'nun (AET) kuruluşu. Türkiye kuruluşun akebinde üyeliğe müracaat eder ve hâlâ bugün üye olmayı bekliyor. Sonuç ta meçhul ! Bu üyelik uğruna Türkiye, ne değerlerinden vaz geçti? Aslında bir kitap yazılacak kadar önemli. Avrupa birliğine girecek tek müslüman ülke olması dolayısıyla getirecek leri hesaplanırken, götürülecek leri iyi dikkate alınmadan gürültülere getirildi.Ne yanlışlar yapıldı! Meselâ, biz Müslüman milletiz. İslâm'da Zina en büyük suçlardan birisi. Aile düzeni de buna bağlı İslâm'ın gözbebeği kurum. Zinanın suç olması Avrupa birliği uğruna kanunlarımızdan çıkartıldı. Şu anda aileler parçalanıyor. Boşanmalara mahkemeler yetişemiyor. Kim

nerede, belli değil. Aile mevhumu havada kaldı. Vs. vs. Çorbayı i, ama ağzını yakmadan. Yakarsan tadını bulamazsın! Kanunu da bnyene uygun ekle veya ıkart !

1960- DP. Askeri ihtillle görevden uzaklaştırıldı.Yöneticileri Adnan Menderes, Hasan Polatkan ve Fatin Rüştü Zorlu eften pften mahkemelerle İdam edildiler. Celal Bayar Yaşlı olduğu için kurtuldu. Demokrasi hep bu on yıl aralarla yapılan askeri ihtilaller yüzünden bu kadar gecikerek olgunlaşma çabaları sarfetti. Milletin ilerlemelerine engel olundu. Şimdilerde Mahkemelerde görülen Ergenekon- Balyoz Darbe Planları taa o zamanlardaki beyin yapılarının rnleri. Be adam Allah sizleri o koca koca makamlara getirmiş. Şeref ve haysiyetinizle size bu makamı sunan millete adam gibi davransanız ve saygılı olsanız olmaz mı? Allah azgın gidenleri sevmez. Sizler de azgın gittiyseniz, Hukuk gerekeni yapacak. 1970 bir askeri ihtilal, 1980 de bir askeri ihtilâl. Ne bu kardeşim? Neden bu milletin Demokratik ilerlemesine, refah ve huzura kavuşmasına engel oluyorsunuz? Artık herkes kimin ne yaptığını iyi biliyor. Şimdilerde bazıları, yani yaşayanlar artık hukuk önünde hesap veriyorlar.Allah bu millete birdaha ihtilller, darbeler yaşatmasın.

Hele son zamanların sivil darbe girişimleri ,Parelel Devlet sızıntıları,casuslar, i ve dış mihraklar ALLAH BU MİLLETİ KORUDU. Çünkü millet kendine ve kendisine hizmet edene sahip ıktı. Sen sahip çıkarsan bu vatan batmayacaktır.

VATANINA , MİLLETİNE, DİNİNE VE DEVLETİNE SAHİP ÇIK, KORKMA O ZAMAN SANA KİMSE BİRŞEY YAPAMAZ. Allah her Şeye kadirdir. O na güven yeter. O nun ipinden ayrılıp, sizi Allah'a yakalaştıracayı diyenler ,(Kur'an söylüyor) Sizi yukarıdaki gibi cehenneme götürür. Dikkat et!

EK 6-

Cumhurbaşkanlarımız :

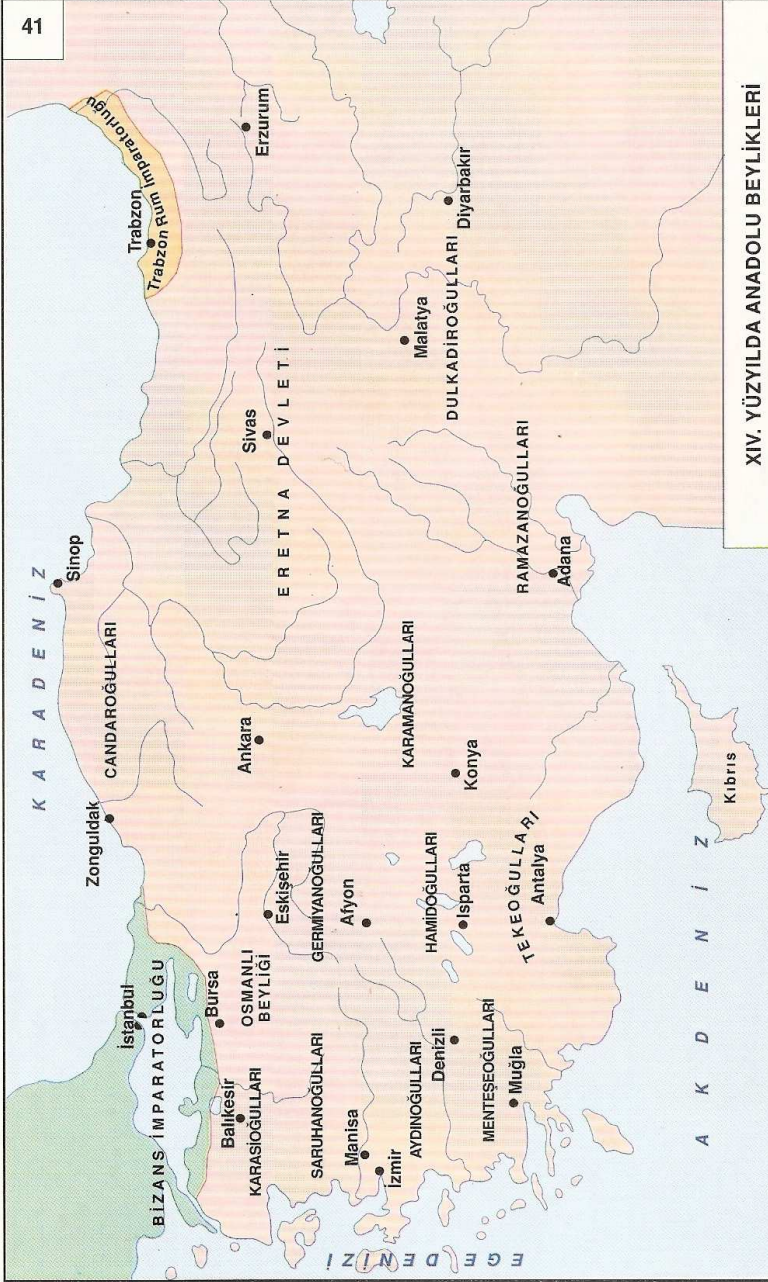
1923- 1938 Arası M.K.Atatürk Cumhurbaşkanımız oldu. İlk Cumhurbaşkanımızdır. 1938-1950 İsmet İnönü Cumhurbaşkanı. 1950- 1960 Celâl Bayar, 1960-1965 Cemal Gürsel, 1965-1972 Cevdet Sunay, 1972-1979 Fahri Koutürk, (yine ihtilâl) 1982-1989 Kenan Evren, 1989-1992 Turgut Özal, 1992-1999 Süleyman Demirel, 1999-2007 Nejdet Sezer, 2007 den beri şu anda Cumhurbaşkanımız Sayın Abdullah Gül 'dür. Bu kitabın 4. baskısı yapılırken de Ağustos 2014 yılı itibari ile de Başaralı 12 yıl Başbakanlık yapmış olan SAYIN Recep Tayip ERDOĞAN ın seçileceğine son derece eminim. Bu seçim ilk defa Vatandaşın direk cumhurbaşkanını kendisinin seçeceği ilk seçim olacak. İnşallah hayırlı olur.

Not: M.K.Atatürk, İ.İnönü, C.Gürsel, C.Sunay, F.Korutürk ve K.Evren asker kökenli Cumhurbaşkanlarımızdır. Diğerleri sivil politikacılarıdır.Sadece N.Sezer Bürokrattır.

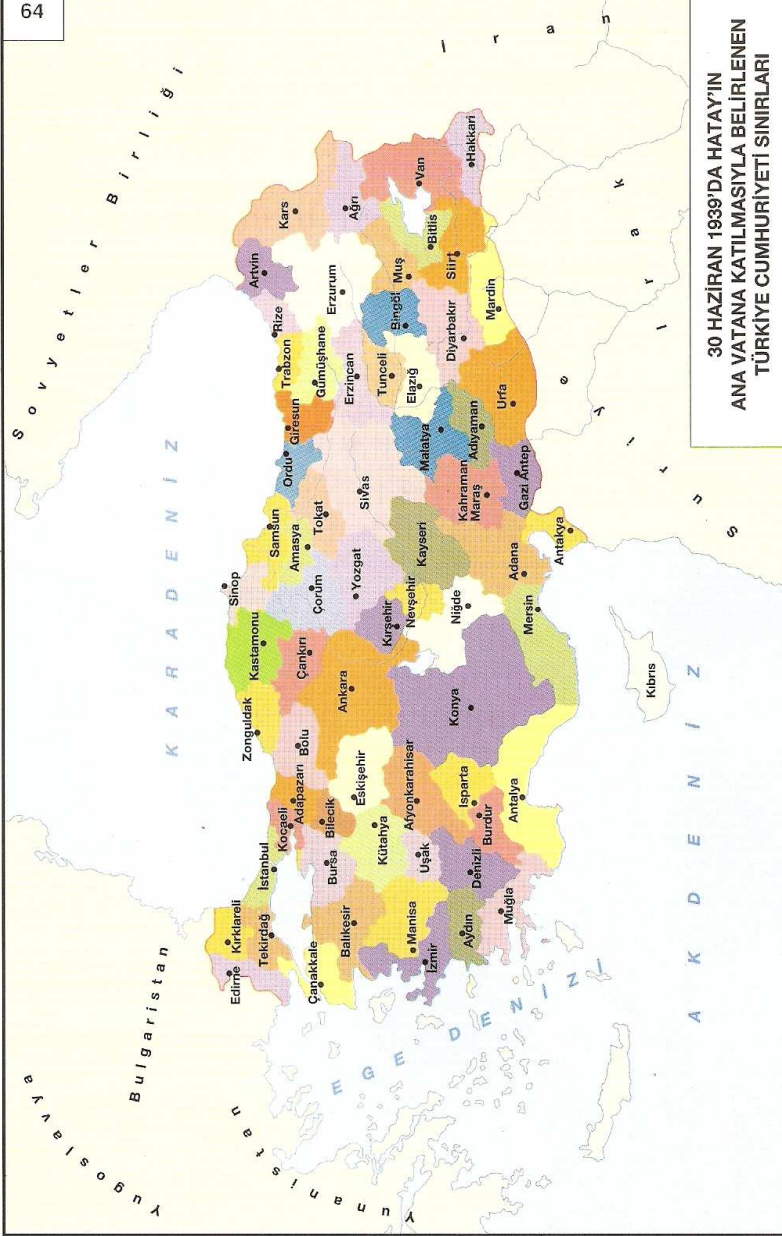
10 Ağustos 2014 itibarı ile halkın doğrudan seçtiği %52 oy ile Cumhurbaşkanı seçilen özel yetenek, Allah'ın bu millete gönderdiği nadir yöneticilerden olan Atatürk gibi devrimci, önder RECEP TAYYİP ERDOĞAN.

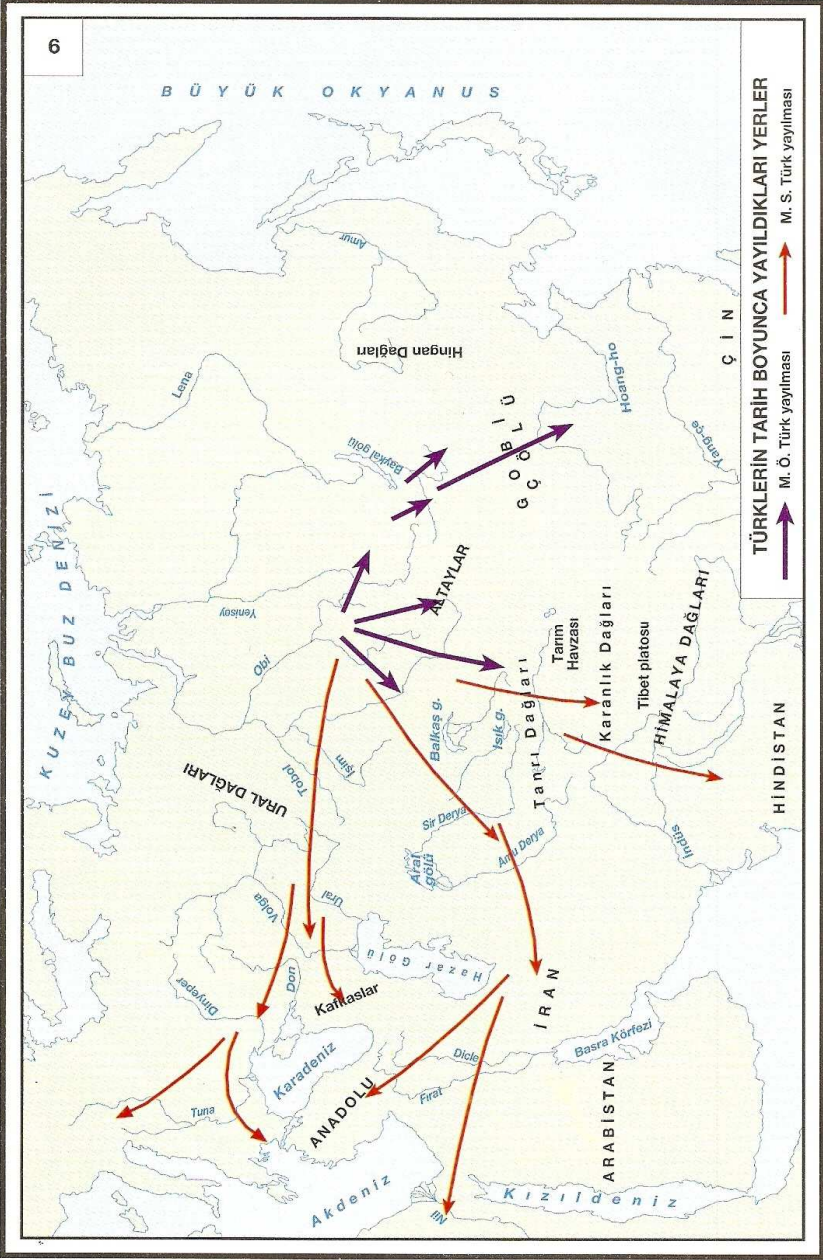
EK 7- Türk ve İslam Tarihi ile ilgili haritalar

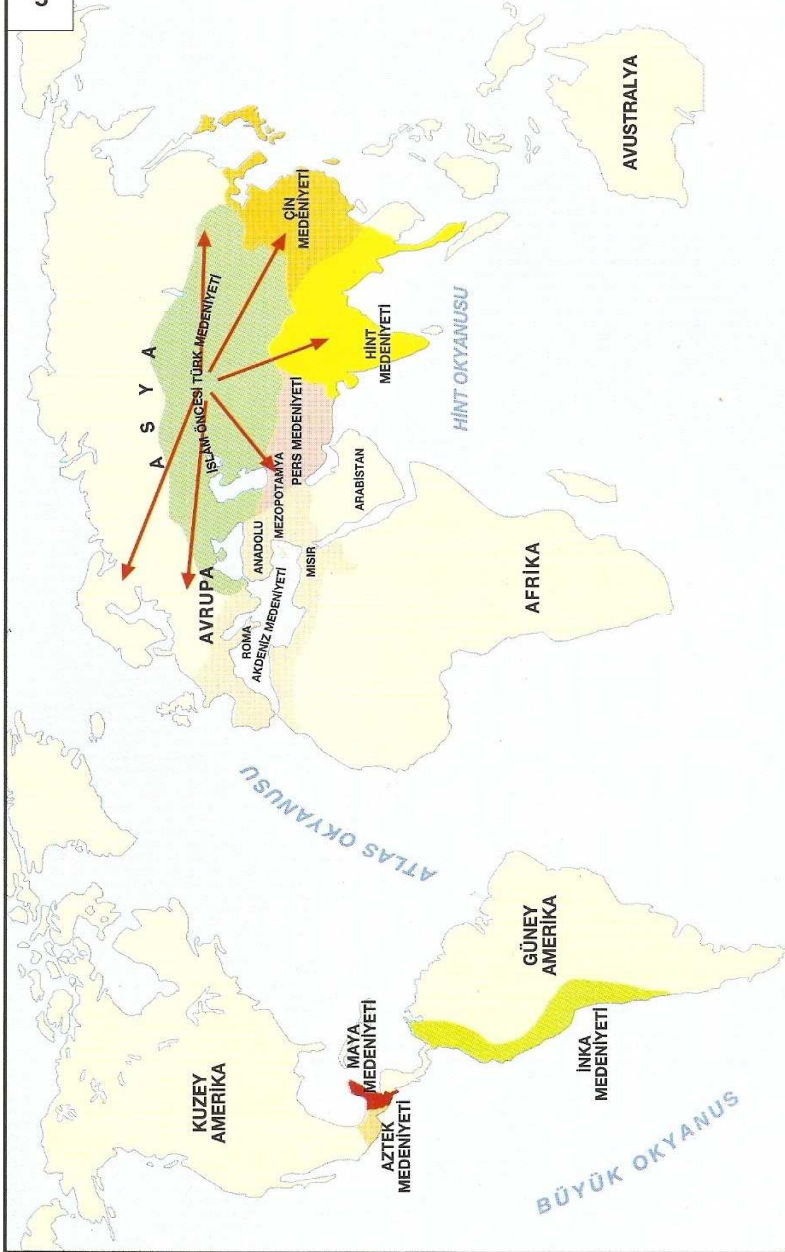

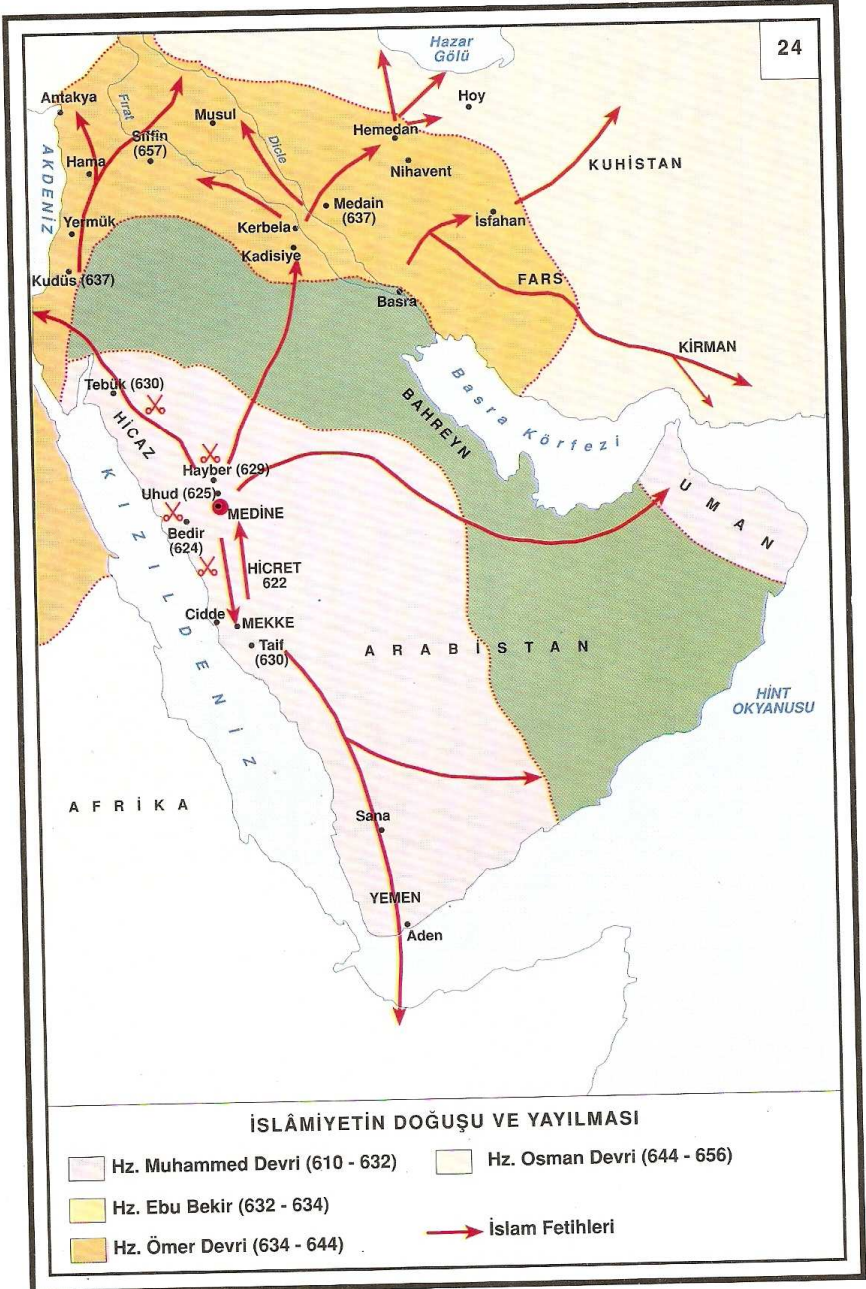

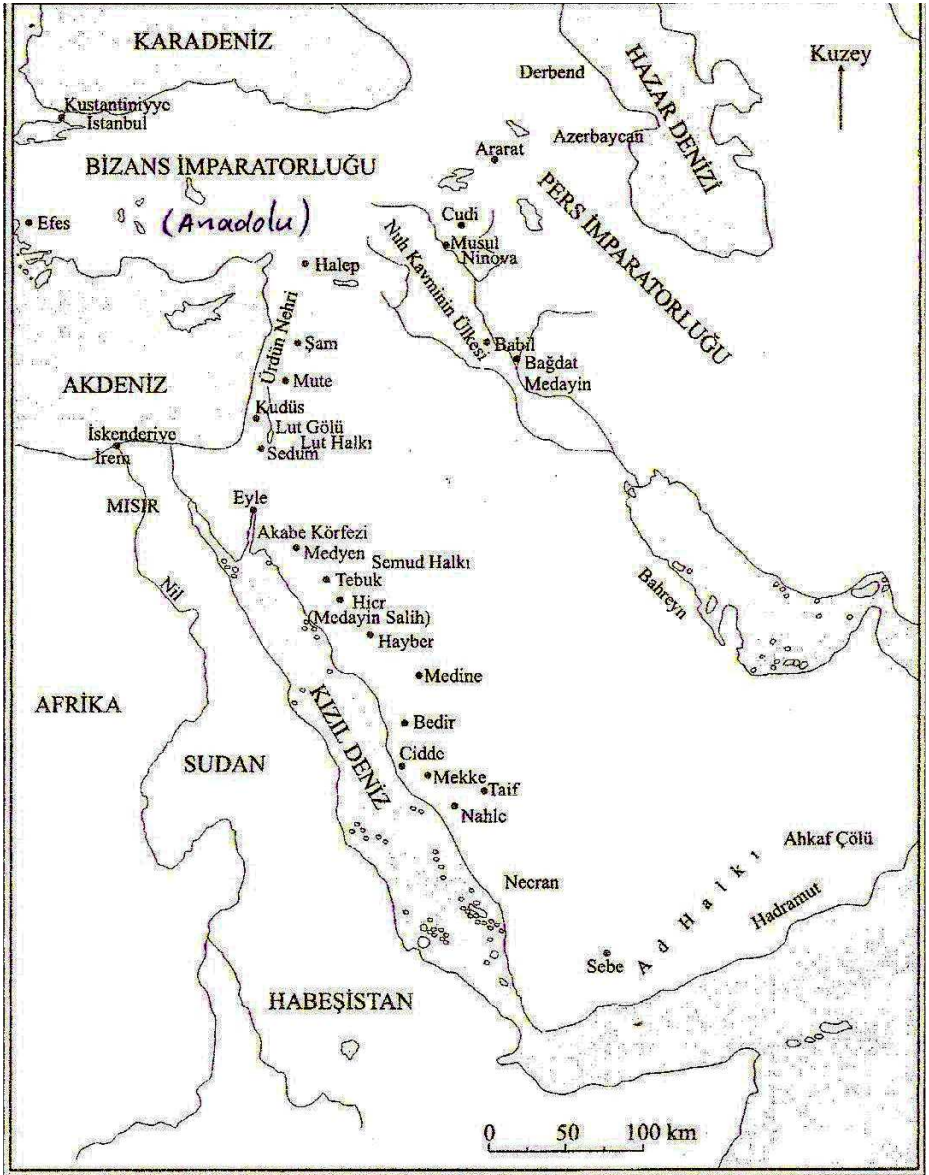
XIV. YÜZYILDA ANADOLU BEYLİKLERİ

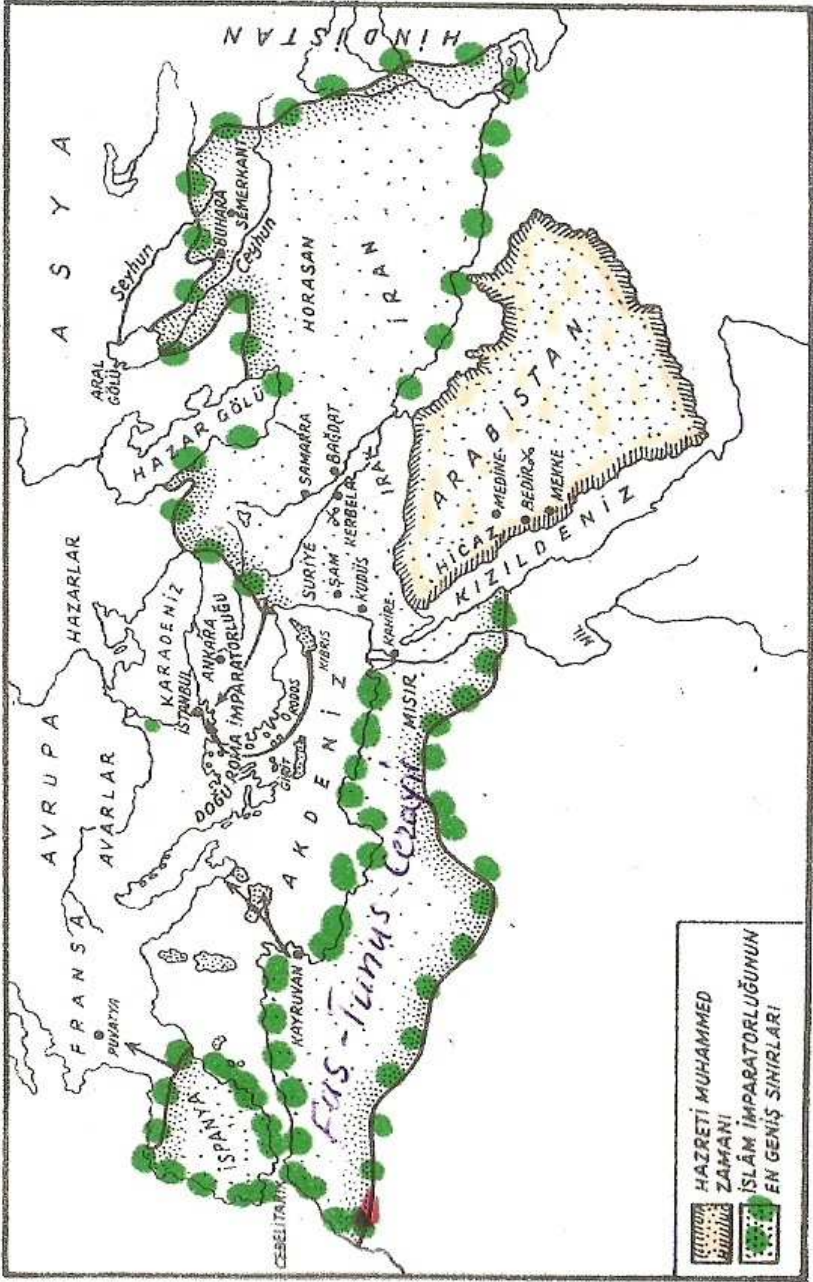

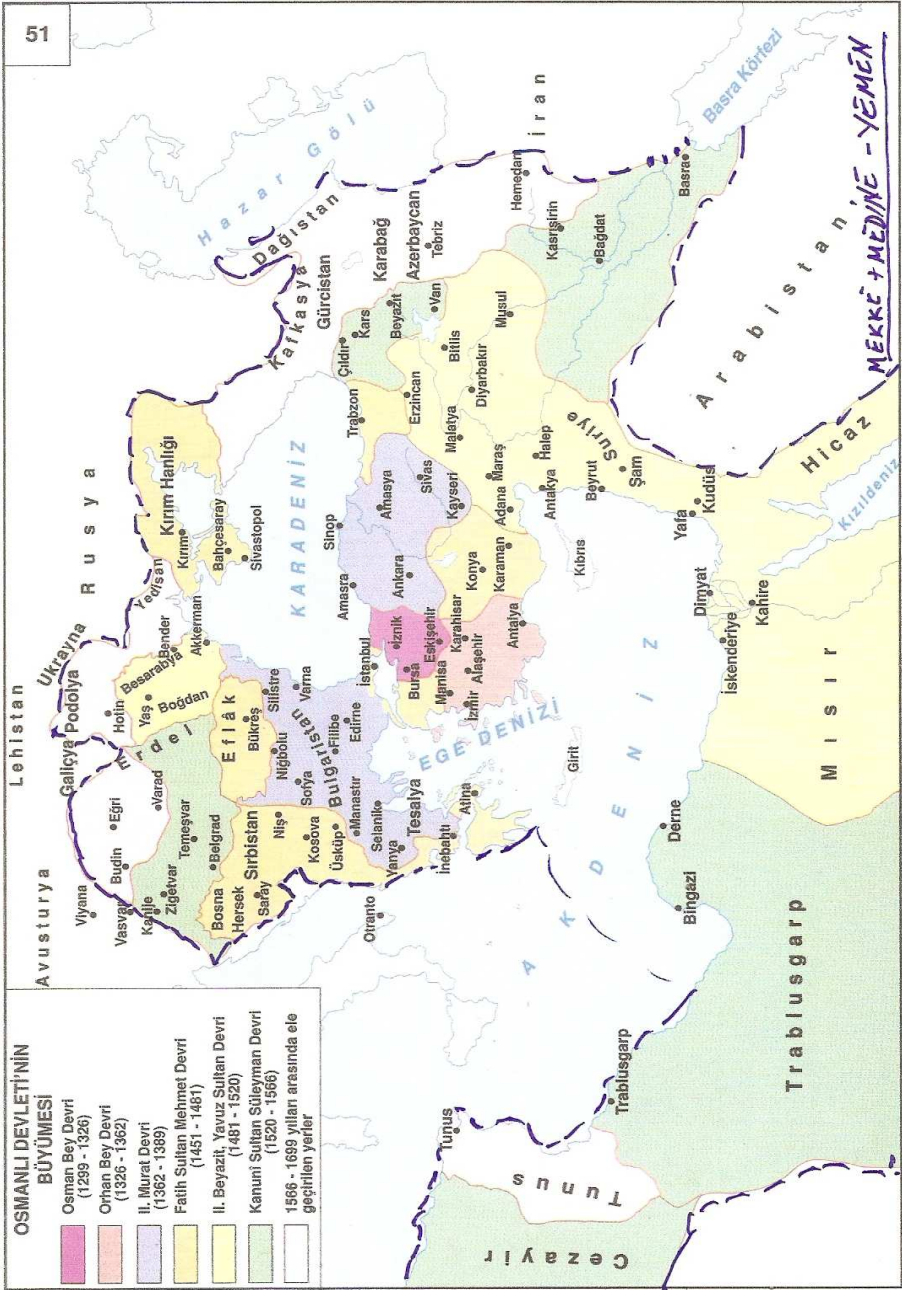

İSLAMLĞİN DOĐUŐU, YAYILIŐI

NAMAZDAKİ TESBİHAT VE TÜRKÇE ANLAMI :

Allahuekber - Allah en büyüktür.

Sübhanerabiye'l -Azîym - Ey yüce rabbim!Seni bütün noksan sıfatlardan tenzih eder, azametiyin önünde eğilirim.

Semiallahulimen Hamideh -Allah kendisine hamd edenleri işitir.

Rabbena leke'l hamd - Ey Rabbimiz ! Her çeşit hamd ancak sanadır.

Sübhane Rabbiye'l –âîâ - Ey yüce Rabbim! Seni bütün noksan sıfatlardan tenzih ederim. Kâinatı ne âîâ yaratmışsın. En yüce makamdasın ve önünde Secdeya kapanırım.

Esselamü aleyküm ve rahmetullah - Allah'ın selâmı üzerinize Olsun.

Allahümme ente's-selamü ve minke's-selâm,tebarek-te yâ-zel celâli vel ikram. - Allah'ım ! Sen kurtuluş mercii-sin.Esenlik ve güvenlik sendedir.Ey azamat ve kerem sahibi Allah'ım! Senin şanın çokyücedir. (namaz ikramımızı kabul buyur ve bizi bağışla.)

Alâ Rasulina Muhammedin salâvat. -Peygamberimiz Hz. Muhammed'e salâvat getirin.

Subhanallahi ve'l-hamdülillahi
velâ ilâhe illallahu vallhu ekber,
velâ havla velâ kuvvete illa
billahil aliyyul aziym.

- Allah eksik sıfatlardan beridir.
Hamd Allah'adır.Allah'tan
başka ilah yoktur ve Allah en
büyüktür.Her şeyin gücü kud-
reti Allah'ın elindedir.

Subhanallah

- Allah noksan sıfatlardan
Münezzehtir.

Elhamdülillah

- Hamd Allah'a dır.

Lâilâhe illallahu vahdehu-lâ
şerikeleh,lehül mülkü velehül
hamdü ve hüve alâ külli şey'in
kadir.

- Eşsiz olan ve ortağı olmayan
Allah'tan başka ilah yoktur.
Hükümdarlık O'nundur.Hamd
Onadır ve O herşeye güç
yetirendir.

Allahümmaḥşurina fi zümretüssalihîn.

-Allah'ım bizleri,Mahşer'de salih kullarıyla beraber eyle.(Amîn.)

Evet. Ne dediğimizi en azından kendi lisanımızda da anlamalıyız
ki ibadetlerimizden de zevk alarak ümitle yapalım.Daha mutlu
oluruz .

NAMAZLA İLGİLİ İLAVE BÖLÜM

Bu kitabın arkasına, ibadetlerin orta direği olan ve Peygamberimizin de “Namaz dinin direğidir” dediği NAMAZ la ilgili kısa da olsa bir özet, bir ilave yapmanın uygun olacağını düşündüm. Belki, bazı okuyucularıma ve bazı gençlere faydalı olabilir diye.

Kur’an-ın emir ve yasaklar bölümünde de yazmıştım, Allah (CC) imân eden Müslümana , pek çok ayeti ile namazı kılmayı emrediyor. VE:

“NAMAZI KILMAYANLARI CEHENNEM’E SOKACAĞIM” diyor. Müdessir Suresi 43. ayette. A’lâ Suresi 14-15. Ayetlerde de alevli ateşten “NAMAZI KILANLAR KURTULUR” diyor. O halde namazı kıl, namazı kıl, namazı kıl !

Mevlâ’mızın dinde bize şart koştuğu, bu ibadeti yerine getirmek isteyen, iyi bilemeyen kardeşlerimize de, belki yararı olur diye, bu ek bölümle yardımcı olmak istedim. Rabbim , iyi niyetlerimizi kabul etsin.

Aşağıda vermeye çalışacağım , namaz kılarken okunacak sure ve duaların , muhakkak bunlar okunacak diye bir mecburiyeti yoktur. Ancak Peygamberimiz “**Fatiha’sız namaz eksiktir**” dediği için, Fatiha dışında, namaz kılarken istediğimiz sure ve duayı okumakta serbestiz.. Zaten âlimler de bunu , Peygamber Efendimizin verilerinden yola çıkarak, bir düzene koymuşlar. Kur’an da da ; Müdessir Suresi 20. Ayette “**O halde namazda**

Kur'an-dan kolayınıza geleni okuyun." Demiyor mu? Bize kolayık olsun diye! (73/20)

Tabi ki, namaz kılmak için abdest almak gerekli. Çoğu insan abdestten çekindiği için, namaza biraz soğuk bakar. Üşenir ve tembellik eder.En çok da, ayaklarını yıkamak için çorapların çıkarmaktan üşenir ve o yüzden de namaz kımaz veya ara sıra kılar, zorlanır. **Halbu ki, Sabahtan bir abdest alsan, çoraplarını abdestliken giyinse, günün diğer vakitlerindeki abdestinde çorabının üzerinden MESH edebilir.** Bunu Peygamberimiz'in sahabelerinin yaptığında , bu abdest olmadı dememiştir.Kalkıp beraber namazlarını kılmışlar. Hatta çıplak ayağa bile mesh edenlere bile, bu abdest olmadı dememiştir.Bunlar abdestle ilgili birçok kaynaklarda vardır. Nedense, iştihat ehli, galiba o zamanların şartlarını göz önüne alarak, bu yolu kapatmışlar. Bin yıl önceki bu kararı da inceleyen olmamış, inceleyenlere dinsizlik markaları şak diye yapıştırılıp, reddedilmiş. Adam abdest alıyor, çorabına mesh ediyor, yanındaki alim(!) ONUN GÖZÜNE BAKIYOR. Yahu birader sen kendi abdestini al ! Neyse.

Açın internetten, Süleymaniye Vakfı başkanı Prof.Dr.Abdüaziz Bayındır Hoca'dan sesi ile ,isbatlarını dinleyin. Prof. Dr.Hayrettin Karaman Hoca'nın sitesinden okuyun.Ben biztt kendinden de dinledim. Diyanet işleri Başkanlığının "İslam Dini Ansiklopedisi"nin ,galiba 30. Ciltinde, M harfinden meshle ilgili bölümde, çorap üzerinden mesh edilir fetvasını okuyun. Başka bir sürü alimin açıklamaları var . Mesela Mustafa İslâmoğlu'ndan ben aynı zamanda direk dinledim. Normal çorap üzerinden mesh edileceğini, hatta sahabenin çıplak ayağa mesh ettiğini, olayı ile teferruatlıca da anlattı. Bu insanlar çalılık falan değil.Kaynaksız konuşmayan İslâm alimleridir. Birileri nah demiş, Nuh dememiş, öylece kalmış.Yok çorap koyunca dimdik durmalı, yürüyünce altı km. delinmemeli imiş vs. Böyle bir dik duran çorap zaten olmaz, yok ta. Deriden yapılan mesh, zaten Peygamber'imiz zamanında hiç yoktu. Sonradan çıkmış. Bulun

bana tarihini de konuşalım. Hagi tarihte çıktığı bile belli değil. Fabrikalar yeni mesh çorap çıkardılar.İyi para kazanacakları belli.

İşte bu yüzden erinen gençler, sağlam olmayan söylentilerden dolayı namazlarını kılmıyorlar. Kendilerine yazık ediyorlar. Kur'an da "Namaza kalfığınızda; Yüzünüzü,ellerinizi dirseklerinizle beraber yıkayın.Başınızı mesh edin.Ayaklarınızı da topuklarınıza kadar yıkayın.Allah size zorluk vermek istemez, ancak temiz olmanızı ister. Cünüpseniz ve su bulamazsanız, su bulana kadar toprakla mesh edin. " Diye ayet devam eder.(5/6) O halde Allah (cc) bizim temiz olmamızı istiyor.Zorluğu da dilemiyor. Peygamberimiz de; kolaylaştırıcı uygulamaları bizlere gösteriyor.Sahabesine de uygulatıyor.Bizler de ,tabi ki,isteyen bu uygulamayı kullanabilir.Terddütü varsa yukarıdaki kaynaklara ve kaynak kişilere başvurur. Unutmayalım ameller niyetlere göredir. Vay, bu adam ne yazmış diye bana kızmana gerek yok. İstiyorsan araştır,öğren.Uygula.Gençler en azından alışana kadar bunu yap. Hele çorap giyen, çıkarmakta zorlanan, bu yüzden abdest alamayan ve namaz kılamayan hanım kardeşlerimiz, iş başında olanlar,gerçekten istiyorlarsa, namazlarını yukarıdaki dediğim gibi kılabilirler. Araştırsınlar.Bulacaklardır.Benden yol işaretlerini vermek. Taktir ; herkesin kendisine aittir. "Biz atalarımızdan böyle mi gördük" İslâm da geçerli değildir. Ayet bile öyle der.(2/170)

Gelelim şimdi, namaz kılarken okuduğumuz sure ve duaların genelde çok ezberlenenlerinden belirli bir kısmının Arapça'sının Latince yazılmış şekli ile okunuş ve Türkçe anlamlarına.Yani orjinal okunuş şekli ile. Tabii ki, namazda Kur'an-ın her yerinden okuyabiliriz.Fazla ezberi olmayan, belki az bilen okuyucularım vardır.Anlamlarını , yani namazda neler okuduğunu anlayarak , daha hûşû içersinde olmalarını , bilerek ibadet etmek arzusunda olanlar vardır ki, zaten arzu edileni de bu. Onun için, ben de başka yerlerde aramadan, bu kitaptan da yararlınsınlar istedim.

Arapça yazılış ve okunuşlarını, Lâtince yazı ile orijinal Arapça okunuşlarını ve Türkçe meallerini buraya eklemeyi uygun gördüm. Arapça okumayı bilmeyenler, Lâtin harfleri ile yazılmış orijinal şeklini okuyarak, sure ve duaları rahatça öğrenebilir, eksiklerini de tamamlayabilirler.Umarım faydalı olur.Rabbim herkese kolaylık versin.Bizleri bağışlasın.Âmîn.

Bilmeyenler veya iyi bilmeyenler için, önce bir günlük namazı ve kılınışını, nasıl edâ edileceği (uygulanacağı) konusunu biraz açıklamak gerekli.

Bilindiği gibi bir günde beş vakit namaz kılınır. Bu namazlara; FARZ, (Allah'ın emrettiği) SÜNNT (Peygamberimizin bazılarını ilave ettiği , bazende bazılarını arasıra terk ettiği) NAMAZLAR denir.Bunlardan başka yatsının ardından kılınan son üç rekat ve bayramlarda kılınan ikişer rekatlı olan VACİP denen , terk edilmemesi gerekli olan namazlar da vardır. Ama Rabbimin bizden olmazsa olmazı olan ve sorgulanacağımız namazlar sadece FARZ olan namazlardır. Diğerleri ile de sevaplar kazanırız.Daha başka da sevaplar kazanılacak başka namazlar vardır.İsteyen araştırır ve kılar.

H.z.Muhammed(AS) Zaman zaman , bazen mazeretli, bazen özel yerlere mahsusken,(Arafat'ta,Müzdelife'de) bazan da, hiç bir mazeret yokken,her hangi bir yerde veya mescitte; öğle ile ikindin namazlarını, onlardan birisinin vaktinde, akşam la yatsıyı da onlardan birinin vaktinde, peş peşe birleştirerek kılmıştır.Yani; Kur'an daki "Günün başında, ortasında ve sonunda namazı kılın." (30 / 17-18) emrini de uyguladığı olmuştur. Bunu TV.lerdeki pek çok âlim anlatmışlardır. Çok insan dinlemiştir. Kaynaklarını da açıklayarak.

Zaten namaz ilk gelişinde Efendimize ;sabah ve akşam olmak üzere iki vakit emrolunmuştu. Beş vakit Miraç'la beraber verildi.

Ben namazı nasıl kılıyorum.Örnekleme yapmak istedim.

Ben kendimce, sure ve duaların anlamları ve bazı verileri de değerlendirerek, namazlarımda, GENEL OLARAK (tabî ki zaman zaman değişik okuduklarım olmakla beraber) sabahtan başlayarak, günlük namazlarımda şunları okurum:

KISA AÇIKLAMA

Tabî ki her namaza duruşta, tekbir aldıktan sonra, Sübhaneke duası okunur ve ardından Fatiha okunur. Zam-ı sure dediğimiz ek sureler, yani aşağıda vereceğimiz sure veya başka sureler, dualar ise Fatiha'nın ardından okunur. Zammı sureler; sünnet namazların her rekatında okunur. Farz namazlarda ise, iki rekatlının her ikisinde de okunur. Akşamın üçüncü rekatında sadece Fatiha okunur. Dört rekatlı farz namazların sadece ilk iki rekatında okunur. Teşehhüte oturup(Ettahiyatü) kalktıktan sonraki son iki rekatlarda sadece Fatiha okunur. Zammı sure koşulmaz. İkinci teşehhüte oturuşla selâm verilir. Vacip olan bayram namazları zaten iki rekat ve tekbirler var ,hocalar izah ederler.Yatsı namazının ardından kılınan üç rekat ve ara tekbirli olan vacip namazda ise; (Vacip namazlar diğer mezheplerde sünnettir ve vacip namaz, diğer üç mezhepte yoktur. Vacip namaz sadece Hanefi'lerde vardır.Vacip;farza yakın, dikkate alınması gerekli anlamındadır.) her üç rekatta da zam-ı sure okunur, üçüncü rekatın zam-ı suresinden sonra tekbir alınır.Eller bağlandıktan sonra ise KUNUT duaları peş peşe okunur. Kunut duaları namazlarda sadece burada okunur. Daha incelikleri namaz hocası kitaplarında vardır.İnternette de vardır. Veya hocalara sorulabilir. Bu kısa açıklamayı yapmak gerekli idi sanırım.

SABAH NAMAZINDA

İki rekat sünnette; 1.rekatta **Felak** ve 2.rekatta **Nâs**

Sure'lerini okurum.(Kur'an ın 113 ve 114.Sure'leri) (Bu sureleri, öğle,akşam ve yatsının iki rekatlı sünnetlerinde de aynen okurum !)

İki rekat farzda ;1.rekatta **Ayetel Kürsü** (Bakara 255)

2.rekatında ise, **Allâhü veliyyüllezine** yi okurum.(Bakara 257 nin 1.cümlesi) veya Gulezü'leri okurum.

ÖĞLEN NAMAZINDA

İlk 4 rekat sünnetin her rekatında ve Fatiha'dan sonra, aklıma gelen her hangi bir sureyi okurum.

4 rekat farzda ; 1.rekatında; **İnşirâh** Suresi ni 94.sure.

2.rekatında; **Mâûn** Suresi ni 107.sure tabi ki zaman zaman da,değişik okuduklarım olur.

3. 4. Rekatlarında sadece Fatiha okunur.

Son 2 rekat son sünnette de, yukarıdaki gibi, zam-ı sure olarak Felak ve Nâs' ları okurum.

İKİNDİN NAMAZINDA

4 rekat sünnetinde; istediğim ve aklıma gelen herhangi bir Sure'yi , zam-ı sure olarak okurum.

4 rekat farzda da; zam-ı sure olarak, tabi ki ilk iki rekatta ; **Keıser** 108.Sure ve **İhlas** 112. Sure'yi okurum.Son iki rekatlarda, (farzlarda) bilindiği gibi, sadece Fatiha okunur.

AKŞAM NAMAZINDA

3 rekat farzda; yine sabahtaki gibi , Bakara 255.Ayeti "**Ayetel Kürsü**"yü, ikinci rekatta da Haşır Suresi'nin 22-23-24. Ayetleri olan "**Hüvallahüllezi**"yi okurum.

2 rekat sünneti de, aynen sabahınki gibi okurum.

YATSI NAMAZINDA

4 rekat sünneti aynen ikindi gibi okuyarak kılarım.

4 rekat farzıda; Hadid Suresi 57. Sure'nin 1-2-3.ayetlerini "**Sebbaha** " yı ve Bakara Suresi'nin son iki ayetleri olan 285 ve 286. Ayet'leri olan "**Amennerasulü**" diye adlandırılan ayetleri okurum.3ve4.rekatlarda sadece Fatiha,

2 rekatlı son sünnette de, sabahın sünnetindekileri okurum. Veya başka ayetleri okurum.

3 rekatlı iki tekbirli fitrivacip denen namazda da, ilk iki rekatta da akılıma gelen herhangi bir sureyi okurum.ÜÇÜNCÜ REKATIN zam-ı suresinden sonra tekbir alır ve işte aşağıda göreceğimiz, o yalvarış ve övgü dualarını **KUNUT DUALARINI okurum.** (Bu dualar, bu kitabın 59. Sayfasında yazılı.Açın 59. Sayfayı açıklamaları ile bulacaksınız. Bu dualar çok önemli !

Gelelim namazlardaki TAHİYYAT oturularına.

-İki rekatlı farz ,sünnet ve vacip namazların tamamında tahiyate oturuşta; Ettahiyatü Duasını,Salavatları, Rabbena Atina, Bakara 201. Ayet olan dua Ayet'i, ardından Rabbenağfiri (24 / 41) Ayet olan dua Ayeti, ardından ; “Sübhanallahi vebihamdihi sübhanaalhil aziym, vebihamdihi estağfürullah”dan sonra, Mü'minûn Suresinin son 118.ayeti olan”Vekurrabiğ” Ayet duası ile selâm veririm. Bakın Yüce Mevlâ Kur'an ında: Al-i İmran 3.sure de 191-94 ayetlerinde:

“Bana namazla dua edin, tevbe edin, beni anın.” Anlamındaki namazlarımızda duayı öneriyor. Bizler de namaz oturularında böyle dualar ederek, Rabbimize ulaşmayı diliyoruz.

-Dört rekatlı namazların ilk iki rekatlarından sonraki,birinci oturularda; sadece Ettahiyatü duasını okur kalkarız. Bu 4 rekatlı farzlarda ve öğle namazının sünnetine böyledir. ANCAK ! ikinci ve yatsı namazlarının ilk 4 rekat sünnetlerindeki ilk oturularda , Salavat duaları ve Rabbena Atina ayeti de okunur. Ondan sonra üçüncü rekata kalkınca da; namaza yeni başlamış gibi Sübhaneke duası okunduktan sonra Fatiha ile devam edilir. Son ikinci oturuşta ise , aynen yukarıdaki iki rekatlı namazların oturulardaki duaları okurum. Bu benim uygulamam. Dileyen

daha güzel olanına inandığı gibi,olan şekli bulur, uygular. Ameller niyetlere göredir. Allah (cc) hepimizin ibadetlerini boşa çıkarmasın inşallah. Amîn.

Namazların bitiminden sonra, tesbihat ta biter. İçinden geldiği gibi Allah'a duanı yapar, ellerini yüzüne ve yukarıdan aşağıya göksünden aşığıya doğru sürer, Rabbinden sağlık ,selâmet afiyet ve CENNET diliyerek, kalkarsın. Allah kabul etsin.Âmin.

NOT:

Bu kitabın üçüncü baskısının bundan sonraki kısımda, Kuran'dan bazı surelerin yazılışları ve anlamlarını vermiştim, ancak tavsiyeler üzerine bu baskıda bunları kaldırdım. Gerçekten her yerde Namaz hocası adlı kitaplarda va Kur'an ın meallerine rahatlıkla bulunacak ve sınırlı tutulmayacak kadar bol seçeneğe bırakmayı uygun gördüm. Anlayışla karşılanacağını umarım.

KAYNAKÇA

Kur'an-ı Kerim ve Yüce Mealleri:

1- Pamuk Yayıncılık Arif Pamuk – baskı tarihi 2004

2- Prof. Dr. Suat Yıldırım – baskı tarihi 1998

3- Diyanet İşleri Başkanlığı – baskı tarihi 2005

4- Elmalılı M. Hamdi Yazır – baskı tarihi 2006

- Hz. Muhammed'in hayatı – Âlemlere Rahmet/Çile yayınları
1979

- Çöle İnen Nur (Hz. Muhammed'in Hayatı) N. Fazıl Kısakürek
1978

- İslâm Dininin Temel Kaynakları (İlahiyat Ön Lisans P.- Kitap,
Sünnet, ictihat 2002)

Prof. Dr. A. N. Serinsu, Prof. Dr. M. Paçacı, Prof. Dr. İ.
Çalışkan,

Prof. Dr. M. Görmez

- Kur'an'ın Temel Buyrukları. Prof. Y. Nuri Öztürk 1999

- İnsanlığın Tarihi. A. Dilipak – İşaret-Ferşat yayınları 1990

- Altın Tarih Atlası – Haritalar 1998

- Küçük Hayat Ansiklopedisi 1968

- Siyasal ve Sosyal Yönleriyle İslâm. Prof. Dr. Y. Vehbi Yavuz
1992

- İnce Düşünce – Deneme, Adnan Büyükbaş 2008

- Tam Peygamberler Tarihi, Abdullah Aydın – Aydın Yayıncılık
1979

- Türk Cihan Hakimiyeti Mefkuresi tarihi – Prof. Dr. Osman Turan
(vs.)

- Yusuf Ulucan. Kendi el yazısından İlahiyat Notları

- Osmanlı Padişahları. Reşat Ekrem Koçu .Ana Yayınevi 1981
- Bilinmeyen Osmanlı.Prof.Dr.A. Akgündüz / Doç.Dr Sait Öztürk Osmanlı Araştırmalar Vakfı-1999 İst.

- Türklerin Tarihi.(beş cilt) Doğan Avcioğlu
- İslâm'da Emir ve yasakların Hikmeti. Prof.Dr.Süleyman Uludağ Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları.2005 – Ankara
 - Prof. Dr.Mehmet Okuyan – Okudun mu?İbret Aldın mı? Hilâl TV vaazları
 - Mustafa İslâmoğlu(Asrın büyük âlimi) –Esmâül Hüsna, Vahyin Penceresi ve Hilâl TV vaazları
- Cemal Kulunkoğlu Çay TV Kur'an tefsiri ve vaazları

Not: Yukarıdaki üç hocanın vaazlarını dört yıl süre ile ve haftada ikişer üçer saat lık sürelerle kesintisiz takiple ! Bunlar Kur'an ve gerçek İSLÂM IŞIKLARıdır.

VE kendimin 50 yıllık birikimim le yoğurarak Rabbimin izniyle sunmaya çalıştım. Bu ücretsiz kitabımı (baskı harici) DUALARINIZI bekliyerek, okuyucularımın hizmetine sunuyorum. Ola ki, bir vakıf,bir hayır kurumu yardım için ücretlendirmemiş se.

Şubat 2015 / Kassel-D

Muzaffer Köklü

Okuyucunun notları:

Cüppe mi? Cübbe mi ?

Türkçe Sözlüğü aç, Türkçe Osmanlıca ve Türkçe Almanca Sözlüklerde bile atmasyoncu Âlimlerin (!) doğru cevabı bulmalarını tavsiye ederim. Cüppe olduğunu görecekler.

NOT: Kitapta bazı yerlerde büyük “Ü ve İ” harfleri maalesef bilgisayarın program atlaması yapışından bir türlü yazdırılmıyor. Atlamak zorunda kaldığım yerler oldu. Anlayışınıza sunuyorum.